



Országgyűlési Napló

***Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet***



Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	13059
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Hartyányi Jaroslava</i> nemzetiségi szószóló	13059
<i>Dr. Hiller István</i> (MSZP)	13061
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	13062
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	13064
<i>L. Simon László</i> , a Miniszterelnökség államtitkára	13066
<i>Dr. Gulyás Gergely</i> (Fidesz)	13068
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	13069
Határozathozatal képviselő kizárásáról	13072
Napirenden kívüli felszólalók:	
<i>Dr. Hoffmann Rózsa</i> (KDNP)	13073
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	13074
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik).....	13076
<i>Pogácsás Tibor</i> belügyminisztériumi államtitkár	13077
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Móring József Attila</i> jegyző	13079
Döntés időkeretben történő tárgyalásról	13079
Döntés Házzsabálytól való eltérés tárgyában	13080
Döntés napirendi ajánlás kiegészítéséről és módosításáról	13081
Az ülés napirendjének elfogadása	13081
Bizottságok felkérése beszámolók tárgyalására és döntésre	13081
Határozathozatalok	13081
Személyi ügy:	
Új bizottsági tagok megválasztása	13082

Interpellációk

Bejelentés interpelláció visszautasításáról	13082
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért támogatja a pénzmosást?” címmel	13082
<i>Tállai András</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	13083
Viszontválasz:	
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	13085
Határozathozatal	13085
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Még ezt az alacsony fizetést is sajnálják az emberektől” címmel.....	13085
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13086
Viszontválasz:	
<i>Dúró Dóra</i> (Jobbik)	13088
Határozathozatal	13088

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért törvényesíti a kormány az adócsalást?” címmel	13089
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	13089
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	13090
Határozathozatal	13091
Tuzson Bence (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Felülvizsgálja-e az Európai Bizottság az Altus konzorcium 5 millió eurós megbízását?” címmel	13091
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	13092
Viszonzválasz:	
Tuzson Bence (Fidesz)	13094
Gógös Zoltán (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Az alkotmánysértés minisztériuma” címmel	13094
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	13096
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP)	13097
Határozathozatal	13097
Sneider Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Vannak egyenlők és egyenlőbbek” címmel	13097
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13099
Viszonzválasz:	
Sneider Tamás (Jobbik).....	13100
Határozathozatal	13101
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Határtalanul a Kárpát-medencében. Milyen lehetőségeket kínál a Határtalanul! program a diákoknak és a tanáaiknak?” címmel	13101
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13102
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP).....	13103
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor is számíthatnak a kormány segítségére az erőszakot elszenvedett nők?” címmel.....	13103
Veresné Novák Katalin emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13105
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	13107
Határozathozatal	13107
Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Miért fontosabbak Gyurcsány pártja számára a bevándorlók, mint a határon túli magyarok?” címmel.....	13107
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	13108
Viszonzválasz:	
Ágh Péter (Fidesz).....	13109
Harangozó Gábor István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor kapja vissza a gazdasági önállóságát a marcali kórház?” címmel.....	13110
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13111
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	13112
Határozathozatal	13113
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tervezik-e áttekinteni és ésszerűen csökkenteni a túlterjeszkedő Nemzeti alaptanterv, illetve a kerettantervek tananyagmennyiségét?” címmel.....	13113

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13114
Viszonzválasz:	
Farkas Gergely (Jobbik)	13116
Határozathozatal	13116
Firtl Mátýás (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A sport legyen a tiéd!” címmel.....	13116
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	13117
Viszonzválasz:	
Firtl Mátýás (KDNP)	13119
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért csak a Quaestor- károsultakat segíti meg az állam?” címmel.....	13119
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	13120
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	13122
Határozathozatal	13122
Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „Hogyan gazdagíthatják különböző folyamatok ugyanazt a személyt? Avagy a HM EI Zrt. különös szerződéseiről” címmel.....	13122
Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	13124
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP)	13125
Határozathozatal	13125
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Farkas Gergely (Jobbik)	13125

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Kormányinformáció: plakátörzés miatt a bűnüldözés átmenetileg szünetel, avagy ki adott utasítást, hogy a rendörség állományát a kor- mányzati gyűlöletkampány védelmére használják” címmel.....	13126
Balog Zoltán , az emberi erőforrások miniszterének válasza	13128
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	13128
Balog Zoltán , az emberi erőforrások minisztere.....	13129
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	13130
Szilágyi György (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Kéményen dolgozó kisemberek” címmel.....	13130
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	13131
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	13131
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	13132
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem orvosolják azt a prob- lémát, hogy szeptembertől nem lehet speciális helyzetben sem kérni az 5 és 6 éves kor közötti gyer- mekek óvodai felmentését?” címmel.....	13132
Balog Zoltán , az emberi erőforrások miniszterének válasza	13133
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	13134
Balog Zoltán , az emberi erőforrások minisztere.....	13134

Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Azt már tudjuk, hogy Sallai Róbert Benedek saját állításainak a cáfolata. De mi az igazság családja és érdekköre földjeivel kapcsolatban?” címmel	13135
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	13136
Viszonzválasz:	
Pócs János (Fidesz)	13137
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	13137
Dr. Szakács László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Lefokozák a baranyai iskolákat?” címmel	13138
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	13139
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	13140
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	13140
Kepli Lajos (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Fizetés nélkül marad ezer közszolga?” címmel.....	13141
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	13142
Viszonzválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik)	13143
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára	13143
Móring József Attila (KDNP) - a belügyminiszterhez - „Ugye, nyáron is számíthatunk a rendőr-ségre?” címmel.....	13143
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	13144
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	13145
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	13145
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	13145
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Akkor mégis mi van ezzel a kisbirtok-nagybirtok aránnyal?” címmel	13146
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter válasza.....	13147
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	13147
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter.....	13148
Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	13148
Felszólalók:	
Gúr Nándor (MSZP).....	13149
Szilágyi György (Jobbik).....	13149
Dr. Schiffer András (LMP).....	13150
Varju László (független)	13151
Bánki Erik (Fidesz).....	13152
Dr. Harangozó Tamás (MSZP)	13153
Gógös Zoltán (MSZP)	13154
Harangozó Gábor István (MSZP).....	13155
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13156
Schmuck Erzsébet (LMP)	13157
Gógös Zoltán (MSZP)	13158
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	13159
Dr. Schiffer András (LMP).....	13161
Dúró Dóra (Jobbik)	13162

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	13162
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	13163
Szelényi Zsuzsanna (független).....	13164
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	13166
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	13167
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	13168
Petneházy Attila (Fidesz)	13168
Szelényi Zsuzsanna (független).....	13169

A Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás alapján kötött Adminisztratív és Technikai Végrehajtási Megállapodás kihirdetéséről, valamint ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések vitája	13170
Felszólaló:	

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	13171
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	13171

A diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának, és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	13171
Felszólalók:	

Dr. Mengyi Roland , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	13171
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	13173
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	13173
Gúr Nándor (MSZP).....	13174
Ikotity István (LMP)	13176

Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	13178
Felszólalók:	

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	13178
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	13179
Witzmann Mihály , a Költségvetési bizottság előadója	13181
Burány Sándor (MSZP)	13183
Schmuck Erzsébet (LMP)	13184
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	13186
Dr. Józsa István (MSZP).....	13188
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke	13189
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	13192

Egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	13194
Felszólalók:	

B. Nagy László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	13195
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	13195
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	13198
Dr. Józsa István (MSZP).....	13199
Schmuck Erzsébet (LMP)	13200
Dr. Józsa István (MSZP).....	13202
Tuzson Bence (Fidesz)	13203
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	13205

A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 13206

Felszólalók:

Dr. Mengyi Roland, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 13207

Pócs János, a Mezőgazdasági bizottság előadója..... 13207

Dr. Legény Zsolt, a kisebbségi vélemény ismertetője 13208

Hepp Mihály, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója..... 13209

Magyar Zoltán (Jobbik)..... 13211

Dr. Legény Zsolt (MSZP) 13212

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 13213

A biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 13214

Felszólalók:

B. Nagy László, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 13215

Magyar Zoltán (Jobbik)..... 13215

Heringes Anita (MSZP)..... 13216

V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 13216

A 2015-2020 közötti időszakra szóló Nemzeti Környezetvédelmi Programról szóló országgyűlési határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 13217

Felszólalók:

Hadházy Sándor, a Törvényalkotási bizottság előadója..... 13217

Heringes Anita (MSZP)..... 13218

Egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 13218

Felszólalók:

Dr. Pesti Imre, a Törvényalkotási bizottság előadója 13219

Dr. Bene Ildikó (Fidesz) 13220

Dr. Szakács László (MSZP) 13221

Ikotity István (LMP) 13223

Dr. Lukács László György (Jobbik)..... 13225

Dr. Zombor Gábor emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 13226

Egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 13227

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes, a Törvényalkotási bizottság előadója 13228

Dr. Bárándy Gergely, a kisebbségi vélemény ismertetője..... 13229

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) 13230

Szilágyi György (Jobbik)..... 13232

Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 13234

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaival összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája 13237

Felszólalók:

Tuzson Bence, a Törvényalkotási bizottság előadója 13238

Cseresnyés Péter (Fidesz)..... 13239

Dr. Szakács László (MSZP)..... 13240

Z. Kárpát Dániel (Jobbik) 13242

Dr. Józsa István (MSZP).....	13243
Szilágyi György (Jobbik).....	13244
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	13245

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások megvalósításának gyorsításával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	13247
---	-------

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	13248
Boldog István (Fidesz)	13249
Dr. Józsa István (MSZP).....	13251
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	13253
Szilágyi György (Jobbik).....	13254
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	13256

A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	13258
--	-------

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	13259
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	13259
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	13260
Ikotity István (LMP)	13261
Kunhalmi Ágnes (MSZP).....	13263
Szilágyi György (Jobbik).....	13264
Dr. Józsa István (MSZP).....	13264
Simon Róbert Balázs (Fidesz) előterjesztői válasza	13265

Napirenden kívüli felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	13266
Vágó Sebestyén (Jobbik)	13268
Ikotity István (LMP)	13270

Az ülésnap bezárása	13272
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkárok, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS, DR. NAGY ISTVÁN és V. NÉMETH ZSOLT államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS és TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, HENDE CSABA honvédelmi miniszter és VARGHA TAMÁS államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter és TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. HOPPÁL PÉTER, DR. RÉTVÁRI BENCE, SOLTÉSZ MIKLÓS, VERESNÉ NOVÁK KATALIN és DR. ZOMBOR GÁBOR államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
37. ülésnapja

2015. június 8-án, hétfőn

(13.08 óra - Elnök: Kövér László)

Jegyzők: Móring József Attila és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! A Ház tavaszi ülészakának 37. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most az Országgyűlés korábbi döntésének megfelelően Hartyányi Jaroslava ukrán nemzetiségi szószóló napirend előtti felszólalására kerül sor, ötperces időtartamban: „Egyéves a szószólói intézmény” címmel. Megadom a szót Hartyányi Jaroslava szószóló asszonynak, aki az első mondatokat anyanyelvén, ukránul ismerteti, majd azt magyarra fordítja. Parancsoljon!

HARTYÁNYI JAROSZLAVA nemzetiségi szószóló: Шановний пане Голово! Шановні Державні збори! Я дуже рада, що маю можливість привітати Вас рідною мовою. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Öröm számomra, hogy anyanyelvemen is üdvözölhetem a tisztelt Országgyűlést.

Felszólalásom indoka, hogy egy éve alakult meg és végzi munkáját a Magyarországi nemzetiségek bizottsága, melynek tevékenységéről szeretnék beszámolni önöknek. Magyarország Alaptörvénye a magyarországi nemzetiségek ügye iránt kinyilvánított felelősségvállalásból kiindulva, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény elfogadásával megteremtette a szószólói intézményt a parlamenti képviselő biztosítására, mellyel a több mint 20 éves törvényalkotási mulasztást kívánta pótolni. Az intézmény új mérföldkövé vált Magyarország nemzetiségpolitikájában, pozitív visszhangot váltott ki külföldön és főleg a magyarországi nemzetiségek anyországaiban.

Az intézmény egyéves működése bebizonyította létjogosultságát azzal is, hogy a bizottságnak a 13 nemzetiségi szószóló tagja tud élni a törvény által biztosított lehetőséggel, aktívan bekapcsolódva az Országgyűlés munkájába. A szószólók az eredményes munka érdekében a bizottságon belül három albizottságot és munkacsoportot hoztak létre. Döntő többségben minden nemzetiség érdekét egyaránt szolgáló konszenzus kialakításával nyújtotta be indítványait a bizottság, ezzel juttatta kifejezésre, hogy az eltérő nemzetiségi létszámokat és más-más érdekeket képviselő szószólók képesek az együttgondolkodásra.

A minden szinten tapasztalt kedvező fogadtatás és biztatás mellett tudomásul vettük azt a jó tanácsot, hogy ebben az új rendszerben magunknak kell

megtalálni a céljaink eléréséhez vezető legjobb módszert és kitaposni a számunkra biztosított törvényes keretek között az utat.

A bizottság 28 indítványt nyújtott be, melyből 4 önálló indítvány volt, melyek sarkalatos törvények módosítására irányultak és elfogadásra kerültek. A szinte heti rendszerességgel ülésező bizottságunk 21 határozatot hozott számos témakörben, amelyekben támogatásunkról biztosítottuk többek között a nemzetiségeket érintő, országos szintű rendezvényeket, továbbá állásfoglalásban támogatásunkról biztosítottuk a nemzetiségi származású munkatársakat az MTVA nemzetiségi műsorkészítői összeférhetlenségi ügyében. A bizottság 28 alkalommal, több mint 58 órán át ülésezett, harmadikként az ülések időtartamát tekintve.

Az általunk képviselt közösségek nagy figyelemmel kísérik parlamenti tevékenységünket, velük szoros kapcsolatot tartunk. Szép eredménynek tartják ők is a bizottság által a Magyarország 2015. évi költségvetéséről szóló törvényhez benyújtott és elfogadott bizottsági módosító javaslatunkat. Ennek eredményeként a hosszú évek óta mélyen alulfinanszírozott területeken sikerült jelentős támogatásokat elérni. Ezzel az Alaptörvényben és a nemzetiségek jogairól szóló törvényben megfogalmazott jogok és kötelezettségek tényleges megvalósításához sikerült biztosítani a szükséges feltételeket. Fontos, hogy a 2016. évi költségvetési törvényjavaslatba a bizottság előzetes javaslata alapján beépítésre kerültek a magyarországi nemzetiségek igényei.

Az eddig elért sikerek ellenére úgy érezzük, hogy a szószólói intézmény és a bizottság jogállására vonatkozó szabályok a tapasztalatok alapján további módosításra szorulnak. Benyújtottuk az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot a képviselők és a szószólók javadalmazására vonatkozóan, és kezdeményezni kívánjuk a törvény további módosítását a szószólók és a bizottság státusára és jogállására vonatkozóan. Ebben szeretnénk közös gondolkodásra készíteni a törvény-előkészítésben illetékeseket, és számítunk a törvényhozó testület, a tisztelt Ház támogató segítségére is. Ezzel együtt remélem, hogy a magyarországi lakosság közel tíz százalékát kitevő nemzetiségek előbb-utóbb megkapják a teljes jogú parlamenti képviselő lehetőségét.

Élve az alkalommal, szeretnék köszönetet mondani a magyar népnek, hogy a bajban lévő Ukrajnának segítő kezet nyújtott humanitárius segítség formájában. A szószólóknak az is a feladatuk, hogy a kormánnyal együtt, amennyiben kell, segítsék a nemzetiségek anyaországait.

Megtisztelő figyelmüket a bizottság nevében is megköszönöm. Щиро дякую! *(Nagy taps.)*

(13.10)

ELNÖK: Engedjék meg, képviselőtársaim, hogy megköszönjem szószóló asszony felszólalását és ha-

sonlóképpen a bizottság eddigi munkáját, és a továbbiakban is egyrészt konstruktív együttműködést kívánok a képviselőkkel, másrészt pedig jó munkát kívánok a saját útjuk kitaposásához. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Hiller István képviselő úr, az MSZP részéről: „A pedagógusnapról és a magyar oktatásügyről” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Képviselő Asszonyok és Képviselő Urak! Tegnap pedagógusnap volt, és helyesnek és fontosnak tartom, hogy innen, az ország Házából is köszönetet mondjunk, és én a frakcióm nevében köszönetet mondjak minden magyar pedagógusnak, mindazoknak, akik gyermekeink, unokáink oktatásáért és neveléséért áldozatos munkát végeznek. Kérem, hadd említsem meg azokat is, akik az iskoláinkban nem pedagógusként, de ugyanígy fontos feladatot látnak el az oktatás terén.

Ők azok - a pedagóguskollégák -, akik az ország egyik legfontosabb rendszerét, az iskoláinkat, az oktatásügyet fenntartják, és erről a rendszerről a pedagógusnap kapcsán is beszélni kell. Mi úgy ítéljük meg, hogy azok a változások, elsősorban a korábban önkormányzati kézben levő iskolák államosítása egy túlcenralizált, túlközpontosított szisztémát hozott létre, amelyben egycsatornás döntések nagyon sokszor meggondolatlan és hibás eredményekhez vezetnek.

Úgy ítélem meg, hogy ezzel a lépéssel egyébként szükség volt központosításra, de önök, illetve akik ezt végrehajtották, eltévesztették a mértéket és eltévesztették az arányt. Mióta önálló magyar oktatásügy van, azóta ennyire központosított rendszer nem volt soha; sem az első világháború előtt, sem a két világháború között, sem a második világháború és a rendszerváltás között egyetlenegy szakaszban sem.

Vannak olyan lépések, amelyeket ugyanakkor helyesnek tartok, és éppen azért, mert kritikusan szemlélem mindazt, ami az oktatásügyben folyik, föl kell hívnom a figyelmet olyan lépésekre, amelyeket, úgy gondolom, helyesen és jól tesznek. Helyes, hogy figyelmet fordítanak az óvodáztatásra és a magyar óvodákra, amelyek az iskola előtti nevelés meghatározóan fontos intézményei. Helyes, hogy felmenő rendszerben bevezetik az iskoláinkban az ingyenes étkeztetést; persze nyilván ennek oka az elszegényedés, amely az elmúlt fél évtizedben csak nőtt, és rosszabb állapotot produkált, mint korábban bármikor a rendszerváltás óta.

Ugyanakkor súlyos hibának tartom, és kérem a tisztelt kormánypártokat is, gondolkodjanak el azon, amit most terveznek, hogy a szakképzést a gimnáziumi oktatás kárára kívánják növelni. Ne legyen félreértés: modern szakképzésre szükség van, és helyes, ha a fiatalság jó része modern szakképzésben részesül, és nyugodtan kimondhatjuk: a szakképzésben, a szakmunkásképzésben fontos feladatok vannak.

Az az elhatározás azonban, hogy a gimnáziumi férőhelyeket csökkentik, aminek nyilvánvalóan az az oka, hogy azt akarják, hogy kevesebb diplomás legyen, hogy kevesebben járjanak egyetemre, ez egy meggondolatlan, buta és kimondottan rossz, távlatokat egyáltalán nem nyitó kérdés. Arra nem akarok hivatkozni, hogy ezt a világon sehol nem csinálják, mert önök számos kérdésben olyasmit csinálnak, amit a világon sehol sem. Higgyenek benne! Ettől még azt kell mondjam, hogy ez egy meggondolatlan és téves lépés.

Különösen felháborítóan tartom, hogy vannak olyan helységek, amelyekben bizonyos gimnáziumokban felmenő rendszerben meg kívánják szüntetni a teljes gimnáziumi képzést. Évtizedes múltra visszatekintő iskolákat fognak megszüntetni, és a gimnáziumi képzést kivezetik.

Ezért hangozzék el azon magyar települések neve, amelyekben bizonyos gimnáziumokban önök felmenő rendszerben meg akarják szüntetni a gimnáziumi oktatást: Bácsalmás, Balatonboglár, Balatonfűzfő, Balmazújváros, Berettyóújfalú, Biharkezes, Celldömölk, Csenger, Csorna, Füzesabony, Hajdúhadház, Hajdúnánás, Kisbér, Kiskunmajsa, Komló, Kunhegyes, Kunszentmárton, Lőrinci, Martfű, Nagyatád, Oroszlány, Polgár, Pusztaszabolcs, Püspökladány, Siklós, Szeghalom, Szigetvár, Tab, Tiszalök, Tokaj, Túrkeve.

Ez szégyen! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Válaszadásra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd kezdjem én is azzal, amivel képviselő úr, alelnök úr is kezdte, a pedagógusok munkájának a megbecsülésével. Mindnyájan tudjuk, hogy a jövő Magyarországnak alakításában az egyik kulcsfontosságú szerepe pontosan a pedagógusoknak van. Azért nem mindegy, hogy milyen körülmények között, milyen megbecsültség mellett tudnak tanítani a tanítók, a tanárok az iskolákban, mert a jövő Magyarországnak a leendő polgárai fogják azt a tudást, azt a fajta hozzáállást, értékvilágot megkapni, amit egy-egy tanár nemcsak az ismeretanyag átadásával, hanem a személyes példájával is megtesz. Ezért fontos a pedagógusok minél nagyobb arányú megbecsülése, ezért becsültük meg őket a múlt héten kitüntetésekkel, elismerésekkel is. Szinte mindenki megnyilatkozott a vasárnap folyamán a pedagógusnap alkalmából is. Tehát azt kell mondjuk, abban konszenzus van mindenki között, hogy a pedagógusokat elismerés, megbecsülés illeti meg a munkájuk és a példamutatásuk okán.

Körülbelül idáig tart az, amiben egyetértünk. Illetőleg köszönöm szépen azokat az elismerő szavakat, amelyeket a hároméves kortól kötelező óvodáztatással kapcsolatban mondott a képviselő úr, illetve a kedvezményes iskolai étkezés biztosításával kapcsolatban. Nyilván korábban is lett volna erre lehetősége a kormányoknak; mi ezt megtettük, és például az étkezésnél - ha egy példát mondhatnék - év közben 29 milliárdról 58 milliárdra emeltük a rendelkezésre álló forrásokat. De ugyanilyen fontos intézkedésnek tartom, pontosan a nehezebb sorból érkező diákok előmenetele szempontjából, hogy ők is ugyanúgy tudáshoz jussanak, hogy már az idén a harmadik évfolyam kapja meg ingyenesen a tankönyveket. Tehát a szülők számára, akik gyermekeket vállalnak, a tankönyveknek is egyre kisebb a költsége, hiszen akik most elsősök, másodikosok vagy harmadikosok lesznek, vagy a felmenő rendszerben magasabb osztályba kerülnek, azok számára majd nem kell kifizessék ezeket. Másfél milliárd forintot spórolunk ezzel a költségvetésnek és a kormánynak.

A szakképzés és a gimnáziumok, középiskolák rendszerének szétválasztásával kapcsolatban dramaturgiaiag nagyon drámaian megkomponálva festette le a helyzetet a képviselő úr. Gondolom, azokat a településeket próbálta felsorolni, ahol vegyes intézmények voltak, ahol korábban egy intézményben működött a középfoknak a gimnáziumi és a szakközépiskolai része. Ezek kerülnek most szétválasztásra, hiszen a szakképzés rendszere teljes mértékben átalakul, a felügyelete is július 1-jével elkerül az Emberi Erőforrások Minisztériumától a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz.

De nem maga ez a bürokratikus kapcsolódási pont a lényeg, hanem az egész rendszer logikája igyekszik megváltozni, hogy piacképes tudást kapjon ne csak a felsőoktatásban, de a középfokú oktatásban is a duális képzés révén; minél inkább korszerű, hasznosítható, olyan tudást kapjanak a fiatalok, amivel gyorsan el is tudnak helyezkedni, és aki a szakképzést választja, annak legyen meg a lehetősége, hogy ezt magas minőségben tegye meg. Azokon a településeken, amelyeket felsorolt, nem szűnik meg tehát a középfokú oktatás, hanem a vegyes intézmények profiltisztítása révén lesz, ahol gimnáziumként, lesz, ahol szakközépiskolaként folytatják a tevékenységüket. De természetesen, aki szakközépiskolába jár, utána annak is lehetősége van megszerezni az érettségit, ha azt szeretné, de előtte mindenképpen egy szaktudást is kaphat a kezébe. Szerintem ez rendkívül fontos.

A vidéki kisiskolák bezárásával kapcsolatban egyébként nem a Fidesz-KDNP-t szokták emlegetni, hanem az MSZP-kormányzatot. Elég hosszú listát lehetne mondani azokról az intézményekről, amelyeket önök bezártak, és amit a Fidesz-KDNP ezek közül meg tudott menteni, azokat 2010-11-ben újrainyitotta (*Dr. Hiller István: Hármat.*), és azok az iskolák ma is tudnak működni.

A Klebelsberg Intézményfenntartó Központtal kapcsolatban nyilván lehet kritikát megfogalmazni, mint minden intézményrendszerrel kapcsolatban. Nem lehet azt mondani, hogy egyik vagy másik modell a jó vagy a rossz, hiszen vannak olyan országok, ahol egy önkormányzati fenntartású modell működik jól, és van, ahol egy centralizált modell működik jól. A centralizált modell is lehet olyan, amelyik szolgálja a közjót. Az mindenesetre elmondható, hogy amióta a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ tartja fenn az iskolákat, azóta semelyik pedagógusnak nem kell aggódnia, hogy a bérét időben megkapja-e vagy teljes mértékben megkapja-e. Nem függ az önkormányzat gazdasági teljesítőképességétől az, hogy a pedagógusok megkapják-e időben a bérüket vagy sem.

De beszélhetnénk az új Nemzeti alaptantervről, amelyik szintén korszerűbbé tette a középfokú oktatás rendszerét; Klebelsberg-ösztöndíjat vezettünk be, pontosan azért, hogy a hiányszakmákban, hiányterületeken azon szakos oktatók utánpótlása biztosított legyen, ahol nagyon kevesen jelentkeztek az egyetemekre, hogy ilyen képzettséget szerezzenek; vagy az osztatlan tanárképzés visszaállításáról. És természetesen az egyik legfontosabb az anyagi megbecsülés mindemellett. Ne feledjük el, hogy 2013-ban 32 milliárd forinttal, 2014-ben 120 milliárd forinttal, az idén pedig 38 milliárd forinttal növeltük a pedagógusok bérére fordítható összeget. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Schiffer András frakcióvezető úr következők, az LMP képviselőcsoportjának vezetője: „Hol volt a nemzeti érdek?” címmel.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten öt év értékelőjében a magyar miniszterelnök azzal fenyegette a saját tevékenységét, hogy az elmúlt öt évben az előd kormányok meghunyászkodása helyett az Orbán-kormányt a bátor nemzeti érdekérvényesítés jellemezte Európában. Nos, ez legfeljebb a vak ló bátorsága; azt gondolom, a bátorságot talán nem kéne a hülyeséggel összetéveszteni.

Az Európai Unió legfőbb problémája, válságának oka, hogy az a szabadkereskedelmi logika, amire létrejött, jelenleg a bővítést követően csak növeli a távolságot a centrumországok, a magországok, a régi uniós tagok és a perifériaországok, a kelet- és dél-európai országok között. A kétbességes Európa szét fogja vinni az Európai Uniót, és erről Magyarország nincs álláspontja. Amikor egy osztrák faipari cég a tőke szabad áramlása jegyében simán kimegy Székelyföldre egy tarvágásra, mert megteheti, mert gyengébbek a környezetvédelmi normák Kelet-Európában, ez bőven szimbolizálja azt a helyzetet, amiről beszélünk.

Orbán Viktor volt 2010-ben az egyetlen vezető a periféria országaiban, akinek volt kellő erejű választói felhatalmazása, hogy a periféria országai nevében

szembeszálljon ezzel a logikával, és bátran képviselje a periféria országainak érdekeit a magországokkal szemben. 2011-ben ráadásul az Unió soros elnöke is volt Magyarország. Az lett volna a feladata Magyarországnak, hogy bátran kiálljon, hogy a tőke szabad áramlásának elvét vizsgáljuk felül az uniós alapszerződésben, és végre ne a tőke Európájáról, hanem az emberek Európájáról beszéljünk.

Ehhez képest a saját maga szerint bátor miniszterelnök miben vállalt konfliktust Európával? A bírók nyugdíjkorhatára ügyében, az adatvédelmi biztos meg a médiaviszonyok dolgában. Színtiszta hatalmi játszadozás! Legutóbb azért vállalt konfliktust Orbán Viktor, hogy az idegengyűlölő plakátjait kihelyezze; gondolom, hogy a kellő számú rendőr hadrendbe állításáról már előzetesen gondoskodott.

Mi lenne ehhez képest a nemzeti érdek? Nemzeti érdek lenne, hogy a termőföldet kivonjuk a tőke szabad áramlása alól. Az LMP ezt az álláspontot érvényesítette a saját pártcsaládjában, miközben a Fidesz semmit nem tett ennek érdekében az Európai Néppárton belül. Nemzeti érdek lenne, hogy Magyarország környezetbiztonságát szavatoljuk, hogy a ciántechnológia betiltásáról az Európai Bizottság is határozott véleményt mondjon. Nemzeti érdek lenne, hogy a génkezelt maradványokat tartalmazó takarmányokat, az élelmiszer-terrorista világcégek mérgezett élelmiszereit a magyar határon megállítsuk. Ennek érdekében Orbán Viktor nem vállalt konfliktust, sőt a magyar elnökség alatt feloldották a zéró tolerancia elvét a takarmányokra. Meghunyászkodott Orbán Viktor akkor is, amikor az adóparadicsomok felszámolása érdekében kellett volna felszólalni. Magyar érdek lenne az, hogy a vegyianyag-szabályozást szigorítsuk, ehhez képest Magyarország szembement azzal, hogy a méhekre is káros vegyszereket tiltsák be az Európai Unióban. Magyar érdek lenne az egységes európai munkajog, az európai minimálbér, már csak a Magyarországról kimenő gazdasági kivándorlók érdekében is. Magyar érdek lenne, nemzeti érdek lenne, hogy Magyarország álljon bele az észak-amerikai szabadkereskedelmi egyezmények elutasításába, ehhez képest Szájer József, a Fidesz első embere az Európai Parlamentben támogatja az USA és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi egyezményt. Végezetül nemzeti érdek lenne, hogy a kisebbségi autonómiát elismerjék az Európai Unióban, ehhez képest Magyarországnak ebben a kérdésben nincs szava, mert nincsenek szövetségei. Egy érdekeltül külpolitika azt jelenti, hogy Magyarországnak ilyen kérdésekben nincsenek szövetségei Európában. Nemzeti érdek lenne egy olyan Európai Unió, ahol a bérek növekednek Kelet-Európában is, és a természeti értékeket Kelet-Európában is meg lehet őrizni. Ehhez képest Magyarország a felzárkózás helyett az elmúlt években a bezárkózás politikáját folytatta.

Az a helyzet, tisztelt Országgyűlés, hogy kalmárkodással helyettesített külpolitikával Magyarországnak soha nem lesznek szövetségei, miközben stra-

tégiai szövetségeink lennének a közép-kelet-európai, illetve a dél-európai országok.

(13.30)

Orbán Viktor hatalmi érdekei nem egyenlők Magyarország nemzeti érdekeivel. Ami konfliktust vállalt Magyarország az utóbbi öt évben, az szintistán Orbán Viktor hatalmi gögijéről, hatalmi érdekeiről szólt. Ott, ahol valóban nemzeti érdeket kellett volna képviselni, Magyarország környezetbiztonsági, élelmiszer-biztonsági érdekeit, ahol a magyar földet kellett volna megvédeni, ott Orbán Viktor gyáván meghunyászkodott. Ez a helyzet. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: L. Simon László államtitkár urat illeti a szó. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hadd idézzem miniszterelnök úr múlt heti, ötéves kormányzást értékelő beszédéből azt a gondolatot, hogy létezik egy baloldali kritikai érvelés, amely a bátor kiállást felesleges ugrálásnak, célszerűtlennek tartja. Láthatólag képviselő úr ezen is túlmegegy, és azt gondolja, az a bátorság, amit miniszterelnök úr ennek az országnak az irányítása terén mind a belpolitikában, mind a külpolitikában felmutatott, és az a bátorság, amellyel mögé felsorakozott a kétharmados többséggel kormányzó Fidesz-KDNP szövetsége *(Dr. Szél Bernadett: Már csak volt.)*, az értelmetlen és fölösleges volt. Ez egy olyan bátorság, amit nem érdemes ön szerint vállalni.

Mi azt gondoljuk, hogy az első négy év kormányzása éppen azt igazolta vissza, hogy van értelme az ilyen kiállásnak, van értelme a valóságos nemzeti célok megfogalmazásának, van értelme az emberek képviseletének. Szembe kell menni azzal a politikával, ami a nemzeti érdekeket nem szolgálja, ami akadályozza Magyarország gazdasági teljesítményének növelését és ami akadályozza Magyarország önmagára találását. Mindezt 2014-ben a választópolgárok is visszaigazolták, tisztelt képviselő úr. Ha igaz lenne, amit ön mond, ha igaz lenne, hogy Orbán Viktor és a jelenlegi magyar kormány nem a valóságos nemzeti érdeket képviseli, akkor nem szavaztak volna ránk 2014-ben ilyen nagy számmal a választók. *(Dr. Szél Bernadett: Van még panel?)*

Az, hogy az ország faipari cégei kimennek tarvágasra Erdélybe, valóban szomorú. Sajnos, Magyarországnak direkt módon az erdélyi gazdaságpolitika irányítására nincs befolyása. Azt tessék megmutatni, hogy a jelenlegi Magyarország területén belül milyen más hasonló példái vannak, hol nem áll ki a magyar kormány a magyar gazdálkodók mellett! Ki hozta azt a földtörvényt, ami megakadályozza azt, hogy olyan spekulánsok szerezzenek itt földet *(Apáti István közbeszól.)*, akik egyébként nem Magyarországon

élnék, és nem Magyarországon gazdálkodnak? (Dr. Schiffer András: *A génszenyezett takarmányokkal mi van?*) Nézzük meg, hogy a magyar állami erdészetek milyen hatékonyan szolgálják a magyar erdő, a magyar erdészet ügyét! Nézze meg, képviselő úr, hogy Trianon óta Magyarország az egyetlen ország, ahol sokszorosára nőtt az erdőterület, az erdőszűkség, és hogy ennek a védelmében mit tesz ma is a magyar állam és a 23 magyar állami erdészeti cég! Nézze meg azt, hogy milyen hatékonyan és innovatívan gazdálkodnak az állami erdőkkel!

A tőke szabad áramlásának elvét vizsgálják főül. Tisztelt Képviselő Úr! Azt tudom mondani önnek erre a kérdésre, erre a fölvetésre, hogy van-e még egy olyan kormány Európában, amelyik ilyen bátran állt ki a magyar tőke mellett, a magyar vállalkozások mellett, a magyar kis- és középvállalkozások mellett. Van-e még egy olyan kormány, amelyik előremutató módon, innovatívan vezette be a bankadót, a multinacionális szektort megadóztatta, ahol ráadásul különbséget tettünk a termelő és a szolgáltató szektor között, tudva azt, hogy a termelést nem szabad különadókkal sújtani? Az akkori bírálóink ma már átvették a példát, és bevezették számos országban ezt a gyakorlatot.

Tisztelt Képviselő Úr! Amikor ön arról beszél, hogy a jelenlegi kormány idegengyűlölő plakátokat helyez ki, az nagyon jól mutatja az ön alapállását. A mi megközelítésünkben a jelenlegi kormány a magyar embereket, a magyar állampolgárokat és a magyar hazát tartja mindig szem előtt. Számunkra a magyar emberek, a magyar állampolgárok jogai, a saját otthonhoz való joga sokkal fontosabb, mint mások érdekei. Nekünk az itt élőket kell képviselni, nekünk az ő érdekeikben kell politizálnunk, mind a hazai, mind a nemzetközi fórumokon.

Amit szóba hozott, hogy az élelmiszer-biztonság területén nem tettünk semmit: kik voltak azok, akik javasolták, hogy az Alaptörvénybe kerüljön be a GMO-mentesség? Kik azok, akik bevezették azt az EKÁER-rendszert, amelynek köszönhetően év végéig várhatóan 60 milliárd forinttal fog nőni az áfabevétel, éppen az illegális takarmány és élelmiszer behurcolásának megakadályozása érdekében? Kik azok, akik bevezették az élelmiszerlánc-biztonsági díjat, tisztelt képviselő úr, ha nem mi vagyunk azok? Mi vagyunk azok, akik mindent megteszünk annak érdekében, hogy minél több jó minőségű magyar élelmiszer jusson el a fogyasztókhöz.

A felzárkózás helyett bezárkózás politikája nagyon szép, megszokott panelje önöknek, de nem ezt igazolják a tények. Magyarország diplomáciai szempontból egyáltalán nem szigetelődött el (*Derűtség az LMP soraiban.*), Magyarországnak kiválóak a kapcsolatai az európai unió partnerével, Magyarországnak kiválóak a kapcsolatai a visegrádi országokkal, és a keleti nyitás politikájának köszönhetően számos volt szovjet egykori tagköztársasággal építettünk ki intenzív gazdasági és politikai kapcsolatokat. (Az elnök csenget.) Míg a szocialisták bezárták az

ulánbátori nagykövetséget, mi ezt a nagykövetséget újra kinyitottuk.

Úgyhogy azt kell mondanom önnek, képviselő úr, hála a Jóistennek, azon az úton fogunk továbbhaladni, amin az elmúlt öt évben elindultunk. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gulyás Gergely képviselő úr, a Fidesz frakciójának tagja: „Igazságszolgáltatás?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök úr! Tisztelt Országgyűlés! Negyed évszázaddal ezelőtt a kommunizmus utáni első szabadon választott Országgyűlés az első döntésével az 1956-os forradalom jelentőségét iktatta törvénybe. Ebből az is következett, hogy a megtorlások nem maradhatnak következmények nélkül. Az Alkotmánybíróság rendszerváltozás utáni, egyébként tiszteletet érdemlő tevékenységének szegényfoltja, hogy a köztársasági elnök indítványának eleget téve 1992-ben útját állta a térség többi volt kommunista államában és Németországban is a jogállamisággal összhangban lévőnek ítélt Zétényi-Takács-törvény igazságtételi törekvéseinek (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: A Fidesz is nemmel szavazott rá.*), amelyek kizárólag a legsúlyosabb esetekben - emberölés, halált okozó testi sértés, hazaárulás, az elévülés kommunizmus alatti nyugvásával - legalább a legsúlyosabb cselekmények esetén a büntethetőséget garantálták volna.

Ennek ellenére a nemzetközi jog alapján a háborús és emberiség elleni bűntetteket, így például az 1956-os forradalom vérfelajzolásában való közreműködést - a nemzetközi jog alapján mint el nem évülő bűncselekményt - még az Alkotmánybíróság is büntetendőnek ítélte. A hatályos magyar alkotmány még világosabban fogalmaz, eszerint tagadjuk a magyar nemzet és polgárai ellen a nemzetiszocialista és a kommunista diktatúra uralma alatt elkövetett embertelen bűnök elévülését. Az Országgyűlés az új alkotmány deklarációjában és az Alaptörvényben rögzített elévülési szabályokban, illetve ezekből kiindulva 2011 decemberében, az MSZP-frakció szavazásban való részvétele nélkül, egyébként egyhangúlag fogadta el azt a törvényt, amellyel a magyar állam ratifikálta az emberiség elleni bűncselekmények üldözésére vonatkozó New York-i egyezményt, és szabályozta azon bűncselekmények körét, ahol az elévülés az új Alaptörvény hatálybalépéséig nyugodott. Ezek a száraz jogi tények.

A valóság pedig ezzel szemben az, hogy néhány, a sortűzperben meghozott, nem súlyos, és nem álpárti vezetőt érintő ítélettől eltekintve Magyarországon a kommunista diktatúra által elkövetett tömeggyilkosságok teljes egészében büntetlenek maradtak. Nemcsak az emberek tömegeit élvezettel megkínzó és legyilkoltató Péter Gábor haja szála nem görbült a rendszerváltozás után négy évvel be-

következett haláláig, de a mai napig minden egyértelmű jogalkotói szándék törvényi és immáron alkotmányos rendelkezése ellenére háborítatlanul élnek közöttünk a szabadságért és a demokráciáért harcoló emberek tucatjait halálba küldő vérbírák, az őket megvádoló ügyészek és az emberölésekről döntő kommunista állami és pártvezetők.

E tekintetben úgy tűnik, mintha az igazságszolgáltatás egésze a szervezeti és a személyi függetlenséget a jogszabályoktól való függetlenségként értelmezné. Az ország és a magyar igazságszolgáltatás egészének szégyene az is, hogy a Biszku Béla ellen 21 éves késéssel emelt vád esetében négy év alatt még jogerős ítéletig sem sikerült eljutni. Annak a Biszku Bélának az ügyében, aki vezető alakja volt az 1956-os forradalom utáni megtorlásoknak, aki az MSZMP Politikai Bizottságának 1957. december 10-i ülésén azt mondta: „Az ellenforradalmi szervezkedés bűnöseinek felelősségre vonásánál, a politikai jellegű bűncselekményeknél sok az enyhe ítélet, és viszonylag kevés a fizikai megsemmisítések száma.”

Ez az egy ügy - mint cseppben a tenger - és az elmúlt 25 év történései összességükben mutatják, hogy az igazságszolgáltatás esetében nemcsak a szándék, de a hozzáértés is hiányzik ahhoz, hogy az erkölcsi rendet helyreállítandó legalább jelképesen megtorolja azokat a bűncselekményeket, amelyek az emberiség történetének legsötétebb lapjára tartoznak. Nem elégedhetünk meg azonban azzal, hogy külső szemlélőként rögzítsük a helyzet túrhetetlenségét és azt, hogy ami már rég nem igazság, csupán jogszolgáltatás címén ezen a területen az elmúlt 25 évben történt, az lábbal tiprása az áldozatok emlékének.

(13.40)

Támogassuk együtt a Nemzeti Emlékezet Bizottságának azon javaslatát, mely a lengyel mintát átvéve, a távol lévő terhelten szemben folytatott büntető-eljárás szabályaihoz hasonlóan, az elkövető halála esetén is lehetővé teszi a büntetőeljárás lefolytatását. Tegyük egyértelművé, hogy az ilyen típusú eljárásokban a Nemzeti Emlékezet Bizottságát mint alkotmányos intézményt nem kizárólagosan, de legalább egyik szakértőként feltétlenül ki kell rendelni.

A kommunizmus számtalan áldozata azért fizetett az életével, mert a szabadságért és a demokráciáért küzdött a diktatúra alatt, a diktatúrával szemben. Nekünk, akik haszonélvezői vagyunk az általuk kivívott szabadságnak, kötelességünk, hogy nem a bosszú, hanem az erkölcsi rend helyreállításának szándékával tegyünk meg mindent a megkésetten is időszerű igazságtételért. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy Biszku Béla megítélésének kérdésében egy demokratikus országban nincsenek jobboldali és baloldali politikusok, hanem csak demokraták és antidemokraták vannak, és aki demokratának tartja magát, annak egyértelmű a véleménye azzal kapcsolatban, hogy Biszku Bélának mind erkölcsileg, mind jogilag felelni kellene azokért a tettekért, amelyeket elkövetett. És hogy 2015-ben ezt még nem tudjuk kimondani, és nincs erről jogerős döntés, ez a parlamentnek egy 25 éves mulasztása.

Az pedig, hogy egy ilyen, a közvélemény számára - és mindenki számára, aki az elmúlt évtizedekben itt élt Magyarországon - egyértelmű helyzetet a bíróság nem tud megítélni négy év alatt, azt hiszem, ez okkal tesz türelmetlenné vagy háborít föl embereket, főleg azokat, akik a kommunista időszak áldozatai voltak, hiszen azok az emberek, akiket bebörtönöztek, akiket B-listáztak; akiknek elvették a lakását, és valami kis helyen kellett hogy meghúzzák magukat évtizedekig; akik nem tölthettek be vezető állást, mert a B-listázás miatt csak beosztottként dolgozhattak, pedig a képességeik meglettek volna; nem is beszélve azokról, akik árvaként vagy félárvaként kellett hogy felnőjenek, vagy évekig, évtizedekig nem látták a szüleiket, mert börtönben voltak, vagy Hortobágyon vagy valamelyik más táborban cseperedtek föl, mert odatelepítették, internálták ki a szüleiket vagy nagyszüleiket, nos, ezeknek az embereknek, azt hiszem, az igazságérzetét és mindannyiunk igazságérzetét méltán sérti ez a helyzet. Azt érezzük kicsit ilyenkor, mintha a törvény nem az áldozatokat védené, hanem a bűnök elkövetőjét, márpedig Biszku Béla áldozatai, bár sajnos csak kevesen vannak már közöttünk, de méltán érdemelnek meg egy igazságtételt.

Az elmúlt öt évben a kormányzat igyekezett a parlamenti felhatalmazását felhasználni arra, hogy olyan törvényeket, olyan jogszabályokat fogadjon el, amelyek valamelyest tudják enyhíteni a kommunista időkben elszenvedett fájdalmakat, és valamelyest az igazságnak a másik serpenyőjébe is tud helyezni különböző döntéseket. Az egyik legfontosabb talán ezek közül, amelyik Biszku Bélát is személyében is érintette - akárcsak, mondjuk, Nyers Rezsőt -, az a kommunista nyugdíjpótlékoknak a megvonása, az a kormányzati döntés, amelyben azoknak a szereplőknek - összességében 142 ilyen személy volt, aki kommunista állami vezetőként vagy az akkori állampártok tagjaként, a KISZ tagjaként, a titkosszolgálatok vezetőjeként vagy pedig a '45 és '49 közötti időszak demokratikus államrendjét felszámoló személyként azért kapott kitüntetést, mert valójában az akkori kommunista diktatúrát erősítette, és nem azért, mert valódi teljesítmény állt mögötte -, ezeknek az embereknek a pluszjuttatásait a Fidesz-KDNP-kormány egytől egyig elvette *(Novák Előd: Ne hazudj, a tizedét vette el!)*, egy viszonylag hosszú és...

ELNÖK: Novák Előd képviselő urat megkérem, hogy türtőztesse magát, vagy különben kénytelen

leszek a teremből eltávolíttatni. (Novák Előd: *Hazugság, nem...*) Legyen szíves, türtőztesse magát (Novák Előd: *...türtőztetem.*), különben megvonom öntől a lehetőséget arra (Novák Előd: *A bekiabálás parlamenti műfaj.*), hogy a mai napon a vitában részt vegyen. Mégiscsak túrhetetlen, hogy az ön bekiabálásaitól hangos minden felszólaló háttere! Legyen szíves, viselkedjen úgy, mintha a parlamentben ülne, nem egy kocsmában! (Közbeszólás a Fidesz soraiból: *Úgy van!* - *Taps a kormánypárti padsorokból.*)

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Nos tehát, Biszku Bélának és másik 141 társának, többek között Nyers Rezsőnek is megvonta a kormány ezt a nyugdíjpótlékát. Ezután többben - mint például Nyers Rezső - bírósághoz is fordultak, de a bíróság is a kormányzatnak adott igazat, és ezeknek az embereknek ez a pluszjuttatása, ez a fajta privilégiuma megszűnt, és mostantól nem kapnak ilyen kiemelt nyugdíjat. (Novák Előd: *Nem igaz! Még mindig több százezret kap Biszku Béla is!*)

De ugyanígy fontos a kommunizmus bűneinek tagadása mint bűncselekményi tényállás, amelyre képviselőtársam is utalt. És az is fontos, hogy a strasbourgi bíróság nyomásgyakorlása ellenére a vörös csillag továbbra is önkényuralmi jelképnek minősül Magyarországon, és a viselése ugyanúgy tiltott, mint minden más XX. századi diktatúra jelképének a viselése.

Fontos döntése volt az Országgyűlésnek, hogy huszon-egynéhány évvel a rendszerváltás után az utolsó olyan közterületi elnevezéseket, utcaneveket is eltörölte, melyek a kommunista diktatúrához köthetők, megszűntek az utolsó Lenin utcák vagy Vörös Hadsereg utcák Magyarországon, több kisebb és nagyobb településen.

Szintén fontos volt az áldozatok jóvátételével kapcsolatban, hogy a tartós szabadságelvonást elszenvedettek részére 2013-ban és 2014-ben is 50-50 százalékos nyugdíjpótlék-emelést fogadott el a kormányzat. (Novák Előd: *És az ügynöklistákkal mi lesz?*) Erre azért volt szükség, mert az MSZP-kormányzat az utolsó három évében befagyasztotta ezeket a nyugdíjpótlékokat, és a kommunista időszak áldozatainak nyugdíjpótlékán próbált spórolni a Gyurcsány- és a Bajnai-kormány. Ezen túlmenően a tartós időtartam mértékét három évről egy évre szállítottuk le. Tehát kiterjedtebb most már azoknak a köre, akik ilyen megemelt juttatásban részesülhetnek.

És csak címszavakban mondanám a többi: a Nemzeti Emlékezet Bizottsága felállt és a hatalombirtokosok listáját elkészíti; az ügyészség számára iratokat kell hogy átadjon; illetőleg az elnyomó rendszert kutatja és a működését feltárja. Az idei évre Gulág-émlékvet hirdetett a kormányzat. Az EU-s elnökség alatt elfogadtuk, hogy augusztus 23-a a XX. századi totalitárius diktatúrák közös emléknapja

(Közbeszólások és moraj az MSZP soraiból.), így ez az első, kommunista áldozatokra emlékező közös európai emléknap; az Országgyűlés (Bangóné Borbély Ildikó: *Öt és fél perc, elnök úr!*) pedig határozatban javasolta a Terror Háza és a recski kényszermunkatábor meglátogatását az iskolába járóknak. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Ha esetleg egyes képviselők nem vették volna észre, megszákítottam államtitkár úr hozzászólását, és ezért természetesen türelmet tanúsítottam nemcsak vele, hanem egyébként másokkal is. Amikor türelmetlen képviselőtársaim bekiabálnak, akkor gondoljanak arra, hogy esetleg önök is lehettek haszonélvezői már egyszer a levezető elnök türelmének.

Másodszorban pedig: Novák Előd képviselő úr magatartását teljes mértékben elfogadhatatlannak tartom. Ugyan azt gondolom, hogy rendreutasítás és figyelmeztetés nélkül is jogom lenne az ülés hátralévő részéről eltiltani, azonban én megtettem a rendreutasítást és a figyelmeztetést. Ezért most kérdezem a tisztelt Házat, hogy egyetért-e azzal, hogy Novák Elődöt az ülés hátralévő részéről kizárjuk. Tehát magyarán szólva kezdeményezem Novák Előd képviselő úrnak az ülés hátralévő részéről történő kizárását. (Novák Előd: *Mert Biszku Béla luxusnyugdíját nem lehet bírálni, azért!*) Ilyenkor a Ház vita nélkül határoz. Kérdezem tehát a Házat, egyetért-e az indítványommal. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 94 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett az indítványt elfogadta.

Megkérem Vona Gábor frakcióvezető urat, hogy az ülés hátralévő részében biztosítsa a rend feltételeit a frakció részéről. Ezért kérném szépen, hogy Novák Előd... (Közbeszólás a Jobbik soraiból: *Kivezessük?*) Nem kérem a kivezetését; arra kérném frakcióvezető urat, hogy legyen szíves, gondoskodjon arról, hogy Novák Előd úr vagy hagyja el az üléstermet, vagy pedig legyen szíves ember módjára viselkedni, ugyanis nincsen semmiféle garancia arra, hogy ezt egyébként magától megteszi. (Folyamatos zaj, közbeszólások.)

Most pedig továbbmennénk, ha megengedik. A vitából van Novák Előd kitiltva, a jelenléttel ez sajnos nincs összekötve a házszabály szerint. De amennyiben ezzel elégedetlenek a képviselő urak, akkor, kérem, tegyenek egy olyan javaslatot, hogy a kettő összefüggjön, és akkor én ezt örömmel fogom támogatni a frakciómban. Nem tudom, érzékelhető-e a házszabály... (Taps a kormánypártok soraiból. - Szilágyi György: *Az MSZP javaslatát támogatja a házelnök úr?*)

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hoffmann Rózsa képviselő asszony, a KDNP részéről: „Vivat professores!” címmel. Megadom a szót képviselő asszonynak. És a derű mérséklésére kérem a szocialista frakciót.

Köszönöm.

(13.50)

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az én felszólalásom korántsem fog ilyen izgalmakat kiváltani, lévén, hogy akikről szólni akarok, azok az óvodapedagógusok, a tanítók és a tanárok, az apropót pedig az adja, hogy mint tudjuk, és mint hallottuk is az első napirend előtti felszólalásban, a mögöttünk hagyott hétvégén és a megelőző napokon a tanító embereket ünnepelte az ország, akikről sokat, de mégsem eleget beszélünk.

Nem kívánom folytatni azt a nem igazán méltó megközelítést, amit az első napirend előtti felszólaló tett, hogy tudniillik a kötelező pedagógusnapi köszöntő mondatokat felhasználta arra, hogy saját partjának az elképzeléseit elmondja az oktatásról, és megismételje tizedszer, huszadszor, ötvenedszer az oktatáspolitikai iránti kritikáját. Én erről nem fogok szólni, hanem a tanáremberekéről, a tanítókról, akiket rengeteg jelzővel illettek írók és gondolkodók. Nevezték őket lámpásoknak, a nemzet napszamosainak, gyémántcsiszolóknak, vagy szívesen idézem a XVI. századi költő szavait, aki így írt: A tanári pálya minden más pályánál tágasabb, távlatosabb, határtalanabb, s mint a Nílus termékeny vize, túlrad saját partjain. A jó tanár nemcsak pedagógus, hanem kertész, filozófus, esztétikus, lélekbúvár, művész- és mesterember egy személyben, s nemcsak tudását közvetíti, bár ez sem kevés, hanem példát ad, jellemet formál, ültet, gyomlál, olt és szemez, mint a kertész, életet visz a könyvekbe, a könyveken keresztül a tanításba, állandó és eleven hidat épít az eszmény és a mindennap, az elvontság és a tapasztalás közé.

Nagyon szép ez a megközelítés, és sorolhatnám a szebbnél szebb és találóbbnál találóbb idézeteket, amelyek mind a tanár munkáját érintik, mégsem tudom megállni, hogy Antoine de Saint-Exupéry egyik gondolatát még ne hozzam ide, aki valahogy úgy ír, hogy ha a tanár azt akarja, hogy a tanítványai hidat építsenek, akkor nem fát és szerszámot ad nekik először, hanem fel kell hogy keltse a vágyukat a tenger iránt. *(Folyamatos zaj.)* Nos, ez a tanári hivatásnak talán a lényege, hogy felkeltse a vágyát a tanítványoknak a tenger iránt, a jövő iránt, a kutatás, a tanulás iránt.

Hogyan képes ennek eleget tenni egy pedagógus? Bizony, nem könnyű mesterség, nem könnyű hivatás ez! A saját személyiségében, emberségében ott vannak azok a tartalékok, de azért nem mindegy, hogy mennyire segíti őt az állam ebben. Hallottuk az első napirend előtti felszólalásban itt, hogy az állam milyen központosítást hajtott végre. Hadd idézzem Eötvös Józsefet - nem idézem, csak a gondolatát -, aki már 1840-ben, február 23-án tartott beszédében kifejtette azt, hogy az államnak generális felelőssége van a tekintetben, hogy hogyan zajlik egy országban a nevelés, és nem vitatta, miközben ugyanez az Eötvös József természetesen az iskolák önállósága mellett is érvelt. Nos, mi pontosan ezt tettük a 2010-ben elkezdődött kormányzás idején, hogy megerősítettük

az állam szerepét, de az iskoláknak, a szellemi műhelyeknek az önállóságát is fenntartottuk. Szintén Eötvös József nevéhez fűződik a tanárképzés deklarálása és intézményrendszerének a megteremtése. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* 1848-ban már szót emelt a tanárképzés érdekében, és az ő elképzeléseit végül csak gróf Klebelsberg Kunó tudta megvalósítani.

Mi is megújítottuk a tanárképzést, aminek eredményeképpen már az elmúlt évben és az idén is lényegesen több hallgató, fiatal jelentkezett a tanári pályákra, amelyben mind a tanári pálya megbecsülése testesül meg. És folytathatnám mindazokat az intézkedéseket a pedagógus-életpályán keresztül, amelyről szintén sok szó esett, de inkább azt emelném ki, hogy az állam és az önkormányzatok és az igazgatók és a civil társadalom minden évben nagyon komoly erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy minél több kiváló pedagógus kapja meg az őt megillető kitüntetést. Nagy öröm volt az elmúlt héten a Bonis Bona-díj átadásán részt venni, a Balog Zoltán miniszter úr által átadott kitüntetések átadásakor részt venni *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, és bizony látni, hogy nemcsak a tanárok, hanem a szülők és a diákok is örültek.

Isten éltesse a kollégákat! Kívánok nekik további erőt, hitet és kitartást. *(Taps a kormányparti padso-rokban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, elmondhatjuk, hogy mindnyájunknak elismeréssel kell adóznia saját tanárai iránt is és mindazok iránt a tanárok iránt, akik most még, az utolsó héten tanítják a fiatalokat, azt az 1 millió 200 ezer fiatal gyereket, akik iskolába járnak; egész éves áldozatuknak, egész éves munkájuknak a pedagógusnap egy szép megünneplése.

Fontos, hogy mindenképpen elismerés illesse a tanárokat az állam részéről, ez megnyilvánuljon erkölcsiekben, mint az elmúlt héten átadott díjakban, és megnyilvánuljon anyagiakban is, mint a parlament által elfogadott pedagógus-életpályában és az ehhez kapcsolódó fizetések, bérek megemelésében. Azért is fontos ez, hiszen azt szeretnénk, hogy ha 18 évesen valaki azon gondolkodik, hogy milyen pályát szeretne, és megvan benne a késztetés arra, hogy a pedagóguspályát válassza, hogy tanár legyen, akkor semmiféleképpen ne tántorítsa el attól az, hogy esetleg a fizetések olyan alacsonyak, hogy nem látja azt, hogy a családját, a gyermekeit el tudná tartani abból a fizetésből, amit pedagógusként kap.

Az lenne a jó, ha minél több jó képességű 18 éves fiatal választana pedagóguspályát, a most pedagóguspályán levő jó képességű tanárok, tanítók ott maradnának, megőriznék ezt, itt próbálnának előlépni, és látnák a perspektívát, látnák a lehetőséget a

pedagóguspályában. Ezért vezettük be az életpályarendszert, amelyben államtitkárként még képviselő asszonynak nagyon fontos része volt. És sokan alkalmazzák is ezeket az előmeneteli lehetőségeket, hiszen 2015 januárjában 5195 pedagógus lépett át mesterpedagógus fokozatba, és ezzel, mondjuk, egy 15 éves szakmai gyakorlattal, egyetemi végzettséggel a fizetése 264 ezer forintról 364 ezer forintra emelkedhetett; vagy szintén idén január 1-jével 17 551 pedagógus került pedagógus II. fokozatba, ez, mondjuk, egy 12 éves gyakorlattal, főiskolai végzettséggel rendelkező tanárnál 232 ezer forintról egy 256 900 forintra való fizetésemelkedést jelent, amely már, úgy gondoljuk, alkalmas arra, hogy a pedagógusoknál ezt a kiemelt státusát biztosítsa.

A kormány, amikor az ágazati béremeléseket az elmúlt ciklus során elfogadtatta itt a parlamentben, akkor az elsők között, sőt azt mondhatom, hogy teljesen elsőként a pedagógusok életpályáját fogadta el az Országgyűlés, a pedagógusoknak kínálta ezt az átlagosan körülbelül 40 százalékos béremelést, amely egészen 2017-ig folyamatosan, 2013-tól 2017-ig minden évben béremelést jelent, és nyilván messze az infláció fölötti béremelést. Az első évben egy nagyon nagy löketet kapott a pedagógusfizetések bértömege, azóta is folyamatosan évről évre ez emelkedik, és 2017-ig így is marad, és jóval, nemcsak hogy megőrzi az értékét, de nagy számban emelkedik is a pedagógusok fizetése.

Mint ahogy arról ma már szót ejtettünk itt az Országgyűlésben, ez 2012-höz képest 2013-ban plusz 32,5 milliárd forintot jelentett, amit a költségvetésből a pedagógusok bérére fordított a magyar kormány, 2014-ben a 2013. évihez képest 120,9 milliárd forint, tehát 121 milliárd forint majdnem, és az idei esztendőben is a KLIK 38 milliárd forintos pluszforrást kaphatott. A következő évtől, következő tanévtől kezdve a pedagógusok egy része már nem a KLIK-ben, hanem a szakképzés rendszerében fogja folytatni a tevékenységét, de az ott maradók részére így is több tíz milliárdos nagyságrendű fizetés- és bértömegemelés várható a következő évben is, és '17-ben is ez így fog folytatódni. Így, hogyha azt kalkuláljuk, hogy 2016 januárjában várhatóan mennyi lesz a pedagógusok előmeneteli rendszerében az újabb és újabb minősítést szerettek száma, akkor pedagógus II. kategóriába lépőből körülbelül 11 ezer főt várhatunk, mesterpedagógusból 4079 környékén, kutatótanárként pedig 128-an fogják folytatni a tevékenységüket.

Azt mondhatjuk, hogy ilyesfajta ágazati béremelést, életpályát a korábbi kormányok nem kínáltak a pedagógusok számára, ilyesfajta képzési ösztönzést, mint például a Klebelsberg-ösztöndíj, korábban nem kínáltak. Persze először rendet kellett teremteni, vissza kellett vezetni az osztatlan képzést a tanárképzés során, hiszen az átalakított rendszer elég sok kuszaságához vezetett; a Nemzeti alaptantervet át kellett tekinteni, és nyilván ezt még a következő ötvenkénti felülvizsgálati időszakban is meg fogjuk tenni.

Bízunk benne, hogy így egy magasabb presztízsű, magasabb elismertségű pedagógus-életpályát, pedagóguskart tudtunk létrehozni, és bízunk benne, hogy sok fiatal fogja a pedagóguspályát választani, sok pedagógus pedig a pályán fog maradni, éppen ezért jó kezekben lesz a következő nemzedék nevelése és oktatása egyaránt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.00)

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Mirkóczki Ádám jobbikos képviselő úr következik: „Az örület határán” címmel. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenki előtt ismert, adott egy nagyon súlyos és nagyon komoly, ha úgy tetszik, nemzetstratégiai probléma, amely szorosan összefügg a bevándorlással, vagy ha úgy tetszik, az illegális migrációval, amelyből várhatóan lesz feszültség gazdasági, szociális és társadalmi értelemben egyaránt.

A Jobbik kezdettől fogva felelősen állt ehhez a problémához, kezdettől fogva megpróbálta önnel is megértetni szakmai javaslatának és javaslatainknak lényegét, és kezdettől fogva, amikor pártok és egyes politikusok évekkal ezelőtt még azt sem tudták, hogy eszik-e vagy isszák az illegális migrációt, már akkor felhívtuk a figyelmet, hogy néhány éven belül mi várhat Magyarországra, és sajnos ez be is következett.

Na, de nézzük meg, hogy mit tesznek önök, mit tesznek a XX. század pártjai! Itt van rögtön a Fidesz, amely az adófizetők pénzéből nem sajnál egymilliárd forintot egy sima kampányra, amelyet önök nemzeti konzultációnak hívnak. Annak tartalmát és minőségét most nem elemezném, de nyilvánvalóan mindenkinek megvan róla a markáns és határozott véleménye.

De hogy ez ne legyen elég, még ezt újabb sok millió forintból megfejelik egy óriásplakát-kampánnyal, amire sokféle jelzót lehetne aggatni, maradjunk csak egy nem túl csúnya kifejezésnél: szerintünk a neoprimitív kategóriáját bőven-bőven kimeríti, és azt hiszem, hogy a politikai szánalom-kampánynak ez a legalja és ez a csúcsa egyben.

Kiknek üzennek önök? Magyarul üzennek afgánoknak, íreknek, szíreknek vagy éppen koszovóiaknak. Ezt komolyan gondolják? Vagy komolyan gondolják azt, hogy Magyarországon bárki beveszi és elhiszi önöknek - hogy is mondjam - ezt a maszlagot? Nem hiheti el senki, és nem is fogják önök sem.

De vegyük csak sorban, hogy erre jön természetesen egy reakció. Megjön a baloldaltól is a reakció, az MSZP és különböző csatlományaitól, akik úgy csinálnak Magyarországon, mintha egy játszótér lenne, és mint egy óvodás, akinek elveszik a játékát, egy hisztériába és rongálásba kezd. Sőt, egyenesen arra buzdít, de hozzáteszem, ez a Fidesz számára

sem új keletű, hiszen 2014-ben más óriásplakátokkal, többek között a Jobbik óriásplakátjaival ugyanezt a rongálást önök követték el. A Fidesz esetében betudhatjuk mindezt a tapolcai sokknak, az MSZP esetében pedig bőven be lehet tudni a teljes társadalmi szétesettségüknek.

Hozzátenném: az MSZP ugyanezt a primitív kampányt, amit most a Fidesz csinál, csinálta a ketős állampolgársággal szemben 2004-ben, amikor 23 millió románnal riogatott és fordított szembe magyart a magyarral. Hát, ez a XX. század pártjainak politikai terméke, amit napjainkban, ebben a nagyon súlyos és valóban nemzetstratégiai kérdésben önök mutatnak.

A Jobbik pedig próbál tényleg felelősséggel, tényleg a probléma felé fordulni, és tényleg olyan megoldási javaslatokat letenni az asztalra, hogy a jövőt és az ifjabb generációkat megkíméljük attól a hatalmas társadalmi feszültségtől és problémától, amit egyébként egyes nyugat-európai országokban már láthatunk, hogy mit okoz a tömeges migráció.

Ilyen javaslatunk volt a határőrség azonnali visszaállítása, ilyen javaslatunk volt a menekülttáborok zárttá tétele, ilyen javaslatunk volt például az, hogy a határainkon azonnal legyen visszafordítható az a menekült, aki nem háborús övezetből, hanem kifejezetten gazdasági vagy éppen a szociális háló - hogy is mondjam - kedvezményei miatt érkezik akár Magyarországra, akár rajtunk keresztül máshová.

De természetesen önök egyik esetben sem támogatták, természetesen önök mindig elmondják a saját véleményüket, és elmondják kommunikációs szinten a tőlünk sok esetben még radikálisabb válaszokat, de ez marad a kommunikáció. Egyébként, hogy ez is mennyire hiteles, ajánlom figyelmükbe Orbán Viktor személyes honlapját az orbanviktor.hu-n, és egészen konkrétan egy 2007-es felszólalását, amit a római szerződés 50. évfordulója kapcsán mondott. Akkor Orbán Viktor személyesen az ellen foglalt állást, hogy ne hogy az európai uniós tagállamok saját nemzeti szintjükön kezeljék a bevándorlást és a bevándorláspolitikát.

Nem furcsa? Néhány nappal ezelőtt pedig Strasbourgban éppen ennek az ellenkezőjét mondja. Ez az, amit jó lenne, hogyha önök is belátnának, és öntsenek tiszta vizet a pohárba, valójában a bevándorláspolitika kapcsán mit és hogyan gondolnak, és ne nézzék ostobának a magyar választópolgárokat, hagyják abba *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* ezt a primitív politikai cirkuszt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr fog válaszolni. Megadom a szót.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, abban a dologban mindannyian egyetértünk, hogy a bevándorlás vagy a mostaná-

ban tapasztalható népvándorlás, amely Európát is elérte, egy olyan probléma, amely mindenkinek probléma, azoknak az országoknak is, ahonnan elindulnak a bevándorolni kívánók, és azokban az országokban is probléma, amelyek a célországok.

A Fidesz-KDNP az első pillanattól fogva leszögezte és határozottan kimondta, hogy Magyarország nem kíván a nyugat-európai országok mintájára bevándorlókra építve gazdaságot növelni, bevándorlókra építve a gazdaságát megerősíteni. A magyar kormány célja egyértelműen az, hogy a magyar lakosság növekedése biztosítsa azt az utánpótlást, amely a gazdasági stabilitáshoz és a nemzet fennmaradásához szükséges.

A bevándorlás problémájának a kezelése az Európai Unió tagállamain belül a jelenlegi szabályok keretén belül meglehetősen nehézkes. Egyértelműen az a célunk, azt szeretnénk elérni, hogyha nemzeti hatáskörbe kerülne vissza a bevándorlással kapcsolatos kérdések kezelése, eldöntése és ennek a szabályozásnak a lehetősége. Nem ért egyet feltétlenül Európa minden tagállama abban, hogy hogyan kell a bevándorlást kezelni. Nyilván ennek számos oka van.

Az elmúlt napokban is valóban számtalan vagy számos bevándorló érkezett az országba. A határőrséggel kapcsolatos megjegyzésével kapcsolatban egyértelműen azt leszögezhetjük, hogy a rendőrség a határőrizeti feladatait maradéktalanul ellátja. Az a helyzet, ami ma a bevándorlás kapcsán kialakult, az nem szervezeti kérdés. Nem az a kérdés, hogy milyen szervezet az, amely a bevándorlókval foglalkozik, hanem a jogi szabályozás és az EU által megengedett jogi lehetőségeink szabnak korlátot abban, hogy a bevándorlásnak, az illegális és alapvetően a jobb gazdasági lehetőségek, a megélhetés érdekében ideinduló bevándorlóknak a visszafordítását gyorsabban végrehajtsuk.

A rendőrség csak az elmúlt napon 515 illegális határátlépőt fogott el, és azt is el kell mondani, hogy az idén már az illegális migránsok száma több mint 50 ezer, 52 838 fő nyújtott be menedékjogi kérelmet. Tehát ez nem szervezeti kérdés, hiszen 2014-ben 42 ezer ilyen illegális határátlépő volt egész évben, most pedig, még a fél évet sem elérve, több mint 50 ezer.

Az az álláspontunk, hogy az Európai Uniónak szüksége van egy új típusú és a jelenleginél lényegesen szigorúbb szabályozásra a bevándorlás kezelésében. Nyilván minden országot másképp érint ez a probléma, éppen ezért kell megadni azt, hogy mindenki a saját lehetőségei szerint, a saját lehetőségei alapján kezelje ezt a kérdést.

Komoly veszélyként áll fenn jelen pillanatban az, hogyha a németek és az osztrákok, akiket nyilván az ottani gazdasági lehetőségek miatt leginkább célországnak tekintenek a bevándorlók, ha ezek az országok hathatós lépéseket tesznek saját védelmük érdekében, és a magyar-szerb határszakaszon belépő illegális migránsokat visszaküldik Magyarországra; ezeknek az embereknek az elhelyezése, illetve visszajuttatása az eredeti országba, ez a mi problémánk és

feladatunk lesz. Éppen ezért is célunk az, hogy ezt nemzeti hatáskörben megtehessek.

Az illegális bevándorlást természetesen törvénytársnak tekintjük, éppen ezért lényeges az, hogy ennek a szabályozása megfelelő legyen, és alapvetően a magyar érdekeket védje. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.10)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

MÓRING JÓZSEF ATTILA jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Ikotity István, LMP.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Sallai R. Benedek, LMP; Gógös Zoltán, MSZP; Kósa Lajos, Fidesz; Harach Péter, KDNP; Volner János, Jobbik. A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik; Ikotity István, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Ház! Felhívom figyelmüket, hogy az Országgyűlés ülése a holnapi napon 8 óra 30 perckor, a szerda, csütörtök és pénteki ülésnapokon reggel 8 órakor, a jövő hét hétfői ülésnapon pedig 11 órakor kezdődik.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés a Házbizottság javaslatára egyes napirendi pontok **időkeretben történő tárgyalását** határozhatja el. A Házbizottság ennek alapján azt kezdeményezi, hogy a magyar egészségügy helyzetéről szóló V/4855. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. Az LMP képviselőcsoportja kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló 24 perces időkeret a kétszeresére, tehát 48 percre emelkedik.

Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az

időkeretekre előterjesztett javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 139 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta az indítványt.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házsabálytól való eltérésre** tett javaslatot. Ezt T/4730/597. számon a honlapon megismerhetik. A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló T/4730. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a házszabályi rendelkezésektől, hogy a Költségvetési bizottság az összegző jelentést és az összegző módosító javaslatot 12-én, pénteken 8 óráig nyújthassa be, továbbá a képviselőcsoportok vezetői legfeljebb tíz szavazási indítványt nyújthassanak be 12-én, pénteken 14 óráig. Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő országgyűlési képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 159 szavazattal, 8 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta a házszabálytól való eltérésre vonatkozó javaslatot.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés mai ülésnapján a diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló T/4288. számú törvényjavaslat kapcsán a bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitájára a T/4823. számú törvényjavaslat bizottsági jelentéseinek vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolja, hogy az Országgyűlés szerdai ülésnapján az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről szóló 2014. május 26-ai 2014/355/EU Euratom tanácsi határozat kihirdetéséről szóló T/4851. számú törvényjavaslat általános vitájára ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

A Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolja, hogy az Országgyűlés pénteki ülésnapján „A nemzeti éghajlat-változási stratégiáról 2014-2025-re, kitekintéssel 2050-re” című, H/5054. számú határozati javaslat általános vitájára ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Szintén a Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés a jövő hét hétfői ülésnapján

a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló T/4730. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról való döntésre ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége ezt a javaslatot is elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk.** Előtte azonban bejelentem, hogy a T/4884. számú törvényjavaslat második olvasatos vitájában az Állami Számvevőszék elnökének indítványára a felszólalási időkerete 10 percre emelkedik.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házszabály 85. § (1) bekezdése lehetővé teszi, hogy az **Országgyűlés felkérje a határozathozatalra a beszámolót tárgyaló bizottságokat.** Házbizottsági konszenzus hiányában ennek előterjesztése elnöki jogkörben történik. Erről az Országgyűlés vita nélkül, külön-külön határoz.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottságot a 2012-14. évi magyarországi főbb természeti csapásokra és az ember okozta katasztrófákra kiterjedő kockázatelemzésről, a katasztrófák elleni védekezésről történő felkészülés helyzetéről, illetve a védekezésről szóló B/4859. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 116 igen szavazattal, 53 nem ellenében a bizottságot a beszámoló tárgyalására felkérte.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottságát a 2009-2014. közötti időszakról szóló nemzeti környezetvédelmi program végrehajtásáról szóló B/4860. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a tisztelt Ház a bizottságot 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a határozathozatalra felkérte.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság elektronikus hírközléssel összefüggő 2011. évi tevékenységéről szóló B/2740. számú előterjesztésének határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 115 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül a bizottságot felkérte a határozathozatalra.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, felkéri-e a kijelölt Kulturális bizottságot a Nemzeti Média és Hírközlési Hatóság Médiatanácsának 2014. évi tevé-

kenységéről szóló B/3675. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A határozathozatalra a bizottságot a Ház 115 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül kérte fel.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal országgyűlési beszámolója 2014-ről szóló B/4966. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a bizottságot 114 igen szavazattal, 55 nem ellenében, tartózkodás nélkül felkérte a határozathozatalra.

(14.20)

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági taggá történő választásra** tett javaslatról döntünk. Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/5096. számon. Az előterjesztésben az MSZP-frakció képviselőinek bizottsági helye változik. A személyi javaslat arra irányul, hogy az Európai ügyek bizottságába Tóth Bertalan helyett Legény Zsoltot, a Vállalkozásfejlesztési bizottságba Kiss László helyett Horváth Imrét, a Törvényalkotási bizottságba Lukács Zoltán helyett Kiss Lászlót, Legény Zsolt helyett Gógös Zoltánt a bizottság tagjává válassza meg.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezt a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 173 igen szavazattal, egyhangúlag a személyi javaslatokat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 21 perckor áttérünk az **interpellációk** tárgyalására 120 perces időtartamban.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 124. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony I/5055. számú interpellációját **visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Pintér Sándor belügyminiszter úr feladatkörébe. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Akkor hova tartozik?)* Az indoklásban szerepel, hogy hova tartozik.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Bertalan, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért támogatja a pénzmossást?”** címmel. A képviselő úr a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország olyan ország lett az önök kormányzása alatt, ahol az átlagemberek adóemeléseket, a gazdagok viszont adócsökkentést kaptak, mert az adójóváírás megszüntetésével az alacsonyabb jövedelmű családoktól vettek el több száz milliárd forintot, hogy azt a gazdagoknak adhassák. Magyarország olyan ország lett, ahol az adóhatóság

vezetőit - nem cáfoltan - korrupciós ügyek miatt kitiltották az Egyesült Államokból; egy olyan adóhatóságról beszélünk, ahol apró adminisztrációs hiányosságokért azonnal lecsapnak, azonban egyes körök zavartalan áfacsalását, több száz milliárdos áfacsalását pedig nem vizsgálják ki. Magyarország olyan ország lett az önök kormányzása alatt, ahol a kormány azokat segíti, akik a korábbi években akár legális, akár illegális eszközökkel kivonták magukat a magyarországi közteherviselés alól, és a megszerzett vagyonukat külföldre vitték, míg az itthon becsületesen dolgozó emberekre újabb és újabb adóterheket vetettek ki.

Önök most egy olyan törvényjavaslatot, kezdeményezést akarnak átvinni a magyar Országgyűlés által, amely az ügyeskedőknek és nem a becsületesen dolgozó magyar átlagembereknek segít. A Fidesz oligarchái az elmúlt években több száz milliárd forintnyi közpénzt lapátoltak ki külföldre, különböző offshore-cégekben keresztül. Önök most egy újabb adóamnesztia-törvénnyel akarják őket segíteni, hogy egy év múlva 10 százalékos adó megfizetése után ezt felvehesék itt, Magyarországon anélkül, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal vizsgálhatná azt, hogy ezek a pénzek honnan származnak. Ez az Orbán-kormány saját pénzmosó törvénye, amelyet önök el akarnak fogadtatni.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Államtitkár Úr! Az önök pénzmosó törvénye tehát csak 10 százalékos adót vet ki azokra az adóelkerülőkre, akik offshore-cégekbe mentették ki a kétes forrásaikból származó pénzeiket. Ez elárulja, kiket támogat az Orbán-kormány: nem a tisztességes embereket, hanem az ügyeskedőket, hiszen most is nekik akarnak kedvezni.

Szeretném egy másik szempontra felhívni a figyelmet. A letelepedési kötvénnyel kapcsolatban önök árulják ezeket a kötvényeket, amely alapján, akik ezt megvásárolják, jogot szereznek arra, hogy behozhassák a jövedelmüket, és egy év múlva 10 százalékos adómérték megfizetése után ehhez legálisan hozzájuthassanak. Ezzel teszik Magyarországot Európa pénzmosási központjává.

Kérdezem államtitkár urat, miért akarja jutalmazni 10 százalékos adóval az adóelkerülőket, miért garantál nekik büntetlenséget egy pénzmosást segítő törvénnyel, miért támogatja az Orbán-kormány a pénzmosást. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Köszöntöm képviselőtársaimat. Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Or-

szággyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Illó lenne felkészülni egy interpelláció előtt, mielőtt egy kormányt számon kér *(Moraj az MSZP soraiban.)* és elkezdi bírálni, ugyanis engedje meg nekem, hogy a szocialista kormányok ilyen irányú tevékenységéből, gyakorlatából idézzek önnek. Például 2006-ban önök szabályt hoztak arra, hogy a cégekben fennálló tagi kölcsönök után kedvezményes adózást lehessen véghezvinni. Ezt meg is tették, 2006. június 9-én lépett hatályba a törvényjavaslat, amely éppen 10 százalékkal, kedvezően adóztatta azokat a negatív pénztáratokat, amelyek adózatlanul kerültek be a cégek könyveibe. Tehát 2006-ban már volt az önök kormányzása alatt ilyen gyakorlat. Most akkor én is kérdezhetném: az is pénzmosás volt?

A következő ilyen gyakorlatot, törvényt 2008-ban fogadta el az Országgyűlés. A frakciótársai itt ülnek önök mellett, akik megszavazták, a LXXXI. törvény az, amely 2009. január 1-jétől eredetileg június 30-ig, július 1-jéig tette lehetővé azt, hogy a külföldről Magyarországra érkező pénzeket, ha hiszi, ha nem, éppen 10 százalékos kedvezménnyel legalizálni lehetett az országban. Úgy látszik, annyira jól vagy nem jól sikerült ez a törvény, hogy végül meghosszabbították a hatályát, és egészen 2012-ig cikluson átívelő törvényt fogadtak el. Tehát amikor ön pénzmosással vádolja a jelenlegi kormányt vagy a parlamentet, először ezt a kérdést saját magának, saját pártjának, a Magyar Szocialista Pártnak kellene feltenni, mert az önök kormányzása alatt ez gyakorlat volt.

Ami pedig a külföldre menekített vagy külföldre küldött dolgokat illeti, azt gondolom, hogy ebben is inkább az önök pártja jeleskedik, hiszen emlékszik még Gyurcsány Ferenc mondataira *(Moraj az MSZP soraiban. - Dr. Bárándy Gergely: És ti azt átveszítetek, vagy mi van? - Az elnök csenget.)*, ő külföldre küldte a magyar embert, el lehet menni ebből az országból, elküldte a magyar fiatalokat. *(Moraj és közbeszólások az MSZP soraiból.)* De ha tovább folytatjuk a sort, akkor beszélhetünk Simor Andrásról is, aki kapcsán szintén most ön számon kéri, hogy ez a gyakorlat pénzmosásnak minősül. Simor András, a Magyar Nemzeti Bank elnöke is még nemzetibank-elnökként is külföldön tartotta a befektetéseit, és szintén egy törvényt kellett hozni annak érdekében, hogy haza tudja hozni a külföldön tartott befektetéseit.

Úgy gondolom, hogy a magyar kormány, a magyar parlamentnek, a jelenleginek nincs szégyenkeznivalója a magyar családok előtt, hiszen például a személyi jövedelemadó-kedvezményt, a gyermekek utáni adókedvezményt, amit lényegében önök eltörölték, a jelenlegi kormány teljes egészében kiteljesítette, és a jövő évi adókedvezménnyel együtt 2010 óta már több mint 3600 milliárd forint kedvezményt tudnak a magyar családok igénybe venni. Úgy gondoljuk, hogy mi, amikor nem büntetlenül adóztottan, azt mondjuk, hogy hozzák haza a külföldi jövedelmeket, akkor az országnak is jót teszünk, és az az

ember is, úgy gondolom, beforgathatja a magyar állami költségvetés finanszírozásába.

Azt gondolom, ez egy nemzetközileg is elfogadott gyakorlat, és mint ahogy elmondtam, az önök kormánya is élt ezzel a lehetőséggel. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Tóth Bertalan képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudom elfogadni az ön választát, hiszen nem a jelenből indul ki. Hol volt olyan, hogy állami kormányzati segítséggel egy MET gáz offshore-cég több mint 100 milliárd forintot hordhatott ki Magyarországról? Hol volt olyan, hogy a Quaestor *liechtensteini* tulajdonosa egy offshore-cég, ahol 150 milliárdnyi fiktív kötvény ellenértéke tűnt el? Említhetném az Eiffel Palace-t is, ahol több tíz milliárd forint jutott offshore-céghez, és ami mai hír, hogy a letelepedési kötvényeket forgalmazó offshore-cégek 50 milliárd forintnyi hasznot zsebelhettek be. Tehát a jelenről kéne beszélni. Hol volt ilyen a korábbi időszakokban? Ezek a pénzek most egy év után 10 százalékos adózással tisztára moshatók, és senki nem fogja vizsgálni, hogy honnan eredtek. *(Dr. Bárándy Gergely: Minden bűncselekményt meg fogunk vizsgálni!)* Erre adjon választ, államtitkár úr! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 45 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Még ezt az alacsony fizetést is sajnálják az emberektől”** címmel. Dúró Dóra képviselő asszonyt illeti a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány hónap alatt 1650 fővel nőtt a közfoglalkoztatottak száma a KLIK-nél, az e mögött álló megfontolás pedig más területeket is sújt. A közmédiánál is előfordult, hogy a munkatársakat elbocsátották, majd közmunkásként ugyanabban a munkakörben foglalkoztatták tovább. Így a munkáltatónak 30-40 százalékkal olcsóbb persze, ám a dolgozók rosszabbul járnak, hiszen kevesebbet keresnek. A közalkalmazotti létnek, az állami szférában vállalt munkának épp az lenne az egyik előnye, hogy kiszámíthatóságot és biztonságot

jelent, már ha ezek a fogalmak értelmezhetőek még egyáltalán a mai munkaerő-piaci helyzetben.

Ez a tendencia elérte a legnagyobb oktatási foglalkoztatót, a KLIK-et is. Sorra támasztják alá szakszervezetek, hogy a pedagógiai munkát közvetlenül segítő és a működtetésben részt vevő munkatársak körében egyre nagyobb mértékben nyúl a munkáltató ehhez az eszközhöz. Hangsúlyoznom kell, hogy a Jobbiknak nem az ellen van kifogása, hogy a közmunkásokat hasznos és értelmes munkával látják el, hanem azt az eljárást tartjuk felháborítónak, hogy a munkáltató kizárólag pénzpórolási szempontok miatt elbocsátja a munkavállalót, majd ugyanarra a munkára közmunkásként, akár feleannyi fizetésért foglalkoztatja tovább.

Vannak kormánypárti képviselők is, akik nyilvánosan is elismerték a probléma valós mivoltát, a minisztériumok viszont úgy tesznek, mintha a kérdés egyáltalán nem is létezne. Mindezek mögött a fő indok persze a köznevelési ágazat alulfinanszírozottsága. A költségvetés alapján ez a következő évben is megmarad, sőt elképzelhető, hogy azután még nagyobb lesz. A különböző szakértők és oktatási szervezetek eltérő mértékűre teszik ugyan a KLIK megalakulása óta görgetett adósságának növekedését, egyesek szerint akár százmilliárdos nagyságrendű is lehet a hiányzó összeg. Mindebből látszik, hogy ezt a többszörösen megcsönkített pedagógus-életpályát csak akkor tudják jövőre is tartani, ha más közoktatási kiadásokra kevesebbet költenek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Miért nyúlnak ilyen eszközkhöz több ágazatban is? Ha olyan jó a gazdasági helyzet, amilyenek mondják, akkor miért nem tudják még csak fenntartani sem az eddigi állapotokat? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amiről ön beszámolt, tisztelt képviselő asszony, az pont ellenkező előjellel igaz, hiszen jelenleg a KLIK-ben, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál 805 olyan személy dolgozik kormánytisztviselőként, közalkalmazottként vagy munkavállalóként, aki korábban a KLIK-ben közfoglalkoztatottként dolgozott. Tehát az az elképzelése a kormánynak, hogy a közfoglalkoztatás egyfajta Startmunkaprogramként belépő a munka világába, az a KLIK-nél is 805 fő esetében már sikeresen megvalósult, hiszen ők mindannyian közfoglalkoztatottként kezdtek el a KLIK-ben dolgozni, és most már pedig kormánytisztviselői, közalkalmazotti státusuk van, vagy pedig munkaviszonyt létesítettek a KLIK-kel, vagy egyéb munkavégzésre irányuló jogviszonyt. Tehát sikerült őket a munka világába integrálni a közfoglalkoztatás rendszerén keresztül.

Már csak azért sem lehet tömeges az, amit ön mondott, hiszen a 2011. évi CXCV. törvény 61. § (1) bekezdése teljes mértékben tiltja azt, hogy ne pedagógus végzettségű közalkalmazottakkal végeztessék el a pedagógiai munkát, ne ők legyenek közalkalmazottként a tanárok. E szerint a paragrafus szerint nevelő-oktató munka, óvodai nevelés, iskolai nevelés és oktatás, kollégiumi nevelés-oktatás, pedagógiai szakszolgálat keretében gyermekkel, tanulókkal való pedagógiai célú közvetlen foglalkozás pedagógus-munkakörben, közalkalmazotti jogviszonyban vagy munkaviszonyban látható csak el. Éppen ezért a KLIK-nél mindenki, aki pedagógus-munkakörben foglalkoztatott, azok természetesen közalkalmazottként vannak foglalkoztatva, és egyetlen diákot sem tanít senki közfoglalkoztatotti jogviszonyban.

Valóban dolgoznak a KLIK-nél közfoglalkoztatottak, olyan feladatokat látnak el, amelyek korábban nem voltak ellátva, márpedig szükségesek. A május 15-ei adatok alapján 4403 fő az, aki közfoglalkoztatottként végez munkát a KLIK-nél, de ahogy mondtam, ezek mind segítik csak az ottani munkát. Van, aki takarító, szemétyűjtő munkakörben - ez a legnagyobb, 1600-an -, vannak adminisztrációs feladattal, kiegészítő munkával, betanított munkásként is 420-an, karbantartóként is 244-en, portásként, őr munkakörben 220-an, kézbesítőként 114-en, vagy nevelő-oktató munkát segítő munkakörben még további pár száz fő. De ők mind pluszként kerültek azokba az iskolákba, ahol az ott lévő közalkalmazotti állomány nem volt elegendő a feladatok ellátására. Voltak olyan feladatok, amelyeket akár évek óta nem látott el az intézmény, éppen ezért a tankerületek igényeltek közfoglalkoztatottakat erre a célra. És csak akkor, ha az intézménynek nem volt elegendő státusa ezen feladatok ellátására.

Technikailag is kivitelezhetetlen az, amit a képviselő asszony mondott, hiszen ahhoz, hogy valaki közfoglalkoztatottá váljon, egy elég hosszú procedúrán kell végigmennie, ami több hónapig is eltarthat, tehát nem lehetséges az, hogy valaki pénteken közalkalmazottként hagyja el az iskolát, és hétfőn közfoglalkoztatottként tér vissza. Itt adott esetben az adminisztráció is ennél sokkal hosszabb.

Amikor a tankerületi igazgatók a kérelmüket megfogalmazzák a kormányhivatal felé, és közfoglalkoztatotti státusokat igényelnek, akkor nyilatkozniuk kell arról - és ezt minden esetben meg is tették a tankerületi vezetők -, hogy a kérelem olyan feladatok ellátására irányul - ez szöveg szerinti idézet -, amelyre törvény nem ír elő közalkalmazotti, közszolgálati vagy kormány-tisztviselői jogviszonyt. Tehát nem közalkalmazottakat kívánnak pótolni közfoglalkoztatottakkal, hanem pluszfeladatra veszik fel őket, és ahogy arra ma már többször kitértünk, a KLIK-nek meg is van a forrása arra, hogy a pedagógusbéreket ki tudja fizetni: 32 milliárd forint volt az első évben 2013-ban, 2014-ben 120 milliárd forint, idén pedig 38 milliárd forint pluszforrás áll rendelkezésre, és jövőre is, ha a szakképzés nélküli pedagó-

guskart nézzük, akkor az is legalább egy 17 milliárd forintos többletet fog eredményezni.

Tehát a folyamat pont fordított: 805-en lettek közalkalmazottak a közfoglalkoztatottak közül a KLIK-ben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Államtitkár Úr! A tavalyi év végén 2300-an szerepeltek a KLIK-nél közfoglalkoztatásban, ahogy ön említette, májusban 4400-an. Nem értem, hogy ez mitől lenne csökkenés. *(Dr. Rétvári Bence: Egy szóval nem mondtam, hogy csökken.)* Ezek az emberek, akik a működtetésben és a pedagógiai munkát segítő feladatok ellátásában részt vesznek, ők persze nem közfoglalkoztatottak, viszont béremelést 2008 óta nem kaptak, azóta egy fillérrel sem emelkedett a fizetésük, sőt még rosszabbul jártak ezzel a tendenciával.

Ismételni tudom magamat: voltak kormánypárti képviselők is, akik elismerték, hogy ez a tendencia sajnos valós, fővárosi intézményeknél is előfordult, a katasztrófavédelemnél például. Nagyon sajnálom, hogy államtitkár úr és a kormány továbbra sem hajlandó észrevenni, hogy mi zajlik. Így természetesen a választ nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 25 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Miért törvényesíti a kormány az adócsalást?**” címmel. Megadom a szót a képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány által beterjesztett 4884. számú törvényjavaslat, az úgynevezett megalapozó salátatörvény 4. §-ában módosítja az úgynevezett Stabilitás megtakarítási számlára vonatkozó adószabályokat. Korábban is létezett úgynevezett adóamnesztia, de nem volt rendszeresen végiggondolva. Az offshore-vagyont haza lehetett hozni kedvezményesen, ám az adóamnesztiákra jellemző, hogy lejártá után az adóhatóság szigorú vizsgálatokat indít, a lehetőséggel nem élők szankciókra számíthatnak, és ehhez megvan az infrastruktúráls és intézményi háttér is.

A 2013 júniusában bevezetett Stabilitás megtakarítási számla a helyzetet annyiban súlyosbította,

hogy a pénzmosság lehetőségét is folyamatossá tette, azaz az adóamnesztia feltételei közül már a váratlan-ság és a korlátozott idejűség sem teljesül. S most még ezt a rendszert is kedvezőbbé teszik. Már az egy éven belüli kivét is csak 20 százalékkal adózik, ami alacsonyabb, mint az átlag társasági adókulcs Európában. Egy droggereskedőnek már ez is ajándék.

(14.40)

Az egy éven túli 10 százalék pedig egyszerűen minősíthetetlen, alacsonyabb, mint az érvényes szja, ami megegyezik az osztalékadóval. Ez minden tisztességesen adózó magyar ember arcucsapása. Emellett a pénzt elhelyező ember nem egyszerűen pecsétet kap, hogy törvényes az összeg, hanem még kamatot is a vásárolt állampapír után.

További és feltűnő jellemzője a rendszernek, hogy nemcsak magáncélú, de például az illegális pártfinanszírozást szolgáló összegeket is legalizálná a kormány. Ha Simon Gábor erre a számlára helyezné a pénzét, senki sem kérdezné, honnan s miből van.

Azt már csak a jéghegy csúcsa, hogy a Stabilitás megtakarítási számla lehetőségével külföldiek is élhetnek, azaz, ha itt elhelyezik bárhol bárhogy szerzett vagyonukat, 10 százalék megfizetése után egy EU-s ország kormányától kapnak igazolást, hogy a pénz tiszta, adózott jövedelem. Magyarország nem egyszerűen adóparadicsom lehet, hanem a világ pénzmosságja. Ezek után már csak egy furcsaság van, hogy ezzel a lehetőséggel csak azok élhetnek, akik legalább 5 millió forintot helyeznek el a számlán. Ha már egyszer a kormány törvényesíti az adócsalást, miért csak a jómódúak élhetnek vele?

Összefoglalva: ezekkel a javaslatokkal a kormány törvényesíti az adócsalást folyamatos jelleggel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mit vár a kormány, milyen hatással lesz az az adómorálra, ha törvényesített, folyamatos lehetőséget kínál az adózás megkerülésére, a pénzmosságra? A fentiek fényében mi azt gondoljuk, nemcsak a módosítást kellene visszavonni, hanem az egész rendszert eltörölni. Mikor teszik ezt meg? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Akkor előbb tisztázzuk, mi az adócsalás fogalma, mert az arról szól, hogy valaki tudatosan eltitkol, elhallgat az adózás elől bizonyos megszerzett jövedelmeket, és ezáltal csökkenti az állam adóbevételét. Tehát erre a törvényi szabályozásra, amikor befizettségében az állam számlájára egy összeget, és azután ráadásul a pénzkezelő pénzügyintézet fizeti meg az adót, semmiképpen nem mondható az, hogy itt valamiféle adó-

csalás történik. Olyan forrásnak a bevonása történik az adózásba és az állami költségvetés finanszírozásába lényegében, amely eddig nem vett részt adózási tevékenységben, tehát nem adóztak utána. Ez semmiféle előnyt nem jelent. Ha erről a forrásról kiderült például, hogy törvény megsértéséből, bűncselekményből szereztek, ezután ugyanúgy meg kell fizetni az adót, a normál adót, és természetesen vállalni az egyéb következményeit is.

Az ön példája nagyon rossz, mert Simon Gábor hiába fizetne be ide, attól nem mentesülne az adózási és egyéb jogkövetkezményektől sem. Sőt, még az ön által említett külföldiek sem, mert abban az esetben, ha ahol a jövedelmet szerezte, abban az országban kiderül, hogy ez bűncselekményből vagy törvénytelen-ségből származik, akkor ugyanúgy le kell folytatni ezen összegre vonatkozóan is a feltárást, és a következményeket az adózónak, ha külföldi, akkor is vállalni kell. Sőt, a kezelő pénzügyintézet a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény alapján ügyfél-átvilágítási tevékenységet is folytat ebben a kérdésben, tehát semmiképpen nem egy pénzmossági tevékenységről van szó, hiszen szigorú szabályoknak kell megfelelni annak a személynek, aki ezt vállalja.

Szeretném elmondani azt, hogy nem magyarországi, egyedi példáról van szó, például Németországban is ugyanezt a törvényi szabályozást vezették be a 2004. év elején, egy évig volt ott is hatályban, és ott is a költségvetés elkönyvelhetett jó néhány milliárd euró bevételt. De ugyanezt a szabályozást alkalmazták lényegében Spanyolországban is 2012 áprilisában, 8-10 százalékos adókötelezettség, illetve bírság megfizetésével. De talán a legelőbb példa az olaszországi, ahol a legnagyobb bevételt, jó néhány tíz milliárd forint bevételt tudtak elkönyvelni. Olaszországban is kedvező - talán itt a legkedvezőbb -, 5 százalékos adóval lehetett megtenni ezen jövedelmek befizetését, illetve az adózását.

Tehát azt tudom önnek mondani, hogy az aggodalmi nem reálisak és nem valóságok, egyrészt a nemzetközi példák, másrészt pedig a magyarországi jogszabályok is védik, hogy olyan emberek, olyan személyek ne mentesüljenek ezáltal az esetlegesen elkövetett bűncselekmények alól, akik tetteinek következményei vannak. Itt egyszerűen egy forrásbevonásról van szó, amit láthatóan az európai gyakorlat, az Európai Unió gyakorlata, a nemzetközi példák is alátámasztanak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el, nem tudom elfogadni államtitkár úr válaszát. Államtitkár úr, a beszéde akár buzdító beszéd is lehet, hogy próbáljuk meg valahogyan az adót elkerül-

ni, elvisszük külföldre, és majd akkor később kedvezményesen hazahozzuk.

Őn más országokkal érvel, és azzal érvel, hogy akkor újabb forrásokat lehet majd bevonni Magyarországon. Mi azt gondoljuk, hogy az a néhány milliárd, tízmilliárd forint nem fogja megmenteni a magyar gazdaságot, viszont az egész magyar adórendszer hitelességét aláássa, továbbá rossz erkölcsi magatartást sugall a társadalomnak. Könnyen lehet, hogy sokkal többet veszítünk azon, ha az emberek bátrabban kerülnek majd az adókat, mert számítanak majd újabb ilyenekre. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tuzson Bence, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Felülvizsgálja-e az Európai Bizottság az Altus konzorcium 5 milliárd eurós megbízását?**” címmel. Tuzson Bence képviselő urat illeti a szó.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Magyarország Alaptörvénye rendelkezik arról, hogy az Európai Unió tagjaként Magyarország milyen hatásköröket és hogyan ad át az Európai Unió részére. Ezek a hatáskörök tehát átadott hatáskörök, Magyarország a saját jogköreit adja át az Európai Unió részére. Az, hogy ezek átadott hatáskörök, azt is jelenti, hogy Magyarország az Európai Unióval közösen kell hogy gyakorolja ezeket a hatásköröket. Ez azt is jelenti, hogy az Európai Uniónak nincsenek korlátlan lehetőségei, az Európai Unió nem avatkozhat be bizonyos dolgokba Magyarországon, nem avatkozhat be abba, hogy Magyarországon a pártélet hogyan zajlik, nem avatkozhat be a demokratikus folyamatokba, és különösen kell ügyelni arra, hogy az ilyen lépéseivel, amiket esetleg megtesz, a magyar demokratikus rendszert ne járassa le, illetve az Európai Unió hitelességét ne kérdőjelezze meg.

Ennek ellenére egy elég furcsa dolog történt: az Európai Unió Bizottsága másfél milliárd forint összegben megbízta Gyurcsány Ferenc cégét, az Altus Zrt.-t, hogy egy konzorcium élén európai uniós fejlesztési pénzeket vizsgáljon Magyarországon.

A józan észnek is ellentmond ez, de ellentmond bizonyos európai uniós jogelveknek is, és ki kell zárni azt, hogy ez előfordulhasson, hogy nemcsak Magyarországon, hanem bármely európai uniós tagállamban bármely párt elnöke, bármely párt vezetője, olyan párt, ami regnál és működik, ne kaphasson pénzt, és ilyen formában ne valósulhasson meg semmilyen támogatás.

Nonszensz és elég furcsa, hogy az összeférhetetlenség kérdése, az elfogultság kérdése e tekintetben nem vetődött fel, hiszen egy ilyen lépéssel, amikor egy pártelnök százszázalékos cégét finanszírozza az Európai Unió, burkolt formában tiltott pártfinanszírozás valósul meg. Elég furcsa, hogy a nyilvánosság kérdése ebben az ügyben nem vetődött fel, illetve az, hogy tudtommal a mai napig a pályázati anyagok nem nyilvánosak, és felháborító az, hogy mind a magyar állampolgárok, mind a magyar kormány ezekhez az adatokhoz mint közérdekű adatokhoz nem férhet hozzá.

(14.50)

Az átláthatóság különösen fontos, az átláthatóságnak nemcsak Magyarországon, hanem az Európai Unió egészében, az Európai Unió összes tagállamában érvényesülni kell. Ennek megfelelően nemcsak egy pártfinanszírozási botránnyról beszélünk, hanem arról, hogy a jogszabályaink betűjét, szellemét, az esélyegyenlőséget és az alapjogokat is tiszteletben kell tartani. Erről is szól ez az ügy.

Ennek alapján kérdezem tisztelt miniszter urat, hogy ön szerint felülvizsgálja-e az Európai Bizottság az Altus konzorcium megbízási szerződését, továbbá elképzelhető-e, hogy Gyurcsány Ferenc cége fogja ellenőrizni az uniós projektek magyarországi megvalósulását. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János miniszter úr válaszol. Őné a szó, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a kérdést, amelynek az apropóját talán adja az is, hogy a múlt kedden folytattunk az Európai Bizottság Regionális Fejlesztési Főigazgatóságával, főigazgató úrral egy megbeszélést, többek között ezt a kérdést is érintve, így van alkalmam arra, hogy az Országgyűlést részletesen tájékoztassam. De mielőtt ezt megteszem, szeretném egy dokumentumra felhívni a figyelmet, amely a jelenlegi magyar kormányzati álláspont első számú hivatkozása. Természetesen mi minden bizottsági döntést, ami a magyarországi elmúlt hétesztendő pályázati rendszer vizsgálatát illeti, és a következő hét év feladatainak a minőségét határozza meg, tudomásul vesszünk és tiszteletben tartunk, de próbáljuk felhívni a Bizottság figyelmét arra, hogy érdemes lenne a Bizottság tekintélyét megtartani Magyarországon, mert jelen pillanatban annak lerombolása zajlik, elsősorban az európai bürokraták által.

Ez a paragrafus úgy szól, amit 2012. október 25-én fogadtak el, hogy amennyiben az Európai Bizottság támogat valakit, vagy példának okáért szerződést köt egy program elvégzésére, akkor nem ítéhető oda olyan részvételre jelentkezőnek vagy ajánlattevőnek

ez a szerződés, aki az erre a szerződésre vonatkozó közbeszerzési eljárás során összeférhetetlennek minősül, illetve megtévesztő információt szolgáltat, vagy nem szolgáltat információt. A mi megítélésünk szerint az a helyzet állt elő, hogy az Európai Bizottság az elmúlt hét év és a jövő európai uniós fejlesztési politikájának magyarországi meghatározására igénybe kívánt venni egy magyar céget, erre pályázatot írtak ki az európai szabályok szerint, a feladat monitoring, illetve nyilvánvaló vizsgálat, a tanulságok levonása és új irányok meghatározása. Ez egy 5 millió eurós közbeszerzés, amely része egy 20 millió eurós nagyobb csomagnak. Erre a közbeszerzésre pályázott az Altus Zrt. Reméljük, hogy pályázott, nem tudjuk, hiszen az iratokba nem kaptunk betekintési jogot mindeddig, de erre szeretnék visszatérni.

Az történt ugyanis, hogy az Altus Zrt.-nek az eljárás során nyilatkoznia kellett a tekintetben, hogy elfogult-e a magyarországi ügyek vitelét illetően, összeférhetetlennek érzi-e magát vagy sem. Az Altus Zrt. vezetése, Gyurcsány Ferenc tulajdonossal a háta mögött úgy nyilatkozott, képes arra, hogy a Magyarországon folyó folyamatokat elfogulatlanul megítélje, nincs összeférhetlenség. Úgy hiszem, hogy ez nonszensz. Gyurcsány Ferenc mint egy politikai párt vezetője, mint volt miniszterelnök nem hiszem, hogy képes elfogulatlanul megítélni a dolgokat Magyarországon, sem az elmúlt hét év történéseit, aminek alakítója és résztvevője volt, sem a következő hét év kilátásait.

Azt is szeretném elmondani, hogy az Altus Zrt.-nek mindösszesen négy munkatársa van, akik közül a miniszterelnök úr kedves felesége szülési szabadságon van, ha jól érzekelem, ketten pedig korábban a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség általunk kirúgott munkatársai voltak. Róluk sem tételezhető fel, hogy elfogulatlanok lennének, vagy ne állna fenn összeférhetlenség. Ezért az a véleményem alakult ki a tárgyalás folyamán, hogy az Európai Bizottságnak elképesztően kínos és kellemetlen, hogy a kollégái nem figyeltek oda erre, illetve hogy az Európai Bizottságot a pályázó nyilvánvalóan megtévesztette.

Az 5 millió euróból 400 ezer euró lehívásra került, azt pedig mindannyian tudjuk a Demokratikus Koalíció pénzügyi beszámolójából, hogy az egyik legnagyobb támogatója az Altus Zrt.-ből jövedelmet szerző Gyurcsány Ferenc. Nagyon egyszerű: aki a DK-nak pénzt ad Gyurcsány Ferenc személyében, az az Altustól kapta a pénzt, az Altusnak pedig 5 millió eurót biztosít keretként, majd lehívott összegként az Európai Bizottság. Ez a német és a magyar jogszabályok szerint tiltott pártfinanszírozásnak minősül, emellett természetesen alkalmatlan a csoport a feladat elvégzésére, hiszen nem képes elfogulatlanul a helyzet megítélésére. A legjobban azt tenné a miniszterelnök úr, ha visszaadná ezt a megbízást. Ha a hazája iránt elkötelezett, akkor nem pártfinanszírozást próbál a baloldali haveroktól szerezni, hanem az ország érdekében visszaadja ezt a megbízást.

A másik megjegyzésem az, hogy az Európai Bizottságtól kértük az iratokba való betekintés jogát,

hiszen az Európai Bizottság vizsgál Magyarországon minden összefüggést, minden háttérrel, hogy ki döntött, kinek adott pénzt. Furcsának tartom, hogy ezt ebben a kérdésben elmulasztotta, ezért szeretnénk minden dokumentumba betekinteni. A transzparencia európai szükségessége ellenére az Európai Bizottság ezt egyelőre megtagadta. Úgy látszik, ott nem fontos a transzparencia olyan volumenben, mint Magyarországon. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Zaj a függetlenek soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. *(Dr. Vadai Ágnesnek:)* Képviselő asszony, mielőtt figyelmeztetem, kérem, nem önön a sor, hanem képviselő úr nyilatkozik, hogy elfogadja-e a választ vagy nem. Kérem, szíveskedjen! Köszönöm. Képviselő úr, öné a szó.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon fontosnak tartom, hogy az Európai Unió minden országában átlátható pénzügyek legyenek, és átláthatóak legyenek a pénzügyek az Európai Unió egészében is. Nem vetődhet árnyék az Európai Unió támogatásaira, nem vetődhet árnyék az Európai Unió által kötött szerződésekre, még akkor sem, ha ez arról szól, hogy valamelyik országban európai uniós támogatásokat vizsgáljanak. És különösen furcsa, hogy pont uniós támogatásokkal kapcsolatban vetődnek fel ezek a kérdések, hiszen az Európai Uniónak éppen az a feladata, hogy ezeknek a támogatásoknak az átláthatóságát biztosítsa. S elég furcsa az, amikor egy olyan szerződést kötünk, ami arra vonatkozik, hogy a támogatások átláthatóságát biztosítsák, pont annál a szerződésnél vetődik fel, hogy ott vajon tiltott pártfinanszírozás valósul-e meg vagy sem.

Ezért nagyon fontos, hogy ezeket a szerződéseket felülvizsgáljuk. Igen, vizsgálja felül az Európai Unió, és amennyiben szükséges, Magyarország tegye meg a szükséges lépéseket. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr a miniszteri választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Az alkotmányértés minisztériuma**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező földművelésügyi miniszter úr képviselőiben Bitay Márton államtitkár úr válaszol. Öné a szó, képviselő úr.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ugyan a miniszterelnök úrnak címeztem ezt a kérdést, aminek a címéből persze nem következik az, hogy pontosan miről szól, de arról, hogy alkalmatlanok a minisztérium vezetői, és elég

pikáns, hogy erre a kérdésre egy minisztériumi vezető válaszol. Egyébként kíváncsian várom a választ, de az ember saját magáról általában nem szokott negatív választ adni.

Az elmúlt héten az Alkotmánybíróság egy olyan törvényt, illetve egy másik egyes rendelkezéseit is alkotmányellenesnek minősítette, amelyek Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter nevéhez fűződnek. Ezen döntéseivel az Alkotmánybíróság azt igazolta, hogy a kormánynak van olyan minisztere, aki semmibe veszi a saját Alaptörvényét. Ezt azért csinálja, hogy a végtelenségig kiszolgálja a kormánypárti baráti körök érdekeit. Az Ab ezzel akaratlanul megakadályozta a kormány mindent lenyúló és a haveroknak átjátszó igyekezetét, valamint a nemzeti parkok végleges ellehetetlenítését is.

Az Ab a múlt héten először a földvagyton kezeléséről szóló törvény módosítását nevezte alkotmányellenesnek, így hiába a kormánypárti többséggel még áprilisban elfogadott jogszabály, a döntésnek köszönhetően nem hirdethető ki. Egyelőre úgy tűnik, Fazekas Sándor és a kormány szándékaival ellentétesen megmenekültek a nemzeti parkjaink. Az Alkotmánybíróság azt is megállapította, hogy a Fazekas Sándor földtörvényében szereplő és a helyi fideszes potentátokkal feltöltött - már ahol feltöltött - földbizottságok állásfoglalásainak közbenső érdemi döntései ellen biztosítani kell a bírósági jogorvoslat lehetőségét, azaz a földkiadó bizottságok alkotmányellenesen működnek, ezért a testület a törvényt érintett rendelkezéseit is megsemmisítette.

Üdvözljük az Alkotmánybíróság döntéseit. Most már csak az a kérdés, meddig tartja még pozíciójában azt a miniszterét a miniszterelnök, aki az elmúlt években, illetve most a legutolsó időben alkotmányellenes döntéseket jegyzett, illetve foglalkörömmel védte az alkotmányellenes jogalkotást. Én úgy gondolom, ebből az látszik, hogy a miniszternek, de néhány egyéb állami szintű vezetőnek is távoznia kellene ebből a Házból.

Miután ezt az interpellációt megírtam, az élet különös rendező, idézné egy címet az egyik újságból: „Döglik a juh az ólban”. Ezt azért idéztem be, mert időközben a nagy melegben nagyjából 15 ezer birka maradt legelő nélkül a Hortobágyon úgy, hogy bent van a hodályban. Úgyhogy, államtitkár úr, a válasza kapcsán majd megkérdezném, hajlandó lenne-e a 46 fokos melegben egy napot köztük eltölteni. Nagyon kíváncsi lennék rá, hogy akkor is fenntartanák-e azokat a döntéseiket, amiket ezzel kapcsolatban, illetve a pályázatokkal kapcsolatban hoztak. Várom ezt a választ, de jobban szerettem volna, ha ezekre a kérdésekre a miniszterelnök úr válaszol. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak. Őné a szó.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen az interpellációját. Azért is köszönöm, mert így alkalmas nyílik néhány félreértés tisztázására. Az első és legfontosabb dolog a földforgalmi törvényben szereplő földbizottságok helyzete, amire képviselő úr is kitért. Szeretném nyomatékkal felhívni a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy az Alkotmánybíróság a földkiadó bizottságok létét, annak szabályszerűségét nem firtatja döntésében, csupán arra vonatkozik a döntése, hogy a jogorvoslati lehetőségek vonatkozásában szükséges bővíteni a törvény jelenlegi rendelkezéseit. Egyébként érdekes módon az Alkotmánybíróság döntésében kifejezetten hangsúlyozza, hogy az ítéletében nincs jogalkotási kényszer az Országgyűlésen, nincs jogalkotási kényszer a törvényalkotón.

Magyarul azt szeretném csak mondani önnek, hogy a földkiadó bizottságok léte nem alkotmányserető. És itt egy nagyon fontos kérdéshez jutunk el, mert nem tudunk elmenni amellett, hogy a földkiadó bizottságokkal kapcsolatos vita érdekes módon az Európai Bizottságban és a baloldali ellenzékben folyamatosan felkeltődik, és mindig oda lyukadunk ki, hogy el kellene döntenünk, akár mondjuk, a Magyar Szocialista Párt részéről is, hogy hajlandóak-e abban együttműködni, hogy a helyi földről a helyi gazdák döntsenek. Egy picit az az embernek az érzése, mint ha egyfajta izgalom lenne, hogy hátha sikerül valamilyen fórumon elmeszelnünk ezt a földbizottságot, vagy hátha sikerül valamilyen fórumon meggyengíteni a földbizottságok szerepét.

A kormány szándéka egyértelmű ezzel kapcsolatosan, minél erősebb földbizottságokat szeretnénk, hogy a helyben lakó gazdák dönthessenek a helyi föld kérdésével kapcsolatosan. Így arra kérem önt is, kedves képviselő úr, drukkoljon inkább annak, hogy minél erősebbek legyenek ezek a helyi földbizottságok, és valóban egy megfelelő jogorvoslati rendszerrel, minden döntés nyilvános és egyértelmű legyen.

A nemzeti parki földek vonatkozásában szeretném hangsúlyozni, a kormány szándéka az volt, hogy egységes állami földvagytonkezelést valósítson meg. Ma több tucat állami földkezelő van, több tucat helyen kezelik az állami földeket, nem egységesen, nem egy központból, jóllehet, a Nemzeti Földalap minden egyes magyarországi állami termőföld tulajdonosijog-gyakorlója. Arról beszélünk, hogy a földművelésügyi miniszter által irányított nemzeti parkok vagy a földművelésügyi miniszter által irányított Nemzeti Földalap gyakorolja a vagyonkezelői jogokat.

Természetesen tiszteletben tartjuk és elfogadjuk az Alkotmánybíróság döntését. Nyilván a döntést alaposan végig kell nézni, és ennek értelmében a döntés írott szövegével, illetve szellemével összhangban kell megtalálni azt a megoldást, hogy hogyan lehet megvalósítani az egységes állami földvagytonkezelést.

Egyébként a nemzeti parki földeknél szeretném megjegyezni, hogy amikor képviselő úrnak államtitkárként volt alkalmunk az agráriumban tevékenykedni,

2002 és 2010 között gyakorlatilag megszűnt a nemzeti parkok védett természeti területekre fordítható költségvetése. Nem tudott újabb területeket vásárolni. Mi most éves szinten milliárdokat költünk arra, hogy ezeket a védett természeti területeket meg tudja vásárolni. Mindösszesen annyiról van a vita, hogy ha megvásárolja, utána a vagyongazdálkodási jogokat ki gyakorolja. De elfogadom, természetesen tiszteletben tartjuk az Alkotmánybíróság döntését.

A hortobágyi földekkel kapcsolatosan csak annyit szeretnék önnek megemlíteni, hogy 53 olyan nagyüzem volt Magyarországon, amelyek 500 hektárnál nagyobb területet használtak. Ezeket a területeket 2010 előtt önkéntől kapták haszonbérbe. Az 53 ilyen gazda helyett ugyanezen a területen most több mint 1500 nyertes van. Én abban reménykedem, ez nyilvánvalóvá teszi az ön számára is, hogy a családi gazdaságokat támogatjuk, a családi gazdaságok állattartó tevékenységét támogatja a kormány. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót. Hát, drukkolunk, államtitkár úr, drukkolunk, de azért, ugye, azt nem gondolja komolyan, hogy a mi időnkben voltak ilyen cikkek, hogy döglök a juh az ólban? Ez a probléma, nem az, hogy hány családi gazdálkodó állat nélkül földhöz jutott, hány barát, meg hogy egy család abból ezer hektárhoz, csak nyolc nagymama, nagypapa, unoka, dédi nevéen - így könnyű összeszedni ennyi embert!

Egyébként, államtitkár úr, miután most már a minisztériumnak nagyjából annyi hatásköre marad, hogy a mangalica disznót hasítani kell-e vagy csonkára bontani, legalább ami feladatuk van, azt végeznék el normálisan! Úgyhogy ne próbálja megmagyarázni a hibás törvényalkotást! A földkiadó bizottságokba kizárólag fideszes haverok kerülhetnek, mert úgy kerülnek kialakításra, hogy más nem fér hozzá. Innentől kezdve azt, hogy helyben kinek marad földje, nyilván a barátok fogják eldönteni. Hány tulajdonos kerül, mondjuk, ezekbe a bizottságokba? Egy sem, mert ezt például a törvény kizárja.

Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 39 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erő-

források miniszteréhez: „**Vannak egyenlők és egyenlőbbek**” címmel. Sneider Tamás képviselő urat illeti a szó.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar mentőszolgálat dolgozói életet mentenek, megélhetésükkel és megbecsülésükkel mégsem foglalkozik a kormány. Egy mentőszolgálatnál dolgozó férfi, aki nem oly rég megosztotta bérfizetési jegyzékét az interneten, kommentként ezt írta: „Itt tartok 21 év mentőzés után. Hol vannak az illetékesek, akiknek az lenne a dolguk, hogy ez ne így legyen?” A férfi bére 101 263 forint volt. Majd hozzátette: „25 éve hitegeti a mindenkori hatalom az embereket, hogy rendbe teszik az egészségügyet, mégsem történik Tisztelt Államtitkár Úr! A kivonuló mentődolgozók végzik el a munkát hóban, fagyban vagy éppen embert próbáló hőségben. Ők cipelik a hordágyat, látják el a sérülteket és mentik az életet. Teszik ezt úgy, hogy folyamatosan ki vannak téve a fertőzés veszélyének, ki vannak téve a fenyegetésnek, hiszen nem egy esetben támadják meg őket, vagy kell olyan veszélyes környezetben végezni munkájukat, mint például egy forgalmas kereszteződés. Lift helyett sokszor szűk lépcsőkön cipelik le a magatehetetlen betegeket. 12 órás műszakban dolgoznak, ebédszünet helyett rohannak, hiszen egy ember élete múlhat akár egyetlen perc késlekedésen is.

Mindezt teszik 485 forintos órabérért. Ma Magyarországon egy privát lakásban egy takarítónő óradíja 700 és 1500 forint között mozog. A szakemberek kiszállási díja 2500 és 5000 forint között mozog. A kiskunhill.hu munkatársának egy mentő szakápoló azt nyilatkozta: „Azt fogom kérni a főnökeimtől, hogy vegyenek el a fizetésemből, mert az éhenhaláshoz sok, viszont a megélhetéshez kevés.” Az alacsony fizetés miatt a mentőegység tagjainak legtöbbször két-három másik állásuk is van, ugyanis nekik is ki kell fizetniük a számlákat, a törlesztőrészeket, ezenkívül szeretnének ők is enni és a családjuk is, ruhát venni, nem a legújabb trendnek megfelelő, nem a legmárkásabbat. Szeretnék gyermekeiket taníttatni, mert bár tandíj nincs, a költségtérítést, az utazást, a kollégiumi elhelyezést és a tankönyveket csak meg kell vásárolni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Vannak egyenlők és egyenlőbbek? Tényleg ennyit ér egy mentős dolgozó munkája? Hogyan lehetséges az, hogy az Országos Mentőszolgálat négy vezetőjének fizetése annyi, mint 27, életet mentő dolgozóé? Érthetetlen, hogy miért ilyen megalázóan alacsony a terepen dolgozók bére, és miért nem emelkedik a fizetésük.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor ismeri el végre a kormány az egészségügyben, a mentőknél dolgozók munkáját? Várom válaszát. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az elismerésnek csak egyik módja az anyagi megbecsülés, ettől függetlenül a kormányzat részéről az egyik legfontosabb. Ebben kell megnyilvánuljon, hogy azok munkáját mennyire becsüli, akik a mentőszolgálatnál dolgoznak. Azt hiszem, az elmúlt időszakban, ha előfordulnak olyan esetek, amelyekre ön itt célzott, az nyilvánvalóan sokak számára tűnik nagyon méltánytalannak. De a kormány, amit tudott emelni a mentőszolgálat központi költségvetési támogatásán és itt megszavazni - természetesen ezt a Jobbik anno nem támogatta egyik alkalommal sem -, azt igyekezett meg is tenni.

(15.10)

Ha megnézzük, hogy 2010-ben honnan indult az Országos Mentőszolgálat, 23,4 milliárd forintos volt az OMSZ költségvetési kiadási előirányzata, tehát 23,4 milliárd forintról indultunk, és 2014-ben ezt 33 milliárd forintra növeltük, sőt, utána az évközből módosításokkal 37,5 milliárd forintra emelkedett a mentőszolgálat költségvetési támogatása, 23-ról 37 milliárdra. Ez volt az, ami többek között a béremelésre is lehetőséget biztosított, hiszen 2012-ben és 2013-ban az orvosoknak, mentőtisztoknak, mentőápolóknak és mentőgépkocsi-vezetőknek is tudott a kormány béremelést biztosítani. Ez körülbelül havonta átlagosan 40 ezer forint pluszjuttatást jelentett a mentőszolgálatnál dolgozóknak. Nagyon sok más probléma is van, tudjuk, hiszen a mentőállomások korszerűsítése, a mentőautók folyamatos új vásárlása és korszerűsítése szintén fontos, de ami közvetlenül érinti a családi gazdálkodásukat, az nyilvánvalóan a fizetések 40 ezer forintos emelése.

Emellett az oxiológia-sürgősségi orvostan szakképzés 2010 óta hiányszakmának minősül, éppen ezért azok, akik ezt választják és ezt tanulják, azoknak 2013-ban Gábor Aurél-ösztöndíjat hirdettünk, amely szintén 200 ezer forintos adómentes juttatást biztosít mindazoknak, akik vállalják, hogy a későbbiekben utána a mentőszolgálatnál fognak dolgozni.

Igyekezünk a bent dolgozók esetében is a továbbképzésre, szakmai felkészítésre nagy hangsúlyt fektetni. 18 készségfejlesztő központot, úgynevezett skill-labot állítottunk föl, ez összességében Szegeden, Debrecenben, Pécsen és Székesfehérváron 586 millió forintos támogatásból jöhetett létre; a sürgősségi akadémia pedig további félmilliárd forintos támogatásból.

Ahogy mondtam, a mentőautók korszerűsítése szintén tudja javítani az itt dolgozók munkakörnyezetét. Több mint 300 új mentőautó állt forgalomba 2011-14 között. 2015-ben 500 millió forintból 21, utána a második ütemben 32 új mentőautó beszerzésére került sor 770 millió forint értékben, ezek között 4 koraszülöttmentő autó volt. 22 új mentőállomást

építünk idén év végéig, 60-at pedig felújítunk. Ezek egy része már folyamatban van. Erre TIOP-forrásból 11 milliárd forintot költünk.

A mentésirányítási rendszer megújítására, amely egyaránt szolgálja a betegek biztonságát és az ott dolgozók számára is a kiszámíthatóbb munkavégzést, 4,1 milliárd forintot fordítottunk, 2015 januárjától fokozatosan vezettük ezt be. Mint ahogy a mentőgépjárművekbe is fokozatosan építettük be az intelligens fedélzeti terminálokat, ezek használatáról a képzések folyamatban vannak, és hamarosan a teljes személyi állomány kiképzett lesz, aki ezzel foglalkozik.

Szintén fontos rész volt - ön is itt volt talán a parlamentben, amikor arról beszéltünk, hogy a mozgóbérelemeket alapbérésítjük, beépítjük az alapbérbe. Ez összességében a teljes egészségügyi szektor számára több mint tízmilliárdos, 12,8 milliárd forintos plusz beépülő juttatást jelent. Ez a mentősök esetében is nagyobb jövedelmet fog jelenteni.

Így bízom benne, hogy mindamelllett, hogy nyilván erkölcsileg ki kell hogy fejezzük mindig az elismerésünket az életmentő mentősök irányában, ezzel valamelyest sikerült, sőt, ha a mentőszolgálat költségvetésének 23-ról 37 milliárdra (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) emelkedését nézem, viszonylag nagyobb mértékben (*Az elnök ismét csenget.*) az anyagi megbecsültséget is megerősíteni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Nem tudom elfogadni ezt a választ, hiszen ez a 101 ezer forintos fizetés ezekkel az előbb említett, úgynevezett emelésekkel jött össze, ami öt év terméke volt, és igencsak alacsony mértékű emelést jelentett ezen a területen. És nemcsak ezen a területen, hanem egyébként a közsféra minden más területén.

Az alapvető probléma az, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha gyorsan nem változtatnak a béreken az egészségügyben, a mentősöknél, akkor innen is hatalmas elvándorlás lesz. Ahogy már alig jelentkeznek rendőrnek, kérem szépen, a legújabb adatok szerint a magyar fiatalok, egyre kevesebben mennek egészségügyi pályára, lassan nem lesz, aki elvégezze ezeket a feladatokat. És a megbecsüléshez hozzátartozik az is, hogy egy mentősnek ne kelljen majd 65 évesen is 120 kilós beteget a negyedik emeletről hordágyon lehozni.

Amíg ezeket nem orvosolja a jelenlegi kormányzat, addig semmilyen változás, illetve csak negatív változás várható a mentődolgozók körében, és elindul a kivándorlás közülük is. Ne várjuk meg, amíg összeomlik ez a rendszer is, kérem! Ezért nem tudom elfogadni ezt a választ. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Határtalanul a Kárpát-medencében. Milyen lehetőségeket kínál a Határtalanul! program a diákoknak és a tanáraiknak?”** címmel. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti összetartozás napját követően fontos a már évek óta töretlen sikerrel működő Határtalanul! programról is szót ejteni itt az Országgyűlésben, hiszen fontos köznevelési és ezzel egy időben nemzetpolitikai céljai is vannak a programnak.

A Kárpát-medencei szomszédos országok magyar kisebbség által lakott területeire, településeire irányuló utazások által a hazai tanulók nyelvi akadályok nélkül képesek határainkon túl nemcsak szakmai tapasztalatokra szert tenni, de ezzel egy időben még meg is ismerhetik a kisebbségi létbe szorult és külhoni magyarság életét is. A nemzetpolitikai célt úgy szolgálja a program, hogy a minél több és tartalmasabb, határokon átívelő program elő tudja mozdítani azt a törekvést, hogy a 95 évvel ezelőtt meghozott tragikus trianoni döntés a fiataljaink emlékezetében megmaradjon, ugyanakkor felül tudjanak emelkedni ezen a történelmi tényen, melynek köszönhetően ma a magyar állam és a magyar nemzet határai nem esnek egybe; de mégis az egységes, határokon átívelő magyar nemzet valóságát is megismerjük és éljük.

A program keretében 2010 óta több mint 30 ezer magyarországi diák vehet részt a határon túli régiókat, így az Erdélyt, Felvidéket, Délvidéket, Kárpátalját, Szlovéniát, Muravidéket és Horvátországot célzó tanulmányi utakon. A Határtalanul! program az indulásakor két prioritást határozott meg: olyan projektek kezdeményezése, amelyek a határon túli magyarság magyarországi diákokkal és tanáraikkal való megismertetését célozzák, illetve olyan, határokon átívelő személyes találkozások létrejöttének elősegítése, amelyek egymás megismerését közösen végrehajtott cselekvések által érik el.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem az államtitkár urat, milyen lehetőségeket kínál a Határtalanul! program a diákoknak és tanáraiknak a jövőben. Előre is köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps a KDNP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Itt az Országgyűlésben közösen döntöttünk 2010. október 21-én a 101/2010. országgyűlési határozatról, amely a kormány számára írta elő feladatként, hogy mindenki számára, aki Magyarországon leérettségizik, még az érettségi előtt biztosítsa a lehetőséget arra, hogy egy határon túli magyar közösséggel megismerkedhessen. Legfőképpen arra koncentrált az elmúlt években a Határtalanul! program, hogy 7. osztályos diákok számára biztosítson ilyesfajta utazási lehetőséget, és ismerkedjenek meg ne csak egy-egy határon túli fiatallal, hanem teljes közösségekkel, így építsenek ki hosszan tartó, talán élethosszig tartó ismeretséget határon túli magyarokkal.

Láttuk, hogy sok magyar számára sajnos a 2004. december 5-ei népszavazáson nem volt annyira egyértelmű a nemzeti összetartozás tudata, hogy ott az igenek elsöprő többséget arathattak volna, ezért volt mindnyájunk számára fontos, hogy igenis épüljenek ki magyarok és magyarok között összetartó szálak, személyes kapcsolatok.

Sok fiatal számára, aki részt vesz a Határtalanul! programban, megdöbbentő, hogy száz kilométereket utazik több órán keresztül, és utána egy olyan területre ér Székelyföldön, ahol színmagyar a lakosság, ugyanúgy gondolkodnak az ottaniak, ugyanúgy beszélnek, ugyanolyan énekeket énekelnek vagy ugyanolyan meséken nőttek föl, mint ő maga. Sokunk számára ez természetes adottság volt, de vannak, akiknek ez az újdonság élményével és felfedezésként hat. Bízunk benne, hogy a nemzeti összetartozást inentől kezdve ők is fontos alapértéknek tartják.

Azt is mondhatjuk, hogy a Határtalanul! program a nemzeti összetartozás operatív programja, hiszen 2010 óta több mint 90 ezer magyarországi és határon túli diák vehetett benne részt. 2010-13 között 30 ezren, '13-ban 17 034-en, 2014-ben pedig már 44 ezer diák utazhatott Erdélybe, Felvidékre, Délvidékre, Kárpátaljára, Szlovéniába vagy a horvátországi területekre.

(15.20)

Ez nyilvánvalóan egy oktatási-nevelési jellegű kirándulás, de vannak benne kulturális programok is, illetőleg a nevezetességek meglátogatása.

Az idei évi költségvetésben több mint 1 milliárd forint, 1 227 600 000 forint szerepel támogatásként. Éppen ezért várhatóan több mint 40 ezer magyarországi és határon túli diák kap lehetőséget utazásra a Határtalanul! programban. A pályázati felhívások szokás szerint az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő honlapján találhatóak meg, itt kapják meg azokat az összegeket, hetedik évfolyamosoknál fejenként maximum 35 ezer forintot, gimnáziumok esetében fejenként 40 ezer forintot, szakközépiskoláknál pedig legfeljebb 50 ezer forintot, amit utána az utazás le szervezésére, programok megtartására fordíthatnak.

Jelenleg több pályázati kiírás érhető el a honlapon. A hetedik évfolyamos diákoknak és kísérő tanároknak szinte folyamatos minden évben a kiírt pályázat, sőt minden évben folyamatos. Gimnáziumok közötti együttműködésre is található, de hadd hívjam föl a figyelmüket a kárpátaljai akcióprogramra, amely nyilvánvalóan a kárpátaljai kapcsolatok kialakítására, az ottani diákok fogadására biztosít pluszlehetőséget mindenki számára.

Azt hiszem, hogy a Határtalanul! programot egy rendkívül sikeres programnak értékelhetjük, hiszen a legjobb célt tűzte ki célul, hogy a fiatalok számára, az általános iskolába, a gimnáziumba vagy szakközépiskolába járó fiatalok számára nyújtson ismerkedési lehetőséget a trianoni határokon belül, de a mostani határokon túlra került fiatalok számára. Szakmai kapcsolatot is jelent ez. Idén a külhoni magyar szakközépiskolák évét tartjuk, ezért kiemelték a szakközépiskolák közötti kapcsolatok, hogy mind a tanulás, a tanulmányaik tekintetében, mind pedig az emberi kapcsolataik tekintetében is megismerjék egymást.

Bízunk benne, hogy ezek nemcsak virtuális kapcsolatok lesznek a Facebookon, hanem hosszú távú kapcsolatok, amelyek összekötik a magyarságot a Kárpát-medencében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm államtitkár úr választát, természetesen elfogadom. A Nemzeti összetartozás bizottsága alelnökeként, illetve a Kárpát-medencét évtizedek óta járó emberként is rendkívül pozitív tapasztalataim vannak a programmal kapcsolatosan.

A bizottságunk nemrégiben egy önálló napirend keretében részletes beszámolót hallgathatott meg. Nemcsak a kormányzati tapasztalatokat ismerhettük meg, hanem a Határtalanul! programban évek óta rendszeresen részt vevő szereplők rendkívül pozitív élményeit is; ezen túlmenően azokat a jobbító szándékú kritikáikat, illetve javaslataikat is, amelyek előrevihetik ezt a programot. Ezeket a javaslatokat egyébként Sipos Imre helyettes államtitkár úr továbbítja a kormányzat felé.

További építkezés, illetve a költségvetési források lépésről lépésre történő emelése szükséges ahhoz, hogy kiteljesedjen ez a Határtalanul! program, határtalanul jó legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az Emberi Erőforrások miniszteréhez: „**Mikor is számíthat-**

nak a kormány segítségére az erőszakot elszenvedett nők?” címmel. Képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Államtitkár Asszony! Eredetileg azzal kapcsolatban szerettem volna interpellálni, hogy mi lesz a kormánynak azon ígéretével, hogy még a tavaszi ülésszakban ratifikálják a nők elleni erőszak felszámolását célzó isztambuli egyezményt, de aztán megláttuk Balog Zoltán miniszter úr kapcsolati erőszakkal összefüggő határozati javaslatát, és rögtön világossá vált mindenki számára, hogy önöknek eszük ágában sincsen sem ebben az ülésszakban, sem a következőben ratifikálni az isztambuli egyezményt. Sőt, a tetejébe még a hatályos nemzeti stratégiát is visszavonják.

Legyen világos mindenki számára: ez a Balog-féle javaslat tulajdonképpen arra kéri az Országgyűlés felhatalmazását, hogy a kormány ne csináljon semmit továbbra sem. Egyrészt egy általános, a kormányt semmire nem kötelező és nem számon kérhető célokat tartalmazó irományról van szó, amely 2016. december 31-éig ad időt a kormánynak az eddigi stratégiák felülvizsgálatára, miközben suttymban a 2003-as, családi erőszak elleni nemzeti stratégiát pedig visszavonja, mondván, hogy az teljesítettnek tekinthető. Ez konkrétan egy hazugság. Ugyanis a 2003-as átfogó stratégia konkrét feladatokat, konkrét vállalásokat tartalmazott, amelyeknek a nagy része a mai napig nem teljesült.

Ahelyett, hogy a Fidesz-KDNP kormánya ezeket a stratégiai célokat megpróbálta volna teljesíteni, ezt visszavonták, és egy semmitmondó, a civilekkel sem egyezettett kívánságlistát terjesztenek elének, miközben az isztambuli egyezmény ratifikációjáról egy szót sem szólnak. Valójában önök az időhúzásra játszanak, és egy kiüresített határozati javaslattal próbálnak kihátrálni az isztambuli egyezmény ratifikációjából, így próbálnak időt nyerni.

Sajnos azonban nekem rossz hírem van az önök számára. Van egy ilyen mondás, hogy aki időt nyer, az életet nyer. De mi lesz azokkal a magyar nőkkel meg a gyermekekkel, akik családon belüli erőszak áldozatai? Mi lesz azokkal a nőekkel... - ebben az országban hetente egy nő hal meg a párkapcsolaton, illetve a családon belüli erőszak miatt. És önök képesek a 2003-as stratégiát visszavonni, az isztambuli egyezmény ratifikációját pedig szépen suttymban levenni a napirendről. Önöknek rengeteg tennivalójuk van.

Egyrészt nem hatékony ebben az országban a távolságtartás intézménye, másrészt az ellátórendszer elégtelen. A szükséges férőhelyek egytizede áll rendelkezésre ebben az országban. Mít jelent ez? Megvert anyák és gyermekek menekülnének el a bántalmazó elől, és nincs hova menniük. De önök cserbenhagyják a rendőröket is, és minden szakembert, aki áldozatvédelemmel foglalkozik.

Gyakorlatilag ezek az emberek igényelnék a rendszeres képzéseket, de nem kapják meg. Hozzám is fordultak már, mondták, hogy ők mennének, mert szeretnének jobban dolgozni, de nincs eszközüik. Épeszű prevenció programok sincsenek ebben az országban. Az elhíresült baranyai oktatóvideót nem szeretném felemlíteni, örülök, hogy az LMP-nek része lehetett abban, hogy ne kerüljön középiskolás diákok elé.

Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Egy szó mint száz, a Lehet Más a Politika azonnali intézkedést vár önöktől, az isztambuli egyezmény ratifikációját követeljük. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Veresné Novák Katalin államtitkár asszony válaszol. Megadom a szót, államtitkár asszony.

VERESNÉ NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Nekem meggyőződésem egyébként, hogy agresszivitással nem lehet az erőszak ellen tenni. Tehát én eleve egy ilyen mérsékelt hangot szeretnék kérni öntől. *(Derűtség és taps a kormánypartok soraiban.)*

A másik, hogy ha nem tudnám, hogy ön egy okos asszony, akkor azt gondolnám, hogy nem olvasta el az anyagot, meg nem olvasta el a 2003-as határozatot sem. Egy 2003-as határozatot, egy országgyűlési határozatot sirat itt, ami egyébként nem is tartalmazhatta a 2011-ben elfogadott isztambuli egyezményt. Tehát nem értem egyszerűen a logikáját. Most azt kéri rajtunk számon, hogy miért nem az isztambuli egyezményt ratifikáljuk, egyúttal sirat egy olyan 2003-as országgyűlési határozatot, ami ab ovo nem tartalmazhatott egy 2011-es nemzetközi egyezményt vagy az erre való hivatkozást. Tehát tényleg, egyszerűen nem is értem önt, képviselő asszony. *(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padosorokból. - Az elnök csenget.)*

2003-ban az Országgyűlés elfogadott egy országgyűlési határozatot, amely meghatározott különböző feladatokat egyébként az éppen akkor aktuális kormány számára. Én nem kérem önön számon, nem is tehetem, nem is kérhetném önön számon azt, hogy mi történt és mi nem történt ebben az ügyben abban az időszakban, ami 2003 és 2010 között tartott, de egyébként 2010 és 2015 alatt is rendkívül sok dolog történt ebben az ügyben, és ha megnézi a 2003-as országgyűlési határozat különböző pontjait, akkor megállapíthatjuk azt, hogy igenis, ebből az országgyűlési határozatból számos dolog szerencsés módon teljesült. Mondok konkrétumokat: távol tartó rendelkezés bevezetése teljesült, soronkívülség biztosítása bizonyos eljárások esetében teljesült, tanúvédelmi szabályok megerősítése teljesült *(Bangóné Borbély Ildikó: Az elmúlt hetek gyilkosságait olvasta, államtitkár asszony?)*, különböző protokollok elkészítése teljesült. Ezeket sajnos részben önök tették, tehát én most ebben az ügyben itt nem panaszkodnék kifejezetten, mert egyes ügyeket önök teljesítették éppen.

A krízisközpont-hálózat felállítása megtörtént, egyébként a krízisközpontokat, amiket ön is kifogásolt, 2010 és 2015 között másfélszeresére emeltük, tehát az itteni férőhelyek száma másfélszeresére nőtt, ahogy az ellátórendszer is másfélszeresére nőtt. Létrejött egy titkos menedékház. Egyébként egy olyan rendelkezést vezetünk be, amely lehetővé teszi azt, hogy ha valaki áldozata lesz egy erőszaknak, akkor ne az adott helyen helyezték el valahol, hanem az ország egészében biztosítunk erre elhelyezési lehetőséget. Azt hiszem, ez is olyan fontos lépés, amit ebben az ügyben tettünk. Én egyébként rendszeresen látogatom ezeket a központokat, járok ezek között az emberek között, beszélek az áldozatokkal. Meghallgatjuk, hogy nekik mi jelent problémát, és még egyikük sem kérte rajtam számon az isztambuli egyezmény ratifikációját. *(Derűtség és taps a kormánypartok soraiban. - Zaj, közbeszólások az ellenzéki padosorokból, köztük dr. Bárándy Gergely: Biztosan így ismerik őket is, ugye?)* Nekik nem ez jelenti a megoldást az életükre, ahogy egyébként az országgyűlési határozatok elfogadása sem.

És hogy mi is az új az országgyűlési határozatban? Mi a prevencióra fektetjük a hangsúlyt, a megelőzés fontosságát hangsúlyozzuk. Képviselő asszony számon kéri a civilekkel való együttműködést. Ez expressis verbis szerepel: „kormányzati és nem kormányzati szereplők hatékony együttműködése” - idézem az országgyűlési határozatból. Tehát javasolom, hogy tényleg tanulmányozza ezt a javaslatot.

(15.30)

Egyébként a következő EFOP-os támogatási ciklusban közel 2,3 milliárd forintot fogunk fordítani erre az ellátórendszerre, kifejezetten a kapcsolati erőszak áldozataira.

És akkor még zárásként egy utolsó gondolatot az isztambuli egyezményről. Ön is pontosan tudja: az isztambuli egyezmény jóval több, mint a kapcsolati erőszakra szóló országgyűlési határozat, és a kapcsolati erőszakra szóló országgyűlési határozat jóval szélesebb kört ölel fel, mint az isztambuli egyezmény. Én nem tudom, ki emlékszik arra, hogy 2014. március 14-én milyen kormány volt, én úgy emlékszem, hogy Fidesz-KDNP, ekkor írtuk alá az isztambuli egyezményt, erre is szeretnék emlékeztetni. *(Dr. Bárándy Gergely: Kellene ratifikálni, nem?)*

Még annyit mondanék, hogy a ratifikációt illetően Franciaország, Svédország 38 hónap alatt, azaz több mint három év alatt ratifikálta az egyezményt *(Dr. Szakács László: És akkor mi van?)*, Ausztria 30 hónap alatt, Szlovénia 41 hónap alatt. *(Dr. Bárándy Gergely: Szeretnék a sor végére kerülni?)*

Kérem önöket, hagyjanak bennünket dolgozni, ez egy komoly munka, és felelősséggel tesszük a dolgunkat. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gőgös Zoltán: Ezt a Pápán meggyilkolt asszonynak kellene majd előadni, őt már nem lehet feltámasztani. 32 késszűrással ölte meg a férje!)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony... *(Zaj. - Csenget.)* - megköszönöm államtitkár asszony válaszát. Tisztelettel kérem minden képviselőtársamat, adjuk meg a tiszteletet az államtitkárnak is és a nőnek is. *(Zaj, közbeszólások.)* És kérem, szíveskedjenek megvárni, amíg képviselő asszony válaszol. Öné a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Államtitkár asszony, az, hogy én mit siratok, meg mit nem siratok, az nem tartozik erre a Házra... *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból: Akkor elfogadod?)*, viszont egyvalamit szeretnék leszögezni. Ön és azok az emberek, akik azt a 8 milliárd forintot nem adják meg arra, hogy ezt az isztambuli egyezményt ratifikálhassa a magyar parlament, heti egy áldozatot fognak elsíratni. Ez önöknek lesz a bűne! Az, hogy heti egyszer gyakorlatilag egy nőt ebben az országban megölnek, ez egészen addig fog így menni, amíg nincs egy hatékony áldozatvédelem.

Államtitkár asszony, ez nem az a pont, amikor önnek takarózni kell azzal, hogy önök mit tettek le az asztalra. Ilyenkor minden egyes fideszes és KDNP-s képviselőnek le kell sütnie a szemét, és azt mondani, miért nem adtam meg azt a 8 milliárd forintot, amikor 500 milliárdot költenek el a 2016-os költségvetésben mindenféle badarságra: Paksra, Eximbank-tőkeemelésre, autópályákra, stadionokra. Mindenre van pénz ebben az országban, de arra nincsen pénz, hogy a nőket és a gyermekeiket megvédjük.

Államtitkár asszony, nem tudom elfogadni a választát. *(Taps az LMP és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem, elfogadják-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 25 nem szavazattal, 18 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Miért fontosabbak Gyurcsány pártja számára a bevándorlók, mint a határon túli magyarok?”** címmel. Ágh Péter képviselő urat illeti a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Európában a lakosságszámhoz viszonyítva Svédország után Magyarország menekültügyi szempontból a második leginkább terhelt ország. Idén eddig közel 50 ezer

menekült érkezett Magyarországra, már most több, mint tavaly összesen. Év végéig ez a szám a százezret is meghaladhatja.

Európa határait meg kell védeni, és ebben Magyarország álláspontja nem tér el gyökeresen az Európai Unió álláspontjától, hiszen mi is úgy gondoljuk, hogy a problémát a gyökerénél kell orvosolni, vagyis lehetőleg a kibocsátó országban kell megteremteni azokat a feltételeket, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a megélhetési bevándorlók el se induljanak. Európának nincs szüksége bevándorlókra, inkább jó család- és foglalkoztatáspolitikára kell. Közös európai fellépésre van tehát szükség, de minden országnak természetesen megvannak a saját szempontjai is.

Jelenleg is zajlik az illegális határátlépőkkel kapcsolatos nemzeti konzultáció, amelynek keretében arról kérdezzük a magyar embereket, hogy egyetértenek-e azzal, hogy az illegális határátlépőket őrizetbe kell venni, hogy azonnal vissza kell őket toloncolni, és hogy amíg Magyarországon tartózkodnak, addig munkát kell végezniük az itteni létfenntartásuk költségeinek a biztosítására.

Tisztelt Államtitkár Úr! Számunkra megdöbbentő, hogy a Demokratikus Koalíció egyértelműen a bevándorlás pártján áll, amikor idegenekről van szó, miközben a külföldi magyarokkal Gyurcsány Ferencék mindig ellenségesek voltak. A Gyurcsány-kormány és az MSZP a 2004. december 5-ei népszavazás előtt százmilliókat költött arra, hogy szembefordítsa egymással a Magyarországon született és a külföldi magyarokat. Emlékezzünk csak azokra a plakátokra!

Ezért felmerül a kérdés: vajon miért fontosabbak Gyurcsány pártja számára a bevándorlók, mint a határon túli magyarok. Várom megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A bevándorlás, a gazdasági menekülők vagy a gazdasági megélhetés érdekében Európába, különösen Nyugat-Európába irányuló problémája az egész Európai Unióban súlyos felvetéseket, súlyos gondokat jelent.

Nem egységes az Európai Unió álláspontja arról, hogy hogyan kell ehhez a kérdéshez viszonyulni. Nem egységes az Európai Unió álláspontja arról, hogy mit lehet megtenni vagy mit kell megtenni annak érdekében, hogy ezek a gazdasági okokból menekülők a saját hazájukban találják meg a boldogulásukat, és ne Európában vagy máshol igyekezzenek új otthonra találni.

Való igaz, hogy a rendőrség, amely a határőrizeti feladatokat is ellátja, csak a tegnapi napon 515 illegális határátlépőt fogott el. Ez azért is nagyon érdekes, illetve megdöbbentő szám, hiszen 2012-ben egész

évben 2157 illegális határátlépő érkezett az országba, gyakorlatilag négy nap alatt a 2012-es szám teljesül. A növekedés rendkívül gyors ütemű, míg Európában a menedékkérők száma 30 százalékkal nőtt, addig Magyarországon ebben az időszakban 800 százalékos volt ez a növekedés. A kérelmek számának a növekedése - ahogy ezt képviselő úr is kiemelte - az idei évben is folytatódik, hiszen idén már 52 838 fő nyújtott be menedékkérelmet.

Itt le kell szögeznünk, hogy a menedékkérők jelentős része nem valódi menekült, hiszen a hazájában nincs háború, nem üldözik őt, sem a családját, nincs életveszélyben, nincs a vallása miatt üldözve. A legtöbb menekült a szerb-magyar határon keresztül érkezik, és például Koszovóból koszovói albánok menekülnek vagy érkeznek nagy számban Magyarországra, és nyilván az Európai Unióba, egyértelműen a jobb megélhetés a céljuk.

A menekültügyi kérdéssel kapcsolatos változás érezhető Németországban és Ausztriában is. Az osztrák belügyminisztérium részéről már olyan kijelentések is megfogalmazódtak, hogy autóbusszokkal visszaszállítják a magyar határra azokat a menekülteket, akik illegálisan érkeznek Ausztriába. Így bizony az a helyzet állhat elő, hogy Magyarország nyugati részén, ahol eddig közvetlenül még nem találkoztak az emberek a menekültek kérdésével és a menekültügy problémáival, közvetlenül válhatnak első számú elszenvedőivé, illetve érzékelőivé ennek a problémának. Jelen pillanatban a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a befogadó intézményekben helyezi el a menedékkérelmezőket, és erre talán 2,4 milliárd forintot költöttünk.

Való igaz, hogy a baloldal ma élesen támadja a kormány bevándorlási politikáját. Az egy érdekes tény, hogy amikor a kettős állampolgársággal kapcsolatos kampány folyt, akkor éppen Magyarország jobb gazdasági helyzetére hivatkozva jelölték meg azt, hogy a magyar állampolgárságot elnyerő, majdani magyar állampolgárok menekülteként vagy bevándorlóként jelennek meg Magyarországon. Valóban nagyon érdekes az a pálfordulás, hogy mondjuk, a koszovói vagy a szír, vagy a pakisztáni menekülteket ilyen értelemben szívesebben látják itt, mint a magyar származásúakat, hiszen Gyurcsány Ferenc például 800 ezer magyarnak az anyaországba költözésével riogatta az országot. *(Az elnök a csengő kocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Egyértelmű, hogy a kormánynak mindent meg kell tenni, hogy saját hatáskörben dönthessünk arról, hogy kit fogadjunk be. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm, államtitkár úr, a választát. A választát azért fogadom el, mert fele-

lősségteljes hozzáállást tükröz. *(Derültség a Jobbik soraiból.)* Erre van szükség abban a pillanatban, amikor valóban rendkívül kiélezett a helyzet. Láthatuk a számokból azt, hogy a határunk milyen nyomás alatt van. Azt gondolom, hogy ez az a pillanat, amikor a jövő érdekében is tennünk kell Európában is, és tennünk kell Magyarországon is.

Ezért helyes mindaz az intézkedéssorozat, amelyet a kormány elindított, ezért helyes, hogy megkérdezzük az embereket arról, hogy mi erről a véleményük, és arra kérem a kormány képviselőjét és magát a kormányt is, hogy a nemzeti konzultációra adott válaszok kapcsán Magyarország következetesen képviselje azt az álláspontot, amelyet a magyarok, azt gondolom, ki fognak fejteni, ami egyértelműen az, hogy ezt a bevándorláshullámot kezelni kell. A megfelelő lépésekkel következetesen kezelni kell, felelősségteljesen - nem úgy, ahogy az ellenzék pártjai tették, és teszik - a magyar jövő érdekében. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor kapja vissza a gazdasági önállóságát a marcali kórház?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A marcali kórház 2013. január 1-jétől állami fenntartásba került, majd 2013 tavaszától a kaposvári kórház tagintézményévé szervezték át. A marcali kórház így lett az orvosi ló tipikus esete. Itt hoztak ugyanis létre először egy olyan központosított kórházat, amelyet most országosan is le akarnak másolni. Teszik ezt annak ellenére, hogy gyorsan kiderült: a rendszer nem működik. A kórháznak ugyanis a különböző osztályai most a kaposvári kórház adott osztályai alá vannak közvetlenül rendelve, így a marcali kórház működésében innentől fogva a maradványelv érvényesül. A várost ez különösen fájdalmasan érintette, hiszen pályázatok segítségével folyamatosan fejlesztették a kórházat, az elmúlt 13 évben csak a pályázatok önjerejéért 400 milliót költöttek rá. A legnagyobb beruházás 1,7 milliárd forint összértékben a műtési tömb fejlesztése volt címzett támogatásokból, még a szocialista kormányok idején.

A mostani átalakítás eredményeként csökkent a kórházi ágylétszám, részlegek szűntek meg, és jelentősen leromlott az eszközellátottság is, mivel több új és modern berendezést Kaposvárra szállítottak. Mindezek vonzataként fokozódott a szakember-érvándorlás is. Ráadásul egyre több esetben a távol lévő Kaposvárra kell utazni ellátásért, mindezt úgy, hogy a térség nem rendelkezik megfelelően kialakított közlekedési infrastruktúrával Marcali és Kaposvár között. Érthető módon ezért egyre nő az elége-

detlenség nemcsak Marcaliban, hanem Marcali környékén is.

Tisztelt Államtitkár Úr! A helyben élők alapvető érdeke a jól működő marcali kórház. Abban mindenki egyetért, hogy a kórház jobban működött teljesen önálló egységként, de kompromisszumos megoldásként az önálló igazgatási és teljesítménymérési egység visszaállítása is elfogadható lenne a marcaliak számára mint legszükségesebb lépés, a kórház további leépülésének megakadályozásához.

Ezért kérdezem államtitkár urat, hogy vissza kívánják-e adni és ha igen, mikor a marcali kórház önálló igazgatási és teljesítménymérési egységét. És kérdezem azt is, hogy levonják-e ebből az esetből a kellő következtetéseket a többi kórház átalakításával kapcsolatban. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egészségügy átalakításának az volt a célja az előző öt évben, így 2013 februárjában is, amikor ez a döntés megszületett, hogy a fekvőbeteg-ellátórendszerben idehaza mindenhol magas minőségi színvonalú és azonos hozzáférési esélyű betegellátást nyújtson mindenki számára, ne legyen ebben különbség az ország különböző pontjain.

Ahogy mondtam, '13 februárjában történt meg a Somogy Megyei Kaposi Mór Oktató Kórház és a marcali kórház integrációja. Mi volt ennek az indoka? Ön azt mondta, hogy kiválóan és jól működött. Hát ez a kórház akkora mértékű adósságot halmozott fel, amelyet önmaga már nem tudott kezelni. Annak a 250 millió forintos szállítói tartozásnak, amely ott volt a kórházban, a rendezése teljes mértékben lehetetlen volt a kórház szempontjából. Az intézmény további fenntartható és költséghatékony működése céljából történt meg az integráció azért, hogy a Marcaliban élők is egy biztos és magas színvonalú egészségügyi ellátást kaphassanak, a sürgősségi betegellátás biztosított legyen, továbbá a járóbeteg-szakellátás fejlesztésére érdemben sor kerülhessen. Ez meg is valósult, hiszen az egyesülés által jelentett garanciával ma fejlesztésekről beszélhetünk.

2015-ben a marcali telephelyen TIOP-projekt keretében összesen 240 millió forint értékű fejlesztés valósul meg, 22 millió forintból került kialakításra új sürgősségi osztály, 45 millió forint értékben kerül sor sürgősségi műszerek beszerzésére, az új sürgősségi osztály működéséhez szükséges CT-berendezés beszerzése jelenleg folyamatban van. Szintén e projekt keretében kerül sor új melegítőkonyha kialakítására és az ehhez szükséges berendezések beszerzésére. Ez további 43 millió forintos pluszforrás a kórház számára. A központi műtő műszereinek fejlesztésére további 100 millió forintot fordítunk, a különböző

IT-fejlesztésekre 28 millió forint kerül felhasználásra. Ezek tehát azok a források, ezek tehát azok az összegek, amelyek így a stabil gazdálkodás mellett juthattak oda Marcaliba, és minden betegnek a gyógyulását elősegíthetik.

A költséghatékonyabb működés körében egyes laboratóriumi és patológiai minták átszállításra kerülnek Kaposvárra, de a sürgősségi laboratóriumi vizsgálatokra továbbra is Marcaliban, helyben van lehetőség mindenki számára. Mint ahogy azt a képviselő úr is láthatja, a Somogy Megyei Kaposi Mór Oktató Kórház marcali telephelyén a betegellátás biztonsága nemcsak hogy nincs veszélyben, de az intézményben uniós források segítségével jelentős fejlesztések kezdődtek el, és valósulnak meg még ebben az évben is, éppen a minőségibb betegellátás biztosítása érdekében.

Szintén a humánerőforrás-probléma egy olyan kérdés volt, amivel önállóan a marcali kórház biztosan nem tudott volna megbirkózni, de így most a szakorvosok biztosítása Marcali és környéke lakossága számára sokkal inkább biztonságban van. Úgy gondoljuk, hogy ez egy optimálisabb működési keret volt mind humán erőforrás tekintetében, mind gazdálkodás tekintetében a marcali kórház számára. Csak így lehetett megállítani az adósságállomány növekedését és a helyzetét stabilizálni. Ön is nagyon jól tudja, hogy megyei egészségügyi gazdasági bizottságok és megyei egészségügyi irányító bizottságok felállítására került sor, a miniszteri utasítás szerint a megyei egészségügyi irányító bizottságok minden év június 30. napjáig javaslatot tesznek a fekvőbeteg-szakellátási és az integrált járóbeteg-szakellátási kapacitások és ellátási területek következő finanszírozási évben történő módosítására. Éppen ezért a bizottságok megkezdték az egészségügyi ellátórendszerre vonatkozó javaslataik elkészítését, akkor fognak ilyen javaslattal élni, amit ön mondott, ha az szakmailag indokolt. Ha nem indokolt, akkor nyilvánvalóan az ön által felvetett javaslatot ez a megyei, helyi emberekből álló szakmai bizottság nem fogja támogatni, vagy nem fogja elővezetni.

De abban viszont ön is biztos lehet, hogy a kaposvári és más megyei kórházak számára is és minden kórháznak a 60 milliárdos adósságfinanszírozási keretből az adósságaik megváltása szintén megtörtént az elmúlt időszakban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Nem tudom elfogadni a választ, ugyanis ez nem az én kérésem volt. Ez a marcali emberek kérése. Államtitkár úr, egy majd' 12 ezres városban néhány hét alatt háromezren írták alá azt az ívet, amiben kérik azt, hogy a kórháznak a gazdasági önállóságát állítsák helyre. Nem több pénzt kér-

nek, azt kérik, hogy ami pénzt nekik dedikálnak, az oda menjen, és azzal ők tudjanak elszámolni, mert jelenleg Kaposvár lefölözi ezt a pénzt. Ugyanis nem az történik, hogy az egész működés lett volna racionalizálva, hanem egyszerűen a kaposvári kórház finanszírozását oldják meg Marcalin keresztül. Vadonatúj műszerek lettek Kaposvárra elszállítva, és gyakorlatilag megszűnt a szakember-ellátottság is. Ma Kaposvárról kell hogy jöjjenek orvosok, mert a bizonytalan helyzet miatt elmentek Keszthelyre, elmentek Kaposvárra vagy külföldre dolgozni az orvosok és ápolók is.

(15.50)

Fenntarthatatlan a helyzet. Kérem, hallgassák meg a helyieket, és a helyiek érdekében hozzák meg a gazdasági önállóság helyreállításáról szóló döntésüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 44 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tervezik-e áttekinteni és ésszerűen csökkenteni a túlterjeszkedő Nemzeti alaptanterv, illetve a kerettantervek tananyagmennyiségét?”** címmel. Képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Három éve annak, hogy a kormány elfogadta az új Nemzeti alaptantervet, amit 2013 szeptemberétől az iskolákban felmenő rendszerben be is vezettek. A NAT éles viták tárgya volt akkoriban, számos szakmai szervezet és pedagógus előre jelezte aggályait azzal kapcsolatban, hogy bizony igencsak túlméretezett lett a tantervben előírt tananyagmennyiség. Önök akkor ezeket az érveket érdemben nem hallgatták meg, sőt miniszter úr egyenesen kijelentette, hogy a véglegesített NAT a nemzeti tudás minimumát jelenti.

A NAT-ról szóló viták idején a Jobbiknak is számos javaslata volt, mi a jövőbeni magyar nemzedékek számára fontos elemeket hiányoltunk és hiányolunk most is a tantervből, de a felvetéseink összességében nem növelték volna a tananyag mennyiségét.

Mivel ebben a tanévben már hat évfolyamon is az új NAT szerint folyik az oktatás, az eltelt időszakban a mindennapi tanítás, tanulás során élesben is szembesülhettek a pedagógusok azzal, hogy szinte lehetetlent vár tőlük a kötelező tanterv. A NAT-ban, illetve a kerettantervekben megfogalmazott tananyag

túlméretezett, és még az átlagos képességű gyermekek számára is szinte megtanulhatatlan mennyiségű ismeretanyagot jelent. Nem beszélve arról, hogy a tantervben előírt követelményszintet azoknak a beilleszkedési, tanulási és magatartási nehézségekkel küzdő, a közoktatás rendszerébe kerülő tanulóknak is teljesíteniük kellene, akik sajnos egyre többen vannak. A gyakorló pedagógusok a megmondhatóiban, hogy ez képtelenség, főleg az erőltetett integráció keretein belül, speciális képzettséggel nem rendelkező pedagógusokkal.

További súlyos probléma, hogy a NAT és a kerettanterv összeállítói a gyermekek életkori sajátosságait sem vették figyelembe. Az újgenerációs kísérleti tankönyvekbe nemcsak rendkívül sok új ismeretet tartalmazó tananyagot zsúfoltak bele, hanem bizonyos témák megtanítását, megtanulását korábbi életkorban követelik meg, mint azelőtt, ami szintén komoly nehézséget okoz.

Nem elhanyagolható szempont: egy OECD-felmérés szerint a magyar diákok sokkal több időt töltenek házi feladattal, mint más országbeli társaik. A 29 vizsgált ország közül a magyar gyermekek ebben a rangsorban az ötödikek. Ők az OECD-országok átlagánál 1,3 órával töltenek többet egy héten tanulással, készüléssel odahaza. Külön érdekesség, hogy a sokat emlegetett, a sok szempontból méltán példaként élénk állított finn oktatási rendszerben tanuló diákok magyar társaikhoz képest feleannyit tanulnak otthon.

Mindezek alapján, tisztelt államtitkár úr, kérdzem, hogy milyen módon tervezik, hogy csökkentik a gyermekek és a pedagógusok leterheltségét, illetve tervezik-e, hogy a túlterjeszkedő alaptanterv tananyagmennyiségét áttekintik. Várom érdemi választát. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Őné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd kezdjem a végén, hiszen az utolsó példája a képviselő úrnak tipikusan jó példa arra, hogy hogyan lehet bizonyos adatsorok felével manipulálni és egyes megtévesztő érzületet kelteni. Ugye, ön azt mondta a végén, hogy a finn példa szerint feleannyi a házi feladat, a finn gyerekek feleannyi időt töltenek házi feladattal, mint a magyar gyerekek. Ha az ezt követő bekezdést is idézte volna képviselő úr, akkor viszont kiderül, hogy egy átlag finn iskolás tanítási óráinak a száma viszont 1023-mal nagyobb, több mint ezer tanórával több, mint egy átlag magyar diáké. Tehát nem érdemes ilyesfajta félmondatokat kiragadni egy-egy OECD-tanulmányból, nem érdemes ezzel az igazságát megpróbálni alátámasztani, mert ha valaki ezt alaposan megnézi, akkor látja, hogy nyilván ezt némiképpen árnyaló tények is sze-

repelnek ugyanebben a jelentésben. Úgyhogy kérem, hogy ha máskor idézi, akkor legyen korrekt, és ne csak azt idézze a jelentésből, ami önt alátámasztja, hanem azt is, ami a valóságot alátámasztja.

Maga a Nemzeti alaptanterv, mint ön is tudja, az egy nagyon sok szakmai és metodikai szempontból ellenőrzött, egymásra épülő nevelési-oktatási folyamatról szól. A NAT mint Nemzeti alaptanterv és a kerettanterv csak kijelöli azt az optimális, a korosztályhoz és a tantárgyak óraszámához kapcsolódó szükséges követelményrendszert, amit nyilvánvalóan a tanárok napról napra a munkájukban megvalósítanak.

A NAT 2012-es módosítása sokkal nyitottabbá tette a rendszert, mint korábban, sokkal inkább tanítható tananyagot és nyitottabb rendszert hozott létre. Úgyhogy nem a mennyiséget növeli a NAT-nak az ilyesfajta módosítása a tanárok számára, hanem a lehetőségeiket bővíti, hiszen a kerettantervek összeállításánál maguk a tanárok, maguk az iskolák sokkal nagyobb konkrét döntési lehetőséggel rendelkeznek; nem kötelező számukra mindent tanítani, de azt hiszem, hogy ha a választás lehetőségét növeljük, az minden tanár számára, minden diák számára előnyös.

Összességében viszont az állapítható meg, hogy a legutóbbi NAT-felülvizsgálatkor maga a tananyag a korábbihoz képest csökkent, tehát amit ön irányként jelzett, annak 2012-ben a kormányzati irány is megfelelt egyébként, így a választ akár el is fogadhatja. A követelményeknek pedig a rendszeres felülvizsgálatát, ésszerűsítését mi magunk is előírtuk. Ön is tudja, hogy a következő ilyen ötévenként rendszeres felülvizsgálat a 2017-18-as tanévben várható, tehát akkorra kell a NAT-ot átnézni. Tehát a következőkben ez aktuálisan szintén a kormányzat asztalára kerülhet. Akkor meg kell azt is néznünk, hogy a NAT-ban leszögezzük és megfogalmazott oktatási célokat milyen hatékonysággal teljesítették a köznevelési intézmények; ha ezek között esetleg valami ellentmondás van vagy nem jó a működés, akkor az melyik résznek a hibája.

Kiemelt figyelmet fordított a NAT legutóbbi megújítása a kompetenciafejlesztés-támogató gyakorlati tudásnak az átadására. Illetőleg arra is figyelniünk kell a következő felülvizsgálatkor, hogy maguk a pedagógusok rendelkeznek-e olyan módszertani háttérismeretekkel, amelyek révén ezt a kompetenciafejlesztő tudást át tudják adni, vagy pedig további továbbképzéseket igényelnének. A tapasztalatok ismeretében kerülhet sor az arányok tisztázására a lexikális tudás és az alapkompenciák tekintetében.

Amit ön idézett óraszám-emelkedésként esetlegesen, az elsősorban a mindennapos testnevelésből származhat, ami, azt hiszem, az egészségmegőrzés szempontjából fontos cél, tehát ezt mindannyian támogathatjuk. Illetőleg a kötelező hittan vagy kötelező erkölcsstan választása nyomán szintén egy fontos cél érdekében kerültek be új órák a diákok tanrendjébe.

Úgyhogy ez alapján kérem képviselő urat, hogy kicsit árnyaltabban fogalmazza meg az álláspontját. Mindannyian arra törekszünk, hogy a diákok számá-

ra optimális, a tanárok számára jól kezelhető nemzeti alaptanterv alakuljon ki. Azt hiszem, hogy ebben a minőségi előrelépésben az elmúlt években sokat tett a kormány. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az a probléma önökkel, hogy önök mindig benne ragadnak a politikai vitákban, pedig itt egy szakmai álláspontról kellene vitát folytatnunk, amely ráadásul nem kizárólag a Jobbik álláspontja, hanem számos személy, illetve szakmai szervezet is ugyanezt erősíti meg, amit mi mondunk. Engedje meg, hogy hármat idézzek csak. Horváth Péter, a Nemzeti Pedagógus Kar elnöke ugyanezeket mondta el, amit mi is elmondtunk, hogy megtaníthatatlan ez a mennyiségű tananyag a gyermekek számára, a kötelező óraszámok is magasak. Ő mondta a saját szavaival, hogy gyakran 36 órát tesznek ki a kötelező feladatok a gyerekeknek. Szintén hadd idézzem az ombudsmant. Székely László, az alapvető jogok biztosa szintén azt mondta, hogy sok esetben a munkavállalóknál gyakran nagyobb óraszámban végzik a feladatot a gyermekek. De a Magyarországi Szülők Országos Egyesülete is ezt a tapasztalatot erősíti meg. Így tehát nem velem vitatkozik, tisztelt államtitkár úr, hanem ezekkel a személyekkel, szervezetekkel.

Ön néhány perccel ezelőtt a napirend előtti felszólalásában a pedagógusokat méltatta, ugyanakkor szerintem sokkal többet érne az, hogyha meghallgatnák a pedagógusok észrevételeit, nem pedig ilyen szavakkal próbálnák elintézni ezt az ügyet, hanem megfogadnák az érdemi felvetéseiket. Válaszát nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Firtl Mátyás, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A sport legyen a tiéd!**” címmel. Firtl Mátyás képviselő urat illeti a szó.

(16.00)

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kereszténydemokratákként, képviselőként hisszük és valljuk, hogy társadalmunk egyik legfontosabb értéke, jövőnk záloga nem más, mint gyerekeink, ezért minden eszközzel arra kell törekednünk, hogy bizto-

sítsuk számukra az egészséges életmódhoz való feltételeket, hogy egészséges nemzedékek nőjenek fel, egészséges fizikummal és szellemiséggel.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Amikor 2010-ben átvettük a kormányzást, megismertük a népegészségügyi helyzetre vonatkozó adatokat, szembesülnünk kellett azzal a ténnyel, hogy sereghajtók vagyunk a sportolói szokásokat illetően az Európai Unióban, Magyarországon a népesség mindössze 5 százaléka sportol. A tanköteles korú fiatalok mintegy 75 százaléka kizárólag testnevelési órák keretében végzett bármilyen sportjellegű testmozgást, ami önmagában az akkori óraszámban nem volt alkalmas a korosztály egészséges mozgásigényének biztosítására. Ezért is döntöttünk úgy, hogy felmenő rendszerben bevezetjük a mindennapos testnevelést, amelynek eredménye, hogy 889 ezer diák immár minden nap mozog, ezáltal egészségesebben él. Idén szeptembertől pedig már 1 millió 170 ezer gyermek fog minden nap testnevelési órán részt venni. Az idei évtől tehát elérjük azt, hogy a gyermekek 12 évfolyamon keresztül sportoljanak minden tanítási napon. Igen szép eredmény ez, de nem állhatunk itt meg.

Az elmúlt hetek folyamán országszerte óriásplakátok hirdették, hogy a kormányzat egy újabb programot hirdet meg, amellyel gyermekeinket az egészséges életmód, az aktív sportolás útjára próbálja irányítani. A központi koordinációval megvalósuló program egyedi módon segíti a gyerekek sportágválasztását azzal, hogy a sportágak bemutatása a köznevelési intézményekben történik a helyi sportági kínálat és kereslet összekapcsolásával. A program egy komplex, modellértékű kezdeményezés, mely a szövetségek és az ágazatok széles együttműködésével jelentős fejlesztéseket eredményez. A sportoláshoz a helyszín mellett biztosítja az eszközöket, az azok használatához szükséges tudást, s olyan sportágakat fogad be az iskola falai közé, amelyek eddig csak egyesületi keretek között léteztek.

Mindezek alapján kérdezem a tisztelt államtitkár urat, hogy milyen eredményt értek el „A sport legyen a tiéd!” programmal. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. A válaszádra megadom a szót Simicskó István államtitkár úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, mi hármas célrendszert tűztünk ki a sport erősítése területén. Az egyik célunk nem más, mint az, hogy minden magyar gyermek sportoljon, a másik, hogy minél több sporteseményt, világversenyt

hozzunk el Magyarországra, a harmadik pedig, hogy a szükséges létesítményeket megépítsük, hogy a gyermekeink kulturált körülmények között sportolhassanak.

Amiről képviselő úr kérdezett, az egy új program, sikeres program. Két hónapja kezdtük el ezt a programot, ez „A sport legyen a tiéd!” program elnevezést kapta. Ez egy sajátos sporttoborzás, amely arról szól, hogy összekapcsoljuk a sportolni kívánó gyermekeket, iskoláskorú gyermekeket a sport világgal, egyesületekkel, helyi sportklubokkal, pont azért, hogy azt a nagy célt elérjük, hogy minden gyermek sportoljon, és lehetőség szerint minél többen igazoljanak le egyesületekhez, klubokhoz. Tehát ezen keresztül tudjuk a gyermekeinket bevezetni a sportos életmódba. és ezen keresztül szélesítjük az élsportunk utánpótlásbázisát is.

Az elmúlt közel két hónapban 14 megyei eseményt rendeztünk, regisztráltak több mint 10 ezer gyermek vett részt ezeken a sporteseményeken, rendezvényeken, és 10 sportág mutatkozott be: az asztalitenisz, az atlétika, a dzsúdó, a tenisz, a röplabda, a torna, a vívás, a kosárlabda, a kézilabda és a tollaslabda; a sportági szakszövetségek támogatásával és együttműködésével, valamint a diáksportszövetség bevonásával indítottuk útjára ezt a programot. Azt kell mondjam, számos eseményen részt vettem magam is, a gyermekek nagyon nagy örömmel vettek részt ezeken az eseményeken, és természetesen köszönettel tartozunk a szervezőkön túl azoknak a helyi testnevelő tanároknak, akik elhozták a gyermekeket, azon iskolavezetőknek, intézményvezetőknek, akik részt vesznek ebben a programban. A program folytatódik, ősztől mintegy 230 iskolába szeretnénk eljutni, ezt a sporttoborzó programot végigvinni, és ezen keresztül hangsúlyozottan az utánpótlásbázis növelését célozzuk.

Azt hiszem, ebben a körben nem szükséges ismertetni a sport számos értékét és utalni néhány történelmi példára, de egy biztos - talán egy-két klasszikust hadd idézzek -, már Platón, aki ifjú korában részt vett az iszthmoszi játékokon, amelyen birkózóbajnokként díjakat is nyert, minden fiatalnak az ókori Görögországban azt ajánlotta, hogy öttusázzon, tehát futó-, ugró-, dobó- és birkózóedzéseken vegyen részt, ezen keresztül is egyfajta testi-lelki egészséget próbált meg a fiatalok felé sulykolni. Juvenalis római költő úgy fogalmazott, hogy kívánatos volna, hogy ép testben ép lélek lakozzék, és ez a megfogalmazás sok mindent elárul, hiszen amikor azt mondjuk, hogy kívánatos lenne, akkor ez azt jelenti, hogy tenni is kell érte, tehát nem biztos az az állítás önmagában, lebontva ezt a mondatot, hogy ép testben ép lélek, csak akkor, hogyha teszünk érte. Szerintem tennünk kell mindannyiunknak, szülőként is, közéleti emberekként is, tanárokként is, testnevelő tanárokkal együttműködve ezt a programot tovább kell vinnünk.

Úgy látom az eddigi tapasztalatok alapján, hogy a sport a nemzetközi szóértést is tartalmazza, egy olyan közös nyelv, amelyet ha beszélünk, akkor érté-

kekkel gazdagodunk, s az emberiség nagy közös nyelve, egyetemes értéke a sport maga. Én azt hiszem, azzal, hogy a gyermekeinket sportoltatjuk és ezt a programot továbbvisszük, azzal az élet sport-szerű felfogását is a gyermekeink részére tudjuk sulykolni, tehát ezen keresztül a sportoló nemzetet tudjuk felépíteni, a sportoló nemzet pedig sportszerű nemzet is, tehát a fair play szellemiségét is magáénak vallja.

Szeretném kérni az önök további támogatását és segítségét ahhoz, hogy környezetükben is hassanak oda, hogy a sportegyesületek nyitottak legyenek ezekre az eseményekre, és fogadják be a gyermekeket jó szívvvel, hiszen ez a célunk, hogy minden magyar gyermek sportoljon. Köszönöm szépen képviselő úrnak a kérdését. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Simicskó államtitkár úr. Megkérdezem Firtl Mátyás képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

FIRTAL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ, amit adott. Valóban, azt kell hogy mondjam a magam részéről, hogy a sportra való toborzásnál nemcsak ez a fő cél részemről, hanem, mint amikor arra utaltam, hogy a gyermekeink a legfontosabbak számunkra, akkor azt is, hogy egy olyan egészséges nemzedék nőjön fel, amelyik a sporton keresztül nevelődik, közösségben formálódik, és valóban, egy egészséges nemzedék nő fel, hiszen a mai magyar társadalmunknak egy másik nagy problémája az, hogy egészségileg olyan állapotba kell hozni a gyermekeinket, hogy valóban meg tudjanak felelni a jövő kihívásainak, akár legyen az a sport terén, de akár legyen az, hogy a saját magán-életükben is valóban egészséges környezetben tudjanak felnőni.

A másik része pedig az, hogy ezek a gyerekek, amint a plakátokról is láttuk, nemcsak a saját gyerekeinkről van szó, hanem ráutaló hatással a saját szü-leiket, családjaikat is arra ösztönzi, hogy valóban egészséges nemzetben legyen részünk az elkövetkező időben.

Köszönöm megtisztelő választát még egyszer, elfogadom. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselő asszonya, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért csak a Quaestor-károsultakat segíti meg az állam?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Baumag Befektetési Szövetkezet 2003 októberében dőlt be, eltüntetve 12 ezer kisbefektető 43 milliárd forintját. A befektetők a mai napig nem láttak a pénzükből egyetlen fillért sem. Sokan a kisbefektetőket hibáz-

tatták azért, hogy a szövetkezetbe tették a pénzüket magasabb hozam reményében. A Baumag-károsultak levelet írtak nekünk, amelyből idézek:

„Nem érezzük magunkat hibásnak, hiszen teljesen jóhiszeműen jártunk el akkor, amikor elhittük, hogy egy állami felügyelet mellett legalísan működő szervezetben elhelyezett pénz biztonságban van. Keserűen kellett csalódnunk. Sokan egy élet megtakarítását veszítették el, rengeteg család egzisztenciáját ásta alá a pénz eltüntetése. A bűnünk abban állt, hogy gondoskodni akartunk magunkról, családukról, öreg napjainkról. Közülünk senki nem hitte, hogy Magyarországon a rendszerváltás után ilyen arcátlan gaztettet véghez lehet vinni, az állam pedig mosta kezeit. Bár a felügyelet a Baumag működésénél is szabálytalanságot állapított meg, működését mégsem számolta fel, az emberek gyanútlanul hordták oda megtakarításaikat továbbra is, hiszen senki sem figyelmeztette őket, hogy a szövetkezetnél jogosulatlan betétgyűjtés folyik. Ha ez megtörtént volna és az állami ellenőrzés jól működött volna, a Baumag nem okozhatott volna ekkora kárt a keményen dolgozó kisemberek körében.

(16.10)

Pénzünk eltűnt, ma sem tudjuk, kik tüntették el, és hová lett a horribilis mennyiségű pénz.”

Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP hónapok óta mondja, hogy rendszerszerű problémák vannak a magyar pénzügyi rendszerben. A pénzügyi szabályozás hiányosságai, a pénzügyi felügyelet gyenge teljesítménye és nem utolsósorban az a politikai környezet, amely képtelen a korrupciót nemhogy megszüntetni, de még visszaszorítani sem, együttesen okai a Baumag- és a későbbi brókerbotrányoknak. Windisch László, az MNB alelnöke a Fidesz kezdeményezésére létrehozott brókeralbizottság kérdéseire adott válaszában azt írja, hogy sem a PSZÁF, sem az MNB nem képes felderíteni a rendszerszerű pénzügyi bűncselekményeket. Márpedig, ha ez így van, logikus a következtetés, hogy az állam felelős a kárvallottak veszteségéért, hiszen nem tett eleget alapvető feladatának.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdéseim a következők: milyen alapon különbözteti meg a Quaestor esetét a Buda-Cashtól, a Baumagtól és a többiétől a kormány? Mit kíván tenni a Baumag-károsultak ügyében? Hogyan kívánja a kormány a pénzügyi szabályozás rendszerszerű problémáit megoldani, hogy holnap ne legyen újabb brókerbotrány? Végül: mikor kívánja az MNB törvénytelen működését végre megszüntetni és felállítani a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságát? *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Először térjünk rá a Baumag esetére, hiszen nem egy mostani történetről van szó. 2003 októbere óta nem működik ez a szövetkezet, és ennek az ügynek a befejezése, a jogi eljárása, a büntetőeljárása azóta is tart. Az adott ügyben már jogerős büntetőjogi bírósági határozatok, végzések születtek. Viszont való igaz, hogy a szövetkezet felszámolása mind a mai napig tart. Elég szövevényes és bonyolult ügyről van szó.

Azért, úgy gondolom, annak nincs realitása, hogy egy több mint tíz évvel ezelőtti történetet a jelenlegi kormányon kérjünk számon. Úgy gondolom, hogy az akkori politikai irányításnak, a hatalomnak, a szocialista kormánynak volt ideje, hogy megfelelő választ adjon erre a kérdésre, a Baumag Szövetkezetben károsultak kérésére. Meg is történt a megfelelő válasz: egy évvel később lényegében megszüntették a pénzügyi felügyeleti ellenőrzést. Úgy gondolom, hogy az akkori kormánynak, az akkori politikai hatalomnak van ebben a kérdésben jelentős felelőssége.

Valóban másként lett kezelve az ebben az évben kirobbant brókerbotrány. Ennek egy jelentős részét maguk a törvények egyébként szabályozták, hiszen az OBA-ról, a Beva-ról szóló hatályos törvény a nehézségeket nagyrészt megoldotta. Más volt a helyzet a Quaestor-ügyben, hiszen itt egy olyan különleges esetről volt szó, amikor a törvény szó szerinti szövegét értelmezve nem tért volna ki rá, nem jutott volna több mint 30 ezer embernek semmilyen kártalanítás. Úgy gondolta az Országgyűlés többsége, hogy ezt nem engedhetjük meg. Ezért született meg ez a törvényjavaslat, amely a Quaestor-károsultak kárrendezési eljárásról szól.

Az azonban, amit az interpelláció címében mondott, hogy miért csak a Quaestor-károsultakat segíti meg az állam, önmagában nem igaz, hiszen a kérdés azt sugallja, hogy az állam pénzügyi segítséget nyújt ezeknek a károsultaknak, pedig nem erről van szó. Létrehozott egy szabályozást, amely valóban egyébként egyedi szabályozás, mert a károsultak nem önmaguk egyenként fogják a károkat érvényesíteni, hanem ez az alap rendezi számukra, hasonlóan a másik két törvényhez, az OBA- és a Beva-törvényhez. Ez a kárrendezési alap önállóan fog fellépni annak érdekében, hogy a károk ebben az alapon megtérüljenek. De azt nem lehet mondani, hogy az állam külön a Quaestor-károsultaknak pénzt fog biztosítani. Valóban egy lehetőséget, egy törvényalkotási lehetőséget teremtett számukra.

Ami pedig a jövőbeni szabályozást illeti, itt van a parlament előtt a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének elmozdítása érdekében benyújtott törvényjavaslat, amelyről éppen holnap fog szavazni az Országgyűlés. Ez nagyrészt rendezni fogja, hogy a jövőben még szigorúbb ellenőrzések legyenek, és valóban ne fordulhasson elő többet ilyen Magyarországon. Arra kérem az önök frakcióját, ha önök is egyetértnek ezzel, akkor a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvénymódosítási javaslatot, amely kilenc pontból

áll és kétharmados törvény, az önök frakciója is támogassa, hogy hatályba tudjon lépni.

Ami pedig az MNB felügyelőbizottságának létrehozását illeti, azt gondolom, ez a jövőben az Országgyűlés feladatkörébe tartozik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): A választ nem fogadom el. Államtitkár úr, a kisbefektetőket nem érdekli az a politikai játszma, amit önök a szocialistákkal játszanak. Tizenkét év telt el azóta, a problémát meg kellett volna oldani.

Ha már levelek, most a Hungária-kötvényesek leveléből fogok idézni önnek, hogy nem egy, sok problémáról van szó. A következőt írták: „Bizalom - ennyi maradt nekünk, Hungária-kötvényeseknek, miután már hallatjuk a hangunkat, csak süket fülekre találunk. Bizalom - kevesek bizalma ez, és bár a 32 ezer Quaestor-károsulthoz képest számban kevesebbek vagyunk, de jogainkban nem. Nem vagyunk milliárdosok. Nekünk igencsak számít az az összeg, amelyet a kötvénybe fektettünk. Közemberek vagyunk, életünk minden vagyona, munkánk eredménye, minden megtakarításunk itt van, amelyért keményen megdolgoztunk, és amely a mi, a gyermekeink és unokáink jövője, leendő nyugdíjunk, reménybeli otthonaink, vállalkozásunk alapja. És ez most mind veszni látszik!” *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Azt kéri, hogy szüntessék meg azt az alkotmányellenes állapotot, amely jelenleg fennáll. Köszönöm szépen. *(Ikotity István tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát a képviselő asszony az államtitkári választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 105 igen szavazattal, 41 nem ellenében, 1 tartózkodással az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, a Magyar Szocialista Párt képviselő asszonya, interpellációt nyújtott be a honvédelmi miniszterhez: **„Hogyan gazdagíthatják különböző folyamatok ugyanazt a személyt? Avagy a HM EI Zrt. különös szerződéseiről”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot Schmuck Erzsébet váltja fel.)

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tavaly novemberben az atlatszo.hu hosszú cikket közölt a HM EI Zrt. székházfelújításával összefüggésben feltárt anomáliákról.

Eszerint a Salgótarjáni úti székház felújítására az elmúlt négy évben közel egymilliárd forintot költöttek, ebből 769 millió forintot a Baurama Kft.-vel megkötött szerződések alapján fizettek ki. Mindezt annak ellenére, hogy a szerencsés kft.-nek sem értékelhető építőipari tapasztalata, sem honvédségi múltja, sem számba vehető gazdasági tevékenysége nem volt. A korábban ProdeTex Kft. néven futó társaságnak 2010 előtt a cégjegyzékben feltüntetett fő tevékenységi köre a felsőruházat-gyártás volt. Mégis valami rejtélyes oknál fogva éppen ettől a cégtől kértek árajánlatot 2010 őszén a kivitelezési munkákra. A kapcsolat olyan kiválóan alakult, hogy ma már a Baurama Kft. telephelye is a HM EI székházának címére van bejelentve.

A sajtó munkatársai a megkötött szerződések át-tanulmányozásából arra jutottak, hogy a beépített anyagok és berendezések feltűnően drágák, esetenként a gyártók listaárait is meghaladják. Felhívták a figyelmet a költségvetésben szereplő és a ténylegesen beépített mennyiségek közötti különbségekre is. Ez az épület oldalburkolata esetében különösen szembeötlő volt, mert az elszámolt és kifizetett burkolás töredéke készült csak el.

A cikk által ismertetett érdekes egybeesés, hogy a kivitelező cég és a HM EI Zrt. minőségirányítási rendszerét működtető DSQ Contact Kft. mögött ugyanaz a magánszemély áll. Mindezek fényében már alig meglepő, hogy az utóbbi kft. is a nulláról indult 2010-ben. Külön pikantériája az ügynek, hogy a sajtó értesülései szerint a vezérigazgatótól kapott tájékoztatás alapján a beérkezett ajánlatokat értékelő bírálóbizottságnak tagja volt az egyik műszaki ellenőr is.

A miniszter úr írásbeli kérdéseimre adott válasza szerint a szerződések teljesen jogszerűek voltak. Emellett arra is rámutatott, hogy a székház felújítása és a minőségirányító rendszer működtetése ön szerint két különálló és egymással össze nem függő folyamat.

(16.20)

Abban azonban furcsa módon semmi különöset nem talált a miniszter úr, hogy a két különálló és egymással nem összefüggő folyamat végső soron ugyanazt a magánszemélyt gazdagítja.

Ezért itt, az Országgyűlés ülésén kérdezem miniszter urat, hogyan gazdagíthatják különböző folyamatok ugyanazt a magánszemélyt. Az már köztudott, hogy az önök új közbeszerzési szabályai szerint immár minden mutyi törvényesnek minősül. Volt idő, amikor ön még a korrupció elleni küzdelem élharcosaként szónokolt. Most mégsem érzi személyes felelősségét a közpénzek herdálásának gyanúját felvető ügyek kivizsgálásának az elmaradásáért? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak.

HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Azt már önmagában is szórakoztatóan diszszonánsnak tartom, amikor egy szocialista politikus a közpénzek elherdálásáról beszél. *(Taps a kormánypártok, zaj az MSZP soraiban.)* Hadd frissísem fel az emlékezetét azzal, hogy emlékeztetem, az önök kormányzása alatt az önök politikusi talicskálták ki a pénzt a Honvédelmi Minisztériumból. Több mint száz bűncselekmény miatt voltam kénytelen büntetőfeljelentést tenni.

*(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Ennek a rendteremtési folyamatnak a részeként teljesen átláthatóvá tettük a közpénzek elköltését. Sőt önnek, aki nem sokkal az Országgyűlésbe kerülése előtt azt nyilatkozta a sajtónak, hogy nem ismer MSZP-s oligarchát, mert - idézem önt - olyan nincsen, szóval önnek mondom, mint elsőciklusos parlamenti képviselőnek, nem árt felidézni, hogy a közbeszerzési törvény, valamint a tárgykört szabályozó egyéb jogszabályok is az igen szigorú, az átláthatóságot, a versenysemlegességet, a verseny tisztaságát, a nyilvánosságot, az esélyegyenlőséget, az egyenlő bánásmódot, a hatékonyságot, a tisztességet, a jóhiszeműséget, a felelős gazdálkodás elvét igen szigorú szabályokkal garantáló uniós jog hazai átültetésén alapulnak. Magyarul, az Európai Unió előírásait alkalmazzuk minden egyes eljárásunkban.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ami pedig a konkrét kérdését illeti: mind a Honvédelmi Minisztérium, mind a HM EI Zrt. az imént felsorolt alapelvek mentén, a jogszabályok teljes körű betartásával működött az elmúlt öt évben, működik most, és működni fog a jövőben is. Sőt, ami a nemzetgazdasági szempontból is jelentős HM EI Zrt. gazdálkodásának a hatékonyságát illeti: a társaság évről évre pozitív eredménnyel zár, és jelentős sikereket ér el az ön pártja és kormánya által sokszorosan víz alá nyomott magyar hadiipar újjáépítésének rendkívül nehéz munkájában. *(Zaj és derűtség az ellenzéki oldalon.)*

Ön az állításait, az interpellációját ellenzéki újságírók vélekedésére alapozza: „azt írta az újság, hogy”. Ezzel szemben én a válaszomat a tényekre igyekszem alapozni. Ahogy azt már az írásbeli válaszomban is megerősítettem önnek, „mind a székház-felújítást érintő, mind pedig a minőségirányító rendszer működtetésére vonatkozó szerződések mindenképpen a megkötésükkor hatályos jogszabályok és egyéb szabályozók szerint jöttek létre”. Természetesen, mint ahogy azt ön is pontosan tudja, a sajtóbeli híresztelések felröppentése után haladéktalanul szigorú belső vizsgálatot rendeltem el, ami mindezt meg is erősítette.

Teljesen valótlan tehát az ön interpellációjában elhangzott állítása, amely szerint elmaradt volna a kivizsgálása a sajtóban megjelent alaptalan híreszte-

léseknek. Kérem válaszom szíves elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, és a türelmét is köszönöm. Megadom a szót egy percben Demeter Márta képviselő asszonynak.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Nem tudom elfogadni a válaszát, miniszter úr. Egy dologról tanúbizonyságot tett: hű a kormány politikájához, folyékonyan tud hazudni. *(Taps az MSZP soraiban.)* Miniszter úr, önnek ezek szerint semmi gondja nincs azzal, hogy abban a bizottságban, amely a beérkezett pályázatokat elbírálta, bent ült a műszaki ellenőr, semmi gondja nem volt azzal, hogy ugyanaz az érdekcsoport, amelyik a minőségirányítási rendszert működteti, 23-ból 18 pályázatot nyert el. Ha honvédelmi miniszterként ezt nem látja, az komolyan aggasztó. Ha látja, és még asszisztál is ezekhez az ügyekhez, egy az egyben leképezi a kormány politikáját. S itt szeretném emlékeztetni, hogy Magyarország minden nemzetközi felmérés szerint most már a legkorruptabb országok között van.

Lássuk a belső vizsgálatokat! Három Mi-8 helikopter vásárlásánál nem is indult belső vizsgálat. Amikor a nem nyilvános levelet kifújta a szél a minisztériumból, eredménytelenül zárult a vizsgálat ebben az ügyben is. Aztán itt van a Szalamandra úti telekeladás. Bár nem írták alá a szerződést, nem gondolom, hogy az átláthatóság mintapéldája lett ez az üzlet. A lényeg az, hogy a Honvédelmi Minisztérium nem asszisztálhat ezekhez az üzleti érdekekhez. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 106 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt áttérünk az azonnali kérdésekre, előtte megadom a szót az ügyrendben jelentkező Farkas Gergely jobbikos képviselő úrnak, egyperces időkeretben.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy ügyrendi felszólalásomban egy házszabályellenes döntésre hívjam fel a figyelmüket. Két órával ezelőtt a kormánypárti képviselők igen szavazatával kizárták az ülésről Novák Elődöt, márpedig ilyen a házszabályban nem létezik. Vélelmezzük, hogy idegességében Kövér László házelnök úr nem tudta sikeresen elmondani az idézett paragrafust, amely talán a 49. § (4) bekezdése lehetne. *(Dr. Répássy Róbert: Az ülésvezetést nem lehet bírálni! Az Ügyrendi bizottsághoz kell fordulni.)* Eszerint kizárólag ülésnapról lehet kizárni képviselőt, márpedig Kövér László háromszor mondta el, hogy ülésről, és a szavazás kihir-

detésekor is ülést mondott ülésnap helyett; úgy gondolom, nagyon nagy különbség van. Parlamenti képviselőként tudjuk, hogy az ülésnap a mai napról szól, az ülés pedig két hétről, márpedig Novák Előd képviselőtársam ezen a zsúfolt héten szeretne több napirendi ponthoz is hozzászólni, sőt a mai napon is. Tehát egy házszabályellenes döntést hoztak kormánypárti képviselőtársaim.

Szeretném kezdeményezni a Házbizottság azonnali összehívását, hogy ezt a félreértést tisztázzuk, és a házszabályellenes döntést ki tudja mondani a Házbizottság is. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen az ügyrendi felszólalást. Egyrészt a Házbizottságot az azonnali kérdések utánra összehívom. Másrészt szeretném felolvasni: „Az Országgyűlés dr. Kövér László elnöknek a házszabály 49. § (4) bekezdése alapján tett javaslatára Novák Előd képviselőt, Jobbik, 13 óra 50 perckor a 2015. június 8-ai ülésről határozatával kizárta. Az ülésnapról kizárt képviselő az ülésnapon nem szólalhat fel újra. Az ülésnapról kizárt képviselő a kizárás napjára tiszteletdíjra nem jogosult.”

Kérdezem Farkas képviselő urat, hogy továbbra is fenntartja-e a házbizottság összehívására vonatkozó kérelmét.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Fenntartom, már csak azért is, tisztelt házelnök úr, mert Kövér László nem mondott paragrafusszámot. Úgy szavaztatott, hogy nem mondta, milyen paragrafusról kíván szavaztatni, ő pedig szóban helytelenül terjesztette elő az adott paragrafus tartalmát, így tehát egy házszabályellenes javaslatról szavaztak a tisztelt kormánypárti képviselőtársaim igennel. Ezért úgy gondolom, érvénytelen ez a szavazás. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az azonnali kérdéseket követően házbizottsági ülésen tisztázzák ezt a felvetést.

Folytatjuk munkánkat. Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Kormányinformáció: plakátörzés miatt a bűnüldözés átmenetileg szünetel, avagy ki adott utasítást, hogy a rendőrség állományát a kormányzati gyűlöletkampány védelmére használják”** címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Balog Zoltán miniszter urat, az emberi erőforrások miniszterét jelölte ki. Kérdezem Harangozó Tamás képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

(16.30)

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Én nagy tisztelettel kérdeznék vissza elnök úrhoz, hogy Balog Zoltán miniszter úr a rendőrség belső ügyeiben, a

rendőrséggel kapcsolatos kérdésekben mióta felelős vezetője...

ELNÖK: Képviselő úr, ne kérdezze meg az ülésvezető elnököt, mert nem ez az én dolgom, hogy erre válaszoljak. (Dr. Harangozó Tamás közbeszól.) Önnek kell válaszolni az én kérdéseimre: elfogadja a válaszadó személyét vagy nem fogadja el? Igen vagy nem?

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Nézze, én ezt a kérdést föl kívánom tenni ma. Köszönöm szépen, igen.

ELNÖK: Tehát akkor elfogadja a válaszadó személyét.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Igen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Igen. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A költségvetés benyújtásával világossá vált az egész ország számára, hogy amit a kormány az elmúlt hónapokban menekültügyben művel, az nem más, mint közpénzből finanszírozott gyűlöletkampány. Önök 1,3 milliárd forintot költenek a magyar adófizetők pénzéből erre a minősíthetetlen idegengyűlölő kampányra, amit „biztos, ami biztos” alapon magyar nyelven tesznek, hogy mindenki értse, ez a magyar választók hergelésére szolgál, és még véletlenül sem az ideérkezőknek. Mindeközben önök 50 millió forintot szánnak a Bevándorlási Hivatal jövő évi költségvetésének emelésére, ezzel is világossá téve, hogy a kormány nem is akar az ügyvel érdemben foglalkozni.

Az utóbbi napok igazi botránya azonban az, hogy kiderült, a kormány operatív rendőri akció keretében őrizteti a gyűlöletkampány plakátjait, és a rendőri jelleg elfedésével figyelgeti a politikai véleménynyilvánítás plakátok tartalmát elfedő megnyilvánulásait.

Kezemben tartom a rendőrségi jelentés másolatát (Felmutatja.), ami a sajtóban megjelent. Eszerint: „Az eligazításon ... őrnagy alosztályvezető úr utasított bennünket, hogy sötétedést követően menjünk ki a Budapest, XIV. kerületben található Gundel étterem környékére, és ott keressünk egy 'nemzeti konzultáció bevándorlásról és terrorizmusról' felirattal fémjelzett plakátot, és azt tartsuk szemmel oly módon, hogy rendőri mivoltunk rejtve maradjon.”

Tisztelt Miniszter Úr! Tényleg ez a magyar rendőrség kiemelt ügyosztályának legnagyobb feladata? 25 év után már újra van a Belügyminisztériumban olyan ügyosztály, amelyik a politikai véleménynyilvánítás operatív megfigyelésére szakosodott? Ki adott utasítást, miniszter úr, hogy a rendőrség állományát a kormány gyűlöletkampányának őrzésére használják? A miniszterelnök? A belügyminiszter? Vagy talán ez is Habony Árpád felelősségi

körébe tartozik már? Várom válaszát. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Önök már annyit beszéltek a diktatúráról, hogy elfelejtették, mi a demokrácia. (Derűltség a kormánypárti padsorokban.) A demokráciában a törvényeket a parlament hozza, és azok betartásáról a rendőrség gondoskodik. Ez történt ebben az ügyben is.

De hogy az érdemi részéről is mondjak egy mondatot, bár nem erre vonatkozott az ön kérdése, azt kérem, ne bagatellizálja azt a veszélyt, ami Magyarországra leselkedik azáltal, hogy ez az újabb kori népvándorlás megindult. Önnek ismernie kell a számokat, és azt gondolom, azok olyan veszélyeket rejtnek az ország számára, hogy ezzel szemben inkább összefogással kéne föllépni, mint azzal, hogy valamit megpróbálnak lényegteleníteni, ami bizony az egyik leglényegesebb fejlemény az elmúlt években ebben az ügyben.

Ha valaki megsérti a jogszabályokat, akkor annak a következményeit viselnie kell, pártállástól függetlenül. A rendőrség minden tudomására jutott jogsértés esetén megindítja az eljárást. Az elmúlt időszakban történt esetek kapcsán a rendőrség rongálás szabálysértése miatt folytatott eljárást; ennek semmi köze a szabad véleménynyilvánításhoz, amiről ön beszél. Az elkövetők a meghallgatásuk során, egy személy kivételével, egyébként a szabálysértés elkövetését el is ismerték, és elmondásuk szerint mindannyian az Együtt politikai szerveződésének tagjai.

Az előbb említett operatív megfigyeléssel kapcsolatban el kell mondjam önnek, hogy nem került sor a plakátrongálások kapcsán operatív megfigyelés elrendelésére, kizárólag a rendőrségnek a közterület szolgálatát, a közrend és közbiztonság fenntartását illető szempontjai indokolták azt, hogy ilyen módon járjanak el a jogszabálysértő cselekmények ellen. Erre tekintettel a közterületi szolgálat szervezése során természetesen a rendőrség nem hagyta figyelmen kívül azt a körülményt, hogy az elmúlt napokban internetes portálok a plakátok megrongálására, eltávolítására irányuló felhívásokról számoltak be. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egy percben öné a szó, képviselő úr.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Hogy mennyire nem mond igazat, miniszter úr, itt, a kezemben tartom. (Ismét felmutatja a jelentést.) Ugye, nem azt akarja mondani, hogy Budapest közterületén a Budapesti Rendőr-főkapitányság kiemelt ügyek főosztálya bűnügyi

bevetési osztálya tart esténként járőrszolgálatot?! Ne vicceljen már! Miniszter úr, ne haragudjon!

Különösen pikáns ez öntől, miniszter úr, aki képviselőtársaival nem is olyan régen még kordont bontottak itt a Kossuth téren. Aki ma miniszterelnök, az hidegvágóval a kezében rohángászott itt a Kossuth téren, mondván, hogy politikai véleménynyilvánítás szembeszegülni egy rendőri intézkedéssel. Az ön szájából különösen hiteltelen ez!

De miniszter úr, akkor mondok egy-két dolgot, amivel még foglalkozhatna a kiemelt ügyek főosztálya. Például a Quaestor-listák ügyével, vagy hogy Szijjártó és Fazekas urak a berakott pénzek után kaptak-e jutalékot, vagy éppen az M4-es autópálya építésénél a 60 milliárd hová tűnt és hová nem tűnt? Lehet, hogy inkább ezekkel kéne a bűnügyi alosztálynak foglalkoznia, mint a plakátok őrzésével.

Önök pedig személy szerint, miniszter úr: az 1,3 milliárd forintos gyűlöletkampányukból, tudja, 3 millió adag étellel lehetett volna a nyáron 50 ezer gyerek teljes ingyenes étkeztetését megoldani. Szégyelljék magukat ebben az ügyben! *(Hosszan tartó taps az MSZP-frakcióban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszter urat.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm az elismerést az MSZP-frakció részéről taps formájában is. Azt mondanám önnek, hogy ha a leírt szöveget felolvassa, a jogértelmezése akkor is enyhén egyoldalú, de amikor spontán válaszol, akkor végképp. *(Dr. Józsa István közbeszól.)* A bíróság több rendben megállapította... - ön idehozza a kordonbontást 2006-ból, és én szégyelljem magam?! *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Ki állította a kordont törvényellenesen az Országgyűlés köré? Ki állította? Az önök kormánya állította a rendőrséggel! *(Felzúdulás, nagy zaj az ellenzéki oldalon.)* Mi egy törvényellenes állapotot akartunk megszüntetni. *(Taps a kormánypárti oldalról.)* Én sajnos nem tudtam jelen lenni egyébként, de ez egy másik kérdés.

Ha már a jogértelmezésnél tartunk, kár, hogy a lélegeztetőgépet nem hozta ide, mert ez a populizmus még önökhöz is méltatlan, akik a gyermekétkeztetésre feleannyi pénzt nem fordítottak, mint a mi kormányunk.

A harmadik pedig az, hogy önök hat esetben tettek följelentést az előző évben plakátrongálásért. Ja, amikor az önök plakátját megrongálják, az jogsértés, amikor meg önök rongáltatják meg és az elvtársaik a plakátokat, fölszólításra az interneten, az meg a demokráciát védő cselekedet?! *(Nagy zaj.)* Hát, ehhez a jogfelfogáshoz meg jogtisztelethez csak gratulálni tudok! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „A

dolgozó ember jutalma” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** a válaszcímre Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! A miniszter urat tiszteletem övezi, de ezt a kérdést a miniszterelnök úrnak tartogatnám. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell majd válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Kéményen dolgozó kisemberek”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszcímre Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Elfogadja. Szilágyi György képviselő urat illeti a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Fidesz mostanában kommunikációjában, hangsúlyozom, a kommunikációjában sokszor használja, hogy mennyire fontos önöknek a keményen dolgozó kisemberek érdekeit védeni. Érdekes módon, a keményen dolgozó kisemberek érdekvédelme, magyarán a kéményseprőké már nem ennyire fontos önöknek. Hiszen először a rezsisökentés oltárán fölládozták a kéményseprő-ipari szolgálatát, megroppantották ezt az ágazatot, majd utána márciusban behoztak egy olyan törvénytervezetet, amely a kéményseprő-ipari szolgáltatást hivatott rendezni, az ő problémáit hivatott megoldani.

De ebben a törvényjavaslatban voltak olyan értelmezhetetlen, és azt mondom, negatív hatású javaslatok is, amiket ki lehetett belőle olvasni, hogy például az eddigi 800 órás kéményseprő-oktatás helyett majd egy 250 órás gyorstalpalón is lehet majd képesítést szerezni, vagy esetleg közmunkásokkal ki lehet majd váltani azoknak a szakképzett embereknek a munkáját, akik eddig hivatásként tekintettek a kéményseprő-szolgáltatásra.

(16.40)

Vagy pedig, mondjuk, egy év helyett két évente végzik majd el a lakosság kéményellenőrzését, sőt az is megjelent benne, hogy majd a kormány kijelöl egy központi kéményseprő-ipari szervet. Láttuk már, hogy amikor önök központilag kijelöltek ilyeneket a trafikmutyiknál vagy akár a kaszinókoncesszióknál, mi lett ennek az eredménye. Itt az általános vita lezajlott, majd a bizottsági eljárásban megakasztották ezt a törvényt.

Ma tüntettek a kéményseprők, hiszen bizonytalanságban tartják a munkavállalókat. Kérdezem

önöktől - itt ülnek most a hátunk mögött, mondják az ő szemükbe -, mikor kívánják folytatni a törvény tárgyalását, mikor kívánnak leülni tárgyalni és egyeztetni a munkavállalókat képviselő szakszervezetekkel, például a Kéményseprők Országos Szakszervezetével. Mikor kívánják meghallgatni a valóban keményen dolgozó embereket az ő munkájukat érintő törvénnyel kapcsolatosan? Várom érdemi válaszát. Ne nekem mondja, hanem az itt ülő uraknak! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Több pontatlanság hangzott el az ön felszólalásában. Valóban, azt a feladatot kaptuk, hogy nézzük meg, hogy a rezsisökkentés következtében valóban jó néhány kéményseprő-ipari cégnél működési problémák alakultak ki, hogyan lehet stabilizálni, illetve biztosítani a kéményseprő-ipari tevékenységet, illetve azt a szolgáltatást, amelyet az önkormányzat - mint kötelező feladatellátó - láttat el vállalkozókkal, különböző cégekkel.

A törvénytervezet valóban bekerült a Ház elé, abban a törvénytervezetben az szerepel, hogy az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság látná el magát ezt a tevékenységet. A tevékenység ellátásához természetesen hozzá tartozik, hogy miután ez egy abszolút szakképzettséget igénylő tevékenység, a szakképzettséggel rendelkező, a tevékenységet valójában elvégző kéményseprő-ipari munkásokat, a kéményseprőket a katasztrófavédelem a későbbiek folyamán átvenné. Miután a parlamenti vita, illetve a kéményseprő-ipari cégek tulajdonosaival, valamint az önkormányzatokkal folytatott tárgyalás azt mutatta, hogy ebben a törvénytervezetben jó néhány bizonytalanság van, egyébként ön is annak idején ehhez a törvénytervezethez hozzászólt, ezért a törvénytervezet módosítása, átdolgozása folyamatban van. Amikor kialakul az az álláspont, hogy valóban átveszi-e, illetve továbbra is fenntartjuk-e azt, hogy átveszi a Katasztrófavédelmi Főigazgatóság a feladatot, vagy pedig továbbra is önkormányzati feladatként marad, de természetesen ehhez az államnak a szükséges támogatást meg kell adni, akkor kerül a törvényjavaslat tárgyalása folytatásra. Úgy gondolom, hogy ez az őszi időszakban történhet meg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Pogácsás Tibor államtitkár úr. Egyperces viszonzóválasz illeti meg képviselő urat.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Az őszi időszakban, államtitkár úr? Tudja, mi történik ősszel? Elindul a fűtési szezon. Tudja, mi lesz akkor, ha ezek az emberek nem fogják ellenőrizni a kéményeket? Le-

het, hogy önök jelen pillanatban több millió magyar ember életét veszélyeztetik, akár szén-monoxid-mérgezés kapcsán, akár abban, hogy a tűzvédelmet nem látják el.

Államtitkár úr, adjon választ arra, amit kérdeztem! Azt mondta, hogy a cégekkel leültek beszélni. Mikor fognak leülni beszélni a munkavállalókkal? Mikor lesz önöknek fontos az, hogy meghallgassák a munkavállalókat, hogy mit kellene ebben a kérdésben változtatni? Tudja, azért volt az a mondat, hogy a kéményseprő szerencsét hoz, mert amerre a kéményseprő jár, arra általában nem volt tüzeset. Államtitkár úr, higgye el nekem, hiába fogdossa a gombját, maguknak nem hoznak szerencsét a kéményseprők, mert maguk már menthetetlenek; ebbe az egészbe, úgy, ahogy van, bele fognak bukni! *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzóválasz illeti meg államtitkár urat is.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Jelen pillanatban az önkormányzatok kötelező feladatellátási körébe tartozik a kéményseprő-ipari szolgáltatás, tehát a kéményseprés a jelenleg hatályos jogszabályok alapján biztosított. Abban az esetben, ha egy területen ez nem történik meg, akkor valóban a katasztrófavédelemnek kell kijelölnie azt a szolgáltatót, amely ezt elvégzi.

Még egyszer mondom, a döntés lényege az lesz, hogy a katasztrófavédelem a teljes lakossági szolgáltatást átvegye-e, vagy a jelenlegi formában az önkormányzatok támogatásával oldjuk-e meg. A lényeg az, hogy mindenképpen azt szeretnénk elérni és azt fogjuk elérni, hogy a lakosság számára díjmentes legyen ez a szolgáltatás, és természetesen azt, hogy minden olyan kéményseprő, aki ma ebben a szektorban dolgozik, továbbra is ebben a szektorban végezhesse a munkáját, lehetőség szerint azokkal az eszközökkel; amelyeket jelen pillanatban az ő munkáltatójuk nem tud biztosítani, azokat a következő időszakban biztosítani is fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelettel kérem az MSZP frakcióülését, hogy talán a folyosón kellene megtartani.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért nem orvosolják azt a problémát, hogy szeptembertől nem lehet speciális helyzetben sem kérni az 5 és 6 éves kor közötti gyermekek óvodai felmentését?**” címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A szeptembertől életbe lépő új szabályok szerint 3 éves kortól kötelező az

óvodába járás, azonban a 3, illetve a 4 éves korú gyermekek felmentést kaphatnak a jegyzőtől. A jelenleg még hatályos közoktatási törvény rendelkezése alapján 5 éves kortól kötelező az óvodába járás, azonban a jogszabály szerint „a gyermeket kérelemre - ha családi körülményei, képességeinek kibontakoztatása, sajátos helyzete indokolja - az óvoda vezetője felmentheti”. Ez a speciális lehetőség azonban szeptembertől megszűnik, vagyis olyan helyzet áll elő, hogy a 3 és 5 éves kor között, illetve később az iskolai nevelésben 6 éves kortól is lesz lehetőség a felmentésre, illetve magántanulóvá válásra, kivéve ezt az egy évet, egyszerűen fogalmazva nagycsoportot az óvodában, ahol erre nem lesz semmilyen mód. A miniszter úr is ezt mondta az ezt firtató kérdésünkre a Kulturális bizottság márciusi ülésén, hogy „valóban lehet, hogy ez egy túl szigorú akadály a felmentésben”.

Természetesen az LMP sem szeretné, hogy 5 és 6 éves kor között a gyermekek tömegesen legyenek felmentve, csak hangsúlyozzuk, hogy nyitva kellene hagyni a lehetőséget, hogy speciális helyzetben erre legyen megoldás, ahogy egyébként jelenleg még van. Ennek érdekében törvénymódosítást is benyújtottunk még februárban, de a kormánypárti képviselők nem engedték azt tárgysorozatba venni. Az ügyben több írásbeli kérdést is beadtunk, de a választ adó Rétvári Bence államtitkár direkt nem akarta megérteni a kérdéseinket, ezért fordulunk most személyesen a miniszter úrhoz. Ha ön - és idézem - „túl szigorú akadálnak” gondolja ezt a korlátozást, miért nem adnak lehetőséget az 5 és 6 éves kor közötti gyermekek felmentésére? Kizárólag mérlegelés alapján gondoljuk ezt persze, speciális, sajátos helyzetben és a gyermekek érdekeit szem előtt tartva. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Balog Zoltán miniszter úrnak.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Bízom benne, hogy abban az ügyben, amit csak adminisztratív szinten említett, egyetértünk, hiszen abban egy olyan konszenzus tud kialakulni, ami a magyar szakpolitikában és a közpolitikában elég ritka, miszerint az, hogy 3 éves kortól kötelező az óvoda, az egy pozitív intézkedés. Hiszen ez azt jelenti, hogy azok a gyermekek, akik egyébként nem kapnák meg azt a pluszt a családban, elsősorban rájuk vonatkozik, ami szükséges ahhoz, hogy aztán majd iskolaéretten menjenek az iskolába 6 éves korban vagy éppen 7 éves korban, ha erre van szükség, ehhez ez egy nagyon lényeges intézkedés. Nemcsak a hátrányos helyzetűek, hanem ezeknek a gyermekeknek jár, hanem azok a civilizációs, kulturális pluszok, amiket egyébként felmérések is igazolnak. Induljunk ki tehát először ebből a helyzetből! Itt valóban azok az esetek, amelyekről ön beszél, ha úgy látjuk, hogy a családi háttér többet ad, mint adott

esetben a kötelező óvoda 3 éves kortól 5 éves korig, valóban ott van lehetőség a felmentésre. Ennek megvan a megfelelő eljárása, ez még nem egy kipróbált, csak félig kipróbált rendszer, mert felmentések eddig is voltak. Ott egy komoly jegyzői és szakemberi vizsgálat van, ami ezt lehetővé teszi.

És akkor eljutunk az 5 éves korig, amit ön kérdez. Valóban, és jó a hasonlat, szinte a magántanulóvá nyilvánításhoz hasonlíthatnánk ezt a folyamatot. Mi úgy gondoljuk, ha egyébként valaki elkezd a köznevelési rendszer részeként az óvodát egy évvel korábban, mint ahogy iskolába menne, akkor sokkal jobb az esélyei, ezt felmérések megint csak igazolják arra, hogy az olvasási készség, a közösségbe illeszkedés, tehát legalább ez az egy év annyira kötelező, amennyire egyébként az iskolába járás is kötelező Magyarországon.

(16.50)

És azok a speciális esetek, amiről ön beszélt, azokat éppen azért emeltük ki a törvényből - tehát itt lehet a félreértés, én magam is utánanézttem ennek a dolognak -, ezek a speciális esetek, amikről a következő egy percben fogok majd beszélni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Megadom a szót a viszonválaszra a képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tehát azt állítjuk, és úgy vesszük a törvény szövegéből egyértelműen, hogy itt 5 és 6 éves kor között, tehát az óvoda nagycsoportjában nem lehetséges, semmilyen körülmények között, nagyon nehéz magántanulóvá válni, egy bonyolult procedúra. De ebben az esetben még ön sem adhat felmentést, miniszter úr.

Márpedig hozzánk is érkeznek olyan levelek, amelyek azt mutatják, hogy előállhat ilyen helyzet az országban, felbukkanhat ilyen helyzet. Nem szeretném most ezt a rövid időt példákra elhasználni, de tényleg érkeznek ilyen értesítések. Mit lehet ilyenkor tenni? Egyértelműen egy törvénytörő helyzet áll elő.

Mi a megoldás? Mit tehet a szülő, ha egyszerűen nem képes megoldani ezt a helyzetet, nem képes arra, hogy a gyermeke óvodába járjon, és mégis erre kötelezi a törvény? Kihez fordulhat, kitől kérhet felmentést a gyermeke számára? Ha pedig ilyen mód nincsen, ezt nem tudják megmondani, miért nem engedik, hogy ez a törvény itt valamilyen lehetőséget mégis biztosítson erre? Erre várom a válaszát tisztelettel. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonválasz megilleti a miniszter urat is.

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások minisztere: Ha az a célunk, miután a köznevelésben nemcsak egyszerűen arról van szó, hogy ismereteket saját

títunk el, hanem a közösségi élet meg az együttélés szabályait is tanuljuk, olyan viszonyok között, amelyek a családban nem állíthatók elő, akkor megint csak értelemszerűen feltenném a kérdést, hogy van-e értelme annak, hogy felmentsük ez alól azokat a gyermekeket, akik aztán később majd iskolába fognak menni. Gondolom, az nem cél, hogy minél több magántanuló legyen Magyarországon, hanem az a cél, hogy együtt tanuljunk, és azokat a szocializációs készségeket is elsajátítsuk, amelyekre szükségünk van.

De ahogy említettem, a félreértés onnan származhat, hogy azokat az eseteket, amelyekben általában ötéves kortól felmentést kértek a szülők, azokat a joggyakorlatban megnéztük, és kiemeltük az engedélyhez kötött esetek közül; tehát például a külföldi tartózkodás. Ezek bejelentéssel automatikus hatályba lépnek, és nyomon követhetőek lesznek a továbbiakban. Tehát azok a speciális esetek, amelyekről ön beszél, azokra nem kell lefolytatni az engedélyeztetési eljárást. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

És hogy egyébként pedig a családi háttérre hivatkozva, azt pedig nem tartjuk szükségesnek és jónak, mert szeretnénk ötödik évtől már elkezdni azt a köznevelési folyamatot *(Az elnök ismét csenget.)*, amelyre az általános iskola is szolgál. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában. - Tukacs István: Meg kellene csengetni azt a csengőt, elnök úr!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszter úrnak: **„Azt már tudjuk, hogy Sallai Róbert Benedek saját állításainak a cáfolata. De mi az igazság családja és érdekköre földjeivel kapcsolatban?”** címmel. Pócs János képviselő urat illeti a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Sallai Róbert Benedek folyamatosan azt állítja, hogy a kormány által megalakított földbérleti rendszerben más nem, csak politikai háttérrel rendelkező nagybirtokosok nyerhetnek. *(Dr. Schiffer András: Úgy van!)* Nemrég azonban kiderült, hogy ő maga is a kormány birtokpolitikájának a haszonélvezője. *(Derűlttség az LMP és a Jobbik soraiban. - Fazekas Sándor: A végén majd nem nevettek!)* A képviselő úr és családja érdekköre ugyanis több mint 237 hektár állami földet nyert el a „Földet a gazdáknak” programban.

Sallai Róbert Benedek tehát délelőtt megműveli az általa használt állami földet, majd délután az Országgyűlésben folyamatosan támadja a „Földet a gazdáknak” programot. Ezzel szemben családja és érdekköre az élő példa arra, hogy korrekt pályázati elbírálás alapján a helyben élő gazdák nyertek. *(Apáti István: Vele nem mertétek megcsinálni!)* A képviselő úr állítása szerint több tízezer hektárt juttat a kormány olyan személyeknek, akik nincsenek rászor-

ulva az állami földbérletre, a vidékfejlesztési forrásokból több ezer milliárd forint megy el olyan milliárdosoknak és politikusok hátországaiba, akik erre szintén nincsenek rászorulva. Ezek szerint Sallai Róbert Benedek családja, érdekköre sem szorul rá sem a földbérletekre, sem pedig az utána járó támogatásokra, így az évente járó több millió forintos támogatásra sem.

Tisztelt Miniszter Úr! Mindezekkel kapcsolatban kérdezem öntől, ugyan a képviselő úr elismerte, hogy felesége 50 hektárnyi és az érdekkörébe tartozó Alsó-Berettyó Melléki Kft. 150 hektárnyi földterületet nyert el a „Földet a gazdáknak” programban, de ismerve az igazmondását, szeretnénk világosan látni, hogy összesen mennyi földet nyert el a politikus családja és érdekköre a pályázatokon. Az Alsó-Berettyó Melléki Kft. a képviselő úr elmondása szerint javarészt természetvédelmi oltalom alatt álló területeken, őshonos magyar fajták fenntartásával foglalkozik.

Ebből kiindulva meg akart-e szerezni a képviselő úr további állami tulajdonú védettség alatt álló területeket, mennyi támogatást kapott vagy fog kapni Sallai Róbert Benedek családja, érdekköre az általuk elnyert földterületeken? Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Való igaz, hogy Sallai képviselő úr ebben az ügyben már több alkalommal is cáfolta önmagát, hiszen először még azt állította, hogy egyetlen állami föld bérleti jogát sem nyerte el a családja, később azt, hogy talán a felesége nyert mintegy 30 hektárt, de ezt ő nem tudja pontosan.

Ezt az egyébként teljesen életszerű állítását kiegészítve, újságírói kérdésre elismerte, hogy az ő és családja résztulajdonában álló gazdasági társaság is nyert az állami földpályázatokon. *(Dr. Schiffer András: Az egészhet nyilvánosságra hozta!)* A kormány a „Földet a gazdáknak” program keretében ugyanis a családi gazdaságok részére megnyitja a lehetőséget, hogy az állami földeknél pályázzanak, tudjanak gazdálkodni.

Összesen tehát 237 hektár állami terület bérlője Sallai Róbert Benedek, illetve cége, érdekköre, hozzártartozója. Tehát az egyik legsikeresebb, legaktívabb résztvevőnek tekinthető. És ő mégsem elégedett - ez egy nagyon tanulságos dolog -, és az elmúlt napok vitája hozzásegíthet bennünket ahhoz, hogy megértsük azt, hogy miért nem elégedett a Sallai Róbert Benedek, hiszen ő összesen 2325 hektárt akart nyerni az állami földpályázatokon. *(Moraj.)* Jól hallották önök, tisztelt hölgyeim és uraim, pályázatot adott be ő, családtagjai és érdekköre 2325 hektárra. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*

Míg a már említett 237 hektár után 100 millió forint agrártámogatást vettek fel 2010 óta, nem ne-

héz kiszámolni, hogy ez mekkora agrártámogatást jelentene. A 2325 hektár, tisztelt hölgyeim és uraim, 163 millió forint agrártámogatás évente, területalapú támogatás. Ez már egy tekintélyes terület lett volna. A „Földet a gazdáknak” program nem teszi egyébként lehetővé, hogy oligarcha-nagybirtokot építsenek ki, még az LMP-s országgyűlési képviselők sem. *(Folyamatos közbeszólások az ellenzéki oldalon.)*

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Most már látható, hogy miért elégedetlen Sallai Róbert Benedek *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, nem sikerült nagybirtokossá válnia, többet akar. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Miniszter úr, válaszát megköszönve, engedelmeivel Sallai Róbert Benedek saját naplójából szeretném a saját írását idézni.

Idézet tőle: „András nem irigykedik, hogy reflektorfénybe kerültem, inkább röhög rajtam, hogy 200 hektáron cseszködnek velem. Magyarázom neki az agrár-oligarchaságot, mert az ilyesmit ő nem érti. Kicsit szomorkodik, hogy nekünk még egy Kovács Bélánk sincs. Kis párt, kis oligarcha. Ez jutott az LMP-nek” - írja saját magáról Sallai Róbert Benedek *(Folyamatos közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból.)* - emlékeztetve a saját naplójában és a parlamenti munkájában, hogy Sallai Róbert Benedek saját magával foglalkozik, nem az emberekkel.

Köztudott, aki magával foglalkozik, annak problémái vannak, aki másokkal, annak feladata van. A munkából élő gazdák, miniszter úr munkájához sok sikert kívánnak. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Novák Előd: Megvan két példányban? - Apáti István közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzás megilleti a miniszter urat is.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Látható az egész ügyön, hogy Sallai Róbert Benedeknek a hozzászólásai, a politikai állásfoglalásai úgy is összegezhetőek, hogy az a képmutatás iskolapéldája. *(Szávay István: Taníts még, mester!)* Azt a pályázati rendszert támogatja, amelynek haszonélvezője, még többet akart nyerni. Ha most összeadjuk, hat év alatt 1 milliárd forint agrártámogatást vehetett volna fel, tisztelt képviselőtársam, Schiffer elnök úr, ebből a pályázatból kifolyólag.

De látszik azon, ahogy említettem, hogy a családi gazdaságok nyernek, a pályázati rendszer garantálja azt, hogy nem lehet elvinni a gazdák elől a földet, még Túrkevény sem, még akkor sem, ha valaki parlamenti képviselő. Ettől más a politika? Ettől más az LMP vidékpolitikája? Ettől más az LMP családi gazdaságokkal kapcsolatos politikája? Azt hiszem,

hogy jogosak ezek a kérdések, mert ebben a Házban, tisztelt Országgyűlés, legalább húsz alkalommal kellett Sallai Róbert Benedek úr felvetésére válaszolni. Hát most itt van a válasz! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Schiffer András: De nem válaszoltál! - Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel kérem a Jobbik képviselőit, hogy egy kicsikét próbálják visszafogni magukat. Tudom, hogy nem egyszerű, de próbálják meg!

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László... *(Zaj, közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Lefokozzák a baranyai iskolákat?”** címmel. A miniszter úr haszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Természetesen.

ELNÖK: Elfogadja. Szakács László képviselő urat illeti a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. „A kisvárosok nagyközségesítése folyik. Nem egyeztetek senkivel, a közlönyben olvastuk a sorsunkat, pedig azt ígérték, egyeztetnek velünk.” Ezt idéztem arról a szigetvári fórumról, amelyen részt vettem múlt héten csütörtökön. Ők voltak az elsők, akik észrevették, mert a minisztérium nem jelezte, nem egyeztetett ígérete ellenére azokkal az intézményekkel, amelyek mostantól nem indíthatnak majd első évfolyamot, nem lesz majd ott gimnázium ezeken a településeken, hanem közelebről meg nem határozott szakgimnázium lesz. Azt mondta az iskola igazgatója is, hogy nem tudom, mi az a szakgimnázium, de ilyen lesz itt, Szigetváron, az most már biztos.

A siklósiak is elolvasták, és ők is azt látták, hogy jövő héten hétfőig dönteniük kell és szerződést kell nekik kötniük a KLIK-kel, de egyelőre még nem tudják, hogy mik a szerződési feltételek, és milyen oktatás lesz még Siklóson a következő időszakban, a következő 3 vagy talán 5 évben.

Államtitkár úr, önök elveszik a siklósiaktól, a siklósi gyerekektől azt a lehetőséget, hogy egyetemre juthassanak, a városukban érettségit szerezzenek. Márpedig el kell önnök mondanom, hogy Baranya megye az országnak az a régiója, ahol sajnos a szülők nem engedhetik meg maguknak, hogy 60-80 kilométert utazzassák a gyereket naponta. Nem engedhetik meg maguknak, hogy kollégiumba írassák a gyereket, akkor, hogyha gimnáziumi érettségit, utána pedig felsőfokú oktatási intézményt ígérnének neki, pedig én úgy gondolom, hogy mindannyian azért

dolgozunk, hogy a gyermekeink előrébb jussanak, mint ahol mi magunk tartunk, és úgy gondolom, hogy mindenki ezért tisztességgel dolgozik. De hogyha nem adatik meg a továbbtanulásnak a lehetősége, ha nem adatik meg az a lehetőség, hogy a városában, abban a 60 éves gimnáziumban vagy éppen a siklósi gimnáziumban tanulhasson, amelyben most is nagyon sokan tanulnak, akkor én úgy gondolom, hogy önök rossz és hibás döntést hoztak.

Államtitkár úr, segítsen ön a szigetváriakon és a siklósiakon, és módosítsák ezt a rendeletet, tegyék lehetővé, hogy továbbra is gimnáziumban is végezhesse nek mind a siklósiak, mind a szigetváriak a saját városukban! Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök már nem először, körülbelül öt éve folyamatosan mondják azt, hogy ez a kormányzat direkt akarja visszafogni azoknak a számát, akik gimnáziumba járhatnak és ott érettségit szerezhhetnek. De ha megnézzük akár csak az idei, legutóbbi gimnáziumi jelentkezési számokat, akkor azt láthatjuk, hogy semmiképpen nem esett ez vissza, bár a parlamentben úgy látom, önöknél nagy igény lenne rá, de a kormányzati intézkedések nem ezt hozzák, hanem ugyanúgy továbbra is gimnáziumi jelentkezésben, érettségiben, vagy hogyha megnézik a tavalyi és az idei felsőoktatási adatokat, az ilyesfajta jelentkezési számokban nincs olyan elmozdulás, amiről önök beszélnek.

Ugyanis ez a kormány egyáltalán nem szeretné azt természetesen, hogy ne szerezzenek emberek érettségit, sőt igazából kibővítjük a lehetőségét, hogy miután valaki, mondjuk, egy szakgimnáziumban a későbbiekben szerez egy szakmát, utána nyilvánvalóan könnyebben tudjon érettségit is szerezni; ha először egy szakmát szeretne megtanulni, tegye meg ezt, és utána képezze tovább magát, szerezzon érettségit, és akár tanuljon is tovább. Ez egy sokkal rugalmasabb és sokkal inkább a fiatalok igényeihez igazodó rendszer.

Ami az egyeztetéseket illeti, szintén öt éve hallgatjuk önöktől egyik fő vádként, hogy a Fidesz-KDNP nem folytat egyeztetéseket. A szakképzés átalakításával kapcsolatban én is több megyei, több megyét érintő fórumon vettem részt a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkáraival közösen, az EMMI-ből többen is voltunk ilyesfajta egyeztetéseken, amikor először a megye teljes középiskolai vezetőségével, tankerületi vezetőkkel találkoztunk, majd pedig utána azokkal az intézményvezetőkkel külön egyeztetünk, akiknek az esetében a gimnázium és a szakközépiskola egy intézményben zajlódtott. Én magam erről be tudok számolni Szabolcs-Szatmár-

Bereg megyéből, Hajdú-Bihar megyéből, Borsod-Abaúj-Zemplén megyéből, és azt hiszem, Heves megyéből, ahol én magam is személyesen részt vettem, és azt gondolom, hogy Baranya megyében sem voltak mások ezek az egyeztetések. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz illeti meg a képviselő urat.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár úr, megkérem, hogy ne legyen cinikus, én sem voltam az. Nem mi mondjuk ezt. Nem mi mondjuk ezt, hanem az iskolaigazgatók mondják, illetve azok a szülők, akiknek a gyermekei odajárnak ezekbe a gimnáziumokba. Államtitkár úr, akkor legyen kedves, jöjjön el Baranyaába, és beszéljen 15-én este Szigetváron, vagy akár bármelyik alkalommal szívesen várjuk.

Nézzék, ez az ország nem túl nagy, nem túl terjedelmes az oktatási rendszere, mégis ebben a kormányban legkevesebb három minisztérium foglalkozik az oktatással, de lehet, hogy négy. Szerintem ezt már egészen pontosan önök sem értik, hogy mi az, ami folyamatosan történik.

Annyit tudunk, hogy 40 centrumot akarnak létrehozni, hogy ez hány iskola lesz, nem tudjuk. Semmilyen írásos dokumentáció nincs, hogy hány pedagógust kell elbocsátani, a közismereti tárgyakat oktató pedagógusokat el kell-e majd bocsátani, lesznek-e osztályösszevonások, és mindenkinek ugyanúgy meg kell-e majd küzdeni a gimnáziumáért, mint Püspökladánynak, vagy képesek egy rossz döntésnél belátni azt, hogy ez rossz döntés volt, és visszavonják. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzólasz megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Egyetlenegy pedagógusnak sem kell attól tartania, hogy megszűnik a munkahelye, vagy ne lenne igény a további munkájára természetesen. Minden iskola esetében, minden megyében, mondom, én magam öt megyében legalább részt vettem ezeken a konzultációkon, Tállai államtitkár-kollégám Baranya megyében is ott volt, úgyhogy ezek az egyeztetések előzetesen megtörténtek, pontosan azért, hogy ne derült égből villámcsapásként érje az ott dolgozókat és az ottani intézményvezetőket ez a hír.

Először egy eléggé részletes előadást hallhattak mind az EMMI részéről, mind az NGM részéről az átalakítás mikéntjéről, utána pedig a vegyes intézményeknél személyenként, egyenként, külön-külön, úgy, hogy a többi intézményvezető nem volt ott, úgy voltak egyenkénti konzultációk.

A siklósi gimnázium esetében az intézmények KLIK-fenntartásba kerülésével egyidejűleg a város úgy döntött, hogy nem kívánja működtetni az iskolát. Öröndetes tény, hogy az önkormányzat négy

évvel ezelőtti döntését megvizsgálva, most azon gondolkodik, hogy a döntést, melynek határideje a 3000 fő feletti települések esetén június 15-e, megváltoztatja, és iskoláit magáénak érezve (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), a KLIK fenntartása mellett ő működtetni szeretné saját intézményeit. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatjuk az azonnali kérdéseket, egy közérdekű bejelentés. Bejelentem, hogy a Jobbik-frakció kezdeményezésére a Házbizottság mai rendkívüli ülését 18 órára a Delegációs terembe összehívom.

Tisztelt Országgyűlés! Kepli Lajos, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Fizetés nélkül marad ezer közszolga?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszadásra Kovács Zoltán államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Jelzésre:*) Kepli képviselő úr jelzi, hogy igen. Kepli képviselő urat illeti a szó.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Többször szóvá tettük már itt a Ház falai között azt az ámokfutást, amit a kormány a környezetvédelmi ágazattal művelt az elmúlt öt évben. Az azonban mind a mai napig még nem fordult elő, hogy önök ezer ember kenyerével játsszanak, ezer közalkalmazott, kormánytisztviselő jövőjét tegyék bizonytalanná. Márpedig most ez is előfordult, hiszen a 2016. évi központi költségvetésből jelen pillanatban hiányzik a mintegy ezer, a környezetvédelmi hatóságoktól a kormányhivatalok berkeibe betert kormánytisztviselő jövő évi bérezésének a fedezete.

Amikor a költségvetés általános vitájában ezt elmondtam, azt az ígéretet kaptam, hogy önök elismerték ezt a hibát, és egy módosító formájában orvosolni fogják, a bizottsági ülésen ez az ígéret megismétlődött, azonban semmiféle módosító indítvány azóta sem jött. Jelen pillanatban a tíz területi környezetvédelmi felügyelőségtől a kormányhivatal alá betert több mint ezer dolgozó azt várja, hogy 2016-ban mely költségvetési forrásból fogja majd vagy meg fogja-e kapni a fizetését, és ez a bizonytalanság nem tesz jót a környezetvédelemnek, a környezetvédelmi ágazatnak, a hatósági munkának.

Láthatjuk azt az elmúlt évekből, hogy minden tiszteletünk egyébként azé a szakmai munkáé, amit ezek az emberek kifejtenek ebben a bizonytalan környezetben.

(17.10)

Láthattuk az elmúlt időszakban, hogy a hibás kormányzati döntések következtében hétről hétre, hónapról hónapra kerülnek napvilágra olyan ügyek,

amelyek súlyos környezetszennyezés veszélyét rejtik magukban, vagy éppen megvalósult környezetszennyezéseket tárnak fel civilek vagy helyi erők kezdeményezésére, pedig a környezetvédelmi hatóság dolga lenne, hogy megfelelő apparátussal és megfelelő eszköz- és pénzügyi állománnyal rendelkezzen, így stabil kormányzati környezetben dolgozhatna. De így, hogy az egyes ágazatokat ide-oda rángatják évről évre, újra és újra átszervezve a közigazgatást, így a magyar környezetvédelmi ágazat nem tud megfelelően működni.

Ezért kérdezem államtitkár urat, hogy van-e megfelelő fedezet az ő jövő évi bérezésükre, és ha igen, hol van ez jelen pillanatban a költségvetésben. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: (*Nem működik a mikrofonja.*) Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Szeretném először is visszautasítani, nem ámokfutás volt a közigazgatásban, hanem egy előre eltervezett átalakítás. Ez 2010 óta zajlik, és ennek része volt a tavaly decemberi kormánydöntés, amit a tisztelt Ház törvényerőre emelt idén a tavaszi ülésszakon. Ennek értelmében április 1-je óta tartoznak a környezetvédelmi hatóságok a kormányhivatalok körébe (*Horozható mikrofonba.*), és ebben az időszakban valóban kerültek feltárássra különböző ügyek, pont azért, mert idekerültek. Addig nem történtek meg ezek az ügyek hosszú időn keresztül.

Ami pedig a kérdését illeti, szeretném elmondani, tisztelt képviselő úr, hogy jelenleg folynak azok a költségvetési tárgyalások, amelyek pontosan a központi zöldhatóság, illetve a területi közigazgatás területén lévő zöldhatóság költségvetési felosztását tartalmazzák majd annak aláírását követően. Ezek kerülnek be a 2015-ös költségvetésbe, és a 2016-os költségvetésben ezek szintre emelésre kerülnek.

Kérdezem én, ha ezt a műfajt elfogadja tőlem: megkapták-e a fizetésüket, az illetményüket a zöldhatóság munkatársai májusban? Megkapták. Megkapták-e júniusban az elmúlt napokban? Szintén megkapták. Egy nagy költségvetési ágazatról van szó, amely mintegy 150 milliárdos nagyságrendet jelent. Ebben egy 2-3 milliárdos éves tétel nem jelent nehézséget.

Tehát én úgy gondolom, hogy felesleges az ön aggodalma, tisztelt képviselő úr, a zöldhatóság munkatársai megkapják mindenkor a fizetésüket, és a szervezet pedig a dologi kiadást, ami a munkájához szükséges. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Mielőtt megadnám a viszonzásra a szót, kérem, a kártyáját helyezze be, mert nem működött a mikrofon, vagy fordítva volt a kártya beillesztve. Egyperces viszonzás illeti meg a képviselő urat.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, én arra kérem, hogy ne csúsztasson, mert ezek az ügyek, amik napvilágra kerültek, nem a környezetvédelmi hatóság munkája nyomán, hanem helyi emberek, helyben élők, civil szervezetek révén kerültek napvilágra, és miután a sajtó foglalkozott velük, és olyan nagy közfelháborodást keltettek, akkor kezdett el a kormány forrásokat keresni arra, hogy hogyan számolják fel félig-meddig valahogyan ezeket a szennyező forrásokat.

A másik pedig, ami a közszolgák bérezését illeti, ezeknél a hivataloknál bizony szakemberek dolgoznak, és ezek a szakemberek biztos környezetben tudnak dolgozni, és ha önök valóban egy öt éve tartó tervszerű folyamat részeként szervezik át a környezetvédelmi ágazatot, akkor hogy lehet az, hogy most kezdik azt eldönteni, hogy honnan csoportosítsák majd át az ő bérezésüket a jövő évi költségvetésbe. Tehát a 2016. évi költségvetésről beszélek.

Amikor ezt a költségvetést tervezték, akkor elvileg önök már tudták, hogy ez az emberállomány a kormányhivatalok berkeibe fog tartozni. Akkor nem értem, hogy hogyan kormányoznak önök, ha a megfelelő pénzügyi fedezet pedig még nem áll rendelkezésre a 2016. évre, annak ellenére, hogy most jelen pillanatban még, hála istennek, megkapják a fizetésüket. Várom válaszáat. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Államtitkár urat is megilleti a viszonzás.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Ha ön kormányzott volna már képviselőként vagy kormánytagként, akkor tudná, hogy először a jogszabályokat kell megalkotni. A jogszabályok következtében kell létrehozni a megállapodásokat, és ezt követően lehet azt a költségvetésben átvezetni. Jelenleg ez a folyamat zajlik. Szeretném arról is tájékoztatni, hogy a zöldhatóságnál dolgozó kollégáink 5 százalékpont fizetésemelést kaptak azzal, hogy átjöttek a kormányhivatalokhoz. Ennek az összes átjövő 2100 főnek - aki jelenleg bekerült a kormányhivatalokba - a 86 százaléka 5 százalékpontos fizetésnövekedésben részesült. Tehát nemhogy rosszabb helyzetbe kerültek volna anyagilag ebben a helyzetben, hanem inkább jobb anyagi helyzetbe kerültek.

Ebből adódóan semmilyen problémát nem látok én, ez álprobléma, amit ön felvetett a költségvetést illetően. A költségvetés rendben lesz, mindenki megkapja az illetményét, a működéshez szükséges pénzt, és ilyen módon folyamatosan tud működni a zöldhatóság, ugyanúgy, mint eddig.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Ugye, nyáron is számíthatunk a rendőrségre?”** címmel. Azt feltételezem, hogy képviselő úr elfogadja

a válaszára kijelölt Pogácsás Tibor államtitkár urat. *(Móring József Attila: Igen, elfogadom.)* Öné a szó, Móring József Attila képviselő úr.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy hét múlva megkezdődik a diákok számára a várva várt nyári szünet. A táborok, napközik elterjedésével ugyan csökken a nyáron céltalanul, felügyelet nélkül kószáló, úgynevezett kulcsos gyerekek száma, de még így is jelentős számban lesznek az utcán. A nyári szabadságolások miatt a lakásokra, családi házakra, nyaralókra a betörők komoly kockázatot jelentenek. A viszonylag alacsony kockázat csábítja a rossz szándékkal közeledőket. Az önfeledten nyaralókra emelt még a zsebtolvajok is leselkednek.

A nyári időszakban kedvelt fürdőzés rengeteg bosszúságot okozhat a nyaralóknak, és az őrizetlenül hagyott tárgyak pedig rengeteg örömet a tolvajoknak.

Persze, minden felsorolt kockázat csökkenthető a polgárok megfelelő óvintézkedésével is. De a megfelelő óvintézkedések mellett nagyon fontos az állampolgárok szubjektív és természetesen az objektív biztonságérzetét is növelni. Tapasztalatok szerint a lakosság közbiztonsági hangulatát az egyént és az egyén tulajdonát fenyegető cselekmények döntően befolyásolják. A bűncselekmények minősége és száma alapvetően befolyásolja a közbiztonságérzetet. Minél több, lakosság közeli bűncselekmény történik, annál rosszabb a közérzet.

Tisztelt Államtitkár Úr! Közeledik a vakáció, közelednek a nyári szabadságok. Tisztelettel kérdzem, hogy mit tesz a rendőrség annak érdekében, hogy az emberek önfeledten tölthessék pihenésüket, tudva azt, hogy mind maguk, mind pedig értékeik biztonságban vannak. Vagyis: lesz-e elég rendőr a kiemelt üdülőövezetekben a nyáron? Várom megtisztelő válaszáat. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Válaszára megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az országos rendőrfőkapitány a 46/2013. utasításában szabályozta az Országos Rendőr-főkapitányság, a Készenléti Rendőrség, valamint a megyei rendőrfőkapitányságok teendőit a június 1-je és augusztus 31-e közötti turisztikai szezonra vonatkozóan. Ezen túlmenően a megyei rendőr-főkapitányságok is külön akciótervet, illetve terveket dolgoznak ki azért, hogy a turisztikai szempontból nagy látogatottságra számítható területeken mind a bűnügyi, mind a bal-eseti veszélyeket megelőzzék. Mindemellett természetesen nagy súlyt fektetnek arra is, hogy a közterületi szolgálatban az idelátogató turistáknak, akár külföldi, akár belföldi turistáknak megfelelő tájékoztatást is tudjanak adni.

Az idegenforgalmi idényben a Készenléti Rendőrség is bevonásra kerül, és a készenléti rendőrök segítségével növekszik azoknak a járőröknek a száma, akik a frekventált területeken megjelennek. A szubjektív biztonság érdekében a megyei rendőr-főkapitányságok bűnmegelőzési programokat, diákprogramokat szerveznek, bevonják a polgárőrséget, és nyári táborokat is szerveznek azért, hogy minél jobban megismertessék a rendőrség munkáját, mindeközben pedig azért, hogy a területen jelen legyenek.

A Forma-1-en több rendőr-főkapitányság biztosítja a Forma-1 biztonságát, biztosítását, valamint nemcsak belföldön, hanem külföldön is megjelenik a magyar rendőrség, hiszen hat rendőr a horvát tengerparton most már évről évre biztosít szolgálatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A képviselő úrnak egyperces viszonzásra van lehetősége.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Mindannyian tudjuk, hogy a nyár a fesztiválok, a koncertek ideje, és ezek a tömegrendezvények vonzzák a bűnözőket, megjelennek a drogdílerok és egyéb bűnöző elemek. Tehát rendkívül fontos, hogy elrettentésül, és ha kell, akkor a gyors beavatkozás lehetőségét biztosítva ott legyenek a rendőrök a rendezvényeken. Örömmel hallom, hogy a horvát rendőrökkel is, az elmúlt esztendőkhöz hasonlóan, meglesz az együttműködés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az államtitkár úrnak is lehetősége van egy percben.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm. A képviselő urat nyilván a Balaton különösen érdekli. A Balatoni Közbiztonsági Koordinációs Bizottság teendőit ez évben a Fejér Megyei Rendőrkapitányság látja el, illetékességi területén a bűnügyi helyzetre való figyelemmel itt jelennek meg a rendőrök, és biztosítják mind a közlekedésrendszert, mind pedig a migrációs felügyeletet, biztosítják azt, hogy az emberek nyugodtan pihenhessenek.

Azt gondolom, a rendőrség megjelenésében nagyon fontos és nyilvánvalóan nagyon fontos az, hogy közterületeken legyenek, nagyon fontos az, hogy a bűnüldözésben részt vegyenek, ugyanakkor a rendőrség részéről legalább olyan fontos feladat az, hogy az állampolgárok felé a szükséges szolgáltatásokban, a tájékoztatásban és a bizalom megerősítésében is részt vegyenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a

miniszterelnök úrnak: „Ki kit számoltat el?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat ellátása miatt** válaszadásra Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a frakcióvezető urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Tekintettel arra, hogy a miniszterelnök úr kompetenciájáról van szó, megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A miniszterelnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Akkor mégis mi van ezzel a kisbirtok-nagybirtok aránnyal?**” címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó. *(Rétvári Bence: Belefut egy pofonba!)*

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, és külön köszönöm a miniszter úrnak, hogy bejött, mert nagyon félttem, hogy Bitay államtitkár urat küldi be *(Dr. Fazekas Sándor: Itt ültem korábban is!)*, akinek papírja van róla, hogy megtéveszti a közvéleményt és hazudik. Tehát önnek igazán köszönöm. A múlt héten valami miatt elkerülte teljesen a válaszadást, és teljesen másról kezdett el beszélni, teljesen kerüli ezt a témát, hogy akkor mi is lesz ennek a megvalósításával.

Előszedtem itt ilyen pontos statisztikákat, hogy világosabb kérdést tegyek fel, mert úgy látszik, nem értette meg a múlt heti kérdésemet. A miniszterelnök úr azt mondja, hogy a kisbirtokok arányába eltoljuk a mezőgazdaságot, önök az FM-ben teljesen más irányba mennek, és a nagybirtokokat erősítik. Nyilvánvalóan felmerül bennem, ha teljesen térszerűen azt állíthatjuk, hogy a pályázati rendszer túlnyomó többségében olyan nagybirtokok nyertek, akik nemegyszer 500 hektár fölötti érdekeltséggel - egészen 1840 hektárig - nyertek, akkor hogyan valósul meg a kistermelők országa. Hogyan lehet az, hogy ezek között az emberek között, ezek között a pályázók között olyanok is jócskán vannak, akik nem egy-kettő esetben - például az Agro-Bos Kft. 136 birtoktest esetében - pályázatát nélkül jutottak földhöz? Ágh János és családtagjai 192 esetben jutottak így földhöz. De bizonyára tudja - hiszen az idő mértékegységét Karcagon az ön miniszterségének éveiben számolják -, hogy a Hubai család is, Hubai Imre Csaba, Hubai Imre Csabáné, Hubai Margit, még egy dr. Hubai Margit, ők is jócskán eredményesen szerepeltek, és 32 esetben úgy jutottak földhöz, hogy pályázatni sem kellett, holott egy 6 ezer hektáros nagybirtokos családról beszélünk.

Tehát a kérdésemet elkerülte a múlt héten, azt gondoltam, ha más stílusban teszem fel, akkor hátha megérti. Az a kérdésem, ha önök folyamatosan a nagybirtokosoknak adnak földeket, és odamegy a támogatások jelentős része, hogy fog eljönni úgy a

kisbirtokosok országa, amiről a miniszterelnök úr beszélt. Ha erre választ adna, azt megköszönöm. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Fazekas Sándor miniszter úrnak.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon örülök, hogy ez a téma újra napirendre került. Sajnálom azt, hogy a képviselő úr nem volt itt egy korábbi kérdésnél, ahol, azt hiszem, egyértelmű választ kapott volna, de akkor most ezt megteszem.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kis családi gazdaságok ideje biztosan nem úgy jön el, hogy Sallai Róbert Benedek köre, érdekeltségei, ronkoni 2325 hektár földet nyernek, és ezáltal felzárkóznak az általuk támadott oligarchák és nagybirtokosok közé. Nem így fog eljönni, ugyanis a „Földet a gazdáknak” program lehetővé teszi azt, hogy a vidéken élő, gazdálkodással foglalkozó családok állami földeket tudjanak haszonbérelni. A példák, amelyeket ön hozott, tipikus csúsztatások, az LMP és az ön álszent, valótlanosságokra támaszkodó véleményének iskolapéldái, hiszen itt keveri az egyszeri megbízásos földhasználatot a pályázaton elnyert földhaszonbérletekkel.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Országgyűlés! A „Földet a gazdáknak” program keretében összesen 7500 család, földműves gazda nyert eddig területet. Míg 2010 előtt az 500 hektárnál nagyobb állami földterületet használó bérlők száma 53 volt, a földterületük 85 ezer hektár, egy bérlőre átlagosan 1619 hektár állami föld jutott - öközójük nem sikerült önnek és érdekeltségeinek bejutni -, addig most e helyett az 53 nagybirtokos helyett 1482 új bérlő gazdálkodik 20 évre megkötött szerződéssel.

Tehát szerintem nem szabad összekeverni az egy évre szóló megbízási szerződéseket a hosszú távú bérletekkel, ugyanis pontosan ezeket a földeket már meghirdettük, és átadtuk a gazdáknak haszonbérletre. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzválaszra van lehetősége Sallai képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a választ. Csak egy nem világos: Most akkor mi velem szemben az állítás? Az, hogy piszkosul megszedtem magam állami földekkel, vagy az, hogy 2300-ra próbáltam pályázni és nem nyertem semmit? A múlt héten az egyiket állították, ezen a héten a másikat. Tehát hazudjanak már valamit pontosan, mert gyakorlatilag nem nagyon sikerül megfelelni a valóságnak sehogy!

Viszont teljes mértékben kerüli például a Hubai család történetét, mert ha ekkora igény van a földek-

re és pályázatokra, akkor miért is kell több száz birtoktestet odaadni megbízással? Miért kerül ki a pályázati rendszert, ha önök szerint ez annyira jó? Akkor miért kell a pályázati rendszer megkerülésével úgy odaadni birtoktestek sokaságát és hektárok sokaságát haveri köröknek, hogy az nem kerül bele sehová? Egyáltalán miért kell 6 ezer hektáros birtokosoknak további száz hektárokat juttatni a bérleti rendszeren belül is vagy a pályázati rendszeren belül is?

Ha az egy percében konkrétan csak a Hubai családról beszél, akkor is nyugodt leszek, mert várnám, hogy megmagyarázza ennek a jelenségét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszter urat is megilleti az egyperces viszonzválasz.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm. Úgy látom, a képviselő urat a saját nagybirtoképítése, a mohóság annyira leköti, hogy nem figyel arra, amit mondok, és a kudarc is, amit ebben a pályázatban mint egy nagybirtoképítő, -tervező elszenvedett.

Ugyanis én jól érthetően elmondtam, hogy a megbízásos földterületeket már meghirdettük és haszonbérbe adtuk, tehát ezeket nem kell összekeverni a 20 éves bérletekkel, és vannak olyan családok, ahol tényleg 8-10 felnőtt családtag is pályázik. Ezeket összevonni önkényeskedés, miközben még a múltkor azt állította ön, hogy nem is tudja, hogy pontosan mennyi állami földet bérel. Ez is elhangzott itt egyébként, 237 hektár állami területet bérel Sallai Róbert Benedek képviselőtársunk és érdekeltsége. *(Dr. Schiffer András: Kulák!)* 100 millió forint az a területalapú támogatás, amit felvett 2010 óta ez után a terület után, és ha megnyerte volna a 2325 hektárt egy olyan programban, ami a családi gazdaságokat támogatja, a nagyokat pedig nem, akkor hat év alatt egymilliárd forintot kasszírozott volna ugyanúgy, mint azok a nagybirtokosok, akiket egyébként támad folyamatosan itt az Országgyűlésben.

Ez szerintem a képmutatás iskolapéldája, ez az LMP igazi arca, Sallai Róbert Benedek igazi arca, tisztelt Országgyűlés. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ezt a napirendet ezzel lezártuk. *(Szilágyi György: Hova tűnt Mészáros Lőrinc? - Dr. Schiffer András: Hol van Mészáros Lőrinc?)*

Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a dohánytermék-kereskedelem állami monopóliumának megszüntetéséről szóló T/4631. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

(17.30)

Először megadom a szót Harangozó Tamás úrnak, aki az előterjesztők nevében kíván szólni ötperces időkeretben. *(Jelzésre:)* Nincsen jelen a képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőknél adom meg a szót, Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A dohánytermékek kereskedelmi állami monopóliumának megszüntetésével kapcsolatosan, a fiatalok dohányzási szokásainak visszaszorítása jegyében folytattak le egy trafikmutyit annak idején, biztos emlékeznek még rá. Szűkebb pátriámban, Miskolcon egyébként 80 ilyen koncesszióból 20-at - húszat! - két fideszes képviselő és a rokonsága vitt el - értik, húszat két fideszes képviselő és a rokonsága. Szóval, intézményesítették a korrupciót, a korrupció iskolapéldáját mutatták be ezen keresztül, a feketekereskedelem virágzásának az alapjait teremtették meg. A fóliázásról ne is beszéljünk, ami a közbiztonsággal összefüggésben született az elmúlt időszakban tragikus események kapcsán. A működő vállalkozásokat tönkretették, a családok megélhetését ellehetetlenítették, ne menjünk beljebb.

A dohánypiac újraosztásánál az a mutyi, amit önök életre hívtak, a Fidesz-KDNP vastag igennel, kövér igennel, a Jobbik meg gyenge tartózkodással segítette ezeknek a folyamatoknak az alakulását, úgy, mint a vásárnapi zárva tartásnál, tudják. Beavatkozás a vállalkozások életébe, de a magánszemélyek intim szférájába is, valami hasonlót csináltak e tekintetben is. Gyalázat volt, amit a dohánytermékek kereskedelmi állami monopóliumával kapcsolatosan életre hívtak. Ez a törvénytervezet ennek a megszüntetését hívja életre '16. január 1-jétől, hogy azt a mutyit, amit önök tettek, azt gyakorlatilag megszüntessük.

Ez a törvényjavaslat a fiatalok dohányzásmentes életre neveléséről szól, a nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek forgalmazásának a létéről, és arról, hogy azt felejtsek el, ami a lesötétítések kapcsán született, és a koncessziók eltörlése következzen be. Egy szó mint száz, úgy kell lépniük, hogy ezt támogassák, hogy azt megszüntessék, amit csináltak az emberekkel szemben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. A következő kétperces hozzászóló Szilágyi György jobbikos képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Gúr Nándornak üzenem, hogy sem itt nem támogattuk a Fideszt ezzel kapcsolatban, sőt

a Jobbik Magyarországért Mozgalom a visszaélések napvilágra kerülése óta következetesen és rendszeresen szót emelt a dohánymutyi felháborító gyakorlata ellen. A dohánypiac monopolizálása egyértelműen azt a célt szolgálta, hogy a Fidesz közeli vazallusok, haverok, csókosok valamiféle konchoz jussanak bármi áron, akár egy teljes kereskedelmi ágazat tönkretétele árán is.

A törvény családok tízezreit tette tönkre, durván növelte a dohánytermékekhez fűződő feketepiacot, jelentősen csökkentette a dohánytermékekhez kapcsolódó állami bevételeket, de ez mind nem számított a Fidesznek, a monopolhelyeztetel a kormányzó pártok durván és nyíltan visszaéltek, csak egy dolog volt fontos a számukra: a haverok minél jobban járjanak, és hogy megmutassák mindenkinek, a Fidesz bárkin áttaposva bármit megtehet ebben az országban.

Ma már nem lehet kétséges senki számára, hogy a szabályozás bevezetésekor az indoklasként megfogalmazott célokat a Fidesz egyetlen pillanatra sem gondolta komolyan, azok csak üres szövegek voltak, amelyekkel palástolni kívánták az alantas és tisztességtelen haszonszerzésre irányuló szándékait. A dohánytörvény, a dohánymutyi egyértelműen az intézményesített korrupciót jelentette.

A Jobbik álláspontja egyértelmű ebben a kérdésben, ugyanaz a véleményünk, mint ami minden jóérzésű magyar ember véleménye is ebben az ügyben, azaz hogy a trafikmutyit fel kell számolni, a felelősöket el kell számoltatni. Az is egyértelmű, kedves képviselőtársaim, főleg Gúr Nándor, hogy a trafikmutyi felszámolásáról és a felelősök elszámoltatásáról csak egy Jobbik-kormány által irányított országban lehet szó, hiszen ezt a korrupció, velejéig romlott rendszert, ami Magyarországot jellemezte az elmúlt 25 évben, és amely rendszernek köszönhetően a trafikmutyi is létrejöhett, ezt a XX. századi pártok, a Fidesz és az MSZP közösen építették fel és közösen is védik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló kettő percben Schiffer András frakcióvezető úr, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kaposvári gyilkosság kapcsán mi elmondtuk azt, hogy nem részletkérdésekkel kéne szórakozni, hanem egész egyszerűen az egész szégyenletes piacrablási törvényt, ami monopóliumot teremtett a dohánykereskedelmre, ezt vissza kell vonni. Kilóg a lóláb, tudniillik szó sem volt itt a gyermekek egészségének megóvásáról, hiszen ha ez lett volna a cél, nem engedélyezték volna jégkrém, illetve más hasonló termékeknek az árusítását ezekben a boltokban.

Arról van szó, hogy egy olyan törvényt fogadtak el, ami nyilvánvalóan egy üzleti érdekkörnek az érdekeit szolgálja. Ha valakinek kételye van ezzel kapcsolatban, akkor lapozza fel a korabeli híreket, a

Continental tulajdonosának, ügyvezetőjének a lap-topjáról érkezett a törvényjavaslatnak egy munkaszövege be a képviselőházba. Innentől kezdve teljesen nyilvánvaló, hogy a piacrablási folyamatnak, ahol ki akarja nevezni a Fidesz hatalmi szóval az úgynevezett új nemzeti burzsoáziát, ennek az egyik fontos állomása volt a trafiktörvény.

És önöknek semmi sem drága. A kaposvári gyilkosság után volt pofájuk előszedni a halálbüntetést és más módon uszítani, ahelyett, hogy magukba néztek volna, bocsánatot kértek volna a magyar emberektől, és visszavonták volna ezt a szégyenletes törvényt. Itt nem önmagában a fíliázás a szégyen. A fíliázás az a fajta disznóság, ami egyértelművé teszi az alantas szándékokat. Nyilvánvaló, hogy ha az lett volna a cél, hogy a gyermekek egészségét óvják meg, akkor nem engedélyezték volna a pluszprofit reményében olyan termékeknek az árusítását, amik kifejezetten a gyermekeket vagy a gyermekes szülőket vonzzák oda. Ha önöknek népegészségügyi céljaik lennének, akkor az elmúlt egy évben nem vonták volna ki a forrásokat az egészségügyből.

Egyetlenegy céljuk van, hogy feltőkésítsék a haverokat, feltőkésítsék az új fideszes oligarchákat, erről szólt ez a trafiktörvény, amely erkölcsileg visszavonhatatlanul az elmúlt hónapokban megbukott. Egyetlenegy dolgot lehet vele tenni, vissza kell vonni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Varju László képviselő úr, független.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy még hosszan lehetne folytatni azt a szemrehányást és azt a figyelemfelhívást, amit a pártok képviselői, a frakciók képviselői is megtesznek, hiszen teljesen egyértelmű, hogy az önök által elhibázott törvény nem szól másról, mint arról, hogy egyébként annak a több ezer embernek a korábbi, 20 éves, 30 éves munkájának az eredményét elvegyék és átadják olyanoknak, akik az önök saját holdudvarába és gazdasági érdekelttségébe tartoznak.

Az ily módon létrehozott Fidesz-lerakatok, amelyek egy jelentős része támogatja és segíti az önök politikai tevékenységét, hozzájárul ahhoz, hogy önökről világosan látható legyen, hogy ezt a Fidesz által kialakított korrump rendszert, a trafikmutyit vissza kell vonniuk, ezt a törvényt meg kell szüntetni, ha önök jót akarnak maguknak. Már csak azért is, mert az elmúlt időszakban két miniszterükkel is kerültem írásos viszonyba, és ebből az egyik viszonyról szólt egy nagyon egyszerű kérdéssel, hogy „Tisztelt Belügyminiszter Úr! Legyen szíves, számoljon be, hogy mi történt az elmúlt évek alatt, amióta ezt a rendszert bevezették, mennyi bűncselekményre került sor.” Teljesen egyértelmű, hogy kimagaslóan nagy, hiszen 878 esetben indult büntetőeljárás nemzeti dohányboltban elkövetett bűncselekmény miatt.

Ez az önök felelőssége többek között a miatt a szabályozás miatt is, amit önök elkövettek.

A másik része pedig Lázár úrhoz kötődik, akinek igenis felelősséget kell vállalnia - már a múltja miatt is egyébként, felelősséget kell vállalnia - abban, hogy egyébként ez az első gyilkosság is bekövetkezhetett, hiszen ő az, aki ezt az egész rendszert felügyeli és a szárnyai alatt tartja, ahelyett, hogy egyébként ezt az egyértelműen megszüntetendő törvényt visszavonná. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Varju képviselő úr. A következő kétperces hozzászóló Bánki Erik képviselő úr, Fidesz.

(17.40)

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy 2016. január 1-jével eltörölné a dohánykereskedelem állami monopóliumát, és gyakorlatilag visszaállítaná a dohányforgalmazás eredeti menetrendjét.

Nyilvánvaló, hogy ez a kezdeményezés politikai célzatú. *(Gógös Zoltán: Mint amit ti csináltok! Az is!)* Azt gondolom, hogy ezt kár is lenne tagadni. Azt meg kell nézni, hogy a korábban bevezetett szabályozás, amelynek elsődlegesen az volt a célja, hogy a gyermekeket minél távolabb tartsa a dohányárkereskedelemtől, illetve visszaszorítsa a dohányzás mértékét, ezt a célt mennyire szolgálta. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Semennyire!)* Ha az eddigi eredményeket nézzük, azt láthatjuk, az ellenőrzések által felvett jegyzőkönyvekből egyértelműen kiderül, hogy egyre kevesebb olyan üzlet volt a bevezetést követően, ahol még kiszolgáltak fiatakorút *(Bangóné Borbély Ildikó: Tegnap volt az M1-en!)*, illetve a törvény szelleméből következően voltak olyan üzletek, amelyek elvesztették azt a forgalmazói jogot, amelyet pályázaton nyertek el. Hiszen a törvénynek az a célja, hogy teljes mértékben kiszorítsa és megszüntesse a fiatakorúak hozzáférését a dohányárukhoz. Tehát azt gondolom, a bevezetés óta eltelt időszak igazolta azt, hogy a fiatakorúak nem tudnak hozzájutni dohánytermékekhez *(Gógös Zoltán: Ha nem akarnak! Akkor!)*, és ez rendkívül fontos. A statisztikai adatokat figyelembe véve azt is láthatjuk, hogy egyrészt a nemdohányzók védelméről szóló törvény bevezetése óta, amely szintén a Fidesz-KDNP-frakció nevéhez köthető - megjegyzem, korábban a szocialista kormányok háromszor futottak neki annak, hogy szabályozzák a dohányzás lehetőségét -, nos, a bevezetése óta harmadával csökkent a dohányosok száma, és a trafikokban a korlátozott hozzáférés lehetőségét megteremtve szintén sikerült visszaszorítani, nem ilyen jelentős mértékben, de megközelítően 10 százalékkal a dohányzók számát.

Tehát azt gondolom, hogy a törvény elérte a hatását. Nem tartom értelmesnek ennek a megszüntetését, ezért a Fidesz nyilvánvalóan nem támogatja a

tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérem Schiffer frakcióvezető urat, hogy mivel égve hagyta a piros lámpáját, kapcsolja ki. Köszönöm szépen.

Az előterjesztők nevében két percre megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, MSZP.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bánki Erik! A helyzet az, hogy a hétvégén csinált a közszolgálati médium egy olyan műsort, ahol kipróbálta próbavásárlással, és négyből három trafikban szolgálták ki a fiatalkorúakat.

Amióta bevezették a törvényüket, és családok tízezerein gázoltak át a piac erőszakos átrendezésével, azóta a fiatalkorúak dohányzása nem visszaszorult, hanem nőtt, tisztelt képviselőtársam! *(Révész Márusz: Ezt honnan szeded?)* Az adóbevételek csökkentek. Tudja, mi növekedett még? A feketekereskedelem, a csempészség és az ezzel járó bűnözés, tisztelt képviselőtársam!

S ha már bűnözésről beszélünk, 878 erőszakos trafikrablás történt, amióta önök ezt a rendszert felállították, és tálcán kínálják a bűnelkövetőknek a néhány négyzetméteres kukszniba bezárt szerencsétlen alkalmazottakat, akik ott éhbéért dolgoznak. Ez a szégyen, képviselőtársam! Igen, a javaslat célja az volt, hogy nem a fóliákat kell leszedni, nem mismásolni kell ezzel a rendszerrel, hanem el kell törölni úgy, ahogy van. Azóta hallottuk, a kormány következő nagy ötlete most már, hogy golyóálló ablakokkal szereljék majd föl ezeket a lyukakat, egyébként valószínűleg több milliárd forintos újabb bevételt adva ezzel valamilyen havernak. Kizárt dolog, tisztelt képviselőtársaim; ezzel a törvénnyel egyet lehet tisztesen csinálni: visszavonni úgy, ahogy van.

Egy kérdésre a mai napig nem válaszoltak. Nem véletlen, hogy most sincs itt a kormány képviselői közül egyetlenegy ember sem. Valóban, a tragikus kaposvári eset után a kormány hivatalosan bejelentette, hogy kormányülésen fog foglalkozni a kérdéssel. Hol van az a kormányülés? Eltelt egy hónap legalább vagy több. Azóta önök csendben vannak, sunyognak, nem beszélnek erről. Mi történt azon a kormányülésen, milyen döntést hoztak? Semmilyen! Ezért hoztuk be a parlament elé. Ha már a kormány nem hajlandó megvédeni a polgárait, akkor legalább az Országgyűlés és azon belül a fideszes többség, no pláne a kaposvári képviselők álljanak ennek az élére, és szavazzák meg a javaslatot! Kérjük, hogy támogassák. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról

szóló 2007. évi CXXXVII. törvény módosításáról szóló T/4394. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót Gógös Zoltán képviselő úrnak, aki az előterjesztők nevében kíván szólni ötperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hatodik alkalommal tárgyalnánk ezt a törvényjavaslatot, amely, úgy gondolom, mindig újabb és újabb helyzettel igazolható. A kormány nem nagyon hajlandó lépéseket tenni, ugyan kis lépéseket tesz, ilyen volt tavalyelőtt a fordított áfa, tavaly az 5 százalékos áfakulcs bizonyos olyan termékekre, amelyek nincsenek igazából érdemi kereskedelmi forgalomban, és most először, ugyan még nem fogadtuk el, de látjuk, hogy a sertéshús esetében már a fogyasztókat érintő áfacsökkentés is előjött a kormány szándékai közül.

Ez természetesen üdvözlendő, csak egy a probléma vele, amit mindig jeleztünk: hogy Európában nem divat helyettesítő termékekkel különböző áfakulcsot alkalmazni, mert ez automatikusan torzítja a piacot. Például a baromfi-hús egyértelműen helyettesítő terméke a sertéshús, sőt Magyarországon ebből nagyobb is a fogyasztás, pont azért, mert eddig olcsóbb volt. Most ez az arány megfordul, ez komoly konfliktusokat fog jelenteni majd a baromfi-ágazatnak, és ezt ők jelezték is.

Ezért azt javasoljuk, hogy az a termékkör, amely a magyar agráriumnak, a magyar élelmiszeriparnak a legnagyobb importnyomást hozza, kerüljön a legkedvezményesebb áfakulcsba, ez az 5 százalékos áfa. Ennek a költségkihatása nagyjából 110-120 milliárd forint, és minden olyan élelmiszert lefed, amely a fogyasztók nagyobb rétegét érinti. Ha összevetem a 120 milliárdot azzal, hogy az 1 százalékos szja-csökkentésnél az egymillió forintos jövedelműnek marad havi tízezer forintja, úgy ez az áfacsökkentő javaslat, amennyiben elfogadná a parlament, nagyjából a minimálbéres jövedelem környékén jelentene havi 5-6 ezer forint megtakarítást.

Ez a javaslat a szakmai szervezetekkel végig-egyeztetett, és két újabb adalék jött ahhoz, hogy ezt mindenképpen csinálni kellene. Románia most június 1-jétől csökkentette 24 százalékról 9 százalékra a teljes élelmiszerkör és a teljes mezőgazdasági termékkör áfakulcsát, még az alkoholmentes italokét is, Szlovákia pedig 20-ról 10 százalékra csökkentette egy bizonyos élelmiszerkör áfáját, ami kicsit hasonlít a mi áfacsökkentő javaslatunkhoz. Ez komoly problémát fog jelenteni, mert az eddigi áfacsálás még inkább ide fog terelődni, és erre nem válasz az, hogy a kormány az EKÁER-t bevezette. Azért nem válasz, mert itt mindenki azzal büszkélkedik, és aki ebben a témában nem jártas, még el is hiheti, hogy most megfognak 8000 liter folyadékot - ami egy fél kamion, fél tanker, szeretném jelezni -, aminek nem

volt eredete, és ezzel majd például a tejjiaci válság meg fog oldódni, ahol a legnagyobb áfacsalási nyomás van. Elmondtam a költségvetési vitában, hogy 8000 liter tejet 300 rendes tehén naponta megcsinál, úgyhogy el lehet képzelni, mekkora óriási volumen egy ilyen EKAER-hatás.

De ugyanezt tudom mondani a burgonyáról. Megfogytak kétkamionnyi burgonyát, ami azt jelenti, hogy napi 40-50-60-70 kamion mozog. Sőt, a magyarországi burgonyatermesztők még azt is megmondták, melyek azok a pesti cégek, amelyeken keresztül megy ez a történet, de úgy látjuk, hogy ebben érdemi intézkedés nincs.

Tehát még egyszer felsorolnám azokat a termékeket, hogy mindenki értse, miről beszélünk, amelyeket érintene ez a csökkentés. Ugyanis az sem jó megoldás, amit annak idején a Fidesz nyújtott be még 2008-ban ellenzékéből, hogy a teljes élelmiszerkör áfatartalmát leveszik, mert abban benne van a homár, a kaviár, benne van az összes egzotikus sajt, minden olyan drága élelmiszer is, aminél nem célszerű áfát csökkenteni, mert aki olyan típusú élelmiszert akar vásárolni, igenis fizesse meg.

Azt gondolom, hogy a tej feltétlenül, a baromfi-hús, miután a sertésnek helyettesítő terméke, az Európában előállított zöldség, gyümölcs, az édesvízi halak, a fehérkenyér, barnakenyér, vizeszemle, vizeskifli és a kemény sajtok. Ezek lennének benne az általunk javasolt termékkörben. Ez mind az a fogyasztói kosár, amelyből a gazdag nem vesz többet azért, mert olcsóbb, hiszen, ahogy szoktam mondani, mindenkinek egy gyomra van, de a szegényebb családokon komolyan segítene. Úgy gondolom, hogy ez a javaslat egyértelműen sok problémát oldana meg, részben az ágazat problémáit, részben a feketepiac problémáit, ami most már ezermilliárdos nagyságrendű is lehet egy évben, és ezt nem tagadja senki, erre konkrét számítások vannak.

(17.50)

Azt kérem a tisztelt Háztól, hogy álljunk e mellé a javaslat mellé közösen. Lehet ezt a termékkört még bizonyos korrekciókkal illetni, de higgyék el, az alapjavaslat a szakmával végigegyeztetett. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gógös képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő kettőperces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kettőperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Írásban többen is jelentkeztek.

Elsőként megadom a szót Harangozó Gábor Istvánnak, aki az MSZP-képviselőcsoport álláspontját ismerteti.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ott folytatnám, ahol az

előterjesztést Gógös képviselőtársam abbahagyta. Néhány más szempontot szeretnék még hozzátenni az általa elmondottakhoz.

Nemcsak az a baj, hogy az alapvető élelmiszerek áfájának a mértéke Európában a legmagasabb, hanem az, hogy az ezzel kapcsolatos áfacsalások is ennek következtében világraszóló nagyságot érnek el hazánkban. Kutatások szerint az áfacsalások éves szinten ezermilliárdos nagyságot érnek el, de csak az élelmiszeriparban - ha ezt a kör nézzük - ez egy 300 milliárdos kört jelent évente. Ez az a pénz, amit nem fizetnek be az elcsalt áfa miatt. S tudják, ezzel az a baj, hogy ez nemcsak áfacsalást jelent, hanem aminek az áfáját nem fizetik meg, ott nem jelentik be a munkavállalót se, hiszen mit állítana elő az a munkavállaló, aki után termék nem kerül be legálisan a piacra, és így az áfáját sem fizetik be, és az élelmiszer-egészségügyi feltételeknek sem fognak megfelelni, hiszen feketén értékesítik ezeket a termékeket. Ezekkel együtt a feketén piacra került termékek akár 50 százalékkal is olcsóbbak lehetnek, vagy legalábbis nagyobb hasznot hagynak ott az így piacra dobott termékeknél, mint annál, aki ezt legálisan, tisztességesen csinálja. Ezzel az élelmiszeripart is megölik, nemcsak az árakat tartják magasán.

Akkor miért történik mindez? A szabadságharcos kormány nem mer nekimenni az áfacsalóknak? Kötve hiszem, hogy erről van szó. Tisztelt Képviselőtársaim! Énbennem az a gyanú, hogy itt érdekeltségéről van szó. A Fidesz azért nem megy ennek neki, mert nagyon jó pénzek vannak az áfacsalásból, és az áfacsalással összekötött vállalkozások összenőttek a Fidesszel, ezért nem hajlandó ennek nekimenni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik korábbi, 2010-es álláspontja jottányit sem változott. Az alapvető élelmiszerek és a gyermeknevelési cikkek áfatartalma tekintetében is egy 5 százalékra történő csökkentést tartunk azon minimumszintnek, ami elfogadható Magyarországon tekintetében. Az előttünk fekvő javaslat pedig jó, hiszen bár csak részben, de ebbe az irányba mutat, és a tartalma - bár már több párt nyújtott be többször hasonló - megkérdőjelezhetetlenül afelé mutat, hogy a magyar emberek mindennapi élete valóban könnyebbé váljon.

Látható az is, hogy ha az alapvető élelmiszerek és gyermeknevelési cikkek teljes skálájánál vezetnénk be az 5 százalékra történő csökkentést, akkor az mintegy 200-220 milliárdos költségvetési vonzattal is bírhatna. De hadd mondjak egyetlen példát: az élelmiszerek feketekereskedelme mentén éves szinten mintegy 180 milliárdnyi áfa nem kerül befizetésre a szakértői becslések szerint, és egy átlagos mértékű, 5 százalékra történő áfacskökkentés következtében ebből már 30-40 milliárdnyi többletbevétel

számolhatnánk egy-két költségvetési éven belül, mégpedig a gazdaság kifehéredésének köszönhetően.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy az egyszerű embereket mennyire terheli ez a problémakör, és mennyire szükséges a beavatkozás, hogy miközben zéró inflációval kampányol a kormányzat, látható, hogy egy év tekintetében a fogyasztói árak 0,3 százalékkal csökkentek, az élelmiszerek ára 0,4 százalékkal nőtt, hiszen ez csak az átlag egy részét teszi ki, és azt is látjuk, hogy a burgonya, a friss zöldség és különösen a gyümölcs esetében 6,8 százalékos növekedést tapasztalunk egy éven belül. Tehát miközben látszólag a fogyasztói árak stagnálnak, ezen belül az alapvető élelmiszerek különböző típusainak fogyasztói ára adott esetben drámai módon nő, ez pedig pont a legszegényebb sorban élőket terheli a legjobban.

Ezért a Jobbik frakciója szerint a beavatkozás szükségessége egyértelműen fennáll, a cselekvés szükségessége pedig haladéktalan. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Az LMP támogatja a törvényjavaslatot. Az alapvető élelmiszerek áfájának a csökkentése nem véletlenül szerepel több ellenzéki párt fő javaslatai között. Nem véletlen, hiszen a dolgozói szegénység terjedése azt jelenti, hogy egyre több embernek, már millióknak nem jut elegendő a mindennapi betevőre.

Mi azt mondjuk, hogy alapvető társadalompolitikai értékválasztás, hogy a létfenntartáshoz szükséges élelmiszereket ne adóztassuk olyan mértékben, mint bármilyen más fogyasztást. Ezt egyébként más országokban már régen tudják, Európában szinte sehol nem adóznak az alapvető élelmiszerek olyan magas kulccsal, mint nálunk.

Emellett az áfa csökkentése a mezőgazdasági termékek piacán virágzó szürkegazdaság visszaszorításában is segítene. Ez ma már többször elhangzott. Egyébként pont az élelmiszer-gazdaság az a terület, ahol a hazai kistermelőknek, kisvállalkozóknak ebben az esetben nagyobb teret lehetne biztosítani, elérve azt, hogy sok embert foglalkoztassanak, hiszen az adottságaink megvannak. Ehhez azonban tiszta viszonyokat kellene teremteni, ahol nincs 27 százalékos előnye annak, aki csal, azzal szemben, aki tisztességesen termel.

Az LMP hosszú távú célja, hogy ne egyszerűen csak az alapvető élelmiszereknek legyen megfelelő ára, hanem a helyben termelt élelmiszereknek legyen olyan ára, ami mindenki számára elérhető. Ebben az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentése csak az első lépés. Emellett az LMP az áfacsökkentést szigorúbb környezetvédelmi, állatjóléti ellenőrzéssel kombinálná a nagyüzemi állattartásban, valamint fokozná a népegészségügyi és élelmiszer-biztonsági hatósági aktivitást.

Annak érdekében, hogy az adócsökkentés biztos árcsökkenéssel is járjon, a fogyasztóvédelmet meg kell erősíteni, és fokozott piaci ellenőrzést szükséges megvalósítani. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Több felszólalásra jelentkezőt nem látok a képernyőn. Megadom a szót az előterjesztőnek, aki nyilván válaszolni kíván az elhangzottakra. Kettő perc áll a rendelkezésére.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt hittem, a kormánypárt is reagál valamit, de úgy látszik, ez nem divat; pontosabban: az előbb igen.

Köszönöm a szót, elnök úr. A vita kapcsán látszik, hogy ez nem egy olyan javaslat, ami szűk körre korlátozódna, és én köszönöm is a támogatást. Természetesen egy ilyen vitában ki lehet ezt egészíteni másfajta termékkörrel is, ezt már jeleztem, és valóban elgondolkodtató a gyerekneveléssel kapcsolatos dolgok áfacsökkentése is. De azért ott is meg kellene nézni, hogy nem általában, hanem a luxust kivenni abból is, mert abban is van olyan, ugyanúgy, mint az élelmiszereknél, ami nem biztos, hogy az átlagfogyasztás igényeire készül. De természetesen itt mindennek vámtarifaszáma van, ezért viszonylag egyszerű a történet.

Nyilván arról is lehetne beszélni, hogy akár a 18 százalékos kulcs megszüntetése is szóba jöhetne azzal, hogy a kereskedelmi vendéglátás is egy alacsonyabb kulcsba kerülne, és az 5 százalékon is lehet gondolkodni, mert a szomszédokhoz nyilván lehet valamilyen szinten igazodni, de én úgy gondolom, hogy ez lenne a leggyorsabb és legegyszerűbb, mert az a javaslat, ami elhangzott, egy általános áfacsökkentés, valószínűleg nem működne 5 százalékos mértékkel, hanem nagyjából egy 10 százalékos mértékkel. Ez is egy tárgyalható ügy lenne egy értelmes párbeszéd keretében, ami nyilván azt jelentené, hogy a 18 százalékos kulcsban lévő élelmiszerek - amik ebben a javaslatban 5 százalékos lennének - egy más tarifa lenne, hiszen ott nincs más, még egyszer mondom, csak a kereskedelmi szálláshely, ami meg a turizmusnak segítene.

Azt kérem a most véleményt nem nyilvánító kormánypárti képviselőktől, hogy gondolják ezt végig. Nagyon-nagyon komoly probléma Magyarországon az áfacsalás, és nagyon nagy probléma a szegénység. Ez a javaslat a kettőt tudná nem megoldani, de legalábbis részben enyhíteni. Arra kérem önöket, hogy támogassák az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(18.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor. Az ülés vezetését pedig átadom Hiller István alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Jó napot kívánok, üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az országgyűlési bizottság eljárása akadálymentes lefolytathatóságának érdekében a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény módosításáról szóló T/4638. számú törvényjavaslat tárgyszorozatba vételéről. Tájékoztatom önöket, hogy a tárgyszorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Normál szót kérőként Schiffer András képviselő úré, az LMP frakcióvezetőjéé a szó... *(Jelzésre:)*, illetve az lenne, ha akarna ezzel élni, de ezzel nem kíván élni. *(Dr. Staudt Gábor: Én, előterjesztőként. Staudt Gábor.)* Teljesen rendben van, amit kérnek, de az én monitoromon nem ez jelenik meg. Ezért, mivel a monitornál nyilván jobb képességű a képviselő, a képviselőknak van igazuk, így aztán megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak. *(Többen tapsolnak az ülésteremben.)* Az elnök nem hihet mindig a monitornak, próbáljon a képviselőkben jobban bízni. Úgyhogy Staudt képviselő úr föl is készült ezalatt, és az előterjesztők nevében szól, 5 perces időkeretben.

Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Sikerült a gépeket legyőzni, hála istennek. Egy képviselőnek az is feladata, hogy figyeljen természetesen, és ha a sorrenddel probléma lenne, akkor azt szóvá tegye.

Az előttünk fekvő javaslat egy nagyon fontos régi problémát próbál orvosolni. Arról van szó ugyanis, hogy az Országgyűlés bizottságai nem hatóságok, és mint ilyenek, ha megidéznek valakit vagy megidéztek valakit, és az nem ment el, vagy esetleg elment, de hamisan nyilatkozott, akkor ez semmiféle szankcióval nem volt sújtható. Ezáltal a népképviselőlet működését is komolytalanná, sok esetben egyfajta közröhej tárgyává tette.

Már többször megpróbáltuk orvosolni ezt a problémát, erre ki is fogok térni itt a bevezetőmben; amit most a tisztelt Ház elé leteszünk, az egy olyan javaslat, ami a szabálysértési törvényt módosítaná. Hogy miért a szabálysértési törvényt? Azért, mert a Nemzetbiztonsági bizottság esetében nem is olyan régen, az előző ciklusban elfogadottá vált az a javaslat, hogy aki a Nemzetbiztonsági bizottság előtt nem jelenik meg, illetve nyilatkozattételi kötelezettségét elmulasztja, szabálysértést követ el. Úgy gondoljuk, ezt a szabályt nemcsak a Nemzetbiztonsági bizottságra kellene kiterjeszteni, hanem az Országgyűlés minden bizottságára, legyen az állandó bizottság vagy vizsgálóbizottság, ezeket a szabályokat ugyanúgy alkalmazni kellene, tehát a szabálysértési törvényt módosítani kellene.

Hozzáteszem, hiába szerepel a szabálysértési törvényben az, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság eljárására el kell menni, a Simon-Welsz-ügyben megidézett Mesterházy Attila megtehetette, hogy nem ment el, anélkül, hogy neki bármiféle hátránya keletkezett volna ebből. Ebből látszik, hogy még ez a tényállás sem működik, mert a bíróságok ezt azzal dobták vissza, és itt azért a jogalkalmazásban is komoly problémák lehetnek, hogy Mesterházy Attila nyilatkozott, hogy neki nincs tudomása erről, és ennek alapján, mivel ő ezt nyilatkozta, ezért a bizottság miért is szerette volna meghallgatni - teszi fel a költői kérdést gyakorlatilag a bíróság. Tehát a jelenlegi szabályokkal is van mit tennünk, de legfőképpen először azt, hogy kiterjesztjük minden bizottság munkájára.

Arra is szeretnék emlékeztetni, hogy Volner János például Szijjártó Pétert és Matolcsy Györgyöt is beidézte, meghívta a Vállalkozásfejlesztési bizottság ülésére, ők sem mentek el, pedig nagyon szerettük volna látni, hogy a Quaestor-ügyről milyen tudomással bírnak az említett személyek. Szankciók híján tehát egyáltalán nem veszik komolyan, illetve még a szabálysértési eljárások alkalmazása a Nemzetbiztonsági bizottság előtt is problematikus.

Egyébként már 2010-ben is hasonló javaslatot tettünk. Illetve, azt kell mondjam, az egy valódi megoldás lett volna abban a tekintetben, hogy ott bűncselekményként szabályoztuk volna a népképviselői szerv ülésén való meg nem jelenést. Természetesen ezt önök akkor is leszavazták. Egyébként, ha hivatalos személy követte volna el ezt a bűncselekményt, akkor három évig terjedő szabadságvesztéssel büntették volna, egyéb esetekben két évig terjedő szabadságvesztést helyeztünk kilátásba.

Azt is el kell mondanom, hogy egyedül Vona Gábor volt az a pártelnök, aki megjelent a Nemzetbiztonsági bizottság idézésére. Tehát a jó példával élen járunk; még olyan ügyekben is, amikor hecc-kampányról van szó, a Jobbik odamegy, és a nyilatkozatát megteszi. Betartja a törvényeket, legyenek azok írott jogszabályok, mint ez esetben a Nemzetbiztonsági bizottság előtti megjelenésnél a szabálysértési jogszabályok, vagy akár a politikai felelősség kérdése, hogy bizony egy választott képviselő a választott szervek előtt jelenjen meg, és minden esetben tegyen nyilatkozatot.

Úgy gondolom, tisztelt Ház, ameddig a büntetőjog és a Btk. szabályrendszerében nem tudjuk elhelyezni ezt a tényállást, addig legalább azt meg kellene tennünk, hogy a szabálysértési törvényt módosítsuk. Úgy, hogy ne csak, ahogy mondtam, a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén legyen kötelező a jelenlét, ha valakit megidéznek, és nemcsak a jelenlét, hanem az adatszolgáltatási kötelezettség és a nyilatkozattételi kötelezettség is. Egyébként, amit beterveztünk, az egyelőre a jelenleg a Nemzetbiztonsági bizottság szempontjából élő jogszabályt szeretné a többi bizottságra kiterjeszteni, de természetesen, ha ez működőképes, akkor mi a szigorúbb szabályoktól sem fogunk elzárkózni.

Ráadásul emellett, ahogy elmondtam, szükséges az is, hogy ezeket a szabályokat élővé tegyük, és ne lehessen azt megcsinálni, hogy valaki nem jelenik meg egy népképviselői szervnek, az Országgyűlésnek valamelyik bizottsági ülésén. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Először az írásban jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Schiffer András képviselő úr, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Annak idején, az előző ciklusban Mile Lajos képviselőtársunk volt az, akinek indítványára legalább annyit sikerült elérni, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság előtti megjelenési kötelezettséget elmulasztó személynek szankcióval kell szembenéznie. A megelőző húsz évben nagy kedvvel csináltak viccet a képviselőházból különböző szintű hivatalosságok, illetve különböző színű, leginkább kétszínű politikusok, legyen szó Matolcsy Györgyről vagy Gyurcsány Ferencről.

A meg nem jelenés egyébként közfontosságú ügyekben a parlament vizsgálóbizottsága vagy bármilyen parlamenti bizottság előtt, azt gondolom, megengedhetetlen. Amíg a megjelenési kötelezettség nincs szankcionálva, a szabálysértési szint, azt gondolom, elfogadhatóan arányos szint, addig a képviselőház nem tudja kifejezni az Alaptörvényben neki rendelt tevékenységét. Ráadásul onnantól kezdve, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság előtti megjelenés kötelező, nincs alkotmányos ok arra, hogy csak a Nemzetbiztonsági bizottság előtt legyen kötelező a megjelenés. Hiszen akkor rögtön adódik, hogy a Honvédelmi és rendészeti bizottság előtt például miért nem kötelező a megjelenés. És hát nincs igazából alkotmányos indok arra, hogy az összes többi szakbizottság előtti megjelenés miért ne lenne kötelező. Tudniillik a megjelenési kötelezettség mint olyan nincs szoros összefüggésben magának a Nemzetbiztonsági bizottságnak a portfóliójával vagy az átvilágítási kötelezettséggel, ami alá a tagokat rendeli. Tehát azt gondolom, egyébként is alkotmányosan aggályos helyzet az, ha ez a megjelenési kötelezettség kizárólag a Nemzetbiztonsági bizottságra vonatkozik.

Annyit szeretnék még elmondani, hogy természetesen a parlament a kormányzatot ellenőrző feladatát akkor tudja hízagamentesen ellátni, ha a Fidesz-KDNP, szemben a korábbi ellenzéki magatartásával, nem gáncsolja el folyton a vizsgálóbizottsági kezdeményezéseket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Látom, hogy Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából, szólásra jelentkezett. Szívesen tájékoztatom, hogy a

mai ülésnapon nem adhatom meg önnek a szót. *(Novák Előd: Ezért ülésezik a Házbizottság.)*

(18.10)

Megkérdezem, a további frakciók, illetve a független képviselők részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Jelzésre:)* Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom, az Országgyűlés méltósága, ami olyan gyakran szóba kerül itt a plenáris ülésen is, ehhez kapcsolódóan a bizottságok munkájáról is szót kell ejtenünk. Úgy gondolom, a bizottság akkor tudja az ellenőrző feladatait akadálymentesen, zavartalan módon ellátni, ha biztosítjuk azt, hogy erre lehetősége nyíljon. Jelenleg sajnos megtehetik azt politikusok, közéleti szereplők, hogy egyszerűen fittyet hánynak arra, hogy az Országgyűlésnek egy bizottsága meghívja őket, beszámoltatná őket, egyszerűen nem jelennek meg.

Egy rendkívül friss példát is tudok mondani: a Kulturális bizottság múlt heti ülésén, amely a sportért is felelős, nem jelent a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke, Gömöri Zsolt és Deutsch Tamás alelnök sem jött el *(Közbeszólások a Jobbik soraiból: Szégyen!)*, pedig a parasportolók közül többen megjelentek, és szeretnék volna számon kérni mind az elnököt, mind pedig a végtörlesztésre ötletet adó Deutsch Tamás alelnököt arról, hogy miközben nekik munkát kell vállalniuk sportolói tevékenységük mellett, illetve rendkívül szegény sorban élnek, miért fizetnek ki 3 millió forintot csak úgy a Magyar Paralimpiai Bizottság elnökének, akinek ráadásul a fizetése jóval magasabb, mint a sportolóké.

Úgy gondolom, ez egy gyáva és sportszerűtlen cselekedet volt Gömöri Zsolt részéről, és a fideszes kormánypárti képviselők hozzáállása is megerősítette őt ebben. Ugyanis erre a szituációra a Fidesznek nem az volt a válasza, hogy akkor egységesen lépünk fel, és hívjuk meg még egyszer Gömöri Zsoltot és Deutsch Tamást, hanem egész egyszerűen levették napirendről ezt a kezdeményezést, és a jelen lévő parasportolóknak sem tudtunk így szót adni ezen napirend keretében.

Ez a példa is jellemző arra, hogy Magyarországon sajnos az elmúlt 25 évben egy XX. századi gondolkodásmód uralkodott, ami az elszámoltatás hiányát és a felelőtlenséget testesítette meg *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*. A Jobbik olyan XXI. századot szeretne, ahol a felelőség megjelenik a politikai vezetők körében is. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megjegyzem, hogy a Novák család

elég elegánsan cselezte ki Kövér László házelnököt - gratulálok hozzá. Egyébként, ami a javaslat érdemét érinti, tisztelt képviselőtársaim, normális viszonyok között, ha valóban még egy igazi demokratikus jogállamban élünk, akkor akár lehetne gondolkodni egy ilyen javaslat elfogadásáról. Bár itt is meg kell említeni, hogy alapvetően a vizsgálóbizottságok politikai testületek, nem mások, ezért az ott való meg nem jelenésnek is inkább politikai következménye kell hogy legyen, és nem másféle következménye.

Másrészt viszont azt kell mondani, hogy gondoljanak abba bele, együtt ültük itt végig az elmúlt négy évet is azokkal a frakciókkal, amelyek most megszólalnak ebben a vitában, hogy a parlamenti többség miként élt vissza a jogaival az elmúlt öt évben, hogyan lehetséges az, hogy egyetlen vizsgálóbizottság például soha nem vizsgálta ennek a kormánynak a munkáját, csak az előző kormányokét. A legrotteszkebb ebben az volt, amikor a 2012-ben bekövetkezett Malév-csőd esetében 2010-ben ért véget a vizsgált időszak.

Szóval, nonszensz! Na most, ugyanezt csinálják a vizsgálóbizottságokkal, az állandó bizottságokkal és az albizottságokkal is. Egyre volt jó ez a szabály, hogy a kampány kellős közepén valóban Mesterházy Attila akkori pártelnököt meg lehessen úgy idézni a bizottsági ülésre, hogy abból megpróbáljanak a politikain kívül más következményt is kreálni. Ugyanakkor, amikor ugyanannak a Nemzetbiztonsági bizottságnak az ülésére Orbán Viktort idézték meg az ellene felmerült ügynökvád kapcsán, akkor Orbán Viktor nagyon könnyen ki tudott bújni a kötelezettség alól, mert a parlamenti többség egyszerűen nem támogatta az ő meghallgatását.

Magyarán szólva, éppen hogy a mindenkori parlamenti többség, és hangsúlyozom, jelenleg a jelenlegi erejével és hatalmával minden esetben visszaélő parlamenti többség kezébe adnánk egy olyan fegyvert, amit - azt gondolom - nem helyes. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Először talán azt kellene elérni, hogy a képviselők jelenjenek meg, egyébként kötelezettségüknek eleget téve a bizottság ülésein. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a további frakciók, illetve a független képviselők közül bárki kíván-e felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Staudt képviselő úr, tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nagyon sajnálom, hogy kormánypárti részről nem szólt hozzá senki. Holnap ki fog derülni, hogy támogatják-e ezt a javaslatot. Úgy gondolom, a vizsgálóbizottságok említése azért is jogos, hiszen a vizsgálóbizottságok létét és hogy ezt

sikerült elszabotálni, azt MSZP-javaslatra a Fidesz tette meg, és gyakorlatilag nem lehet semmilyen kényes ügyben felállítani vizsgálóbizottságot, hiszen megkerüli, gumijogszabályokat építettek a törvénybe. Ez önmagában botrányos. Az is botrányos, hogy emellett az állandó bizottságok sem tudják megfelelően végezni a feladatukat.

Én azt nem tudom elfogadni, hogy van a politika, ami a bizottságokban zajlik, az csak politikai szlogenek, csak a politika előtt kell azoknak megfelelni. Azért ennél komolyabb dolog egy népképviselői szervnek, a Magyar Országgyűlés bizottságainak a működése. Az emberek azt várják el, hogy ott megjelenjen valaki és igazat mondjon. Az egy másik dolog, hogy erre a jelenlévők milyen módon reagálnak, vagy ennek mi lesz a következménye. De az, hogy valaki elmenjen és elmondja a véleményét az ügyben, mindenkitől elvárható.

Szeretném megerősíteni újra, hogy eddig csak Vona Gábor jelent meg abban az esetben, amikor őt megidézték, és egyébként az az eset is egy politikai hecckampány volt, de ennek ellenére a Jobbik képviselője és a Jobbik elnöke elmegy és kifejti a véleményét. Senki nem lehet büszke erre a jelenlegi helyzetre. Talán emlékeznek még rá, amikor az előző ciklus elején Gyurcsány Ferenc a Facebookon írta meg, hogy ő nem is kíván elmenni a meghallgatásra. Azt hiszem, ez az elszámoltatást is megfelelő módon szimbolizálja, hogy ezt ő megtehetette, és azóta se történt semmi, és ha ezt a javaslatot nem fogják elfogadni, akkor még a szabálysértések terén sem fog...

Higgyék el, hogy az emberek 2018-ban ezt nem fogják elfelejteni! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Független képviselő indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az Európa Tanács nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezménye kötelező hatályának elismeréséhez és kihirdetéséhez szükséges intézkedések megtételéről szóló H/3964. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, aki az előterjesztők nevében kíván szólni ötperces időkeretben. Parancsoljon!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Amikor egy ilyen fajsúlyos kérdésről beszélünk, mindig érdemes ideidézni azoknak a tapasztalatait, akikről beszélünk. Egy áldozatnak a legnehezebb kiállni és beismerni, hogy mi történik vele: „24 éven keresztül őriztem a titkot a családom és a barátaim előtt. A külső szemlélő számára boldog voltam, tevékeny és sokak által irigyelt. Nagyon kevesen tudták csak a valóságot a borzal-

makról, amelyeken 24 éven keresztül kellett átmenem.” Egy 40 éves nő vallomásából olvastam fel.

A magyar kormány másfél éve írta alá az isztambuli egyezményt a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról. Ez az egyezmény, amely majdnem tíz év alatt készült el az Európa Tanács berkein belül, nagyon széles konszenzusra alapul, ideológiamentes és rendkívül előremutató. Elvi kereteket is kialakít arra, hogy hogy kell kezelni ezt a kérdést, és pontos javaslatokat tesz, hogy milyen intézményrendszert kell felállítani ahhoz, hogy sok százezer nő és bántalmazott gyerek élete könnyebbé váljon.

Ez az egyezmény áttörés, mert a kormányokat felelőssé teszi azért, hogy védjék meg az ő országaikban élő bántalmazott nőket és gyerekeket. Ez az egyezmény azokat a vitákat, amelyek összemossák a nőket és a férfiakat érő erőszakot, vagy áldozatként mutatják be, az áldozatokat hibáztatják az erőszakért, ellehetetleníti, mindannyian tudjuk ma már, hogy mi a valóság. Ezzel az egyezménnyel már nem lehet félrebeszélni a családon belüli erőszak kérdéseiről.

A nőket és a gyerekeket érő erőszak megakadályozása és felszámolása egyszerűen civilizációs feladat mindannyiunk számára. Az isztambuli egyezmény egy olyan protokoll, egy olyan javaslat, amely a kezünkbe adja a megoldást, hogy érdemben előrelépünk.

(18.20)

Ma Magyarországon nem áll rendelkezésre sem megfelelő intézményrendszer, sem megfelelő szakmai tudás, képzettség ahhoz, hogy valóban a hatóságok segíteni tudjanak a rászorulóknak, illetve hogy megelőzhetőek legyenek ezek a borzasztó tragédiák. Ezért kell az isztambuli egyezményt Magyarországon minél előbb ratifikálni.

Pár nappal ezelőtt a kormány betervezte egy országgyűlési határozattervezetet, az EMMI magának feladatot adott az EMMI-nek, valami kapcsolaton belüli erőszakkal kapcsolatos ügyekről. Azt gondolom, hogy ez egy lepkekönyví javaslat ahhoz képest, hogy van a kezünkben egy nagyon széles megalapozottságú nemzetközi egyezmény, amelyet Magyarország is már aláírt. A betervezett javaslat, aminek egyébként a vitája pénteken lesz, nyomokban tartalmazza csak az utalást az isztambuli egyezményre, ambícióhiányos, és sugárzik belőle az elkötelezetlenség, az elkötelezettség hiánya a kormány részéről. Azt gondolom, hogy az a javaslat nem fogja megteremteni azokat a kereteket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy Magyarországon minél hamarabb érdemben javítani lehessen a nők elleni és a családon belüli erőszak területén.

A valódi megoldást az isztambuli egyezmény jelenti. Jó, ha mindannyian megtanuljuk ennek az egyezménynek a nevét, ennek a céljait, mert ez egy igazi, nagyszerű eszköz a kezünkben. Semmiféle harmadikutas, a valóságot elleplező megoldások nem tudják pótolni ennek az erejét. Ezért javaslom az

Országgyűlésnek újra, többedik alkalommal, hogy vegye napirendjére az isztambuli egyezmény ratifikációjának kérdését, és vállalja azt a nagyszerű feladatot, hogy ez az Országgyűlés lesz az, amely ezt a komoly civilizációs feladatot magáénak tekinti, és meg fogja oldani. Kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkező képviselőknek adom meg a szót. Ezek sorában is elsőként Lukács László György képviselő úrnak, Jobbik. Tessék!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat preambuluma fogalmazza meg azokat a célokat, hogy miért is van a javaslatban foglaltakra szükség. Ezzel a Jobbik egyébként maradéktalanul egyetért. A cél tehát az, hogy a családon belüli erőszak felszámolására kerüljön, a nők elleni erőszakot hatékonyan megakadályozzuk, nagyon is fontos, de a megoldási javaslat még talán így is hiányos. Fontos, hogy ne tegyünk indokolatlan különbséget erőszak és erőszak között, terjesszük ki így a család valamennyi tagjára, legyen ő a várományosa egy családi pozíciónak, a családi áldásnak, vagy legyen aktív tagja, vagy legyen akár férfi vagy női tagja a családnak, kiterjesszük rájuk is.

Így például a családon belüli erőszaknál méltatlanul nem esik szó az abortusz kérdéséről, ahol sajnos a legvédtelenebb, a legkiszolgáltatottabb, legártatlanabb személyek, akiket a jog egyébként védene, esnek áldozatul a családon belüli erőszaknak. Az elmúlt évszázadban 6 millió magyar magzat nem tudott megszületni, erre a számra mindig emlékezünk kell.

De figyelni kell a férfiak elleni erőszakra is, márpedig a családon belüli vitákban, a családon belüli úgynevezett házastársi játszmák keretében nagyon sokszor esik a férfiaknak is bántódásuk. Erre is ki kell terjeszteni.

Éppen azért is lenne szükség erre, mert maga a preambulum is így nyilatkozik és fedi le ezt. Azt írja, hogy az Országgyűlés elítéli az erőszak minden formáját, ezek közül is különösen azokat, amelyekben fizikai és érzelmi szempontból védtelen nők, gyermekek az áldozatok. Nyugodtan kijelenthetjük, hogy a Jobbik sem kér többet, mint azt a higgadtságot és azt a kiterjesztő értelmezést, amelyben el kell indulni, és amely irányába lépni kell.

Itt lenne az idő, hogy a kormány is félretegye ebben a kérdésben az arroganciát, és jól mérlegelve az elhangzottakat, legyen az akár a liberálisabb pártok, legyen az a baloldal vagy akár a Jobbik részéről,

terjessze ki abba az irányba, amit a Jobbik javasol, így a magzatoknak az Alaptörvényből eredő védelmére is ezen irányban a védelmet, így a Jobbik javaslatát mindkét irányban úgy, hogy erőszak és erőszak között különbséget ne tegyünk. Ezt javasoljuk. A Jobbik egyébként tartózkodni fog a javaslat szavazásakor. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Szél Bernadett képviselő asszony, LMP. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP frakciója természetesen támogatja a javaslatot, és követeljük a kormány határozott fellépését a nők elleni erőszak és a családon belüli erőszak minden formájával szemben.

Sajnos a kormánynak a határozottságából eddig nem sokat tapasztaltunk, ha a nők elleni erőszakra volt szó. A civilek és az LMP kitartó nyomására ugyan sikerült önálló büntetőjogi tényállássá tenni a kapcsolati erőszakot, de utána a kormány, mint aki jól végezte a dolgát, hátradőlt, és azóta se látjuk azt az eltökéltséget, ami ahhoz kellene, hogy ezt a küzdelmet folytassuk.

Tavaly ugyan felcsillant a remény, amikor Magyarország is aláírta az isztambuli egyezményt, de a ratifikáció, vagyis az egyezménynek a magyar jogba való ültetése azóta is késik. Pedig információink szerint az Igazságügyi Minisztérium munkacsoportja már előkészítette a ratifikációt, és a kormány elé terjesztette döntésre a szükséges lépéseket tartalmazó jelentést. A kérdés az, hogy a kormány miért nem lép előre ezen az úton, ki az vagy kik azok a kormányban, akik úgy gondolják, hogy ezzel gyakorlatilag önként bevégezték a dolgukat, és mostantól kezdve ezzel a kérdéssel nem kívánnak érdemben foglalkozni.

Kedvelt kormányzati kifogás az, hogy más országok esetében is mennyi idő telt el az egyezmény aláírása és ratifikációja között. Ugye, nem is olyan rég, amikor interpelláltam ezt a témát, akkor maga államtitkár asszony válaszolta, hogy Magyarországnak ennek a szellemében még mennyi ideje lenne hátra. Igen ám, de ezek az országok sokkal korábban aláírták ezt, mint Magyarország, meg egyébként is azt gondolom, hogy itt lenne az idő, hogy a kormány ne kifogásokat keressen és takarózzon, hanem őszintén felvállalja azt, hogy egy olyan országot vezetnek pillanatnyilag önök, ahol hetente egy nő esik áldozatul családon belüli erőszaknak, és én végre látni szeretném azt az eltökéltséget önökben, hogy ezt a jelenséget megállítsák.

A tét óriási. Azt kérem önöktől, ne hagyják azt, hogy továbbra is hetente szedjen áldozatot az erőszak, tegyenek ellene. A bántalmazott, erőszakot elszenvedett nőknek ugyanis valódi segítségre van szükségük, és ezt jelenleg nem kapják meg. Kérem, térjenek jobb belátásra!

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Folyamatosan újra be fogjuk adni, míg végre nem lesz fontos a kormánypártnak. A kormánypárt azt gondolta, hogy ha a családon belüli erőszakot átnevezi kapcsolati erőszaknak, akkor ezzel minden probléma meg van oldva.

Én nem a nőkről szeretnék beszélni, hanem itt gyerekekről is beszélünk, fogyatékos emberekről és idős emberekről is. Beszélünk férfiakról és nőkről úgyszintén. És amikor a nőket, édesanyákat éri valamilyen erőszak, annak legtöbbször maga a gyermek is elszenvedője. Lehet, hogy fizikálisan nem, de lelkiileg folyamatosan ki van téve az erőszaknak.

Hetente egy nő hal meg bántalmazás révén, és havonta egy gyermek. Én nem tudom, hogy miért nem hatja már meg a Fidesz-KDNP soraiban ülőket ez a szám, vagy ha például arról beszélünk, hogy egy vagy két héttel ezelőtt Pápán egy 25 éves nőt szúrt a volt párja fényes nappal halálra 35 késszúrással úgy, hogy a nő anyaotthonban volt gyermekével, már régen nem az élettársával volt egy ingatlanban. Vagy Püspökladányban az elmúlt hetekben derült ki, hogy rendszeresen erőszakolta meg a férje úgy a feleségét, hogy minden este elkábította. Rossz volt már a házasságuk.

Hány ilyen esetnek kell még Magyarországon megtörténnie? Hány nőnek kell meghalnia? Hány gyermeknek, hány fogyatékos embernek és idős embereknek kell még elszenvednie nap mint nap az erőszakot, csak azért, mert a kormány nem akarja ezt meglátni?

Igaz, pénteken fogunk tárgyalni egy határozati javaslatot, de ez semmire nem megoldás. Ott is csak lehetséges dolgokról beszélünk, tényleges előremutató intézkedések nincsenek a kormány részéről meg benne. Nem értjük, folyamatosan hivatkoznak arra, hogy több év kellett a többi országnak is ennek a ratifikálására. Lassan Magyarországon is több évről beszélhetünk, és jó lenne már, ha a kormány figyelembe venné, hogy ez nagyon fontos számunkra. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Petneházy Attila képviselő úr, Fidesz!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szomorúan emelkedtem szólásra, és azt is megmondom, hogy miért. Több okom is van, és erre a mai nap kellő muníciót is nyújtott nekem, már a szomorúságomhoz.

Az első az, hogy az ember, amikor ilyen dolgokról hall, hogy családon belüli erőszak, és ha épeszű, akkor azt hiszem, pártállástól függetlenül elszomorodik, a szíve facsarodik.

A másik, ami miatt szomorú lettem, viszont az a dolog, hogy ha valaki pontosan a dolog kényessége és a dolog nehéz szívet okozó volta miatt politikai célokra használja fel ezt, amire hallhattuk. És ahogy

teszi ezt, és nem fogok szándékosan nevet mondani, de a legnagyobb tisztelettel mégis határozottan azt mondom, hogy visszautasítom azokat a mondatokat, amelyek úgy próbálják beállítani a Fidesz-KDNP-frakciót, mintha érzéketlen emberek foglalnának helyet a soraikban.

(18.30)

Mintha úgy állítanák be a Fidesz-frakciót, mint ha... *(Dr. Bárándy Gergely: Csak a támogatást kérjük!)* - erre is ki fogok térni, a bekiabálásokra. Úgy állítanák be, mintha nem érdekelné őket a családon belüli erőszak. Igenis, ez nem igaz, és én ezt mint magánszemély és mint családapa is kikérem magamnak.

Arról nem beszélve, hogy milyen hangnem uralkodik, és önök nem veszik észre, hogy milyen hihetetlenül befolyásoljuk a közvélekedést, a köznyelvet és a közviselkedést, és ha tetszik, ha nem, mi is hozzájárulunk ehhez.

Az pedig végképp nem igaz, hogy a Fidesz kormányzata és a Fidesz-frakció ne foglalkozna ezzel, a már említett kapcsolati erőszak elleni hatékony fellépés az egyik, ha tetszik, ha nem, mégiscsak Balog Zoltán miniszter úr által fémjelezve odakerült. *(Dr. Bárándy Gergely: Varga István botránya miatt, csak úgy megjegyzem, ő mondta, hogy szüljenek a nők!)* Mindannyian tudjuk, hogy egy albizottság létrehozása van folyamatban, amelyik szintén az isztambuli egyezmény problémáját járja körül, és az isztambuli egyezmény miatt is jön létre.

Úgyhogy azt hiszem *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.)* teljesen fölöslegesen zajlik egy hangulatkeltés...

ELNÖK: Képviselő úr, kérem szépen, fejezze be!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): ...ez ügyben, hiszen nyitott kapukat döngtet mindaz, aki erről a dolgról beszél, hiszen *(Kikapcsolják a mikrofonját.)* senkinek nincs más véleménye, mert még egyszer mondom: ez a probléma már...

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Két perc állt rendelkezésére, tisztelettel el kellett vennem a szót.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni, minthogy más jelentkezőt nem látok. Igen, parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Hát, akkor csupa jó hír hangzott el itt a mai nap, ezek szerint az isztambuli egyezmény fontos a kormánypártnak, és létre fog jönni egy albizottság. Én nagyon várom, hogy abban végre el tudjak kezdeni működni, hiszen sok időt töltöttem részben olyan nők között, akik bántalmazás áldozatai, részben olyan szakemberekkel, akik ehhez igazán értenek. Sőt, az Európa Tanácsnál dolgoztam korábban, tehát ennek az egyezménynek a létrehozásában is

részt vettem. Úgyhogy az kiváló, hogyha ez a parlament végre ezt egy albizottság formájában is napirendre tűzi, alig várom már, hogy ez megtörténjen.

Ezek szerint jól gondolom azt, hogy akkor a kormánypártnak semmi akadályt nem fog jelenteni, hogy ezt a javaslatot megszavazza a holnapi napon, hiszen ez semmi másról nem szól, mint hogy ez a parlament elkötelezi magát amellett, hogy a nők elleni és a családon belüli erőszak ellenében hatékonyan fel fog lépni, és utat ad a kormánynak, hogy dolgozzon rajta. Én Berke Barna államtitkár úrral beszéltem nem olyan régen, tudom, hogy hol állnak az előkészített munkák, tudom, hogy nagyon az elején tart ez a munka.

Tehát örömmel várom, hogy holnap megszavazzák a javaslatot, és az albizottság keretein belül folyamatosan konzultáljanak ellenzékkel, szakmai szervezetekkel, civil szervezetekkel, és egy közös, integrált, hatékony megoldással tudjunk a magyar nőknek és gyermekeknek - akik egyébként 90 százalékból érintettek az erőszak mindenféle formájában - komoly védelmet nyújtani.

Úgyhogy nagyon örülök, hogy ezt a hozzászólást hallottam Petneházy úrtól. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, hogy a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető jogkövetkezési határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás alapján kötött Adminisztratív és Technikai Végrehajtási Megállapodás kihirdetéséről, valamint ezzel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája.**

Az előterjesztés T/4823. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Külügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló jelentését pedig T/4823/4. számon megkapták. A Honvédelmi bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4823/3. számon kapták kézhez.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, nem.

ELNÖK: Államtitkár úr jelzi, hogy nem, illetve most nem. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Külügyi bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során, tájé-

koztatom önöket, kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Írásban előre senki sem jelentkezett. Normál szót kérőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, MSZP. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mivel az alapmegállapodás elfogadását is támogattuk, az abban meghatározott együttműködési formák gyakorlati megvalósításához szükséges technikai rendelkezéseket tartalmazó végrehajtási megállapodás elfogadását is támogatja a Magyar Szocialista Párt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most reagálni. Államtitkár úr mutatja és jelzi, hogy igen. Ön é a szó, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni az Országgyűlésnek a vita korábbi szakaszában, illetőleg a most elhangzott hozzászólás keretében elmondott támogató nyilatkozatokat. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a zárószavazás során is támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnap ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Kósa Lajos, Szatmáry Kristóf, Tuzson Bence képviselő urak, Fidesz, önálló indítványa T/4288. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4288/4. számon, jelentését pedig T/4288/5. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4288/7. számon, összegző jelentése pedig T/4288/8. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen maximum 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság június 4-ei ülésén a Házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a T/4288. számon benyújtott, a diákok iskolaszövetkezeti munkavállalásának és a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-kölcsönzés keretében történő foglalkoztatásának elősegítéséről szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen szavazattal és 2 tartózkodás mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot nyújtott be. Az összegző módosító javaslat egyrészt tartalmazza a Gazdasági bizottság módosító javaslatát, másrészt a Törvényalkotási bizottság részben a szakbizottság indítványát pontosító saját javaslatát.

A Gazdasági bizottság indítványa figyelembe veszi azt, hogy a gyakorlat szerint a magyarországi foglalkoztatási viszonyok alapján a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatását főleg termelő cégek végzik, nekik van lehetőségük arra, hogy különböző termelési folyamataikkal foglalkoztassák ezeket a munkavállalókat. Így alapvetően az ő feladatuk és lehetőségük, hogy az ekvivalenciaelv szem előtt tartásával a megváltozott munkaképességű munkavállalókat foglalkoztassák, függetlenül attól, hogy az saját állományú munkatárs, vagy kölcsönzött.

A fő cél tehát az, és ebben az esetben, úgy gondolom, mindannyian egyetértünk pártállástól függetlenül, hogy minél több megváltozott munkaképességű ember munkához jusson. Ezért a módosító javaslat tartalmazza, hogy amennyiben a kölcsönbe adó foglalkoztat megváltozott munkaképességű munkatársakat, úgy ezt a fizetési és foglalkoztatási kötelezettséget egyoldalú nyilatkozattal átvállalhassa a kölcsönbe vevőtől.

A Törvényalkotási bizottság önálló javaslata a hatálybalépés korrigálásán túl fogalom pontosítást is tartalmaz, megteremtve az összhangot a törvényjavaslat és a munka törvénykönyve között.

A törvényjavaslat egyik célja egyébként, hogy a passzív státusban lévő, felsőoktatásban lévő hallgatókra ugyanazok a kedvezmények vonatkozzanak, mint az aktív állapotban lévőkre, így a diákszövetkezetekben a foglalkoztatásuk lehetősége ugyanakkora legyen.

A másik nagyon fontos cél pedig, hogy növeljük és védjük a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatását a munkaerő-kölcsönzés területén is. Ehhez kérjük támogatásukat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Cseresnyés Péter: Igen.)* Képviselő úr, ön nem tartozik az előterjesztő képviselő... *(Cseresnyés Péter: Most délután írtam alá a nyilatkozatot, hogy csatlakoztam.)* Szép dolog, szép dolog, ön é a szó. *(Derűtség.)*

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselőtársaim! Azt hiszem, azt mindannyian elismerhetjük, hogy nagyon fontos területtel foglalkozik ez a törvényjavaslat. Részletekbe nem akarok azért menni, mert az előbb a Törvényalkotási bizottság részéről az indokok elhangzottak, hogy miért volt szükség erre a szabályozásra, de néhány gondolatot szeretnék mondani, néhány adattal együtt természetesen.

Magyarországon évente átlagosan 180-200 ezer tanuló vállal valamilyen alkalmi munkát, akiknek jelentős része, legalább 130 ezer fő iskolaszövetkezetekben dolgozik. Ez a lehetőség, tulajdonképpen ez a munkaforma munkatapasztalatot és pénzkereseti lehetőséget ad a diákoknak. A javasolt rendelkezés egyértelművé teszi, hogy a társadalombiztosítási ellátásokkal kapcsolatos jogosultsági szabályok és a szociális hozzájárulási adó megfizetése alóli mentesség szabálya a tanulói vagy a hallgatói jogviszony fennállásához kötődik, amelybe beletartozik a tanuló vagy hallgató 25. életévének betöltéséig a tanulói-hallgatói jogviszony szüneteltetésének időtartama is. Ez az egyik nóvum ebben a javaslatban.

A másik része a megváltozott munkaképességű embereknek, munkavállalóknak a munkába állásával foglalkozik, amely arról szól, hogy a magyarországi foglalkoztatási viszonyok a munkaerő-kölcsönzés vonatkozásában azt a tendenciát mutatják, hogy a kölcsönvevők a munkaerő megrendelése során alacsony számban igénylik a megváltozott munkaképességű személyek kölcsönzését, sőt bizonyos esetekben kifejezetten elutasítják az ilyen személyek foglalkoztatását. Ennek elősegítése érdekében, mármint az ő foglalkoztatásuknak az elősegítése érdekében egy könnyítést tesz a javaslat, így az egyenlő bánásmód követelményének a munkaerő kiválasztására vonatkozó része tekintetében a kölcsönvevő és a kölcsönadó egyetemlegesen felelni fog. Egy-egy munkavállaló fel nem vétele a szolgáltatást igénybe vevő felelőssége is lesz, tehát a felelősségi fokokat fogja a javaslat elfogadás után szabályozni. Így tulajdonképpen, amennyiben a kölcsönadó foglalkoztat megváltozott munkaképességű munkavállalót, úgy az utána keletkező fizetési és foglalkoztatási kötelezettséget egyoldalú nyilatkozattal átvállalhatja a kölcsönvevőtől.

Ezzel a két területtel foglalkozik ez a javaslat, ebben kérném a támogatásukat, hogy elfogadás után egyre több és minél több fiatal, hallgatói vagy tanulói jogviszonnyal rendelkező ember vállalhasson munkát, a megváltozott munkaképességű emberek pedig könnyebben tudjanak munkát vállalni, és nagyobb igényt legyen az ő munkájukra. Köszönöm.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem, a kormány részéről kíván-e felszólalni Tállai András államtitkár úr. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Azt szeretném elmondani, hogy a kormány az önálló indítványt

támogatja, és természetesen a módosító javaslatokat is. Kérjük, hogy a parlament is támogassa ezt a holnapi szavazásnál. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ezek közül is elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A diákok iskolaszövetkezet keretei között történő munkavállalása egyre inkább és egyre fontosabb dologgá válik Magyarországon. Ez egy atipikus foglalkoztatási forma, tehát valami olyasmiről szól, hogy az adott időszakban, adott képességek, illetve a rendelkezésre álló lehetőségek figyelembevételével legális forrásokhoz hogyan lehet hozzájutni. Ezért nyilván ennek a szabályozása is fontos. Fontos már csak azért is, mert nagyjából Magyarországon olyan 200 ezer fiatalot érint egy adott esztendőben az - idézőjelbe tett - alkalmi munkavállalás lehetősége, és nagyjából az iskolaszövetkezeti keretek között, a diák-, iskolaszövetkezeti keretek között olyan 120-140 ezer között pulzál az érintettek száma, tehát jelentős. Nyilván persze, az lenne a jó, ha ezt megint nemcsak statisztikai értelemben használnák - vagy próbálnák meg kihasználni úgy, tudják, mint a közfoglalkoztatottakat meg a külföldön munkát vállalókat, amikor beleszámítják a magyar statisztikákba -, hanem az alapvezérelv az lenne, hogy hogyan és miképpen lehet segítő kezet nyújtani ennek a korosztálynak, adott esetben a diákok iskolaszövetkezet keretei között történő munkavállalása kapcsán.

Itt volt hosszú éveken keresztül egy hiány, ami fennállt, nagyon sokszor szóba hoztuk itt, a Parlament falai között is az elmúlt öt esztendőben, hogy ezen változtatni kellene, az ésszerűség is ezt diktálta; ez alapvetően az aktív és a passzív jogviszony keretei között lévő fiatalok között fennálló különbségről szól. Magyarul, azokat érintette negatívan, akik adott esetben például egy év halasztás időszakát éltek meg, és ebben az időszakban gyakorlatilag nem lehettek pozitív értelemben érintettjei mindazoknak a támogatási formáknak, lehetőségeknek, amelyeknek az aktív keretek között lévők viszont haszonélvezői voltak. Ez a törvénytervezet most ezt a különbséget kívánja feloldani, persze limitálva egy felső határral, a 25 év alattiakat érintő korhatárral felülte, de azt gondolom, hogy ezzel együtt is ez végre pozitív.

Most már csak azt nem tudom, hogy mi az, ami a kiváltó ok volt e tekintetben: a sorozatos, folyamatos, éveken keresztül szakmai érvek sokasága jutott el önökhöz, és ez hatotta meg önöket, vagy a népszerűségvesztésük okozza mindazt, hogy egyre inkább

megpróbálnak minden olyan típusú dologban változást eszközölni, amitől talán némi növekményt remélnek e tekintetben. Mindegy, bármi is volt az, akár az észérvek, akár a népszerűségvesztés juttatta el önöket ide, azt gondolom, hogy jó az a megoldás, hogy végre hozzá tudtak nyúlni, és ezt a hiányosságot korrigálni kívánják. Ehhez, azt gondolom, a mi támogatásunkat is élvezni fogják.

A másik része ennek a törvénytervezetnek a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásáról, tehát a munkaerő-kölcsönzésről szól. Azt hiszem, hogy mindenki ismeri, vagy legalábbis remélem, hogy nagyjából Magyarországon 500-600 ezer megváltozott munkaképességű ember éli az életét, legalábbis azok, akik magukat is ebbe a körbe tartozónak tartják; ettől több egyébként, a tartósan betegviszony keretei között lévők aránya meghaladja az egymillió főt, de maradjunk csak a megváltozott munkaképességűeknél. Ők is többen vannak, mint 500 ezren. Ilyen értelemben nyilván fontos az, hogy egy félmillió köré érintő szabályozásforma tiszta legyen. Én ma is érzek aggályt e tekintetben, és ezt szeretném megosztani önökkel, illetve a figyelmüket is szeretném felhívni erre. Egy munkaerő-kölcsönzés tekintetében nyilván mindig van az érintett ember, az alany, akiről szól a történet, és van a munkaerőt kölcsönbe adó meg a kölcsönbe vevő.

Tisztázni kellene, hogy mi a szerepe a kölcsönbe adónak és a kölcsönbe vevőnek e tekintetben. A kölcsönbe vevők általában - nyugodt lelkiállással mondhatjuk - viszonylag alacsony számban és arányban igénylik a megváltozott munkaképességű embereket foglalkoztatási forma életre hívása tekintetében, azaz munkavégzésre, megpróbálják magukat bizonyos értelemben kihúzni ezen megváltozott sajátossági jegyekkel bíró emberek foglalkoztatásából. A szomorú példa, csak így oldaljegyzetként mondom, szomorú példa az erre, ami az államigazgatásban van, mondjuk, a minisztérium keretei között is érdemes lenne sorba venni a megváltozott munkaképességű embereknek a számát és az arányát, a minisztériumok keretei között történő foglalkoztatáshoz illetően.

(18.50)

És a képviselőtársaim, főleg a kormánypártiak, azt hiszem, igencsak rácsodálkoznának, ha ezeket a számokat, arányokat ismernék. Tehát lenne tennivaló, lenne mit tenni e tekintetben az államigazgatás és a minisztériális felületek tekintetében is.

Az esélyegyenlőség és az egyenlő bánásmód kiterjesztése, annak a biztosítása: nem tudok másképp fogalmazni, csak úgy, hogy ez a gyakorlatban igazából nem érvényesül. Ezek az emberek egyébként is hátrányos helyzetben vannak, de a munkaerő-kölcsönzés tekintetében olybá tűnik, hogy még hátrányosabb helyzetbe kerülnek; ezen mindenképpen változtatni kell.

Szóval, azt mondtam, hogy tisztázni kell a kölcsönbe adó és a kölcsönbe vevő szerepét, tisztázni

kell a feladatát, a felelősségkörét, tisztázni kell azt, hogy ki a tényleges foglalkoztató valójában. Azonos szabályok kell hogy megillessék a megváltozott munkaképességű embert is a foglalkoztatása kapcsán, ugyanúgy, mint a normál jogviszony keretei között történő foglalkoztatásnál. De még egyszer hangsúlyozom, ne a statisztikai létszám növekedésében, növelésében gondolkodjanak csak, mert ha ebben gondolkodnak, akkor önmaguk becsapásának eleget tesznek, de a valós probléma megoldásában segítő kezet nem nyújtanak.

Tudják, ismerik, a munkaadóknak rehabilitációs hozzájárulást kell fizetni. Ezért mondtam, hogy tisztázni kell a kölcsönbe adó és a kölcsönbe vevő szerepét, mert ez egy jelentős tétel. Ha a 25 fő foglalkoztatotti létszám felett az 5 százalékot nem éri el a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatási aránya, akkor egy jelentős összeget, 964 500 forintot kell megfizetni egy adott esztendőben egy adott fő nem foglalkoztatása okán. Ezért kell tisztázni ezt a kettősséget, és arra szeretném felhívni a figyelmüket, hogy a törvénytervezetben a kölcsönbe vevő szóhasználata jelentik meg, az van egyértelműsítve, az indoklási részében meg a kölcsönbe adó van egyértelműsítve. Tisztázni kellene, hogy melyik az, amelyekre vonatkoztatjuk például adott esetben a rehabilitációs hozzájárulás megfizetési kötelezettségeit, ha nem teljesülnek azok a peremfeltételek, amelyeket az előbbieken felsoroltam; 25 fő felett az 5 százalékot nem éri el a foglalkoztatottság mértéke.

Egy szó mint száz: ezekkel a bizonytalanságokkal együtt is, amelyeket szerintem tisztázni kell és egyértelművé kell tenni - azért, mivel a diák-, iskolaszövetkezet keretei között végre, hosszú évek elmaradása után, a szakmai érvek előtt meghajolva, vagy mint mondtam, a népszerűségük csökkenése okán mindent megkísérelve némi pozitív lépést tesznek a passzív és az aktív viszonyok kiegyenlítése tekintetében, illetve mivel nem rosszabb pozíciót teremtenek a megváltozott munkaképességűek kölcsönzését érintően -, a Magyar Szocialista Párt minden valószínűség szerint a holnapi napon támogatni fogja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Ikotity István képviselő úr, LMP!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az összegző módosító javaslat egyik része csak szövegpontosítás, de a másik része gyakorlatilag kiüresíti az eredeti javaslat megváltozott munkaképességűekre vonatkozó részét, ezért ezt nem tudjuk támogatni. Már a javaslat benyújtásakor nyilvánvaló volt, hogy a két kormánypárti képviselő csak azért terjesztette be, hogy ne kelljen az LMP ugyanezen tárgyú javaslatát megszavazni. Az előtt a bizottsági ülés előtt egy nappal jelent meg a parlament honlapján Szatmáry Kristóf és Kósa Lajos javaslata, és került fel gyorsan a bizottsági ülés napi-

rendjére is, amikor az LMP passzív féléves hallgatókat támogató javaslatát is tárgyalta a bizottság. Ez egy eléggé átlátszó húzás volt, ezért bele kellett rakni egy olyan módosítást is a javaslatba, amitől már azt mondhatják, hogy az önök javaslata túlmutat a miénken, tehát szó sincs a javaslatunk lekopírozásáról.

Ez a plusz, ami az önök előterjesztésében volt, a megváltozott munkaképességűek munkaerő-kölcsönzését lett volna hivatott elősegíteni, ahogy az eredeti javaslat ki is mondta. Jelenleg ritka a megváltozott munkaképességű személyek kölcsönzése, mert a munkáltatók sok esetben kifejezetten elutasítják a foglalkoztatásukat. A jelenlegi szabályok nem is ösztönzik őket erre, mert a rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettségének megállapításakor nem a kölcsönvevőnél számítanak bele a létszámba, így nem is érdekelték abban, hogy megváltozott munkaképességű munkavállalókat kölcsönözzenek. Az eredeti javaslatunk kimondta volna, hogy a kölcsönzött dolgozók a kölcsönvevőknél, azaz a tényleges foglalkoztatóknál számítsanak bele a taglétszámba a megváltozott munkaképességű kötelező foglalkoztatási szintjének vizsgálata során, csak így érvényesülhetett volna az egyenlő bánásmód követelménye.

A javasolt módosítás viszont egy olyan kiskaput hagy, amely teljesen kiüresíti az eredeti javaslatot, lehetővé teszi ugyanis, hogy a kölcsönadó nyilatkozata esetén a kölcsönbe adónál vegyék számításba a kölcsönzötteket a foglalkoztatási kötelezettségek vizsgálatakor. Ha ez így lép életbe, akkor megteheti majd a foglalkoztató és keres magának egy olyan munkaerő-kölcsönzőt, amelyik vállalja ezt a nyilatkozatot, miközben teljesen nyilvánvaló, hogy az, hogy a munkaerő-kölcsönző kölcsönöz-e megváltozott munkaképességű embereket, nem az ő döntésén múlik, hanem azon, hogy van-e igény a megváltozott munkaképességűek kölcsönzésére. Ha ezt nem az eredeti formában fogadják el, egészen biztosan nem fog a továbbiakban sem érvényesülni az egyenlő bánásmód követelménye.

Azt is hozzá kell tenni ugyanakkor, hogy a munkaerő-kölcsönzésre vonatkozó szabályozás is módosításra is szorul. A kormány a kizsákmányolás törvénykönyvében lazította ezen a téren a szabályokat, amivel a munkavállalók járnak rosszul. A munka törvénykönyvében a kormány a munkaerő-kölcsönzőnek kedvezve a kölcsönzött munkavállalóra hátrányos rendelkezéseket fogadott el: kétségessé vált a kölcsönzött munkavállalók végkielégítéshez való joga, és a felmondási idő is kevesebb lett, mint a rendes munkavállalók esetében, 30 nap helyett 15 nap lett. Ráadásul a kölcsönzött munkavállaló a legkönnyebben kirúgható dolgozó, a kölcsönvevő bármiikor megszabadulhat tőle, még akkor is, ha egyszerűen beteg lesz. A kikölcsönzés megszűnése már önmagában felmondási ok lehet: ha a kölcsönvevő visszaküldi a munkavállalót a kölcsönbe adóhoz, ez már elég indok a munkaviszony megszüntetéséhez. Arról nem is beszélve, hogy öt évig lehet ebben a formában foglalkoztatni embereket.

Az LMP tehát nem fogja támogatni a módosítást, mert az visszalépést jelent az eredeti javaslathoz képest az egyenlő bánásmód követelményeinek érvényesülése szempontjából. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4884. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitáról szóló módosító javaslatát T/4884/14., részletes vitáról szóló jelentését pedig T/4884/15. számon megismerhették. A Vállalkozásfejlesztési bizottság mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitáról szóló jelentését T/4884/13. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4884/17. számon, összegző jelentése pedig T/4884/18. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság június 5-ei ülésén a házszabály 46. §-a szerint megtárgyalta a T/4884. számon benyújtott, Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen, 5 nem és 2 tartózkodás mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot nyújtott be.

(19.00)

A Törvényalkotási bizottság módosító javaslata egyrészt tartalmazza a Költségvetési bizottság egy pontos, másrészt a Törvényalkotási bizottság 21 pontos saját módosító indítványát. A Költségvetési bizottság javaslata egyértelművé teszi a filmszakma számára, hogy közvetett finanszírozási források

2016-ban is rendelkezésre fognak állni, mégpedig reményeink szerint a mozgóképtörvényben rögzített összeg akár 2 milliárd forinttal meg is haladhatja az idén letéti számlán szereplő összeget.

Kiszámítható és átlátható viszonyokat azonban nemcsak a filmiparban szeretnénk, hanem a reklámpiacon is. A Törvényalkotási bizottság módosítójának célja, hogy a reklám közléte, illetve a médiahirdetési felület értékesítője nyújthasson árengedményt a reklámközvetítőnek a reklám közzétételi díjából azzal, hogy a reklámközvetítő köteles azt a reklámozó vagy a reklámozó nevében eljáró reklámközvetítő felé teljes mértékben érvényesíteni. Kimondatik ugyanakkor, hogy a reklámközvetítő nem működhet közre olyan reklámszerződés létrejöttében, amelynek létrejöttében a tulajdonában álló médiahirdetési felület értékesítője járt el. A törvényjavaslat kiegészítésére egyébként elsősorban azért volt szükség, mert a hirdetési és a reklámfelületek értékesítését gyakran nem a reklám közléte látja el, hanem az ő megbízása alapján eljáró értékesítőház, vagyis a sales house.

Végezetül megjegyzem, hogy a módosító javaslatnak köszönhetően az államadósság csökkentésével összefüggő szabályok ugyanazon törvényben kerülnek megállapításra. A javaslat a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben helyezi el az államadósság-mutató számításával kapcsolatos fogalom meghatározásokat és a központi költségvetés tervezésére vonatkozó, a kormányzati szektor egyenlegének meghatározásával összefüggő követelményeket is. A magyar kormány tehát továbbra is elkötelezett az államadósság folyamatos csökkentése mellett, mely folyamatban már most is komoly eredmény mutatható fel. Ehhez kérem, ehhez kérjük a támogatásukat. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottságban több kezdeményezés érkezett a bizottság elé megtárgyalásra és elfogadásra, a Magyar Szocialista Párt két ilyen kezdeményezéssel élt. Az első, a bizottság előtt 2. számú kezdeményezés a módosításra két pontot emelt ki az eredeti javaslatból, a 2016. évi költségvetés megalapozásáról szóló törvényjavaslatból. Az egyik az úgynevezett titkosítási szabály, amely két évre titkosítaná az előzetes számításokra vonatkozó adatokat, a másik pedig a stabilitási, megtakarítási számlával kapcsolatos módosító javaslat.

Az elsőben álláspontunk szerint a fiskális szabályrendszer és költségvetési fegyelem szempontjából rendkívül fontos a transzparencia elve, ezért elengedhetetlen, hogy a költségvetés tervezése és

végrehajtása ellenőrizhető és számon kérhető módon történjen. Ezért elfogadhatatlan az, hogy két évre titkosítsák azokat az adatokat, amelyek ezeket a számításokat tartalmazzák.

A másik, amiről már az interpellációmban is szóltam, egy olyan módosítás, amely arról szól, hogy akár külföldön legálisan vagy akár illegálisan szerzett jövedelmeket, amennyiben stabilitási megtakarítási számlán helyezik el egy évre és egy év múlva onnan kiveszik, akkor 10 százalékos adómértéket megfizetve az adóhatóság nem vizsgálhatja ennek a pénznek az eredetét. Ahogy akkor is az interpellációmban elmondtam, a Törvényalkotási bizottságban is megerősítettem és most is szeretném megerősíteni a Magyar Szocialista Párt álláspontját, hogy ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Az a szándék, amely az eredeti, most hatályban lévő jogszabályt illeti, az volt, hogy öt évig hozzák be ezeket a pénzeket, és a magyar állam állampapír formájában ebből tudja finanszírozni a saját kiadásait, hogy az államadósság szerkezetében a belső eladósodottság legyen hangsúlyosabb, ez volt a kormányzat indoka. Ez az indok megszűnt, ezért azt gondolom, hogy semmi más indoka nem lehet, mint az elmúlt években kihordott, akár közpénzekből, állami megrendelésekből származó pénzek most legalizálásra kerülhetnek. Az a sok tíz-száz milliárd forint, amely akár a gáz offshore-üzlet kapcsán, akár a letelepedési kötvények 50 milliárdos üzletéből származott, de mondhatnám a Quaestor liechtensteini offshore-céget is, ahol több százmilliárd forint tűnt el, most itt lesz az alkalom, a lehetőség, hogy ezeket a pénzeket tisztára mossák. Mind a két rendelkezés kapcsán kértük a Törvényalkotási bizottságot, fogadja el módosító javaslatunkat, és vegye ki a törvényből mind a kétéves titkosítás szabályát, mind pedig ezt az új szabályt a stabilitási megtakarítási számlával kapcsolatban.

A számlánál, hogyha már itt tartok, akkor a Törvényalkotási bizottsági ülésen is kifejtettem, hogy a letelepedési kötvénnyel azok a külföldi állampolgárok, akik ilyen kötvényt vásárolnak, jogot és lehetőséget kapnak arra, hogy ezzel a megtakarítási számlával éljenek, ide elhelyezzenek pénzeszközt, és egy év múlva kivehessék a pénzüket. Tehát tulajdonképpen Európa pénzmosó központjává tehetik Magyarországot, megveszik a letelepedési lehetőséget, majd Magyarországon tisztára mossák a pénzüket. Azt gondolom, hogy ez olyan rendelkezés, ami teljesen elfogadhatatlan.

A másik kezdeményezésünk az előbb hallott reklámtevékenység szabályozásával kapcsolatos kezdeményezés volt. A mi javaslatunk arra vonatkozott, hogy egy az egyben kerüljön ki ebből a törvényből az a javaslat, amelyet a kormány betervezett. A javaslat kapcsán a Magyar Reklámszövetség, a Magyar Lapkiadók Egyesülete, a Magyarországi Tartalomszolgáltatók Egyesülete is közleményben tiltakozott. A piaci szereplők egységesen azon az állásponton vannak, hogy amennyiben ez a tervezet elfogadásra

kerül, az káros gazdasági következményekkel járhat, hiszen néhány fővel működő olyan magyar kis- és középvállalkozásokat tesznek tönkre, akiknek ez az egyedüli megélhetési lehetőségük. A Törvényalkotási bizottságban is kifejtettem, az, hogy ezen a területen szeretne egy tisztább jogszabályi környezetet a kormány, az lehet egy méltányolható cél, de semmilyen egyeztetés és tudomásunk szerint semmilyen háttérszámítás, háttér tanulmány nem támasztja alá azt a szigorítást, amelyet önök most be akarnak vezetni.

A Gazdasági Versenyhivatalnak még egy 2007-2008-as vizsgálata történt ebben a piaci szegmensben, de ott akkor a Gazdasági Versenyhivatal azt hozta ki, hogy ennek a rendszernek a piactorzító hatása minimális, tehát nem igényel jogszabályi alkalmazást. Ha önök úgy gondolják, hogy ez így van, akkor igenis tessenek lefolytatni ezekkel a szakmai szervezetekkel a szükséges egyeztetéseket és megfelelő szabályozást számukra is, ezeknek a kis- és középvállalkozások számára is elfogadható javaslatot tenni.

Sajnos, az előbb említett és a most kifejtett módosítási szándékot és kezdeményezést a Törvényalkotási bizottság nem fogadta el. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt. Államtitkár úr, kíván-e most felszólalni? *(Tállai András: Majd a végén.)* Jelzi államtitkár úr, hogy majd a vita végén.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Witzmann Mihály képviselő úrnak, a kijelölt Költségvetési bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

WITZMANN MIHÁLY, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat fekszik most előttünk. A Költségvetési bizottság június 3-ai ülésén megvitatta a törvényjavaslathoz benyújtott mintegy tíz darab módosító indítványt, amelyek közül a T/4884/5. számú javaslatot támogatta is. A bizottság külön módosító indítványt nem nyújtott be a javaslathoz, viszont a Törvényalkotási bizottság június 5-ei ülésén kiegészítette a részletes vitát lezáró bizottsági jelentést, és így született meg T/4884/17. szám alatt az az összegző módosító javaslat, amelynek tartalmáról szeretném most röviden tájékoztatni önöket.

Engedjék meg, hogy először röviden ismertessem a javaslat célját. Az előttünk fekvő T/4884. számú, a 2016. évi költségvetést megalapozó törvényjavaslat legfontosabb feladata a jogharmonizáció annak érdekében, hogy a költségvetés és az adótörvények összhangja biztosított lehessen, végrehajtásuk pedig zökkenőmentesen és törvényesen történhessen meg. Így nyilván az sem lehet véletlen, hogy ezt a három törvényjavaslatot szinte mindig egy időben tárgyalja a tisztelt Ház.

(19.10)

Visszatérve tehát a Törvényalkotási bizottság által benyújtott összegző módosító indítványhoz, hadd emeljem ki annak legfontosabb elemeit. A módosítások jelentős része pusztán kodifikációs, illetve nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaz, így ezekről bővebben nem is beszélnék.

Az 1. pont arra irányul, hogy az államadósság csökkentésével összefüggő szabályok egy törvényben kerüljenek rögzítésre, ezért a javaslat a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvényben helyezi el az államadósság-mutató számításával kapcsolatos fogalom meghatározásokat. A központi költségvetés tervezésére vonatkozó, a kormányzati szektor egyenlegének meghatározásával összefüggő követelményeket, valamint az államháztartásról szóló törvény e rendelkezéseit pedig hatályon kívül helyezi.

Az 5. pont azt a célt szolgálja, hogy a stabilitási megtakarítási számlára vonatkozó kedvezőbb szabályok csak határozott ideig legyenek érvényben. A javaslat egyébként erre vonatkozólag a 2015. július 1-je és a 2016. július 1-je közötti időintervallumot jelöli ki.

A 14. és a 15. pont az Eximbank működésével kapcsolatos szabályokat kívánja pontosítani. A szóban forgó szakasz egyfelől arról rendelkezik, hogy a nemzetközi fejlesztési együttműködési célú segélyügyletekhez, a nemzetközi fejlesztési célú alap alapításához, illetve az ahhoz történő csatlakozáshoz kapcsolódóan a bank a jövőben végezhesen kockázati és magántőkealap-alapítást vagy ahhoz történő csatlakozást tőkebefektetésen keresztül. A rendelkezés további szabályozni kívánja az Eximbank által nyújtott kölcsön felhasználását is, ugyanis az említett bank működését szabályozó törvény jelenleg nem rendelkezik egyértelműen arról, hogy az Eximbank által folyósított kölcsönt az ügyfél más pénzügyi intézménnyel szemben a már fennálló kölcsönének törlesztésére, csökkentésére is fordíthassa. Ezért ez a módosítás ennek a lehetőségét kívánja pontosítani és tisztázni.

A 17. pont egy pontosítást tartalmaz, ugyanis a Magyar Mezőgazdasági Múzeum és az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központ összevonásával a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló törvény hibásan tartalmazza az összevont költségvetési szerv elnevezését. Ezt kívánja tehát a javaslat kijavítani.

A 18. pont pedig tisztázza *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy a letéti számla maximális összegére történő számszerű hivatkozásoknak továbbra is a mozgóképről szóló törvényben szükséges szerepelnie, tekintettel arra, hogy a filmszakma számára...

ELNÖK: Képviselő úr, be kell fejeznie, mert így is a toleranciám már meghaladta a mindentűrsképeséget. Három perce volt!

WITZMANN MIHÁLY, a Költségvetési bizottság előadója: Bocsánatot kérek! Kérem akkor, hogy támogassák a javaslatot.

ELNÖK: Nagyon jól fejezte be. *(Derűltség.)* Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy kisebbségi vélemény ismertetésére nem kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkereteken belül. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknél adom meg a szót, ezek sorában is elsőként Burány Sándor képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az összegző módosító javaslat vitája, sajnos azt kell mondjam önöknek, a beadott módosító indítványok fogadtatása és részben kormánypárti tartalma tekintetében csalódást okozott számunkra.

Azok a módosítási szándékaink, úgy néz ki, rendre elvéreznek, amivel ezt a törvényjavaslatot próbáltuk javíthatóvá tenni. Az MSZP képviselőcsoportja világossá tette úgy az általános vitában, mint a bizottságokban a részletes vita során, hogy nem ért egyet azzal a kormánypárti törekvéssel, amely az átláthatóság növelése helyett a titkolózás növelésére tett, úgy tűnik, eredményes kísérletet e törvényjavaslatban. Nem értünk egyet azzal, hogy a költségvetést megalapozó háttér tanulmányok, számítások titkosításra kerülhetnek, ezzel ellenőrizhetetlenné válnak olyan fontos számítások, amelyek a költségvetés megalapozását megerősíthetik vagy megkérdőjelezhetik.

A második érdemi kifogásunkról szó esett már ebben a mai vitában is. Nem értünk egyet azzal a törekvéssel, hogy a kormány határozott szándéka, úgy néz ki, a magyarországi pénzmosás lehetőségeinek kiszélesítése, megkönnyítése. Korábban is vitattuk azt a szabályt, amely lehetővé teszi, hogy itthon bizonytalan eredetű jövedelmeket betéve a stabilitási megtakarítási számlára lényegében az adóhatóság keze közül az illető magánszemély kibújhat. Ez akkor is így van, ha egyébként a jövedelme megalapozott és legális forrásból származott, de egyébként akkor is így van, ha mindez nem igaz. Ebben a törvényjavaslatban önök ezt a szabályt nem szigorították, nem megnehezítették a pénzmosás további terjedését Magyarországon, hanem kifejezetten megkönnyítették, és a bizottsági vitákban az ezzel összefüggésben beadott módosító indítványunkat, amely ezt a könnyítést megakadályozta volna, leszavazták.

Végül szeretnék arról szólni röviden, hogy hogyan fulladt kudarcba önöknek az a törekvése, hogy Magyarországon Európa legszigorúbb adósságszabályát alkalmazzuk. Annak idején, amikor ezt a szabályt önök törvénybe iktatták, ezt korszakos jelentőségűnek minősítették. Igaz, hogy Matolcsy György, aki akkor miniszterként jegyezte ezt a törvényjavaslatot és korszakos jelentőségűnek nevezte a saját indítványát, már felfelé bukott, és most a Magyar

Nemzeti Bank élén gondoskodik arról, hogy több százmilliárd forint értékben herdálja a magyar közpénzeket a saját közgazdasági nézeteinek oktatására különböző alapítványokon keresztül.

A magyar adósságállomány az önök kormányzása során nem csökkent, hanem növekedett. Sőt, azt kell mondanom, hogy azt az ambiciózus célkitűzést, hogy a magyar adósság mértékét a gazdaság összteljesítményéhez mérjék és ezen belül érjenek el csökkentést, ahogy azt egyébként a különböző mutatókban Európában a maastrichti kritériumok meg is követelik, ezt a tevékenységüket is mérsékelt siker koronázta. Itt a csökkentés ugyan kimutatható, de korántsem a korábbi ambiciózus mértékben, mindössze néhány százalékponttal. Ezt is azok után, hogy önök mintegy 3000 milliárd forintnyi nyugdíjmegtakarítást, mintegy 3 milliárd ember megtakarítását, amellyel majdani nyugdíját részben fedezhette volna, egész egyszerűen a törvény erejével elvették az emberektől. Ezt szándékaik szerint az adósságcsökkentésre fordították, azonban ez az adósság adataiban gyakorlatilag kimutathatatlan, mert amennyit önök egyáltalán ezzel az elrabolt pénzzel csökkenteni tudtak az adósságállományon, lényegében a forint gyengítésével az összes ezzel kapcsolatos törekvésüket lenullázták, és az adósságállomány, köszöni szépen, hízik továbbra is.

Ezt a néhány százalékpontos csökkenést, amely a GDP-hez viszonyított arányokban tagadhatatlanul kimutatható, és amelyet az ambiciózus célokhoz képest szerény mértékűnek minősítettem, ráadásul mindenféle trükkökkel tudják csak elérni, visszaélve azzal a lehetőséggel, hogy egy kitüntetett naptári nap mindössze az az intervallum, amikor ennek a mutatónak meg kell felelnie a hatályos normáknak. Mindenféle pénzügyi trükkökkel biztosítják, hogy ezen az egy napon a mérséklés kimutatható legyen, független attól, hogy előtte vagy utána való nap az adósságállomány újra nagyon magas mértéket mutat. Egyébként ez évről évre egyre több pénzbe kerül, önöknek ezen a napon most már több százmilliárd forintot kell annak érdekében megmozgatniuk, hogy ezt a kreatív csökkentést, ami, még egyszer mondom, még így is csak szerény mértékű, egyáltalán produkálni tudják.

Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az összegző módosító javaslat vitája, az azt megelőző bizottsági részletes vita egy dolgot bizonyított be: nevezetesen azt, hogy a kormánypárt magatartása és ez a törvényjavaslat javíthatatlan. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője következik, LMP. Parancsoljon!

(19.20)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ebben a törvényjavaslatban több olyan kritikus

pont van, amit vissza kellene vonni, ha a kormány valóban az emberek érdekében szeretne kormányozni, és ha valóban azt szeretné, hogy az ország jobban teljesítsen. Ezek a kritikus pontok az LMP részéről az általános vitában elhangoztak, és ezek ma is elhangoztak. De sajnos megint ugyanazt a gyakorlatot kellett megtapasztalnunk, mint a múlt év végén, hogy a kormánytöbbség azt nézte, hogy ki nyújtja be, és nem azt, hogy mit. A javaslatokat egyáltalán még csak megfontolni sem volt hajlandó, hanem egy egyszerű kézmozdulattal lesöpörte az asztalról.

Én most azt a négy pontot szeretném kiemelni, amelyek szerintünk a legfontosabb kritikus pontok: a titkolózás, az adatok titkosítása; a reklámpiac; az állami pénzmosoda; és az adósságképlet módosítása ahelyett, hogy megszüntették volna.

A költségvetési adatok titkolásával kapcsolatban már ma is elhangzott, hogy a kormány gyakorlatilag felmenti magát az átláthatósági elvárások és a háttérszámítások bemutatásának a követelménye alól. Törvényben van lefektetve, hogy a kormánynak el kell készítenie a központi költségvetés éves és középtávú finanszírozási tervét és stratégiáját, ugyanakkor a frissen benyújtott módosító indítvány az erre vonatkozó adatokat két évig titkosítaná. Mi azt gondoljuk, hogy ez gyakorlatilag az Országgyűlés lehetőségét is csökkenti, hiszen a költségvetés vitájában nem ismerhetjük meg ezeket az adatokat, ugyanis az Országgyűlés nyilvános, és ha az adatok titkosítva vannak, akkor hogyan tudnánk ezekről tárgyalni. Ugyanakkor ehhez tartozik az is, hogy a költségvetés tervezése során keletkezett háttérszámítások, illetve tervezési adatok tíz évig nem nyilvánosak. Igazából akkor lehet megítélni megfelelő módon egy költségvetési tervezetet, ha megismerhetjük az ehhez kapcsolódó háttérszámításokat és tervezési adatokat.

A reklámpiachoz kapcsolódóan ma már többször elhangzott, hogy ez nem helyes, ezt vissza kellene vonni. Ez az intézkedés egyetlen csapással sok-sok magyar kis- és középvállalkozást tehet tönkre, indokolatlanul és mindenféle magyarázat vagy közérdek bizonyítása nélkül változtat meg a piacon egy alapvető működési rendszert.

Az állami pénzmosodáról a mai interpellációmban is szóltam. Nemcsak adócsalásból, hanem súlyos bűncselekményből származó pénzeket is tisztára mos az állam. Ez elfogadhatatlan.

Végül az adósságképlet módosítása. Ezt azért is tragikomikusnak tartjuk, mert eddig is alkalmatlan volt a kitűzött cél elérésére, csak PR-fogás volt, és a mostani is alkalmatlan, nem anticiklikus, ráadásul alaptörvény-ellenes is.

Azt kérjük, gondolja végig még egyszer a kormánytöbbség, és ezeket a javaslatokat, módosító javaslatokat vonja vissza. Ez a törvényjavaslat ebben a formában elfogadhatatlan.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Amikor a törvényjavaslat vitájának az első szakasza, az általános vita volt, akkor is említettem már, és most is kénytelen vagyok megemlíteni azt az érdekes összefüggést, hogy pont az azt megelőző napon mondta el miniszterelnökünk, hogy ezentúl a kormányzat nem az erő politikáját fogja majd képviselni, hanem a figyelem politikáját, tehát oda fognak figyelni a korán kelő, keményen dolgozó kisemberre, be fognak kopogtatni mindenkihez, megkérdezik a véleményüket, hogy mi a helyzet, miről mit gondolnak, és oda fognak figyelni az állampolgárok elvárásaira. Ehhez képest benyújtanak egy ilyen törvénytervezetet, ami pontosan ennek az ellenkezőjéről szól, kifejezetten az erő politikáját akarja demonstrálni az ország nyilvánossága előtt.

Már többen elmondták azokat a nagyon súlyos kritikákat, amiket én is megfogalmaztam annak idején az általános vitában. Azt kell mondjam, hogy az összegző módosító javaslat, illetve jelentés sem segít ezen a kérdésen, adott esetben kifejezetten tovább súlyosbítja az ezzel kapcsolatos problémákat.

Itt van rögtön a titkosítás kérdése. Hadd vessek fel egy-két olyan szempontot, amik korábban más ellenzéki képviselőktől még nem hangzottak el. Itt kétfajta titkosításról beszélünk, egyrészt a központi alrendszer finanszírozásával és adósságának keletkezésével kapcsolatos adatokról, amelyeket két évig lehetne titkosítani. Korábban úgy volt megfogalmazva, hogy ezek az adatok nem nyilvánosak, pont, és ezen titkosítás alól a nemzetgazdasági miniszter bizonyos értelemben felmentést adhat. Most nem ez lesz a helyzet, hanem az ilyen adatok megismerése iránti igényt két évig el kell utasítani a törvényjavaslat szerint, csakúgy, mint a költségvetés tervezése során keletkező adatok megismerése iránti igényt el kell utasítani tíz évig. Tetszenek érteni: most már nem titkos, hanem nem lehet megismerni. Mindjárt más, ugye, ha így fogalmazzuk meg ezt a kérdést?

Több olyan pont is felmerült a költségvetés vitájában is, nemcsak a megalapozó törvény vitájában, hogy melyek lehetnek ezek az adatok. Akkor is elmondtam, most is elmondom: az az apróság, amit önök szavaztak meg, önök fogalmaztak meg, amit úgy hívunk, hogy Alaptörvény, a közpénzekkel kapcsolatban kimondja, hogy a közpénzeket csak átlátható módon, ésszerű részletezettséggel lehet - például a költségvetést - megfogalmazni, és a transzparenciát minden értelemben biztosítani kell.

Történetesen itt van a körünkben Domokos László, az ÁSZ elnöke. Tételezzük fel, hogy a költségvetés tervezése kapcsán ő is bele fog ütközni abba a súlyos akadályba, hogy a költségvetés megalapozó, a költségvetés tervezése során keletkező adatokat nem ismerheti meg, hiszen itt van a törvényben. Akkor majd a nemzetgazdasági miniszterhez fog fordulni? Hiszen neki be kell tudni bizonyítani a Ház előtt a költségvetéshez készített ÁSZ-jelentésben, pontosabban véleményben, hogy a költségvetés bizonyos

sorai, bizonyos adatai megalapozottak. De majd minden alkalommal, minden adat tekintetében, minden megalapozó, minden háttérszámítás tekintetében a nemzetgazdasági miniszter úrtól kell felmentést kérnie? És utána ezekkel mit fog csinálni? Ő meg fogja kapni személyesen, és azt mondja, isten bizony, higgyük el, hogy ez a költségvetés meg van alapozva? Ez hogy fog működni? Bele se merek gondolni!

A másik: vannak olyan sorok is a költségvetésben, mint például különféle kifizetések. A különféle kifizetések címszót egy, azaz egy mondatban pontosítja, magyarázza a későbbiek során az indokolásban a tisztelt kormányzat. Miért van erre szükség? Röviden: azért, mert csak. Ha mi e tekintetben bármilyen további adatot szeretnénk kérni, akkor ezek szerint az mind titkos lesz? Mind olyan, amire esetlegesen külön felmentést adhat majd a nemzetgazdasági miniszter? És amikor eljön a zárszámadás, és a különféle kifizetések kapcsán önöknek be kell számolniuk a Házban, akkor majd arra hivatkoznak, hogy azért nem fognak, hiszen ezt tíz évre már titkosították? Tehát az adott évet követő május 31-ig - bocsánat, most nem önkormányzati költségvetési zárszámadásról, hanem a központi költségvetésről beszélünk -, illetve szeptemberig azt fogják mondani, hogy a tíz évből még csak egy év kilenc hónap ketyegett le, ezért további évek hosszú sorát kell várni ahhoz, hogy az ember megismerhesse, a zárszámadás tulajdonképpen mire is alapul?

A másik a vagyonértékesítés kérdése. Itt is felmerült, miért titkosítják azt, hogy milyen típusú vagyontárgyakat kíván értékesíteni a jövőben a kormányzat, körülbelül milyen összegben az egyes vagyontárgyak tekintetében. Azt mondta erre Banai államtitkár úr, annak komoly - nem is tudom, hogy fogalmazott - piactorzító hatása lenne, ha a versenyzetetést megelőzően elárulná a kormányzat azt a stratégiáját, hogy az egyes vagyontárgyakért mennyit szeretne kapni. Tisztelettel jelentem, a nemzeti vagyontörvényben az van megfogalmazva - próbálom idézni a pontosság kedvéért, de hova is tettem? -, nos, a lényege az a történetnek, hogy vagyonértékesítés mindig csak a szolgáltatás-ellenszolgáltatás értékarányosságával lehet. Ezt úgy szokták megoldani, hogy aktuálisan egy értékebecslést készíttetnek. Ezek szerint akkor ez is titkosítva lesz? Ezt sem tudhatjuk meg? Mert máskülönben mi alapján alapozhatnák meg önök a vagyonértékesítésben az elfoglalt stratégiát, ha nem ez alapján? No de hát ez a nemzeti vagyontörvény szerint egyébként pedig közérdekből nyilvános adat kell hogy legyen, ezt nem titkosíthatnák el normális esetben!

(19.30)

Banai államtitkár úr az aggódó kérdéseink kapcsán azt mondta, hogy nyugodjunk meg, semmi nem fog változni, minden marad úgy, ahogy van, bármit megkérdezzünk, mindenre fogunk választ kapni. Hát, nem sikerült igazából megnyugtatni minket, mert

akkor tisztelettel kérdzem, mire is tulajdonképpen ez a törvénymódosítás. Tulajdonképpen mit is akarnak önök ezzel elérni?

Még egy pontot hadd említsek meg, ez az Eximbank kérdése. Az összegző jelentésből az is kiderül, hogy itt is kicsit tovább súlyosbítják a helyzetet. A költségvetési törvényben az Eximbanknak 20 milliárd forintot ajándékoz a kormányzat, és most a költségvetést megalapozó törvényben pluszjogosítványokkal ruházza még föl az Eximbankot a kormányzat. Eddig, ugye, az állam járhatott el bizonyos kérdésekben, amit most már az Eximbank kap meg lehetőségként, szerződéseket köthet, nemzetközi alapokhoz csatlakozhat, nemzetközi alapok alapításában vehet részt, és így tovább. Ez hagyján, de kockázati és magántőkealapok alapításában is részt vehet, illetve ahhoz csatlakozhat.

Milyen kockázati és magántőkealapról beszélhetünk? Az emberben felmerülnek itt most a brókerbotrányok kapcsán más olyan alapok, amelyek nem kevés kárt okoztak a korán kelő és keményen dolgozó kisembereknek. Most e tekintetben tehát egy bankot ilyen súlyos felelősséggel felruházni és még ki is stafírozni mintegy 20 milliárd forint extra pénzzel, szerintünk ez elfogadhatatlan. Megint csak egy olyan helyzet, amiben igenis sérül az átláthatóság elve, ami egyébként az Alaptörvényben rögzítve van. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Józsa István képviselő úr, MSZP!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Furcsa, hogy a Fidesznek érintetlen a vitaideje. Úgy látszik, hogy nem hat rájuk ez a néhány érv, pedig hát törvényt sértettek, amikor úgy nyújtották be a költségvetést, hogy előtte az adósságképlet még érvényben volt. Önök hozták az adósságképletet, hogy a piacokat megnyugtassák, és most, amikor híre ment, hogy ezt változtatják, rögtön meg is lett a bizalomvesztés. Nézzék meg a forint árfolyamát! Tehát törvényt sértő módon véleményünk szerint nem szabad költségvetést benyújtani.

A másik, amit be akarnak vezetni, a titkosítás. Azért térjenek már észhez! A költségvetés a legkoncentráltabb kormánypolitika. Ebben fejeződik ki az önök szándéka, akár egyenes a szándék, akár hátsó szándék vezeti önöket. Ha önök titkosítanak, akkor mindenkiben az az érzés erősödik, hogy hátsó szándék vezeti önöket, és ez bizalomvesztést hoz. Ez a bizalomvesztés pedig a piacokon nagyon súlyos pénzbe kerül, nagyon nagy ára van. Tehát én kikérem valamennyi felelős magyar állampolgár nevében itt, a magyar parlamentben, hogy önök ezt tegyék, hogy csaljanak, hogy el akarják dugni azokat az adatokat, amelyek alapján felelős költségvetést lehet hozni. Tudják, 1848-ban a 12 pontban a „felelős magyar kormányt Pesten” azt jelentette, hogy a magyar Országgyűlésnek legyen felelős. Ma hogyan akarnak önök felelősök lenni a magyar Országgyűlésnek, ha azokat az összefüggéseket, azokat a megalapozó ada-

tokat, amelyek alapján el lehetne dönteni az országgyűlési képviselőknek is, hogy mennyire megalapozott egy-egy költségvetés, azt önök el akarják dugni? Tehát én nagyon óvnám önöket ettől, ez egy rendkívül felelőtlen magatartás.

Ugyanakkor szintén felelőtlen és piactorzító hatás, amit a könyvvizsgálókkal csinálnak; ezzel a kicsiket teljesen kizárják a piacról. Szavakban önök multiellenesek, ugyanakkor a könyvvizsgálói piacon olyan hatalmas biztosítási díjakat követelnek, hogy ezzel csak a nagyok tudnak a piacon maradni, bizonyos nagyságrend fölött. Tehát kérem, hogy legyenek hűek legalább a saját szólamaikhoz, és ne toljanak ki a kicsi magyar, de szakmailag értékes könyvvizsgálókkal.

Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Ebben az esetben, tisztelt Országgyűlés, megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének. Az elfogadott napirendnek megfelelően 10 perc áll rendelkezésére, elnök úr.

Parancsoljon!

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Állami Számvevőszékéről szóló törvény 2011. évi elfogadása óta az Állami Számvevőszék számos olyan, az államháztartás alrendszerébe tartozó szervezetet ellenőrzött, amelyek működését, gazdálkodását korábban egyáltalán nem vagy nem teljeskörűen ellenőrizte. Hogy csak a legutóbbi hónapokban nyilvánosságra hozott jelentéseinkre utaljak, elmélyült ellenőrzést folytattunk a közműszolgáltató cégeknél, önkormányzatoknál, állami felsőoktatási intézményeknél, és hamarosan jelentés készül több kórház pénzügyi és vagyongazdálkodásáról is.

Megállapításaink mellett, amelyek például a felsőoktatási intézmények vonatkozásában egészen lesújtóak voltak, több tucat jelzést is kellett tennünk az illetékes állami hatóságok felé, amelyet az tett több esetben indokoltá, hogy a szóban forgó költségvetési szervek jelentős adósságot halmoztak fel. Már csak azért is merül fel az a kézenfekvő kérdés, hogy ha a költségvetés tervezésekor nem lehet hiánnyal kalkulálni, illetve nem lehet a költségvetési kiadási előirányzatot meghaladóan kötelezettséget vállalni, akkor a költségvetés végrehajtása során hogyan lehetséges az, hogy újra és újra tetemes adósságok halmozódnak fel az egyes intézményeknél.

A szabálytalanságon kívül nem állhat-e emögött magának a jogi szabályozásnak a hiányossága is? Az államháztartás egészének az egyensúlya, illetve ennek érdekében a költségvetési egyensúly kiemelten fontos nemzeti érdek, amely csak akkor érhető el, ha az egyes költségvetési szervek gazdálkodása egyen-

ként is az egyensúlyra épül. Ehhez viszont meg kell teremteni a következményekkel járó gazdálkodás, a számon kérhető szervezeten irányítás jogi feltételeit is, úgy, ahogy korábban a számvevőszéki törvényben a következményekkel járó ellenőrzés mellett tette le a voksát az Országgyűlés.

Ha a vonatkozó jogszabályokat ebből a szempontból tekintjük át, arra a következtetésre jutunk, hogy bár a költségvetési gazdálkodásra és a költségvetés végrehajtására vonatkozó, jelenleg hatályos törvényi előírások betartására számos szigorú rendelkezés került meghatározásra a jogforrási hierarchia különböző szintjein, ezek számonkérhetősége viszont nem megfelelően szabályozott. Hiányoznak a megfelelő garanciák a törvényi előírások végrehajtására. Ezen jogszabályok közül az államháztartási törvény különösen fontos szerepet tölt be a magyar költségvetés egyensúlyának biztosításában, de sajnálatos módon nem kellő szigorral teszi ezt.

Az államháztartási törvény 9. §-a például rendelkezik ugyan arról, hogy a költségvetési szerv irányítása mely hatáskörök gyakorlásának jogát jelenti, ugyanakkor a másik oldalon hiányzik ezen jog gyakorlásának szigorú betartatása, így például a megfelelő határidők és az esetleges mulasztások jogkövetkezményeinek meghatározása, amely egyértelműbbé tenné, hogy itt a jogalkotó nemcsak jogokról, de kötelezettségekről is rendelkezett. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatában ugyan pontosításra kerül a 9. § szövege, és így egyértelműbbé válik, hogy itt nemcsak jogokat, de kötelezettségeket is meghatároz az irányító szervek számára a jogalkotó, de ez önmagában megítélésünk szerint nem elegendő.

Főleg úgy nem, hogy ezzel párhuzamosan az egyik legfontosabb irányítói hatáskört jelentősen felpuhítja. Ez a hatáskör pedig az államháztartási törvény 9. § e) pontja szerint a költségvetési szerv tevékenységének törvényességi, szakszerűségi és hatékonysági ellenőrzése, amelyre vonatkozóan a jelenleg hatályos szabályozás részletesebben is meghatározza ezen ellenőrzési kötelezettség tartalmát. A törvényjavaslat viszont ezen részleteket tartalmazó alpontokat hatályon kívül helyezné, ami tovább gyengítené az irányító szervek ellenőrzési tevékenységének hatékonyságát - legyen az önkormányzat vagy legyen az minisztérium -, számonkérhetőségét, ahelyett, hogy szigorúbb, részletesebb rendelkezéseket iktathatna be az államháztartásba, és ezzel a költségvetési szervek tervszerű és rendszeres ellenőrzésének kötelezettségét írná elő az irányító szervek számára. Márpedig ez további egyensúlyromláshoz vezethet az egyes költségvetési szerveknél, intézményeknél és ezen keresztül végső soron az államháztartás egészénél.

Tisztelt Ház! Az államháztartási törvény vonatkozó rendelkezésének szigorítása, illetve pontosítása azért is indokolt lenne álláspontom szerint, mivel ez a törvény szolgál hivatkozási alapul számos ágazati jogszabálynak is.

(19.40)

Ezért különösen fontos lenne, ha mind a költségvetési szervek irányítóinak, mind ezen szervek vezetőinek következetes és rendszeres számonkérhetőségére, sőt jogszabálysértés vagy mulasztás esetén akár személyes felelősségre vonására vonatkozóan szigorúbb törvényi rendelkezések kerülnének beiktatásra az államháztartási törvénybe.

Erre vonatkozóan a törvényjavaslat közigazgatási egyeztetése során jelzessel is éltünk a szaktárcánál, illetve konkrét szövegszerű javaslatokat is tettünk az esetleges megoldásokra, módosításokra. Azonban mind a törvényjavaslat benyújtása után, mind a bizottsági eljárások kapcsán sajnálattal kellett megállapítanom, hogy a javaslataink még nem jártak eredménnyel. Az a javaslatunk sem, hogy az ellenőrzéseink során rendszeresen tapasztalt exlex állapotot, hogy a költségvetési szervek, intézmények szervezeti-működési szabályzatai a legkritikább esetben követték a hatályos jogszabályi előírásokat, gyakran az irányító szerv mulasztása miatt, máskor az intézményvezetők mulasztása miatt, tehát ezt a lehetetlen állapotot felszámolandó határidőt kellene szabni az irányító szerv számára az szmsz ellenőrzésére és jóváhagyására, különösen ha tudjuk, hogy az szmsz tulajdonképpen a felelősségi viszonyokat szabályozza a szervezeten belül.

Javasolom megfontolásra, hogy ez a határidő a vonatkozó jogszabály hatálybalépésének napja legyen. Ez eddig korábban sosem volt szabályozva az elmúlt évtizedekben. Továbbá azt is javasoljuk, hogy a költségvetési szerv vezetője személyes felelősséggel tartozzon, vezetői megbízatása akár törvény erejénél fogva szűnjön meg abban az esetben, ha a költségvetési szerv költségvetési beszámolóját azért nem fogadná el az irányító szerv, mert az nem hajtotta végre az államháztartási törvény 5. §-ának megfelelően a költségvetésben foglaltakat, magyarán tetemes adósságot halmozott fel. Ezzel összefüggésben szeretnék emlékeztetni a 2016-os központi költségvetési törvénytervezetről szóló expozémban is említett azon jelentős feszültségpontra, hogy egyes költségvetési intézmények tartósan, visszatérő jelleggel, jogsértő módon nem képesek beszállítóik elismert követeléseit határidőre teljesíteni.

A másik oldalon természetesen az irányító szervezet is kötelezni kellene arra, hogy ezeket a beszámolókat még a zárszámadási törvény benyújtása előtt elbírálja, és veszteséges gazdálkodást mutató beszámoló elfogadása esetén vállalja meghatározott időn belül a pénzügyi rendezést a gazdálkodásra irányuló reorganizációs terv megléte esetén.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt évek tapasztalatai alapján joggal állíthatom, hogy a szigorú és számon kérhető jogszabályi előírások, ezek betartásának rendszeres és következetes ellenőrzése együttesen vezethet csak a közpénzek és a közvagyon szabályosabb, eredményesebb, hatékonyabb, valamint gazdaságosabb felhasználásához. Ezért sajnálattal vennék tudomásul, ha a tisztelt Ház ezzel

ellentétes irányban változtatna a jogi szabályozáson, amivel veszélyeztetné az Alaptörvényben is rögzített azon követelmény teljesülését, amely az államháztartás egyensúlyának megteremtését hivatott szolgálni.

Bízom benne, hogy felvetéseim meggyőzik önöket arról, hogy a Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslattal, illetve a jelen összegző módosító javaslattal összefüggésben megfontolásra ajánlott módosítási javaslataim teljesebb körűen szolgálnák ezt az alkotmányos célt, megfelelőbb módon szolgálnák Magyarország közpénzügyi érdekeit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz és az MSZP sorraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Tállai András államtitkár úré a szó.

Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyarország 2016. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló törvényjavaslat zárószavazásához kapcsolódóan engedjék meg, hogy reagáljak a vitában elhangzottakra.

Ahogy az előterjesztői expozéban elhangzott, a most zárószavazásra bocsátott törvényjavaslat célja, hogy megteremtse mindazokat a törvényi szintű változásokat, amelyek Magyarország 2016. évi központi költségvetési gazdálkodásának végrehajtásához szükségesek. Számos érdemi és technikai változtatásra kerül sor, amely a most elfogadásra kerülő költségvetési törvénnyel összhangban a jogrendszer kiszámíthatóságát, a családok védelmét és a gazdaság élénkítését szolgálja.

Módosításaink szakmailag megalapozottak és célszerűek. Célunk a munkahelyteremtés támogatásával a teljes foglalkoztatottság megalapozása, adórendszerünk egyszerűsítésével és adócsökkentéssel a magyar családok és a magyar vállalkozások felkarolása, a nagyobb rend, de kevesebb szabály feltételrendszerének megteremtésével olyan gazdasági és társadalmi rendszer kialakítása, amely a magyarság számára a hosszú távú gyarapodást lehetővé teszi.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat vitája során először azokra az ellenzéki kritikákra, bírálatokra szeretnék reagálni, amelyek egyébként módosító javaslatokban is megjelennek, amelyek elhangzottak. Először is szeretném leszögezni, hogy a központi költségvetés megalapozásáról szóló törvényjavaslat nem a költségvetési törvény, hanem a költségvetés végrehajtásának jogrendszeri megalapozását szolgálja. A megalapozó törvényjavaslat tehát azt hivatott biztosítani, hogy a jogrendszer megfeleljen a központi költségvetés által megfogalmazott változásoknak, vagyis megteremtse azokat a jogi kereteket, amelyek a költségvetés által megfogalmazott gazdasági célok megvalósításához szükségesek.

A törvényjavaslat tárgyalása során többször is megfogalmazódott az a kritika, hogy az adósságképlet eltörlésével a kormány elismerte a 2011-ben elfogadott adósságszabály hiányosságát. Ezzel szemben azonban kiemelten fontos hangsúlyoznunk, hogy a törvényjavaslat nem az adósságszabály eltörlésére irányul, hanem a jelenleg is hatályos adósságképlet fenntartása mellett egy további adósságszabályt állapít meg, amelyet a meghatározott gazdasági feltételek mellett kellett alkalmazni. Tehát kizárólag az adósságszabály alkalmazásának feltételei kerülnek módosításra oly módon, hogy azok összhangba kerüljenek a gazdasági racionalitással.

Az adósságképlet a megalkotásakor megfelelt az akkori várakozásnak. A mai gazdasági viszonyok között azonban szükséges annak cizelláltabb, különböző gazdasági helyzetekben is alkalmazható meghatározása.

Itt szeretném elmondani, hogy meglepő a Magyar Szocialista Párt álláspontja, hiszen mindamellett, hogy ők is elismerik, hogy Magyarország adósságállománya csökken, az ő kormányzásukkal ellentétben (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Mennyivel csökkent az államadósság?*), hiszen míg mind nominális értékben, mind pedig a GDP-hez viszonyított értékben jelentősen nőtt a kormányzásuk alatt az adósság, addig most a Fidesz-kormánnyal szemben sokkal kritikusabbak, nagyobb az elvárásuk. Akkor, amikor nem felelnek azért, hogy az országban milyen gazdálkodás történik, akkor megnó a számonkérés tehetsége. Ebben a kérdésben önöknek felelősségről beszélni, úgy gondolom, teljesen felesleges.

Tisztelt Országgyűlés! Ahogyan már a törvényjavaslat előterjesztői expozéjában is kifejtettük, a magyar gazdaságban a gazdasági növekedés és a korábban nem várt nagyon alacsony infláció időszaka köszöntött be. A jelenlegi adósságszabályból következő hiány pedig olyan egyenlegjavítást kívánna, amely a nemzetgazdaság teljesítőképeségét indokolatlanul visszafogná, és számos egyéb negatív következményekkel járna.

A változás tehát összhangban áll a gazdasági realitással, a fejlődő magyar gazdaság elvárásaival és az eddig elért eredményeinkkel is. Az új képlet a vitában elhangzottakkal ellentétben megfelel az Alaptörvénynek, módszertana egyszerű, egyértelmű és átlátható. Szakmai megalapozottságát pedig tükrözi, hogy a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék is támogatja a kormány adósság elleni küzdelmét.

A másik kérdés: az úgynevezett Stabilitás megtakarítási számlához kötődő adófizetési kötelezettséggel kapcsolatosan felmerült ellenzéki reakció kapcsán felhívom a figyelmüket arra a módosító javaslatra, amely a szabályozás időtávját egy évben határozza meg. Eszerint ez a kedvezmény egy évig lesz érvényes, tehát kizárólag a 2015. július 1-jétől 2016. július 1-je között nyitott számlákra fog vonatkozni. A mai nap folyamán szintén az MSZP-vonaltába keveredtünk, mert ugyan ezt a szabályt, amikor kormányon voltak, ők is elfogadták 2008. év végén, most viszont erősen kritizálják a kormányt, hogy

ezzel a lehetőséggel nem élhet az ország finanszírozását tekintve.

(19.50)

Az átláthatóság kapcsán elhangzott ellenzéki kritikákra reagálva ezúton is szeretném hangsúlyozni, hogy a kormány nem titkolódik, hanem az ország központi pénzügyi érdekeit kívánja védeni. Ezért szükséges az államháztartás központi alrendszerének finanszírozásával és adósságának kezelésével kapcsolatos adatok nyilvánosságának egyértelmű meghatározása. Jelen módosítás szűkebb körben, mint például a kincstári egységes számla egyenlege, korlátozza az olyan adatok megismerését, amelyek nyilvánosságra hozatala az állam pénzügyi érdekeinek sérelmével járna. Azonban ki kell emelni, hogy továbbra is biztosított a nyilvánosság tájékoztatása az államadósság alakulásáról, finanszírozási tervéről és stratégiájáról.

A reklámtörvény módosításával kapcsolatban megfogalmazott állításokra reagálva szükségesnek tartom kiemelni, hogy nem megalapozottak azok az ellenzéki állítások sem, hogy a módosítás a kis- és középvállalkozások ellehetetlenítésével járna. Ezzel szemben az új rendszer alapvetően a reklámközvetítői tevékenység átláthatóbbá tételét célozza, továbbá jelentősen csökkenti a magyar vállalkozások reklám-célú kiadásait is azzal, hogy eltörlődne a szakmában alkalmazott úgynevezett bónuszrendszer, emellett egy fix, az ágazat versenyképességét és fejlődését garantáló díjmértéket ír elő.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként elmondható, hogy a zárószavazásra bocsátott törvényjavaslat a 2016. évi központi költségvetési törvényjavaslattal szoros egységet alkot. A javaslat legfontosabb célja a központi költségvetés és a törvények összhangjának megteremtése, a költségvetés zökkenőmentes végrehajtásának biztosítása, így a gazdasági növekedés, a munkahelyteremtés és a fegyelmet az államháztartási gazdálkodás támogatása.

Tisztelettel megköszönöm a parlamenti vitában részt vevő pártok aktivitását, a benyújtott módosító javaslatokat, az Állami Számvevőszék itt elmondott véleményét, amelyet természetesen külön fogunk majd elemezni, értékelni. Arra kérem az Országgyűlést, hogy a holnapi nap folyamán a támogatott módosító javaslatot és magát a törvényjavaslatot elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Az előterjesztés T/4393. számon a parlamenti informatikai

hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4393/6. számon, jelentését pedig T/4393/7. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4393/9. számon, összegző jelentése pedig T/4393/10. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 5-ei ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztésének előmozdítása érdekében történő módosításáról szóló T/4393. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során a tagok vitát folytattak a Gazdasági bizottság 55 pontos módosító javaslatáról, amelyek közül a bizottság bizonyos pontokat nem támogatott, mivel ezen pontokat a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslatában rendezi.

A módosítások többek között érintik a Magyar Nemzeti Bank közjogi felelősségére vonatkozó részt, tekintettel arra, hogy szükséges volt a polgári törvénykönyvvel való összhang megeremtése.

A Könyvvizsgálói Kamarával kapcsolatos módosítások rendezik a kamara jelenlegi jogkörét, amelynek egy részét a közfelügyeleti hatósághoz kell áttelepíteni. Ezt az indokolja, hogy a minisztériumban lefolytatott minőség-ellenőrzési eljárások egyértelműen bebizonyították, hogy bizonyos könyvvizsgálók nem képesek megfelelni azoknak a kritériumoknak, amik ahhoz kellenek, hogy a közérdeklődésre számot tartó cégek könyvvizsgálatát elvégezhessek. Az imént említett módosító szándékokat a bizottság 20 igen szavazattal, 4 nem ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

A törvényjavaslat célja a pénzügyi fogyasztóvédelem erősítése, valamint a jogfejlődés miatt szükségessé váló módosítások átvezetése. A javaslat ennek érdekében számos pénzügyi tárgyú törvény módosítását tartalmazza, valamint szigorítja a szolgáltatók felügyeletére vonatkozó szabályokat. A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 20 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Látszik, hogy nehéz az élet kétharmad nélkül. A fideszes kormánytöbbség a

Törvényalkotási bizottságon szánalmas kísérletet tett arra, hogy az eredeti törvényjavaslatban sarkalatosként megfogalmazott jogszabályi helyeket, paragrafusokat kiszedje, és megteremtse annak lehetőségét, hogy ezt a jogszabályt feles törvényként, a képviselők többségének szavazatával el lehessen fogadni. Álláspontunk szerint ezt sikertelenül tette.

Hat kezdeményezést nyújtottak be a pártok, illetve a Törvényalkotási bizottság kormánypárti többsége a bizottság elé. Ebből három kezdeményezés kormánypárti, három kezdeményezést pedig a Magyar Szocialista Párt frakciója nyújtott be.

Az első számú kormánypárti javaslat 29 oldalon írja át az eredeti törvényjavaslatot. Ahogy említettem, ebben tett kísérletet a kormánypárt arra, hogy a különböző sarkalatos szabályok kikerüljenek, de álláspontunk szerint nemcsak ez nem sikerült, hanem megnyitottak olyan jogszabályi helyeket, olyan paragrafusokat is a módosítás előtt, amelyeket az eredeti javaslat nem érintett. Éppen ezért a Törvényalkotási bizottság ülésén is jeleztem, hogy tiltott túlterjeszkedés esete áll fenn. Államtitkár úr kijelentette, hogy ez nem így van, bár ezt részletesen megindokolni nem tudta. Ennek ellenére ezt a felvetést, azzal, hogy ezt a kezdeményezést a kormánytöbbség elfogadta, a bizottság nem vette figyelembe.

A kormánypárti kezdeményezések közül a második számú is arról szólt, hogy több paragrafust is megpróbáltak úgy kivenni a jogszabályból, ami önk szerint sarkalatos. A mi álláspontunk az, hogy így is marad bent olyan jogszabályi hely, így a 120., a 121. és a 124. §, amely sarkalatos, így amennyiben ebben a formában kerül elfogadásra a törvényjavaslat, az közjogi érvénytelenséget okozhat.

A hármas számú kormánypárti kezdeményezés pedig tulajdonképpen arról tett tanúbizonyságot, hogy a gazdasági tárcánál a helyesírás nem a jogszabály-fogalmazók erőssége, hiszen több tucat pontban helyesírási pontosítás szerepel ebben a kezdeményezésben.

Engedjék meg, hogy rátérjek a saját kezdeményezéseinkre. A kormányzati kommunikáció arról szól, hogy ez a jogszabály lehetőséget teremt arra, hogy a Magyar Nemzeti Bank jogköreit megerősítve, eljárási hatásköreit kiszélesítve, tulajdonképpen egy nyomozó hatósági felhatalmazást kapva a Magyar Nemzeti Bank a pénzügyi felügyeleti tevékenységét hatékonyabban tudja ellátni, és elkerülhetővé válnak azok a botrányok, amelyek az elmúlt időszakot jellemezték.

A mi álláspontunk változatlan, amely arról szól, hogy a jelenlegi szabályozás is alkalmas volt arra, hogy a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti szerve észrevehette volna, feltárhatta volna és megakadályozhatta volna azt, hogy kisbefektetők tízezrei létbizonytalanságba kerüljenek, és jelenleg is több ezer kisbefektető aggódik, hogy a befektetéseikhez hozzájut vagy sem; hogy a Quaestor kisbetéteseit kártalanítják, de miközben ott vannak a Buda-Cash károsultjai, ott vannak a Hungária Zrt. károsultjai, újabb és újabb botrányok derültek ki, és azok a károsultak is aggódnak, hogy a befektetéseik nem fognak megté-

rülni, nem jutnak hozzá, így több ezer ember pénze veszélyben van.

(20.00)

A mi kezdeményezéseink is pont erről szölkak, hiszen önök úgy akarják megerősíteni a Magyar Nemzeti Bank hatáskörét, hogy a Magyar Nemzeti Banknak nincs felügyeleti szerve. Több mint egy éve képtelenek arra, hogy felügyelőbizottságot hozzanak létre a Magyar Nemzeti Bankban. Arra hivatkoznak, hogy az ellenzék nem tudott megegyezni, de ez nem igaz. A többpárti egyeztetésen még tavaly nyáron az hangzott el, hogy a Fidesz ezzel kapcsolatban törvény módosító javaslatot hoz a parlament elé, és konszenzusra törekedve hozza létre a Magyar Nemzeti Bank felügyelőbizottságát, hogy végre legyen felügyeleti szerv.

De, tisztelt képviselótársaim, a mi módosító javaslatunk és a kezdeményezésünk arról szölk, hogy jöjjön létre ez a felügyelőbizottság, a Törvényalkotási bizottság többsége ezt a felvetésünket elutasította, nem szavazta meg módosító javaslatainkat.

A másik kezdeményezés pedig arról szölk, ami egy hihetetlen rendelkezése ennek a jogszabálynak, mely szerint a közigazgatási hatáskörben okozott kár tekintetében a Magyar Nemzeti Bank tulajdonképpen felmentést kap, mulasztás miatt nem lehet őt felelősségre vonni. A jelenlegi szabályok szerint lehetne, erre többször felhívtuk a figyelmet, hogy a Magyar Nemzeti Bank nem látta el kellő hatékonysággal felügyeleti tevékenységét, tehát fennáll a közigazgatási jogkörben okozott kár tekintetében a felelőssége, tehát vele szemben érvényesíthető lenne akár egyedi befektető igénye is. A jelenlegi szabályozás ezt zárja ki.

Ezért nem tudjuk támogatni ezt a javaslatot. Hiába adnak közzé, akár a minisztérium, akár a Fidesz minden áldott nap bármilyen sajtóközleményt, hogy aki nem támogatja, az a brókerek mellé áll, aki meg támogatja, az az emberek mellé áll. Nem értünk ezzel egyet, mert ha önök ezt elfogadják, önök fognak a brókerek mellé állni, mert kizárják a Magyar Nemzeti Bank felelősségét, ami teljesen elfogadhatatlan, és azt gondolom, hogy itt a Házban ez a javaslat nem szavazható meg. Ennek ellenére a módosító javaslatunkat, amely kivette volna ezt a rendelkezést, önök nem támogatták.

Az utolsó kezdeményezésünk pedig tulajdonképpen az, amire már az előbb utaltam, a kétharmados szabályokra tett volna olyan javaslatot, amellyel az alkotmányosság biztosítható lett volna, és a közjogi érvénytelenség nem állt volna fenn. Ezt önök elvetették, így még a mai napig fennáll, és a szavazásnál is fennáll majd, hogy minimum három paragrafus esetében közjogi érvénytelenség állhat fenn, mely álláspontunk szerint sarkalatos törvény, önök ezt a javaslatunkat is elutasították. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni.

(Tállai András: Most nem.) Igen, majd később, a vita végén, jelzi államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkezetekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, ezek közül is elsőként Cseresnyés Péter képviselő úrnak, Fidesz.

Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselótársaim! A Kulcsárügy után a szocialisták évek során folytatott oda nem figyelése, trehánytsága okán - hogy másra ne is gondoljunk - 2015-ben egy újabb pénzügyi csalássorozat rázta meg a közvéleményt. A hatósági nyomozások alapján valószínűnek tűnik, hogy mind a Buda-Cash Brókerház, mind pedig a Quaestor esetében vélemezhetően már az ezredforduló óta folytak visszaélések, így például a Bajnai Gordonhoz köthető Buda-Cash 2009-ben sikeresen - vélhetően sikeresen - kijátszotta az akkor hiányosnak mondható ellenőrzési rendszert, és ennek következménye lehet, hogy súlyos tízmilliárdokkal károsította meg a kisbeteéseket és az önkormányzatokat.

A kormány a gyors intézkedésének köszönhetően hatékonyan tudott közbeavatkozni az ügyben. A parlament olyan törvényt fogadott el, amelynek értelmében a brókerbotrányban érintett cégek cégcsoportjainak, a cégek vezetőinek, tulajdonosainak, a felügyelőbizottsági tagoknak és az érintett könyvvizsgálóknak is zárolni lehet a teljes vagyonát. A zár alá vett vagyont pedig a károsultak kártalanítására kell felhasználni.

Ugyanakkor annak érdekében, hogy a jövőben elkerülhetőek legyenek a hasonló pénzügyi visszaélések, szükséges a szabályozás szigorítása. A törvényjavaslat célja a pénzügyi fogyasztóvédelem erősítése, a szolgáltatók felügyeletére vonatkozó szabályozás szigorítása, valamint az Európai Unió egyes szabályainak átvétele.

A javaslat megemeli a BEVA által fizetendő kártalanítási összeghatárt 100 ezer euróra, ez alapján a Buda-Cash ügyre tekintettel a befektetési vállalkozások esetén is 5 év helyett 3 évenként történő átfogó felügyeleti vizsgálatot ír elő a hitelintézetekhez hasonlóan.

Azán az összegző módosító javaslat számos technikai pontosítás mellett olyan, a befektetők védelmét biztosító javaslatot tartalmaz, amelyek hozzájárulnak az ügyfelek gyakoribb és könnyebben ellenőrizhető tájékoztatásához. El kell mondani természetesen még azt is, hogy az elmúlt hónapokban kirobant brókerbotrányok esetében jól halad a több tízezer károsult kártalanítása, azonban fontos, hogy olyan jogszabályi környezetet hozzunk létre - és ez most egy lehetőség a törvényjavaslat elfogadása esetén -, amely biztosítja, hogy a jövőben senkinek ne

legyen lehetősége az ügyfeleket becsapva több tízmilliárd forintot eltüntetni.

ELNÖK: Ennyi volt? *(Cseresnyés Péter: Igen. Köszönöm.)* Józsa István képviselő úr, MSZP, parancsoljon!

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Erősen ilyen mosakodásíze volt az előző hozzászólásnak, ugyanis a Magyar Nemzeti Banknak minden felügyeleti eszköze megvolt ahhoz, hogy a Quaestor bankká alakulását engedélyező vizsgálatokat lefolytassa. Tehát folytathatott volna célvizsgálatot, folytathatott volna témavizsgálatot, le kellett volna hogy folytassa a Quaestor általános vizsgálatát. Ezt követően folytatott volna utóvizsgálatot, folytathatott volna piacfelügyeleti ellenőrzéseket, helyszíni ellenőrzést és próbaügyletkötést is folytathatott volna. Például hogyha észreveszi, hogy az engedélyezett 60 milliárdos kötvénykibocsátás helyett plusz 160 milliárdért is eladnak olyan kötvényeket, amire még rá is írták, hogy semmiféle BEVA, semmiféle garancia nem tartozik hozzá, hogyha próbaügyletkötés keretében vesznek néhány ilyen Quaestor-kötvényt, akkor azért észrevehették volna, hogy itt valami nagyon nincs rendben.

Tehát az, hogy az ellenőrzések során nem vonta be szakmai közreműködőt, szakértőt, nem vonta be független könyvvizsgálót, aki a saját szakmai becsülete védelme érdekében is csak hiteles jelentést adhatott volna a Quaestor bankká alakulásáról, ezek nagyon árulkodó jelek.

Tehát önök most a szigorítás mögé bújva, a szigorítást egyébként az MSZP támogatja, mert tényleg legyenek eszközök, de azt úgy beállítani, hogy ezek az eszközök nem álltak rendelkezésre, ez egyszerűen hamis, félrevezető állítás. A Magyar Nemzeti Bank elégtelen felügyeleti működés keretében okozott kárt, és elsősorban az ügyfeleknek. Tehát önök mindent levédenek az ügyben, hogy a Magyar Nemzeti Bank tevékenységi jogkörében okozott károkozás ezt követően gyakorlatilag teljesen lehetetlenné válik.

2013-ban a Nemzeti Bankról szóló törvényben külön rögzítették a jegybank közigazgatási jogkörben okozott károkért való felelősségét, de igen korlátozó, beszűkített módon. Ha a Nemzeti Bank mulasztást követ el, a keletkező kárért csak akkor felel, ha azt a mulasztást közvetlenül okozta, ilyen kezdeményezést egyébként a polgári törvénykönyvnek a közigazgatási jogkörben okozott károkra vonatkozó szabályai lehetővé tesznek; tehát különös szorítást jelent, mert a polgári törvénykönyv ezt általánosabban értelmezi.

(20.10)

Az is látszik, hogy önök mindent elkövetnek, hogy a Quaestor-törvényen túlmenően, amit önök teljes körben kártalanításra hoztak törvényt, véletlenül sem a Magyar Nemzeti Bank... - ahol százmilliárdok gyűltek össze a forintárfolyam rontásából

pluszban, abból is látjuk, hogy 200 milliárdot helyezett el a Nemzeti Bank elnöke a saját alapítványai-ban, súlyos tízmilliárdokért vásároltak ingatlanokat, két kézzel szórják a pénzt, de azt törvénnyel akarják megakadályozni, hogy nehogy a Magyar Nemzeti Bank felelőtlen működése következtében okozott károkért maga a Nemzeti Bank legyen felelősségre vonható, nehogy őneki ez a felelőssége jogszabályszerűen megállapítható legyen.

Tehát önök most a Magyar Nemzeti Bankkal szembeni kártérítési per indításának feltételeit úgy szigorítják, hogy nemcsak egy jogellenes nemzeti banki döntéssel szemben, de a Nemzeti Bank mulasztása esetén is közigazgatási pert kell indítani; amely esetben a Nemzeti Bank peresztes lesz, csak akkor indítható a kártérítési per. A brókerbotrányok károsultjai ennek a feltételnek eleve nem tudnak megfelelni. Tehát önök álságos módon terjesztették be ezt a törvényt, mert beépítették, hogy a brókerbotrányok károsultjai semmiképpen se tudjanak ennek a követelménynek megfelelni, mivel közigazgatási eljárás nem folyt le, annak ügyfelei a károsultak nem voltak, így közigazgatási pert sem tudnak indítani. Tehát önök olyan csapdát állítottak a károsultaknak, amit most el akarnak hazudni a szigorítással, valójában kizárják őket abból a lehetőségből, hogy a Nemzeti Bankkal szemben az elégtelen felügyeleti működés által okozott kárért peres eljárást folytathassanak.

A Nemzeti Bank pereszteségét minimalizálja vagy minimalizálni akarják azzal a módosítással is, amely szerint egy perben a jegybank a bíróság döntésének meghozataláig bármikor módosíthatja saját határozatának a teljesítési határidőre vonatkozó részét. Feltehetőleg a Magyar Nemzeti Bank mint felügyelő hatóság elleni keresetek egy része emiatt indulhatott meg. Közigazgatási perekben ez ismeretlen megoldás, mert gyakorlatilag a jogszabályi számonkérést egy mozgó célpontra kellene megtenni, amit maga a Nemzeti Bank változtathat, hogy lehetőséget kap az önök törvénye által arra, hogy ennek a határidejét változtassa. Ez közigazgatási perekben tökéletesen ismeretlen megoldás, és szakmai szempontból teljességgel elfogadhatatlan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ne akarják most ezt a törvényt úgy beállítani, hogy ezzel kívánják megvédeni a brókerbotrányok károsultjait, mert valójában a sorok között az van leírva, hogy önök pont az ellenkezőjét teszik. Erre a felelősségre szeretném felhívni az önök figyelmét, ne akarják kommunikációs eszközökkel elfedni azt, ami valójában ebben a törvényben van és elfogadhatatlan.

A Nemzeti Bankot nem szabad kiengedni ebből a felelősségből. Ezért nem tudjuk támogatni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, LMP. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Most már teljesen vilá-

gos, hogy a kormány ezzel a szedett-vedett salátacsomaggal azt próbálta meg elérni, hogy a Quaestorbotrány ne égjen rá, és nem az a cél, hogy a jövőben hasonló brókerbotrányok elkerülhetők legyenek. Egyébként az elmúlt napokban elkezdték már önök kommunikálni - érezvén, hogy az ellenzék nem valószínű, hogy támogatni fogja -, hogy ha mi ezt nem támogatjuk, akkor mi a brókerek pártján állunk, és önök azok, akik megmentik a kisbefektetőket.

Bár a betérjesztett törvényjavaslatnak vannak olyan elemei, amelyeket az LMP támogatni is tudna, például a pénzügyi törvényjavaslat-csomag erősíteni kívánja a felügyeleti jogosítványokat, a befektetési vállalkozások megfelelő ellenőrzése érdekében, vagy szigorítja a szolgáltatók felügyeletére vonatkozó szabályozást és erősíti a pénzügyi fogyasztóvédelmet, valamint az értékpapírok kibocsátásánál a transzparenciakritériumokat. Támogatható lenne az a javaslat is, amely a pénzügyi piacokba vetett bizalom helyreállítása érdekében olyan új jogosítványt biztosít az MNB számára, amely hatékonyabbá teszi a helyszíni kutatás tárgyát képező, jogsértéssel kapcsolatos bizonyítási eszközök felkutatását.

Vagyis az LMP önmagában támogatni tudná a pénzügyi felügyelet erősítését, azonban azt gondoljuk, hogy a jegybank jelenlegi vezetése erősebb jogosítványok esetén sem tudja megteremteni a pénzügyi rendszer biztonságos működését, holott erre nagyon nagy szükség lenne, hiszen egyes felmérések szerint a GDP 1,2 százaléka vész el a pénzügyi szektor nem megfelelő szabályozása miatt. A rossz előírások bizonyítéka az is, hogy offshore-cégek is közpénzek közelébe kerülhetnek, holott ez alaptörvény-ellenes.

Az utóbbi hetekben pontosan érzékelhettük, hogy csak a felelőség elhárítása és a politikai maszatolás vezérli a kormányt, politikai játszma folyik. Nemrég betérjesztették a Költségvetési bizottság ülésén egy ad hoc albizottság létrehozását a Buda-Cash- és a Quaestor-botrányok kivizsgálására, de nem várja meg a kormány, hogy ennek az albizottságnak egyébként, ha jól működne, akkor mi lesz az eredménye, milyen javaslatokat tesz le az asztalra. Ha feltételezzük, hogy netalántán jó sül ki abból, akkor legalább meg kellett volna várni ezen albizottság működésének az eredményét.

Az elmúlt hónapok eseményei mindenki számára végképp bebizonyították azt, amit az LMP már évek óta mondogat: a pénzügyi rendszer teljes felülvizsgálatára és valós, mélyreható átalakítására van szükség. Szigorítani kell a pénzügyi szabályozást, hatékonyabbá kell tenni a felügyeletet, és fel kell tárnai a politikai és a pénzügyi világ káros kapcsolatait. Ez a törvény erre nem alkalmas. A Fidesz pusztán azért, hogy ne ismerje el saját felelősségét a kialakult helyzetben, egy rossz rendszer toldozásával akarja megoldani a problémákat. Nem mertek hozzányúlni az egész rendszerhez, hiszen azzal elismernék, hogy a rendszer idáig rossz volt. A toldozgatás azonban nem megoldás. Néhány hiba kiküszöbölésére talán alkalmas lesz, azonban az alapjaiban hibás rendszer folyamatosan súlyos problémákat fog generálni, és ez nem lesz elegendő arra, hogy minden ilyen hiba után

majd ne kelljen egy újabb törvényt hozni, és további foltozgatásokra ne legyen szükség.

Az LMP szerint először a pénzügyi rendszer és a felügyelet valódi és átfogó vizsgálatára lenne szükség, majd ezt követően ennek tapasztalatai alapján a pénzügyi rendszerre vonatkozó szabályozás teljes átalakítására. A kormánytöbbség azonban a vizsgálatot folyamatosan ellehetetleníti, a szabályozás szintjén pedig csak az ehhez a törvényhez hasonló maszatolásra hajlandó, melyek garantáltan nem fognak valódi eredménnyel jární. Ez a törvény nem elegendő arra, hogy megakadályozzuk egy újabb Quaestorbotrány kialakulását.

Végül pedig én is szeretném megerősíteni, hogy több mint egy éve a Magyar Nemzeti Banknak nincsen felügyelőbizottsága, nagyon itt lenne az ideje ezt a felügyelőbizottságot felállítani. Talán akkor olyan dolgok sem derülhetnének ki, amit a napokban tudtunk meg, hogy ott az ügyvezető igazgatók fizetése eléri az 5 milliót, amikor sok-sok millióan ma Magyarországon a létminimum alatt élnek, és talán akkor csendben... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Bocsánat, vége van. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Szeretném folytatni azzal, hogy amikor önök megszüntették a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletét és beintegrálták a Magyar Nemzeti Bankba, akkor a világból hoztak példákat, hogy a világban működnek ilyen rendszerek. Ez lehet, de a világban olyan rendszer nem működik, ahol egy párt által kinevezett pénzügyminisztert, gazdasági minisztert raknak be, ültetnek be a Nemzeti Bank élére, a Nemzeti Bank elnökének. Mindig a bizalom alapja a függetlenség, a szakmai elismertség. Ha önök valóban helyre akarják rakni a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tevékenységével szemben jelentősen megintott bizalmat, akkor sürgősen üzenéne Matolcsy Györgynek, hogy hagyjon fel ezzel az ámokfutással, mondjon le a jegybank vezetéséről, és biztosítson teret egy olyan, a szakma által elismert független szakembernek, aki mondjuk, észrevenné, hogy a szeme láttára lopnak el 150 milliárd forintot a Quaestor hamis kötvénykibocsátásával.

(20.20)

Tudják, ez az a 210 milliárdnyi kötvényeladás, amire csak 60 milliárdra volt engedélye a Quaestornak, és a Nemzeti Bankon belül működő pénzügyi felügyelet ezt nem vette észre. Tehát ha önök valóban az ügyfelek pártján állnának, nem engednék ki a Magyar Nemzeti Bankot mint pénzügyi felügyeletet a felelősség alól. Tehát vagy a felelősséget kellene helyre tenni a Nemzeti Bankon belül, vagy teljesen a kormány alatt önálló hatóságként működő állami felügyeletnek kellene működni.

Ez csak a bizalmatlanságot erősíti, amit önök csinálnak. Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz, parancsoljon!

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon érdekes hozzászólásokat hallottunk e tekintetben, de azért jó, ha egy-két kérdést világosan látunk. A Magyar Nemzeti Banknál álltak rendelkezésre és állnak rendelkezésre azok az információk, amik ellenőrzési rendszer hatékony megvalósításához szükségesek, és emellett, ettől függetlenül működött korábban évtizedeken keresztül egy felügyeleti rendszer. Ennek a következménye volt az, hogy bizonyos információk nem tudtak egymással találkozni, és ennek megfelelően az ellenőrzési rendszer sem tudott jól működni. Ez jó sokáig így működött, és ennek a következménye volt az, hogy ki tudott alakulni olyan helyzet, ami annak idején kialakult.

Volt közöttünk egy filozófiai különbség, önök között és közöttünk e tekintetben, és ennek a filozófiai különbségnek a lényege az volt, hogy önök egy neoliberais szemlélettől vezérelve elsősorban a fellazításban voltak érdekeltek, illetve ezt hangsúlyozták. És ennek következménye volt az, hogy a pénzügyi rendszer számos területén, más területen is, így a bankok területén is más típusú eljárást alkalmaztak, és ennek a következménye volt az, hogy 2010-ben már olyan mértékűvé vált a devizahitel-állomány, ami egyébként elfogadhatatlan és vállalhatatlan volt, mert a pénzügyi rendszerek más területén, a bankszektor területén is máshogy viselkedtek. Ez nyolc évvel korábban még egészen minimális volt, de a forinthitelhez szükséges és a forinthitelhez kapcsolt garanciális rendszert megszüntették.

A pénzügyi rendszer másik oldalán is hasonló volt a helyzet, a korábbi brókerbotrányokra nem úgy reagáltak önök, hogy megerősítették volna az ellenőrzési rendszert, hanem pont az ellenkező irányba indult el az eljárás, a rendszernek a fellazítására került sor. Először a kötelező eljárást, a kötelező ellenőrzési eljárást szüntették meg, aztán később nemzetközi nyomásra egy jóval ritkább, ötéves ellenőrzési periódust vezettek be.

Ez a rendszer alapvetően rossz volt, hiszen abban az esetben, ha működik egy felügyelet, aminek elsősorban az volt a technikája, hogy bekérte az adatokat a különböző brókercégektől, és a bekért adatok alapján azt nézte meg, hogy van-e feszültség az átadott adatokban, nem pedig helyszíni ellenőrzések során ott legeneráltatott adatok alapján állapították meg az ellenőrzési eljárást, és nem voltak birtokában azoknak az adatoknak, amiknek, mondjuk, csak a Nemzeti Bank lett volna birtokában. Ezért került sor arra, hogy fokozatosan előremenne a pénzügyi rendszer átalakításában, ugve, először a bankszektor esetében, a bankok elszámoltatása kapcsán, aztán a fair bankok megalkotása kapcsán és így tovább, majd később a brókercégek esetében is a felügyeleti rendszernek a megerősítése zajlott.

Egy így kialakult erősebb felügyelet másfél éves működés után már képes volt arra, hogy feltárjon olyan visszaéléseket, amelyeket évtizedekig egyébként nem lehetett feltárni. Ennek a következménye volt az, hogy egy sokkal jobban működő, hatékonyabb eljárás jött létre. Az eljárásnak a lényege az is, hogy más volt a metodika is a Nemzeti Banknál, hiszen ebben az esetben már a Nemzeti Bank helyszínre kiment, legeneráltatta ott helyben az adatokat, összevetette a saját nyilvántartásával, és nagyon gyorsan képes is volt arra, hogy feltárja ezeket a visszaéléseket. Ez volt tehát a módszer, és ennyiben változott a helyzet, és tovább kell menni ezen a lépcsőn. Már megtettünk egy-két jogszabálymódosítást, de szükséges további jogszabálymódosítás is, hiszen látjuk a tapasztalatok alapján, hogy egy megerősített nemzeti banki jogkör mennyire tud segíteni az ellenőrzés folyamatában is.

A mostani jogszabályalkotás két fő irányba indul el. Egyrészt van egy bizalomerosító iránya, a másik oldalon pedig egy felügyeleti erősítő iránya. Tehát a felügyeleti rendszer megerősítése irányába hat. Így például bárki jogosult lesz arra, hogy lekérje a saját adatait, a saját pénzügyi adatait bármikor a Nemzeti Bank rendszerén keresztül. Havonta köteles lesz például a szolgáltató egy egyenleget küldeni az ügyfél számára, hogy hogy áll, és éves szinten ellenőrizni fogja a Nemzeti Bank, és ehhez meglesz az eszköze is, hogy vajon a pénzügyi állomány, a mögöttes értékpapírok rendelkezésre állnak-e, és szigorítva lesz, sűrítve lesz az ellenőrzés is, emelve lesznek a bírságok, amennyiben az Országgyűlés ezt a szabályt elfogadja. Elfogadja - és reméljük, elfogadja -, és reméljük, önök jobb belátásra fognak térni, és ugyan nincs itt az LMP-s képviselő asszony, de neki is mondom, hogy ha alapvetően - bocsánat - (*Schmuck Erzsébet a jegyzői székben ül.*) egyetértene az azzal, hogy mi a törvénynek a célja, és mi a törvény, a törvényi szabályozás, ezt a jogszabályt nem egy pillanatra alkotjuk, hanem hosszú távra alkotjuk. Hosszú távon hozunk létre egy erősebb felügyeleti rendszert.

Amennyiben önök ezzel egyetértene, alapvetően ezzel kapcsolatban kifogásuk nincsen, akkor nem baj, ha ezen az úton továbbmegyünk, és ha nem látunk kivétnevalót ebben a jogszabályban önmagában, akkor arra kérem önöket is, hogy támogassák ezt a jogszabályt. Mert az önök támogatására is szükség lesz, hiszen ez a jogszabály kétharmados részeket is tartalmaz, és amennyiben ezt nem szavazza meg az ellenzék, akkor az ő felelőssége lesz az, hogy nem lesz egy erősebb, sokkal jobban működő ellenőrzési rendszer, és nem tudjuk kizárni azt a jövő vonatkozásában, hogy ne fordulhasson elő olyan ügy, mint ami előfordult a múltban, ne fordulhassanak elő újabb pénzügyi visszaélések. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Nincs jelentkező.*) Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Megkérdezem most az előterjesztőt. Ahogy

jelezte államtitkár úr korábban, Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! A tőkepiaci szabályozás egy fontos kérdéskör. Különösen sajnálatos aktualitást adtak a szabályozás továbbfejlesztésére és megerősítésére az elmúlt hónapok eseményei, botrányai. A benyújtott törvényjavaslatnak nagyon fontos fogyasztóvédelmi tartalma van, így örömmel vettük az általános és részletes vitánál is tapasztalt képviselői aktivitást, hiszen a pénzügyi stabilitás, a pénzügyi szektorba vetett bizalom megerősítése a gazdaság, a fejlődés és a társadalom érdeke is. A törvényjavaslat fő vonalát a tőkepiac szabályozásának további modernizálása, valamint a pénzügyi intézmények felügyeletének megerősítése adja, de vannak a hitelintézeti szektort érintő javaslatok is.

Egyes új szabályok indoka az uniós szabályok módosulása, ami szükségessé tette a hatályos magyar szabályozás felülvizsgálatát. A benyújtott módosító javaslatok számos területet érintenek. A módosító javaslatok túlnyomó többsége azonban technikai, pontosító jellegű, amelyek célja a jogalkalmazás egyszerűsítése és az egyértelmű jogértelmezés biztosítása. Egyes módosító javaslatok átmeneti rendelkezésekkel egészítik ki a szabályozást annak érdekében, hogy a folyamatban lévő eljárások esetén alkalmazandó szabályok egyértelműek legyenek. A módosító indítványok közül kiemelendő az ügyfelek által az értékpapírjaik állományára vonatkozó lekérdezési lehetőség teljessé tételére vonatkozó javaslat. Emlékeztetni szeretnék rá, hogy a lekérdezési lehetőség az MNB honlapján lesz elérhető minden értékpapírszámlavezetési szolgáltatást igénybe vevő ügyfél számára, biztosítva ezáltal annak a lehetőségét, hogy havi gyakorisággal ily módon is ellenőrizhesse értékpapírszámlájának aktuális helyzetét.

A kormány által is támogatott módosító indítványok elfogadása esetén a befektetési szolgáltatók ügyfél-tájékoztatási szabályai is tovább finomodnak, és az engedélyköteles tisztségviselőkre vonatkozó egyes ágazati szabályokban szereplő rendelkezések is egyszerűségebbé válnak.

A törvényjavaslatához benyújtott, a társasági adózást szabályozó törvény módosításához kapcsolódó javaslat nem változtat abban a tekintetben, hogy a Quaestor-károsultak kárrendezési alapja részére az alap záró beszámolójának elfogadásáig előleget befizető adózó által megelőlegezett, de meg nem térült követelés összegét az adózó egy meghatározott sorrendiséget követve érvényesítheti meghatározott adónemekben a fizetendő adója csökkentéseként.

(20.30)

Tisztelt Országgyűlés! A hitelintézeti szektort érintő módosítások közül ügyfélvédelmi szempontból is kiemelt jelentősége van annak, hogy a betétál-

lományok, hitelállományok átruházása zökkenőmentesen, ugyanakkor a szerződő felek érdekének maximális figyelembevételével történjen. Mindezek érdekében a betétállományok átruházása esetén már a konkrét átruházás megtörténte előtt legalább 60 nappal értesíteni kell a betéteseket az átruházás szándékáról, valamint az értékesítésben fel kell hívni a figyelmet arra, hogy az ügyfél az átruházás napjáig jogosult a szerződését díjmentesen felmondani. A hitelállományok átruházása esetén pedig garanciális szempontból is rögzítésre került, hogy a szerződési feltételek átruházásával összefüggő egyoldalú módosítása a kamat, a díj, a költség tekintetében az ügyfélre nem lehet hátrányosabb.

Az elmúlt időszak történései is megmutatták, hogy mekkora jelentőséggel bír a szabályozott intézmények informatikai rendszerének zártsága, megakadályozandó a rendszerekhez történő jogosulatlan hozzáférést, valamint az észrevétlen módosítást. Mindezek érdekében a benyújtott módosító indítványok az egyes ágazati törvények módosításával rögzítenék, hogy a szabályozott intézményeknek, hitelintézeteknek, befektetési vállalkozásoknak, biztosítóknak adminisztratív, fizikai és logikai intézkedésekkel biztosítaniuk kell az általános információbiztonsági, zártsági követelmények teljesülését, amit rendszeresen, megfelelő időközönként arra alkalmas külső szakértővel is felül kell vizsgálni.

Tisztelt Országgyűlés! Az új szabályok összességében a pénzügyi közvetítőrendszer intézményének biztonságos működését, felügyeletének erősítését szolgálják, ezáltal növelik az ügyfelek, a befektetők védelmét. Köszönjük együttműködésüket, a kormány által támogatott módosító javaslatokat, és természetesen az egész törvényjavaslat megszavazását kérjük a parlamenttől. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/4649. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A Mezőgazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4649/12. számon, jelentését pedig T/4649/11. számon megkapták. A vitához kapcsolódó Nemzeti összetartozás bizottsága részletes vitáról szóló jelentését T/4649/13. számon, a Magyarországi nemzetiségek bizottsága részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4649/14. számon, jelentését pedig T/4649/15. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4649/17. számon, összegző jelentése pedig T/4649/18. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság 2015. május 28-ai ülésén megtárgyalta a magyar nemzeti értékekről és hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló T/4649. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Mezőgazdasági bizottság hatpontos módosító javaslatát, amelyek közül az 1., 2. és 5. pontban foglalt módosító indítványt, illetve az Országgyűlés Magyarországi nemzetiségek bizottsága által támogatott javaslatok közül az 1. pontot, a 2/i pontját és a 3. pontot az előterjesztő támogatta. A módosítás többek között arra irányult, hogy az ellenzék is képviselőt delegálhasson a Hungarikum Bizottságba, erre tekintettel, létszámarányának megfelelően egy fővel bővülne a bizottság, valamint további egy szószólóval is. Az imént említett módosítási szándékot a bizottság 25 igen szavazattal, 1 nem ellenében és 8 tartózkodás mellett fogadta el.

A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság saját, módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amelynek három pontját a bizottság 24 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett támogatott.

A hungarikumtörvényt még 2012 áprilisában fogadta el az Országgyűlés négypartii egyeztetést követően, és az azóta eltelt három évben elkezdődött céljainak megvalósítása: megkezdődött a magyar nemzeti értékek és hungarikumok körének meghatározása, elindult azok dokumentálása, rendszerezése, népszerűsítése, a jelenlegi és a jövő nemzedékekkel történő megismertetésük és megőrzésük érdekében. A tárgyalt javaslat az eltelt három év tapasztalataiból kiindulva több értelmezési kérdést tisztáz, és olyan kiegészítéseket is tesz, amelyek az eddigi jogalkalmazás során felmerült problémák megoldására irányulnak.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 24 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 10 tartózkodás mellett fogadta el. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Az államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Pócs János képviselő úrnak, a kijelölt Mezőgazdasági bizottság előadójának. Tessék! *(Dr. Legény Zsolt: Kisebbségi vélemény?)*

PÓCS JÁNOS, a Mezőgazdasági bizottság előadója: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A hungarikumtörvény módosításának általános vitája május 12-én zajlott itt a Házban, a törvényjavaslat-

hoz benyújtott módosító indítványokról pedig május 20-án tárgyalt a Mezőgazdasági bizottság részletes vita keretében.

A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálta, megállapította, hogy megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. Megvizsgálta és megállapította továbbá azt is, hogy a javaslathoz benyújtandó módosító indítványok megfelelnek a határozati házsabály 42. §-ában foglalt követelményeknek.

Az ülésen a módosító javaslatokról történő szavazás során a bizottság nem támogatott egyetlen, a javaslathoz benyújtott módosító indítványt sem, ugyanakkor megfogalmazott módosító javaslatokat, amelyeket a T/4649/11. számú, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatban nyújtott be.

A nem támogatott módosító indítványok jelentős része olyan javaslatokat tartalmaz, amelyek a Hungarikum Bizottságba delegált országgyűlési képviselők és nemzetiségi szószólók számát módosította volna. Annak ellenére, hogy ezek a javaslatok különböző, főleg formai okok miatt nem voltak támogathatóak, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító 3. pontjában mi is igyekeztünk ezt a szándékot felkarolni és fenntartani a további vitaszakaszokban való tárgyalásra.

A Törvényalkotási bizottság munkáját követve látható, hogy a Hungarikum Bizottság összetételére vonatkozó javaslatunk megváltozott formában ugyan, tartalmilag azonban a Mezőgazdasági bizottság eredeti szándékának megfelelően szerepel a végső szavazásra bocsátandó irományban. Elnök úr, köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, aki a kisebbségi véleményt ismerteti.

DR. LEGÉNY ZSOLT, a Mezőgazdasági bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogyan Mengyi Roland képviselőtársam, bizottsági tagtársam említette, a Törvényalkotási bizottságban és egyébként a szakbizottságban, a Mezőgazdasági bizottságban is nem olyan régen tárgyaltuk ezt a törvényjavaslatot. Ahogyan Mengyi képviselő úr elmondta, azért az úgy túl szép lenne, nem így volt ez teljesen a bizottsági vitában vagy a bizottsági tárgyalás folyamán.

Mondom, ahogyan említette a képviselő úr is, 2012-ben a Ház, mondjuk úgy, teljes egyetértésben fogadta el a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló törvényjavaslatot. Akkor is azt a nemes jogpolitikai célt minden parlamenti párt támogatta, hogy emeljük ki a magyar különlegességeket, a hungarikumokat, és ezt törvényi szintre is emeljük, és akkor megalakult az a bizonyos bizottság is, amelynek akkor is volt körülbelül 15 képviselője.

A mostani törvényjavaslat, mondjuk úgy, egyik újítása az lett volna, hogy ennek a bizottságnak a létszámát ki akarta bővíteni az előterjesztő, és néhány minisztérium képviselőjét be szándékozik emelni a bizottsági tagok közé. A Törvényalkotási

bizottságban a vita folyamán is elmondtuk, illetőleg minden egyes parlamenti ellenzéki párt saját módosító javaslatot nyújtott be, amelyeknek az lett volna az értelme, azt kívánták ezek a módosítók célozni, hogy a parlamenti pártok között azok, akik frakcióval rendelkeznek, tudjanak egy-egy tagot delegálni ebbe a bizonyos Hungarikum Bizottságba, eddig ugyanis csak két tagot delegált a magyar parlament ebbe a bizottságba, és az mind a kettő kormánypárti tag volt.

(20.40)

A bizottsági vita során elmondtuk azt is a módosító javaslatunk indoklásaként, hogy egyáltalán nem pártpolitikai indokokat szeretnénk az ellenzéki pártok ebben a bizonyos bizottságban képviselni vagy alkalmazni, csupán azt szeretnénk, hogyha részt vehetne minden egyes ellenzéki párt, ahogyan említettem, abban a munkában, amely a Hungarikum Bizottságban folyik, és ezért volt egy olyan javaslatunk, hogy az Országgyűlésben frakcióval rendelkező pártok is delegálhassanak egy-egy képviselőt ebbe a bizottságba.

A kormány képviselője a bizottsági ülésen, mondjuk úgy, azt hányt a szemünkre vagy azt fogalmazta meg kritikaként, hogy ebben az esetben ennek a bizottságnak az operativitása kerülne veszélybe. Ezt akkor sem értettük, hiszen ha egy 16 tagú bizottságot plusz 2 fővel fogunk kibővíteni vagy plusz 4-gyel, akkor az nem az operativitását fogja ennek a bizottságnak veszélyeztetni, hiszen az, hogyha pár fővel emeljük meg egy nagy létszámú testületnek a taglétszámát, azt gondoljuk, hogy ez nem lenne egy olyan veszélyes dolog.

Eppen ezért a Törvényalkotási bizottságban is tartózkodó szavazatunkkal fejeztünk ki nemtetszésünket aziránt, hogy a kormány ebben az esetben sem szándékozik ezt a bizonyos bizottságot, mondjuk, kibővíteni és az ellenzékét is beengedni ebbe a bizottságba úgy, hogy megfelelő munkát tudjon végezni. Eppen ezért tehát, ahogyan említettem, tartózkodtunk a Törvényalkotási bizottság ülésén is ezzel kapcsolatban. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Hepp Mihály úrnak, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Tessék!

HEPP MIHÁLY, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Štovani Predsjedavajući, štovani zastupnici Mađarskog Parlamenta, srdačno Vas pozdravljam! Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak!

Magyarország Alaptörvénye a „Nemzeti hitvallás” részében kinyilvánítja: „A velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők.” Ezen hivatkozás alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága és az országgyűlési törvény 11. § (1) bekezdése b) pontja alapján a nemzetiségek

érdekeit, jogait érintő napirendi pontként határozta meg a magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvény módosításáról szóló T/4649. számú törvényjavaslatot. A törvényjavaslatot a Magyarországi nemzetiségek bizottsága megtárgyalta, és módosító javaslatot is nyújtott be.

A törvényjavaslat előkészítése során egyeztetett a betervező minisztériummal. Az egyeztetés - elmondhatom, részt vettem - igen konstruktívan zajlott le, tehát szinte minden olyan megjegyzésünket vagy kérésünket szinte teljesítették, egy kivételével, amelyet szerettünk volna, hogy bekerüljön ebbe a törvénybe. A Törvényalkotási bizottság is figyelembe vette a javaslatunkat, egy szívfájdalmunk van, hogy az a megjegyzés, hogy a magyarországi nemzetiségeknek legyen saját értéktára Magyarországon, ezt nem sikerült elérnünk. Remélhetőleg majd a törvényhozás későbbi folyamataiban talán ez is sikerül.

Tekintettel arra, hogy a nemzeti értékek tárházát gazdagítják a nemzetiségek értékei, úgy véljük, a jelenlegi magyarországi nemzetiségek egyik fő feladata az elődeinktől szerzett kulturális, történelmi, gasztronómiai és egyéb ágazatokhoz tartozó hagyományaink, értékeink népszerűsítése és megőrzése. Ezen tények következtében részben biztosítható lenne a nemzetiségek fennmaradása és az újabb generációk érdeklődésének felkeltése, nemzeti öntudatuk megerősítése. Ebből kifolyólag a nemzeti önmegőrzés-tudat további erősödése érhető el a nemzeti érték fogalmában megjelenített nemzeti értékek települési, megyei és tájegységi értéktárban való feltüntetésével.

Büszkék vagyunk és egyben örülünk azért, mert a nemzetiségek örökségét jelentő nyelvi, szellemi, kulturális, gazdasági és épített értékeink összegyűjtését, dokumentálását és elismertetését, az értékvédelem alapjául szolgáló dokumentáció és nyilvántartás megőrzését, ápolását, illetve védelmezését a jelen törvény lehetővé teszi a nemzeti értéktár települési, megyei és tájegységi gyűjteményében való feltüntetésével. Ezáltal a jelenlegi magyarországi nemzetiségek részben, illetve egyedülállóan alkotott értékeik megőrzése és továbbadása, azok országos és nemzetközi szintű hírnevének öregbítése és megőrzése, eredetük nyilvánosság elé hozása, valamint az adott nemzetiség nemzeti értékek létrehozásában való részvételének, valamint a termékek általuk hozzáadott értékének igazolása valósul meg, egyben tükrözi a magyar állam elismerését és megbecsülését a jelenleg fellelhető magyarországi nemzeti közössegek iránt.

A Magyarországi nemzetiségek bizottságának megítélése szerint a nemzeti önkormányzatok bevonása nélkül nem válhat teljessé, egységes egészzé a nemzeti értékek dokumentációs rendszere. Másrészt az összetartozás, a nemzeti egység és tudat szempontjából is megkérdőjelezhetetlen a nemzeti értékek nemzeti értéktárban való feltüntetése és dokumentálása. A jövő generációkat figyelembe véve szintén különösen fontosnak tartjuk a nemzeti

értékek feltüntetését a nemzeti értéktár települési, megyei és tájegységi szintjein. A későbbiekben a nemzetiségi, valamint a nemzeti öntudat erősítését eredményezheti, mely folytán Magyarország megőrizheti a rá jellemző, egyértelműen büszkeségre okot adó multikulturalizmust, valamint a nemzetiségek példás együttélésének és konstruktív szimbiózisának jelenlegi képét.

Kérjük, hogy a parlament támogassa ezt a törvénytervezetet. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Hvala na a pozornosti! (*Taps a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: Én is köszönöm, tisztelt szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót, elsőként Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Ahogy elmondtuk az általános vitában is, fogjuk tudni támogatni ezt a javaslatot, ahogy az eredeti előterjesztést még 2012-ben is támogattuk, hiszen egyetértünk az ebben megfogalmazott célokkal. Mi is nagyon szorgalmaztuk azt korábban, hogy jöjjön létre egyfajta értéktár, ami ezeket a hungarikumokat és a hungarikumok felé vezető utat kitáblázza, összegyűjti, és méltó módon megőrökíti ezt az utókor számára. Ugyanakkor azt nagyon sérelmezzük, akkor és most is, hogy az ellenzék ilyen módon ki van ebből a Hungarikum Bizottságból szorítva, hiszen szeretjük volna mi is elérni azt, és ezt módosító indítványokban is követeltük mind az eredeti törvényvitájában, mind pedig most, hogy minden frakcióval rendelkező ellenzéki párt egy-egy képviselővel részt vehessen ebben a munkában.

Itt tényleg nem arról van szó, hogy az ellenzék ezt valamiféle pártpolitikai célokra szeretné használni, de higgye el, államtitkár úr, hogy rengeteg jobbikos szervezet van, sok szimpatizánsunk, rengeteg rendezvényre járunk, mi magunk is az emberek között éljük a mindennapjainkat, és sok olyan információ jut el hozzánk, amit érdemben tudnánk használni egy ilyen bizottsági munka során, és azt hiszem, hogy hozzá tudnánk járulni a Hungarikum Bizottság működéséhez pozitív értelemben. Ezek azok a szempontok, amik miatt leginkább szeretjük volna, ha ilyen módon is részt tudunk vállalni ebben a munkában.

Nagyon sajnálom, hogy ezt nem sikerült elérnünk. Az általános vita során még elég biztató volt az államtitkári záró hozzászólás, és abból én azt véltem kissejteni, hogy bizony van némi remény arra, hogy meggyőzhetőek és elfogadják ezeket az érveinket. Sajnos, a bizottsági ülésen már kevésbé voltak ennyire biztatóak, és ezek is igazolódtak be. Tényleg nem értjük, hogy miért szükséges ez, miért így kell ezt elfogadni, miközben pont arról kellene hogy szóljon egy ilyen törvény, hogy a teljes magyar nemzetet

lefedje pártpolitikai hozzáállásoktól függetlenül, és mindenki úgy tudjon hozzátenni ehhez a saját tudása és ismerete szerint, ahogy csak lehet, és ehhez, azt hiszem, hozzájárult volna az, ha szélesebb politikai alapokon nyugszik egy ilyen jogszabály. De természetesen, ahogy mondtam, ettől függetlenül mi fogjuk támogatni, hiszen nem ez a legfontosabb eleme egy ilyen törvénynek. Örülök, hogy a kezdetben meglévő gyerekkori betegségeket, hiányosságokat kezdi kinőni ez a rendszer, és történnek olyan módosítások, amik az életszerűség felé mutatnak.

Ki kell még emelnem Szávay István képviselőtársam módosító indítványait, amelyek felhívják a figyelmet arra, hogy bizony a módosításban vannak értelmetlen szűkítések is, itt főleg a külföldi magyar szervezetekkel kapcsolatban. Sajnálom, hogy ezeket sem vették komolyan, nem értették meg, én azért teszek még egy kísérletet arra, hogy érdemes lenne felhívni rá a figyelmet, és érdemes lenne ezt átgondolni, mert valóban értelmetlenek azok a módosítások, amelyeket eszközölnek és amelyeket Szávay képviselőtársam ki is venne a módosításból.

Röviden ezeket akartam elmondani, és reméljük, hogy kapunk érdemi választ arra, hogy miért akkora lehetetlenség az, hogy az ellenzék egy ilyen munkába frakciónként egy-egy fővel részt tudjon vállalni. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(20.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. Legény Zsolt képviselő úr, MSZP. Tessék!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon röviden. A törvényalkotási bizottsági kisebbségi véleménynél már gyakorlatilag elmondtuk azokat a kritikákat, amelyekkel illetük ezt a jogszabályt, de még egyszer szeretném kihangsúlyozni, hogy 2012-ben teljes egyetértéssel fogadta el ezt a magyar Országgyűlés, az összes párt támogatta. Üdvözlendőnek tartjuk az akkori jogpolitikai célt, és azt gondoljuk, hogy nagyon helyes volt. Azóta is mindig támogattunk minden olyan dolgot, amely a Hungarikum Bizottság előtt ezzel a törvénnyel, illetőleg ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatos volt, és most is az előterjesztő által behozott pontokat összességében szakmailag jónak és helyesnek ítéltük meg, azt gondoljuk, hogy kifejezetten támogatásra lenne méltó. Azonban az, ahogy említettem, hogy kizárják az ellenzéki pártokat ennek a munkának a lehetőségéből, no pláne arra akarják kényszeríteni, hogy az ellenzék közösen összesen egy tagot tudna delegálni ebbe a bizottságba, akkor, amikor egyébként lehetőség lenne arra, hogy a frakciók külön-külön delegáljanak, ezért nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot ebben a formájában.

Még egyszer mondom, a kritika kifejezetten annak szól, hogy az ellenzéki pártok nem tudnak így

részt venni frakciónként ebben a munkában; egyébként a szakmai részével teljesen egyetértünk mi is. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ismét megkérdem, hogy kíván-e még valaki szólni. (Nincs jelentkező.) Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Államtitkár úr, most kérdezem meg, hogy kíván-e reagálni. (V. Németh Zsolt jelzésére:) Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar nemzeti értékekről és a hungarikumokról szóló 2012. évi XXX. törvényt valóban nagy egyetértésben fogadta el a Ház, és úgy vélem, az azóta eltelt három esztendő is országszerre ebben az együttműködésben végezzük.

A mostani törvényjavaslat célja az, hogy az elmúlt három év gyakorlata, a tapasztalatok alapján pontosítsa a jogszabályt. Számos olyan pontja van a törvényjavaslatnak, amelyeket tisztázni kell, és a gyakorlati alkalmazás is felvetett néhány igényt. Idézném a legjelentősebb módosításokat. Mindenekelőtt azt céloztuk meg, hogy a külhoni értékgyűjtés a hazai mintára megvalósulhasson, tehát külhoni nemzetrész-értéktárak jöhetnek létre, települési tájegységi értéktárak a hazai gyakorlathoz hasonló módon.

Valóban szükségessé vált a Hungarikum Bizottság feladatainak felülvizsgálata is. Az okafogyottá vált, illetve a gyakorlatban nehezen megvalósítható feladatok a módosítás folytán kikerültek a törvényből.

A módosítás folytán bővülni fog a Hungarikum Bizottság tagsága. Itt jegyzem meg, most arról folyik a vita, hogy az ellenzék páronként delegálhat-e. De a javaslat nem ez volt, hanem az, hogy a Hungarikum Bizottság tagjai sorába bekerülhessen a Külgazdasági és Külügyminisztérium, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Honvédelmi Minisztérium egy-egy delegáltja, hiszen ezekről a területekről is kerülnek be értékek a kiemelkedő nemzeti értékeink közé a Magyar Értéktárba és a Hungarikumok Gyűjteményébe is. E fölé kerülnek még be az ellenzéki képviselők delegáltjai, illetve a magyarországi nemzetiségeké. Tehát már öt főnél tartunk. Meggyőződésem, hogy minden egyes újabb tag bármelyik bizottságban az operativitást nem segíti. A cél nem feltétlenül az, hogy ezt a testületet politikai elemekkel bővítsük.

A Hungarikum Bizottságnak nincs pártpolitikai feladata, ez nem egy politikai testület, így értelmetlennek érzem azt a felvetést is, hogy az ellenzék ki van szorítva a Hungarikum Bizottságból, ugyanis ebben a formában a kormánypárt sincs benne, hanem két fő van benne a magyar parlamentből, most három lesz, és létszamarányának megfelelően az ellenzék is tud egy főt ebbe javasolni, delegálni. Azt hiszem, az azért kerülendő lenne a hungarikumokról szóló vitában, hogy a parlamenti vitához hasonlóan módon megnyilvánuljanak külön-külön a pártok, hogy adott értéket ők támogatnak-e vagy nem. Márpedig ez az elem óhatatlanul előkerülne, és ez szerintem nem tenne jót a hungarikumok ügyének.

Megpróbáltuk befogadni a magyarországi nemzetiségek javaslatait, és tettünk is egy ilyen lépést. Nagyon szívesen látjuk, és a jogszabály lehetőséget ad majd arra, hogy a magyarországi nemzetiségek is delegáljanak, hiszen az ő értékeik ott vannak a helyi értéktárakban, ott lesznek a tájegységi értéktárakban, a megyei értéktárakban, és így helyénvaló, ha ők is részt vesznek ebben a munkában. Azonban azt, hogy külön nemzetiségi értéktár alakuljon, nem tartjuk célszerűnek. Bár megfontolandó az, hogy a nemzetiségek ügyét felkaroló minisztériumnál létre lehetne ezt hozni a mai szabályok szerint is, csak én megkérdem, hogy akkor például a 100 Tagú Cigányzenekar egyszerre bent lenne a Kulturális Értéktárban és bent lenne külön egy nemzetiségiben is. Vagy valamely, jellegzetesen nemzetiségekhez kapcsolódó különleges étel egyszerre kétféle értéktárban is benne lenne? Tehát létrehoznánk egy másik vetületét, egy másik aspektusát is a hungarikumoknak? Nem tudom, hogy ez fontos-e. Ennek ellenére úgy vélem, hogy a nemzetiségek részvétele lendületet adhat a gyűjtőmunkának a településeken is.

Itt térek vissza arra, hogy a hungarikumok kapcsán folyamatosan csak a Hungarikum Bizottságról ejtünk szót, holott országszerte majdnem ötszáz helyen megalakultak a helyi bizottságok, és a helyi értékbizottságokban egészen biztosan ott dolgoznak egymás mellett a baloldali emberek, a polgári konzervatív értéket vallók vagy éppen a nemzeti radikálisok is. Tehát szó nincs arról, hogy a társadalomnak bármely szelete ki lenne szorítva ebből a munkából.

Mindent egybevetve köszönöm a vita során elhangzott érveket, javaslatokat, és bízom abban, hogy ezt a módosítást is - a három évvel ezelőtt megszületett törvény elfogadásához hasonlóan - nagy egyetértésben fogjuk meghozni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés H/4581. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát H/4581/4. számon, jelentését pedig H/4581/5. számon megkapták.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata H/4581/7. számon, összegző jelentése pedig H/4581/8. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Most megadom a szót B. Nagy László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

Tessék, parancsoljon!

(21.00)

B. NAGY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. május 28-ai ülésén megtárgyalta a biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020-as évek közötti időszakra szóló nemzeti stratégiájáról szóló H/4581. számú határozati javaslatot. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Fenn tartható fejlődés bizottságának 10 pontos módosító javaslatát, amely pontosításokat és nyelvhelyességi módosításokat tartalmazott. Bizottságunk 29 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett fogadta el a háttéranyagban szereplő módosításokat.

A javaslatról csak röviden szólnék. Számos hazai és nemzetközi körülmény és kötelezettség sürgette a stratégia megalkotását. Mi is ez a stratégia? Mi is ennek a célja? A nemzeti biodiverzitás-stratégia 2020-ra kitűzött jövőképében azt fogalmazza meg, hogy megállítsuk a biológiai sokféleség csökkenésének és az ökoszisztéma-szolgáltatások további hanyatlásának folyamatát Magyarországon, valamint lehetőség szerint ezek a szolgáltatások még javuljanak is.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az előttünk fekvő stratégia, kapcsolódva a nemzeti környezetvédelmi programhoz, a biológiai sokféleség megőrzését tűzte ki célul és arra fókuszál.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Nem kíván felszólalni. Bejelentem, hogy a kijelölt Fenn tartható fejlődés bizottsága visszavonta a korábban megnevezett előadóját.

Ennek köszönhetően most képviselői felszólalások következhetnek, ha van, aki jelentkezik. Magyar Zoltán képviselő úrnak adom meg a szót.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem kívánom megismételni az általános vitában elmondottakat, a Jobbik továbbra is támogatja ezt a tervezetet. Csak arra akartuk felhívni a figyelmet, amire egyébként a bizottsági ülésen is megragadtuk az alkalmat, hogy jó lenne, ha az ilyen stratégiák mögött kormányzati szándék is meghúzódna, és nemcsak a szép szavak szintjén találkozunk vele, hanem bizony megfelelő költségvetési források is lennének csoportosítva mellé. Akkor, úgy gondolom, évről évre hasonló javaslatokat úgy tudnánk megtárgyalni, hogy mindig egy kicsit előbbre lépnénk, mindig egy kicsit a jövőbe tudnánk tekinteni, és a reális célok kitűzése után a megvalósítás is megtörténne. Azt hiszem, akkor mindegyikünk sokkal kellemesebben tudna egy-egy ilyen vitában részt

venni, és sokkal felemelőbb érzés lenne ezek után megszavazni, hiszen tudnánk, hogy van mögötte biztosíték, van mögötte forrás és kormányzati akarat. Erre csak felhívtam volna most a figyelmet, és ahogy mondtam, megszavazzuk. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. A benyújtott határozati javaslat mellékletét képező, a biológiai sokféleség megőrzésének 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti stratégia számunkra is elfogadható. Abban reménykedünk csak, hogy ez nemcsak mese, nemcsak arról van szó, hogy a papír mindent elbír, mert amit az elmúlt öt évben önöktől láttunk, az Orbán-kormánytól, az hitelteleníti elég erőteljesen a leírtakat. Tényleg reménykedünk, hogy nemcsak egy mesét látunk, hanem be is tartják, bár azt tudjuk, ugye, hogy az emberek már nem hisznek önöknek.

Nehéz komolyan venni a kormányzati szándékot akkor, amikor az elmúlt években a környezetvédelmi intézményrendszer lerombolásának lehettünk tanúi. Ugye, önök tönkretették és beszántották Kishantost, tönkretették és beszántani készültek a nemzeti parkokat, amiben, reméljük, a nemzeti parkok igazgatóságát most megmentik, és ez nem önökön fog múlni. A kormányzati politikára rendkívül jellemző módon a stratégia megvalósításának, végrehajtásának ellenőrzése nem játszik a javaslatban. Szerintünk a 2017-es jelentés nagyon kevés ehhez. Éppen ezért reménykedünk, hogy amit leírtak, életükben először most be is tartják, és akkor elfogadható a frakciónk számára. Ezért fogjuk támogatni. Reméljük, hogy nem az elmúlt öt év politikáját folytatják a jövőben. Köszönjük. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ha nincs további hozzászólási szándék, akkor a vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelentkezik, öné a szó.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország 1993 óta részes fele a biológiai sokféleség egyezménynek, amelyet 20 éve, az 1995. évi LXXXI. törvénnyel hirdettünk ki. Az egyezmény előírása értelmében minden részes félnek, így hazánk is nemzeti stratégiát kell kidolgoznia a biológiai sokféleség megőrzésére, fenntartható hasznosítására. Mivel az előző stratégia időtávja 2009-től 2014-ig tartott, a múlt évben lejárt, ezért vált szükségessé annak felülvizsgálata, megújítása.

Nemzetközi és európai uniós kötelezettségvállalások születtek időközben, amelyeket be kellett építeni az új stratégiába. Kiemelt célja, hogy a tagállamok, így hazánk is 2020-ra megállítsák, hangsúlyozom, megállítsák a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma-szolgáltatások hanyatlását, és az élőhelyeket a lehetőségekhez mérten helyreállítsák.

És itt térnek ki az itt a hozzászólásokban a támogatások mellett megjelent kritikákra is, amelyekről azért hadd mondjam el, hogy ha nagyon-nagyon sokszor is elmondják, akkor sem igaz az, hogy az elmúlt öt esztendőben ezen a területen a kormányzat nem tanúsított volna kitüntetett figyelmet. Jó néhány fejlesztésre hadd mondjak példát. Ez idáig több mint 118 ezer hektáron célterületként javult az élőhelyek minősége, hat erdei iskolát újítottunk fel ebben a programban, három történeti kertet, 31 élőhelyrekonstrukció volt közel 70 ezer hektáron, 13 élettelen természeti érték, így például barlangok vagy kunhalmok megújítása folyt, 10 vonalas létesítménynél a középvezetékű vezetékeket madárvédelmi szempontból a föld alá helyzetük, és 31 helyen úgynevezett kezelési infrastruktúra-fejlesztés történt, ami olyan 50 ezer hektárt érint.

Ugyanilyen terveink vannak az elkövetkező esztendőkre is, ahol egyrészt a KEHOP forrásaiból újabb 100 ezer hektáron fog javulni a környezeti állapot, és mindezek mellett a gazdaságfejlesztési innovációs operatív programból mintegy 15 milliárdnyi támogatást kapnak a nemzeti parkok, hogy a látogatóközpontjaikat megújítsák. Tehát szó nincs arról, hogy a környezet ügye háttérbe lett volna szorítva akár az elmúlt esztendőben és háttérbe lenne szorítva a következő években is. Úgyhogy ezekkel a kiegészítésekkel, úgy vélem, talán Heringes Anita képviselőtársamat is meg tudom győzni, hogy támogassák ezt az előterjesztést. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti környezetvédelmi programról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés H/4582. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát H/4582/2. számon, jelentését pedig H/4582/3. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata H/4582/5. számon, összegző jelentése pedig H/4582/6. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Hadházy Sándornak, a bizottság előadójának.

(21.10)

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság 2015. május 28-ai ülésén megtárgyalta a 2015-2020 közötti időszakra szóló nemzeti környezetvédelmi programról szóló H/4582. számú határozati javaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a Fenntartható fejlődés bizottságának 35 pontos módosító javaslatát, amely pontosításokat és nyelvhelyességi módosításokat tartalmaz. Bizottságunk 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett fogadta el a háttéranyagban szereplő javaslatokat.

A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság saját nyolc pontból álló, módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, melyet 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett támogatott.

A programnak feladata, hogy az ország adottságait, a társadalom hosszú távú érdekeit és jövőbeni fejlődési céljait, valamint a globális felelősségből és a nemzetközi együttműködésből, az európai uniós tagságból adódó kötelezettségeinket figyelembe véve meghatározza az ország környezeti céljait, az elértükhöz szükséges feladatokat és eszközöket. A következő három alapvető stratégiai célt fogalmazza meg: az életminőség és az emberi egészséges környezet feltételeinek javítása, a természeti értékek és erőforrások védelme, fenntartható használata, valamint az erőforrás-takarékosság és hatékonyság javítása, a gazdaság zöldítése.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 5 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e most hozzászólni a vitához. *(V. Németh Zsolt: Nem.)* Jelzi az államtitkár úr, hogy most nem.

Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek keretében Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. A nemzeti környezetvédelmi program 2020-ig megfogalmazott céljaival és intézkedéseivel az MSZP-frakció egyetért.

Ugyanazt tudjuk elmondani, amit elmondtunk az előző javaslatnál. Csak reménykedünk benne, hogy ami le van írva, az meg is valósul, és nem az fog történni vele, hogy tényleg csak a papír elbírta, amit önk leírtak, és csak legyintenek rá, mert úgysem kell megvalósítani, mert úgysem hiszi el senki, hogy megvalósul. Ezért csak reménykedünk benne. Ezzel együtt támogatjuk, hogy ami a papírban le van írva, meg is valósuljon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem V. Németh Zsolt államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(V. Németh Zsolt: Nem, köszönöm.)* Nem kíván.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom és a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **az egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott**

bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. Az előterjesztés T/4646. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

A Népjelölti bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4646/3. számon, jelentését pedig T/4646/4. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4646/6. számon, összegző jelentése pedig T/4646/7. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre. Megadom a szót Pesti Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. PESTI IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság május 28-án a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a T/4646. számon benyújtott, egyes egészségügyi és egészségbiztosítási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz 27 igen, 3 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat a Népjelölti bizottság indítványának szinte valamennyi pontját tartalmazza, a fennmaradó három esetben pedig a Törvényalkotási bizottság korrigálja a szakbizottság javaslatát a hatályba léptetés tekintetében.

A törvényjavaslat egésze az egészségügyben szerzett tapasztalatokat igyekszik hasznosítani a betegek érdekében, legyen szó szakmai kérdésekről vagy az egészségügy igazgatásáról. Fontos kiemelni még, hogy a dohányzás visszaszorításával kapcsolatos rendelkezések az EU-s szabályok átvételével kerültek a törvényjavaslatba, míg az újfajta dizájn drogok elleni harc érdekében elengedhetetlen a törvénymódosítás. Az utóbbi kapcsán megjegyzem, hogy a Nemzeti Egészségfejlesztési Intézet Országos Addiktológiai Centruma elvégezte az új pszichoaktív anyaggá minősített anyagokról vagy vegyületszórótokról szóló 55/2014. rendelet új pszichoaktív jegyzékén szereplő öt vegyület kockázatértékelését, és kezdeményezte az anyag felvételét a pszichotróp anyagok listájára. Ennek fényében ma már a hatóságok a mostanság terjedő úgynevezett „Facebook tudatmódosító szer” ellen is bátran felvehetik a küzdelmet.

Úgy gondolom, a javaslat elfogadásával számos bürokratikus akadály kikerül az egészségügy rendszeréből, ezáltal gyorsabbá és hatékonyabbá válhat a betegellátás. Ugyanakkor az egészség megőrzése érdekében is tesz lépéseket a törvénymódosítás, így reményeink szerint kevesebben szorulnak majd kezelésre, orvosi ellátásra.

Ezért tisztelettel kérem az Országgyűlést a javaslat támogatására. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem Zombor Gábort, előterjesztőként kíván-e most hozzászólni. *(Dr. Zombor Gábor nemet int.)* Nem kíván.

A kijelölt Népjelölti bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek. Ennek keretében elsőként Bene Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Többször beszéltünk már arról, hogy nagyon fontos cél, hogy a népegészségügyi mutatóink kedvező irányba mozduljanak, és célunk az is, hogy az egészségügy a fentiekben túl a betegek biztonságos ellátását is megfelelő módon tudja biztosítani. Jelen törvényjavaslat ezen folyamatok egy meghatározó elemének tekinthető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk lévő törvényjavaslat több fő célkitűzés megvalósítására tesz javaslatot. Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolt személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény módosítása pontosítja a védőoltásban részesültek személyazonosító adatainak elektronikus továbbítására vonatkozó szabályokat. Az egészségügyi dokumentáció megőrzése keretében előírja, hogy a külföldi vények esetében, ha az eredeti külföldi vény a beteg kérésére visszaadásra kerül, akkor a gyógyszerár a második példányt őrizze meg öt évig.

A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvény módosítása az ügyfél választása esetén lehetővé teszi az elektronikus ügyintézkést az egészségbiztosító által a gyógyszer, a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszer árához, valamint a gyógyászati segédeszköz árához, illetve javítási díjához méltányosságból nyújtható támogatás eljárása során. A törvényjavaslat tartalmazza a gyógyászati segédeszközök meghatározott körének tekintetében az egyedi méltányosság keretében igényelhető támogatások kiterjesztését a kölcsönzés intézményére.

Fontos, hogy a módosítás pontosítja a gyermekvállalás további ösztönzése érdekében a csecsemőgondozási díjra és a gyermekgondozási díjra jogosultak egyes csoportjai számára az ellátás kiszámítására és igénybevitelére vonatkozó jogszabályokat is.

Nagyon fontos, hogy a biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászatisegédeszköz-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló törvény módosítása pontosítja a társadalombiztosítási támogatásban részesülő gyógyszerek forgalombahozatali engedélyének jogosultjai és az OEP között megkötésre kerülő támogatásvolumenszerződésben rögzített befizetési kötelezettségre vonatkozó szabályozást. Az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló törvény módosítása pedig lehetővé teszi, hogy a gyakorlati igények alapján szükségesnek mutatkozó, különböző fenntartásban működő szolgáltatók között a kapacitásátcsoportosítás rugalmasan megtörténjen a szükségletekhez jobban idomuló ellátórendszer létrehozásával.

Örömteli, hogy mind az általános vitában, mind a Népjelölti bizottság által lefolytatott részletes vitában a képviselőtársaim a törvényjavaslat támogatásáról biztosítottak. Tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy ezt a továbbiakban szíveskedjenek meg-

tartani. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A mi álláspontunk sem változott azóta, amióta az általános vitában hosszabban is szót ejtettünk erről a kérdésről. Ahogy akkor elmondtuk, még azt is mondhatnánk, hogy ez a salátatörvény részünkről rendben van. Rengeteg adminisztratív aktust változtat meg alapvetően az egészségügyben ez a javaslat, egyfelől nyilvánvalóan az európai uniós direktíváknak, illetve az európai jognak való megfelelés érdekében, másfelől pedig a bürokratikus akadályok korábban elhatározott elhárítása érdekében. Ámbár mégis azt kell mondani, hogy bürokratikus akadályokat elhárító rendelkezéseket tartalmaz ugyan, még ha nem is olyan mértékben, mint ahogyan azt fideszes képviselőtársaink elmondják, hogy most aztán rengeteg bürokratikus akadály el fog hárulni, és hatékony lesz az egészségügy, illetve a megelőzés is. Itt kell megállnom egy szóra. Ugyanis ha szolgálja is ezt a célt, egészen biztosan nem éri el ez a javaslat.

(21.20)

Mi úgy gondoljuk, hogy az egészségügy a jelen állapotában, ahogyan nagyon sok felszólalásban is elmondtuk, rengeteg sebből vérzik. Az orvos-, az ápolóelvándorlás, a hálapénz, az adósság kérdése, hogyan lehetne itthon tartani a szakdolgozókat, a szakápolókat, úgy gondolom, ezek volnának azok a kérdések, amelyekre reflektálnia kellene a kormánzatnak, nem pedig egy jó iparosmunkát végezve letenni ide olyan adminisztratív aktusokat, illetve olyan adminisztratív rendelkezéseket, amelyek valamilyen szinten elkerülhetetlenek voltak. Éppen abban a vitában hallhattuk államtitkár úrtól, már hogy akkor, hogy egy hét múlva jön az alapellátás javaslata. Most igaz, hogy ezen a héten jönni fog az alapellátás javaslata, tehát egy héten belül vagyunk, csak a kettő között eltelt egy hónap. Attól félek, abban is lesz kellő csalódás egyébként az egészségügy szereplőinek, mint ahogyan úgy gondolom, hogy ebben az esetben is, ha már hozzányúl a kormányzat ezekhez a kérdésekhez, akkor lehetett volna ez egy sokkal mélyrehatóbb, sokkal jobban a folyamatokat megértő, azokat elemző és azokra pedig megfelelő olyan válaszokat nyújtó előterjesztés, ahelyett, hogy egy adminisztratív, jó iparosmunkát ellátunk itt.

Akkor is feltettem kérdésként, hol vannak azok a többletforrások, amelyek az egészségügy rendelkezésére álltak, hiszen a chipsadó, a mindenfajta különadó, a dohánycégeket terhelő egészségügyi hozzájárulás, amit 11,5 milliárdra állítottak be a 2016-os költségvetésben is, pedig idén is csak 9 milliárd fog belőle bejönni, az hova kerül, mit tudunk azzal kez-

deni, illetve milyen olyan prioritási sorok vannak, amelyekre ezt el lehet költeni. Úgy gondolom, ezek azok a kérdések, amelyekre valójában reflektálnia kellene. Akkor még arányaiban sem volt ismert az egészségügy, illetve az EMMI költségvetése, bár már akkor is hangsúlyoztam, hogy egy eléggé komoly aránytévesztésben vagyunk akkor, amikor bizonyos számokat bizonyos célok mellé írunk, és más számokat írunk más célok mellé. Ezért most is gyorsan elmondanám, hogy ameddig az egészségügyben a teljes infrastruktúra karbantartására 5,5 milliárdot adunk, és ugyanúgy 5,5 milliárdot adunk öt budapesti futballklub létesítményfenntartására és finanszírozására, addig úgy gondolom, minimum aránytévesztésben vagyunk. Ha a Magyar Olimpiai Bizottság kap 37 milliárd forintot, az Országos Mentőszolgálat pedig csak 32 milliárd forintot, akkor én úgy gondolom, hogy az EMMI-ben megint nem folytattak le nagyon fontos vitákat arról, hogy melyik az elsődleges prioritás. Szerintem a mentőszolgálat, még akkor is, ha olimpiai év következik. Persze az is érdekelne, hogy mire költ a Magyar Olimpiai Bizottság 37 milliárdot, és miért nem kaphatnak annyit a mentők is legalább. Legalább annyit, mint az Olimpiai Bizottság. Úgy gondolom, talán még fontosabbak is.

Ugyancsak akkor felmerült kérdésként, és még mindig válaszra vár az a kérdés, hogy akkor, amikor gyógyászati segédeszközöket vásárolunk, és azokat nyilvánvalóan bérbe lehet venni, ami, úgy gondolom, valamilyen szinten üdvözlendő folyamat, de akkor itt egy hatalmas összegről beszélünk. Itt egy nemzetközi, de legalábbis európai értékhatáros közbeszerzésről beszélünk. Bízom benne, hogy sikerül majd átláthatóan és úgy lefolytatni ezt a közbeszerzési eljárást, amelyben - hogy mondjam - nem kell majd kellemetlen kérdéseket feltenni, nem lesznek benne rokon szálak, nem lesznek benne kormánypárthoz köthető szálak, hanem ténylegesen egy tiszta verseny lesz. Mint ahogyan az is, ahogyan a képalkotó diagnosztikát, a magánkézben lévő képalkotó diagnosztikát - Lázár János nyilatkozatára utalok ezzel, ami körülbelül másfél hónappal ezelőtt volt - 100-150 milliárd forintért szerezne meg az állam.

Úgy gondolom, ezek azok a nyitott kérdések, amelyek a törvényjavaslat kapcsán felmerülnek. Mindazonáltal egy adminisztratív aktusokat bevezető, ámbár szerintem a hatékonyságot olyan nagyon nagyban nem növelő javaslattal állunk szemben, még egyszer mondom, egy jó iparosmunkával, amit nyilvánvalóan ebben a formájában egyébként támogatni is lehetne, de mégis, ami a mi problémánk, az az, hogy nem reflektál azokra a kérdésekre, amelyek az egészségügyben valódi problémák, égető problémák. A dolgozók az utcán vannak, a betegek lassan már nem mernek bemenni a kórházba. Nagyon sok olyat hallunk, hogy ha valaki el akar menni képalkotó diagnosztikára, akkor lesz szíves magával vinni írható DVD-t, írható CD-t, már az sincs a kórházakban.

Úgy gondolom, hogy nem ezek most a legfontosabb feladataink. Ezt is el kell látni, ez is nagyon fontos lehet, de természetesen emellett úgy gondolom, arra is kellene sokkal több energiát fordítani,

hogy a valódi problémákat megoldjuk, illetve még egyszer hadd emeljem ki az arányokat, és a prioritásokat megfelelőképpen állítsuk fel. Nem ismerek olyan politikust ebben a Házban, aki ne azt mondaná, hogy az egészségügy és az oktatás, ez a kettő a lehető legfontosabb. Mégis, amikor a költségvetést tárgyaljuk, és ezeket az aránypárokat az ember elmondja, még amikor elolvasom, akkor is felforr tőle a vérem, nemhogy amikor elmondom, és akkor pedig válasz nélkül hagyja egyébként az egészségügyi kormányzat, hogy miért nem lobbizik saját magáért, egy kicsit többet lehetne egyébként megoldani a kórházi konszolidációtól elkezdve a béremelésen keresztül az életpályamodelleken át mindent.

Azt látjuk, hogy a jövő évben megint a járulékbévételek nagyjából-egészében ez E-kassza 60 százalékanak a kiadásait fogják majd fedezni, a többit majd a költségvetésből kell - hogy így mondjam - összekoldulni hozzá. A strukturális problémák megmaradtak, és újra fog termelődni az az adósság, amit most nagy nehezen egy ilyen hó végi kölcsönrel - mondjam úgy, hogy nagyobb részt? - kifizettek, de lehet, hogy csak kisebb részt fizettek ki. Mi úgy gondoljuk, hogy erről kellene szólni ennek a javaslatnak.

Nem megyek már abba bele, hogy a salátatörvényeknek általában milyen jellemzői vannak. Természetesen egyetlenegy képviselő sem szereti a salátatörvényeket, de tudjuk, hogy ez is az életünk része, és ezzel együtt kell élnünk. Ez a Szocialista Párt véleménye, ennek megfelelően fogunk eljárni. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Ikotity Istvánnak, az LMP képviselőjének.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat kétségtelenül jobb, mint a Fidesz eddigi szociálpolitikai intézkedései, legalább részben emlékeztet egy emberséges, igazságos szabályozásra. Egyes részei támogathatók és fontosak, mint például a gyermekgondozási ellátásokat érintő rendelkezések is. Viszont vannak fájóan hiányos részei is, csak a munkahellyel rendelkező szülők családjait tartja érdemesnek a támogatásra, miközben megfélelkezik a munkanélküli szülőkről és gyermekeikről. Ez óriási hiba, mert ezzel a gyermekeket büntetik, különbséget téve gyermek és gyermek között. A családi pótlék és a gyermekgondozási segély emelése sokat tudna segíteni ezeken a családokon.

A második gyermek megszületését és a nők munkába állását is segíti egy másik módosítás, ez a gyed mellett részmunkaidőben munkába visszatérő anyáknak biztosítja, hogy új gyermekvállalás esetén a korábbi, magasabb jövedelmet vegyék alapul a csed összegének megállapításánál. Ha ugyanis a gyed mellett dolgozó kismama újabb ellátásalapjának megállapításakor a részmunkaidőben szerzett jövedelem lesz az ellátás alapja, akkor előfordulhat, hogy az ellátás összege kevesebb lesz, mint abban az esetben, mintha vissza se ment volna dolgozni. Azon-

ban - fontos hozzátenni - a részmunkaidő a mai alacsonyan tartott fizetések mellett nem jelent valódi megoldást az anyáknak. Többször is tettünk javaslatot a rugalmas, teljes fizetéssel járó munkavégzés megkönnyítésére, de ezt mindannyiszor leszavazták.

A gyed extra törvényjavaslatban vezették be azt az értelmetlen szabályt, amely korlátozza az apák hozzáférését ehhez az ellátáshoz. Eszerint ha a gyermek egyéves kora után az anya szeretne visszatérni a munkaerőpiacra, és az apa szeretné igénybe venni a gyedet, munka mellett csak 60 nap várakozás után van erre lehetősége. Tehát két hónapig nem folyósítják neki az ellátást. A mostani kormánytöbbségtől komoly eredmény, hogy mostanra elismerik a korábbi szabályukról, hogy ez indokolatlan megszorítás. Ez jobb későn, mint soha.

Fontos elem az egyedi méltányossági kölcsönzés, amellyel kapcsolatban az LMP már korábban is egyértelműen állást foglalt. A fontossága miatt elismételni, hogy miközben az OEP a tápszerhez támogatást nyújt, az anyatej kinyerését szolgáló eszközök megvásárlásához vagy kölcsönzéséhez nem. Ezen fontos lenne változtatni. Ezekben tehát egyetértünk a kormányzati szándékokkal, de a javasolt szabályozás sok más tekintetben továbbra is problémás, hogy már nem minősülne üzemi balesetnek, ami csak részben a dolgozó alkoholos befolyásoltsága miatt következik be például.

(21.30)

Azt gondoljuk erről, hogy ha csak részben okozza befolyásoltság a balesetet, akkor azt nem az üzemi baleset minőség megtagadásával kell kezelni, ahogy ilyenkor a kártérítési jog máskor is teszi, a felróható magatartást a kártérítési igény elbírálásakor kell figyelembe venni.

Vannak további kérdések, amelyek jelentősen befolyásolhatják, hogy végül egy-egy pontja a javaslatnak mennyire lesz hatásos, például ilyen az, hogy hogyan pontosítják végre a gyógyszerészekre vonatkozó követelményt. Eszerint szakgyógyszerészi szakképzés szükséges gyógyszerész vezetetéséhez. Ez önmagában támogatandó is lenne, de azt már nem tudjuk meg, hogy bármilyen szakgyógyszerészi végzettség megfelelő lesz-e, ugyanis nem mindegyik szakgyógyszerészi képzés teszi erre a feladatra alkalmassá a gyógyszerészeket.

Ezért is merülnek fel kétségek a majdani alkalmazással kapcsolatban.

És végül a dohánytermékekre vonatkozó szabályozások is megengedőbbek ahhoz képest, hogy milyen mértékű társadalmi károkat okoz a dohányzás hazánkban is. Évente ugyanis továbbra is tízezrek halála köthető a dohányzás okozta megbetegedésekhez, 2000-2012 között pedig 275 ezer magyar állampolgár veszítette életét ugyanebből az okból kifolyólag. Semmilyen ország nem engedheti meg magának, hogy ilyen mértékű károkat okozzon a dohányzás.

Összességében véve mi akképpen járunk el, hogy az összegző javaslat kapcsán tartózkodni fo-

gunk, míg a zárószavazáson, mivel előrelépést jelent mégis sok dologban a korábbiakhoz képest, ezért támogatni fogjuk a javaslatot. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most Lukács László György képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen, hogy a záróvitában is részt vesz és meghallgatja mindazokat, amelyek itt a bizottság részéről, illetve még a képviselők részéről elhangzanak.

Itt szóba kerültek az imént a népegészségügyi célok, amelyek nagyon fontosak. Ezzel azonban egy nagyon picit ellentétes az az európai uniós irányelv, amit egyébként a Népjóléti bizottság módosítása alapján a Törvényalkotási bizottságon volt szerencsénk először tárgyalni. Lényegében ez a dohányzást, illetve a dohányzásnál a fogyasztói csomagokat érintő kiszélesítésnek a szabályait jelentette. Maga ez az irányelv rengeteg sok paramétert meghatároz a dohányzással kapcsolatban, egyrészt a dohány összetevőivel kapcsolatban, hogy mivel ízesíthető, mivel dúsítható, milyen méretűnek kell lennie egyes dobozoknak, miből készüljenek, de itt a legfontosabb változás, ami népegészségügyi szempontból lehet, hogy hátrányos következményeket fog magában hordozni, az a 20 százalékos fogyasztói csomagok megjelenése, ugyanis a 19 szálról ismételt 20 szálrá fog változni.

Mondjuk, az szintén egyébként egy jó irány - és talán ennyiben dicsérhető az irányelv -, hogy ki fog vonni olyan extra adalékokat ezekből a dohánytermékekből, amelyek például vitaminnal dúsítva vagy különböző ízesítéssel dúsítva kerültek eddig is a boltok polcaira.

Rossz hír azonban azoknak, akik mentolos cigarettát szívtak, hogy 2020-tól a mentolos cigaretta nem lesz megtalálható a piacon. Egyébként 16 százalékos piaci részesedése van ennek a cigarettatípusnak, tehát egy elég komoly átrendeződés lesz addigra a piacon. Az egy érdekessége volt tehát, hogy egy ilyen irányelv folytán a salátához még egy kis salátát kellett adni, és még egy kicsivel módosítani azt, amit eredetileg a kormány behozott.

A Jobbik mindig következetes és elkötelezett volt a dizájnerdrogok tiltása és a dizájnerdrogok elleni hatékony fellépésben. Ezt többször egyébként a kormány részére folyamatosan artikuláltuk. Támogatásukról biztosítottak minket, és mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy az őszi salátatörvény tárgyalásakor jómagam is feltüntettem olyan vegyületeket, amelyek most visszaköszönnek és rákerültek arra a bizonyos C-listára. Tehát próbálja a kormány is és próbálják a hatóságok is a lépést tartani az egyébként irdatlan tempóval fejlődő, általában keleti, távolkeleti laborokkal. Ebben még hatékonyabb fellépést kértünk a kormánytól, ezen véleményünket egyébként kifejeztük a Törvényalkotási bizottságban, és kifejeztük egyébként az általános vitában is.

Én nem kívánok - ahogy itt előttem többen foglalkoztak - a generális problémákkal foglalkozni, hogy mi az, ami az egészségügynek a vállát nyomja, úgy gondolom, hogy arra még lesz kellő tér, arra még lesz kellő keret, és eddig is nagyon sok helyen és nagyon sokszor elmondtuk, és nagyon sok mindenben kellett a kormánynak természetesen meghallgatnia az álláspontunkat.

A tavaszi egészségügyi salátatörvénnyel kapcsolatban az előnyöket, a hátrányokat, a kihívásokat elmondtuk az általános vitában, a Jobbik Magyarországiért Mozgalom álláspontja ezáltal ismert. Ezt a salátatörvényt, a tavaszi egészségügyi salátatörvényt a Jobbik támogatni fogja, tehát a párt támogatását élvezzi. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet, így a vitát lezárom.

Megkérdezem Zombor Gábor államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ZOMBOR GÁBOR, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a vitában az aktív részvételt és azt, hogy ha még csak ilyen iparosmunkának tekintik is, támogatják, hiszen azért fontos elemei vannak ennek a sokszor adminisztratív tünő szabályozásnak.

Itt a salátatörvénnyel kapcsolatban mindig elhangzik, hogy nem jó a salátatörvény formátum, és a múltkor is elmondtam, hogy az egészségügyet olyan sok törvény szabályozza és nagyon sok összefüggés van egyes törvények között, hogy ennél jobb módot nem sikerült találni. Ez egyébként a képviselők dolgát is egy picit könnyíti, hiszen jelenleg hét törvény módosítását tudjuk egy törvényi eljárásban megtenni, és amíg ez így konszenzussal sikerül, addig úgy gondolom, hogy az egészségügyet szabályozó jogszabályokat érdemes már csak a dizájnerdrogok miatt is sűrűbben felülvizsgálni. Ha jobbitó szándékkal és a tapasztalatokból kiindulva vagy a javaslatokat figyelembe véve tudunk jobb, hatékonyabb, kevésbé bürokratikus szabályokat alkotni, és olyanokat, amelyek a betegeknek vagy az egészségügyben dolgozóknak előnyösek, akkor ezt érdemes megtenni.

Néhány olyan kérdésre szeretnék válaszolni itt a végén, ami elhangzott az általános vitában és a Törvényalkotási bizottság előtt is. A dohányzással kapcsolatos irányelv átvétele - és ezt Lukács képviselő úrnak mondom - gyakorlatilag arról szól, hogy minden olyat, és ez döntően szigorításokat jelent, egységesen kell átvennünk, ami az irányelvben van. Tehát nem lehet azt megtenni, hogy ami nem tetszik, azt nem, ami tetszik, azt igen.

Maga a módosító javaslat is szűkíti egy csomagban az eredeti javaslatnak vagy az irányelvben meghatározott keretszámoknak a mennyiségét, a cigaretta mennyiségét, hiszen ott 20-50 közötti nagyságrend van, és ezt mi lecsökkentettük a minimálisra. Ugyanígy a felirat, a csomagolás, az adalékanyagok-

kal kapcsolatos intézkedések gyakorlatilag mindmind azt jelentik, hogy teljes egészében átvesszük és EU-konformmá válik a nemdohányzók védelméről szóló magyar törvény.

Nagy valószínűséggel az irányelv változni fog egyébként, hiszen folyamatos felülvizsgálat alatt van az Európai Unióban is, és ezeket is majd át kell vennünk.

Szakács képviselő úrnak szeretném mondani, hogy minden olyan, ami különadóból származó bevétel érkezik az E-Alapba, az mind béremelésre megy. Tehát a chipsadó, a dohány jövedéki adója, ezek mind béremelési források, amelyek szerintünk sem elegendőek, tehát ebben nincs vita köztünk, de ebben van egy konzekvencia az elmúlt évekhez képest is.

A gyógyászati segédeszközökkel kapcsolatos megjegyzést ismételtén bevágtam, és igyekszem rá figyelni, hogy még a gyanúja se legyen annak, amit képviselő úr mond. Itt hála istennek, az elkölthető pénz nőni fog a jövő évben, és úgy gondolom, hogy azok, amelyeket megemlítették és elmondtak, azokban talán nincsen vita.

(21.40)

Hiszen, ha kicsit viccesen mondhatnám, minden ellenzéki módosító javaslatot támogatott a kormány, hiszen nem voltak, tehát ebben egységesek vagyunk.

Az anyatejjel kapcsolatos kérdésben Ikotity képviselő úrnak mondom, hogy a miniszteri rendeletben szerepel az ezzel kapcsolatos eszközök kölcsönözhetősége. Tehát ebben is azok a javaslatok egyébként, amelyek az általános vitában elhangzottak, szinte kivétel nélkül beépítésre kerültek a bizottsági módosító javaslatba.

Köszönöm szépen a támogatást, és akkor találkozzunk pénteken. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapon kerül sor.

Soron következik **az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Az előterjesztés T/4643. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4643/16. számon, jelentését pedig T/4643/17. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4643/19. számon, összegző jelentése pedig T/4643/20. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Erre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót Galambos Dénesnek, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 4-ei ülésén tárgyalta az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló T/4643. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták az Igazságügyi bizottság 9 pontos módosító javaslatát, mely technikai jellegű módosításokat a bizottság 25 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett támogatott.

A Törvényalkotási bizottság saját módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amelyet a bizottság 25 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadott.

Szeretnék kitérni arra, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén a törvényjavaslat 32. §-ának a módosítása körül alakult ki jogdogmatikai vita, ha szabad így fogalmaznom. Az MSZP képviselője, Bárándy Gergely úr módosító javaslattal élt, amelyről külön szavazást is kért, a tiltott szerencsejáték szervezése tényállásának az elemein belül. Nem is a tényállási elem, bocsánat, hanem a büntetési tétel vonatkozásában, amely esetében a c) pontban javasolta, és erről külön szavazást is kért, tehát aki a tiltott szerencsejátékban való részvételre nagy nyilvánosság előtt felhív, ott egy egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő klauzulát javasolt képviselőtársunk.

A tárca álláspontja ezzel ellentétes volt, és azt gondolom, hogy én is egyetértek azzal, hogy helyesebb a bírói jogalkalmazásra bízni a től-ig határon belüli tétel alkalmazását, nem pedig a törvényben meghatározni azt, hogy egy alacsonyabb tételt alkalmazzunk.

Az is fontos véleményként elhangzott államtitkár úr részéről, hogy ez egy szándékos bűncselekmény. Tehát mielőtt belementünk volna abba a vitába, hogy ezt milyen módon lehet elkövetni, és ebben vita volt a jobbikos képviselőtársammal, Szilágyi képviselőtársunkkal, hogy mit pönalizál tulajdonképpen ez a 32. §. Én is egyetértek abban, hogy ez egy szándékos bűncselekmény, tehát a pontosítás szándékával előterjesztett törvényalkotási bizottsági javaslat megállja a helyét, és így koherens álláspontom szerint.

A törvényjavaslat egésze azokat a törvénymódosításokat tartalmazza, amelyeket az új büntetőkodekx hatálybalépése óta a joggyakorlatban felmerült problémák tesznek szükségessé. Ezek elsődlegesen büntető tárgyú jogszabályok, a Btk.-t, illetve a büntetőeljárásról szóló törvényt módosítják. Nem kívánok belemenni a részletes vitát megelőző általános vitaszakaszban elhangzottakra, sok olyan intézmény van, amelyet mindenképpen támogatandónak tekintünk, illetve magát az egész törvényjavaslatot. Csak hadd utaljak az egyik fontos elemére, az egyik fontos, de nem legfontosabb eleme a reintegrációs őrizet kérdése. Ezekben a kérdésekben nem is hangzott el kriti-

ka, illetve ellenvélemény. Azt gondolom, hogy a bizottság így az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 25 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadva ajánlja az Országgyűlésnek is elfogadásra. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 7 perces időkeretben. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Galambos képviselőtársam elmondta azt, hogy valóban nem a teljes törvényjavaslatról folyt a vita a Törvényalkotási bizottságban, hanem annak egy szegmenséről, ez a tiltott szerencsejáték szervezése. Mivel képviselőtársam is beszélt a kisebbségi álláspontjáról, én ezt most rövidre fogom.

Gyakorlatilag a Jobbik képviselője azt vetette fel, hogy bizonyos elkövetési magatartások nem sokban különböznek más, egyébként a törvény által nem tilalmazott magatartásoktól. Így például, mondjuk, egy kártyaszal rendelkezésre bocsátása lehet egy törvény által nem tiltott magatartás, és ugyanez a magatartás, ha azért bocsátja rendelkezésre, hogy az a tiltott szerencsejátékot segítse elő, illetve annak a szervezését, akkor itt már bűncselekményről van szó.

Itt az államtitkár úr elmondta, és e tekintetben osztom én is az álláspontját, hogy valóban a szándék a döntő, tehát attól függ, hogy ezt azzal a szándékkal teszi-e, azzal a tudattartalommal és szándékkal, hogy ezt a tevékenységet segíti elő, vagy pedig nem ezzel a tudattartalommal, és akkor értelemszerűen másról van szó. Azt gondolom, hogy itt ez a döntő. Az, hogy egyébként, ahogy ennél a törvénytervezetnél, úgy más, egyébként hasonló törvényhelyeknél ezt néha nehéz megítélni, ez tény. Tehát ugyanez a helyzet, amikor egy előkészületi magatartás is lehet egyébként, ha a szándékot levesszük a cselekménysorból, egy törvény által nem tilalmazott magatartás. Természetes, hogy ha valaki azért vesz a gazdaboltban egy fejszét, hogy fát aprítson vele, akkor az nyilvánvalóan nem bűncselekmény, de ha ugyanazt a fejszét azért veszi meg, hogy azzal más embert megöljön, akkor az már az emberölés előkészülete.

Az MSZP-nek alapvetően valóban jogdogmatikai kifogásai voltak, ahogy képviselőtársam elmondta; itt konkretizálhatom, hogy konkrétan nekem. Bővebben a felszólalásomban fogok erről beszélni, de a lényege az volt ennek, hogy az én megítélésem szerint az előkészületi magatartást nem lehet azonos mércével mérni, mint a befejezett bűncselekményt, és azonos módon szankcionálni. Ez szerintem egy dogmatikai hiba, egy jogszabály-szerkesztési hiba, de erről bővebben majd akkor a rendes felszólalásomban fogok szót ejteni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt képviselő úr, akár le se kell ülni, mert a rendes felszólalást is elkezdheti. Ön é a szó újból.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor ezt megteszem, kezdem és egyben folytatom.

Akkor viszont kezdeném onnan, hogy a tiltással alapvetően nincsen problémánk. Tehát azt sem tartom feltétlenül helytelennek, hogy a tiltott szerencsejáték szervezése esetén, ahogy egyébként más bűncselekményeknél, bizonyos részesi magatartásokat, konkrétan bűnsegédi magatartást és bizonyos előkészületi magatartásokat a törvény büntessen.

(21.50)

Ez akkor jó, mert ez nyilvánvalóan nem egy olyan súlyú bűncselekmény, ahol a bűncselekmény tárgyi súlya miatt kellene megtenni, hanem talán azért szerencsés, mert a bűncselekményt így korábbi stádiumában lehet majd büntetni és ezzel mintegy elejét venni annak, hogy ilyen jellegű befejezett bűncselekményekre sor kerüljön. Azonban itt két gondot is látni vélek, sőt talán háromat.

Az egyiket csak említés szintjén teszem, remélem, a kormány megfelelőképpen körüljárta ezt a kérdést, hogy vajon az ilyen jellegű magatartásoknak, egy tiltott szerencsejáték szervezésének, az előkészületi magatartásának a pönalizálása eléri-e azt a szintet, ami alkotmányosan büntethetővé teszi ezt a magatartást. Az Alkotmánybíróság elég sok esetben akadt fönn az elmúlt két és fél évtizedben azon, hogy a szükségesség és arányosság követelményeinek ez nem felel meg. Én e tekintetben az új Alkotmánybíróság álláspontját nem ismerem, én őszintén remélem, hogy ezt helyesen ítélik meg a kormányban.

A másik viszont, ami komolyabb probléma, és ezt szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem egy jogpolitikai kérdés, ahogy államtitkár úr elmondta a bizottsági ülésen, hanem kifejezetten kodifikációs hiba, ha azonos tényállás mellett a tettesi, a részesi és az előkészületi magatartást nemcsak hogy egy törvényi tényállásban szabályozzák, de ugyanazt a büntetési tételt kapcsolják hozzá. Ezeknek a magatartásoknak, akár a részesi, akár - ha a stádiumtant nézzük - az előkészületi jellegű magatartás szankcionálásának megvan a lehetősége. Erre kétféle, sőt háromféle technikát ismer az előkészület esetén a büntetőjog. Az egyik, amikor egy sui generis tényállást alkotunk, és abban tettesi magatartásként határozzuk meg az előkészületi vagy akár, mondjuk, a részesi magatartást.

A másik lehetőség, amikor azonos tényálláson belül büntetjük. Itt megint kétfelé ágazik. Az egyik, hogy lehet általában az előkészületet büntetni - ez, mondjuk, az emberölés esetén így néz ki -, és lehet az előkészületi magatartásoknak némelyikét vagy akár azokból csak egyet büntetni. Itt emellett tört lándzsát a jogalkotó, és a sok előkészületi magatartás közül pont a felhívást kívánja szankcionálni. Megjegyzem, hogy egy picit ki lehetne bővíteni akár ezt a kört, mert ha a felhívás bűncselekmény, akkor, mondjuk, a közös elkövetésben való megállapodás mint előké-

születi magatartás miért nem lehet az. Itt talán szerencsésebb lenne, ha már előkészületet szankcionálnánk, akkor a teljes spektrumot bevonni a szabályozási körbe; azonban csak úgy, hogy enyhébb megítélésű szabályként kodifikáljuk, mint a tettesi befejezett magatartást.

A büntetőjogban én nem tudok olyan paragrafusról, olyan törvényhelyről, ahol befejezett tettesi magatartást és bármelyik előkészületi magatartást azonos módon szabályoznának. És mivel itt a büntetési tételnek valójában olyan nagyon nagy jelentősége azért nincs, mert ha egy három évig vagy egy évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetek valakit, akkor valószínűleg a bíró - főleg akkor, ha nem halmozati cselekményként bírálják el, akkor nyilván egészen másként esik a latba, vagy nem visszaesőként követi el valaki - nem fog kiszabni végrehajtandó szabadságvesztést. Éppen ezért szerintem itt kár megtörni a büntetőjog dogmatikáját. A Btk.-ban, ahogy elmondtam a bizottsági ülésen, külön szakasz rendelkezik arról, hogy kísérlet és előkészület esetén különös méltánylást érdemlő módon akár a kétszeres enyhítésre, úgynevezett kétszeres leszállásra is lehetőség van a büntetés kiszabásakor. A büntetőjog nagyon egyértelművé teszi, hogy az előkészületi magatartást egészen másként kívánja szankcionálni, más súlyt ad ennek, mint a befejezett bűncselekménynek.

Éppen ezért én azt mondom, az nem jogpolitikai kérdés, hogy együtt kívánom ezt szabályozni. Államtitkár úr, tudja, mikor lett volna ez jogpolitikai kérdés? Ha az új Btk.-t úgy alkotják meg, hogy elvi szinten azt mondják, hogy az előkészületi magatartás egy sorba kell hogy essen a befejezett bűncselekménnyel. Azt gondolom, hogy minden eddigi büntetőjogfejlődésnek ellentmondana, de ettől függetlenül akkor ez egy elvi kérdés lett volna.

Most viszont azt gondolom, hogy ha ezt az elvi lépést nem tették meg, akkor ez nem más, mint egy egyszerű kodifikációs hiba. Azért nem értem a kormány elzárkózását ebben a kérdésben, mert alapvetően az ellenzéki pártok pont nem a jogpolitikai részét támadják ennek, hanem azt mondják, hogy a szankcionálás lehetséges, csak válasszunk hozzá egy másik technikát.

Egy dolgot még érdemes lenne kiemelni, hogy vajon van-e szükség arra, és folyosói beszélgetések során jutottunk többet is erre az álláspontra, hogy valójában van-e értelme a felhívás szankcionálásának, mert meglehetősen ritka az, amikor valakit majd felhívásért kell büntetni és nem a tiltott szerencsejáték szervezéséért. Ugyanis az, aki tiltott szerencsejátékot szervez, annak része, hogy felhívást tesz közzé vagy teszi meg ezt személyesen arra, hogy az ilyen játékban mások vegyenek részt. Tehát itt a felhívás úgy nézhet ki, hogy a hatóságok nagyon időben kapcsolnak, és még akkor lekapcsolják a szerencsejáték szervezőjét, amikor még csak az előkészületi stádiumban van a cselekmény, vagy a szerencsejáték szervezője nem azonos azzal a személlyel, aki egyébként a felhívást közzéteszi vagy a felhívást megfogalmazza.

Tehát nagyon kevés gyakorlati haszna lesz, azt gondolom, ennek a tényállásnak. Azt kérem államtitkár úrtól, fontolja meg még egyszer azt, hogy ne vétsünk már egy ilyen kifejezett kodifikációs hibát a Btk.-ban, amikor viszonylag jó rendszere van még ennek a törvénynek, sok más törvénnyel ellentétben; akkor ne ziláljuk szét a rendszerét.

Én egy dolgon csodálkozom őszintén, hogy az Igazságügyi Minisztérium munkatársai, akik egyébként a kodifikációban elvileg professzionálisak, azok ezt nem látják be, megmondom őszintén, akkor amikor - mondom még egyszer - ennek jogpolitikai jelentősége nincsen. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem szeretnék még egyszer belemenni abba, ami a TAB-on már egyszer lezajlott közöttünk, és nem is szeretnék sok szót vesztegetni a tiltott szerencsejátékkal kapcsolatos paragrafusra, de nekem meggyőződésem az, még egyszer elmondom, hogy egyértelmű törvényeket kell hozni.

Ebben a törvényben az eszköz használatának biztosítása - értem, és államtitkár úr is ezt mondta, hogy a szándékosságot mindenképpen bizonyítani kellene, de sajnos úgy van megfogalmazva a törvény, hogy ugyanazon esetben, ha úgy ítélem meg, akkor tudott róla és szándékosan követte el adott esetben ezt a bűncselekményt, ha pedig úgy ítélem meg, akkor meg nem tudott róla. Nem szabadna ilyen lehetőségeket adni, hogy ilyen mérlegelések lehessenek, mondom még egyszer, úgy, hogy ugyanazt a cselekedetet hajtotta végre, de attól a megítéléstől függően nehezen bizonyítható. Főleg úgy, ezt is elmondtam, hogy onnantól válik tiltott szerencsejátékká valami, még a kártyajáték sem tiltott szerencsejáték, onnantól válik tiltott szerencsejátékká, ha ezt pénzért játsszák. Tehát igazából arról is tudnia kellene valakinek, aki mondjuk, egy helyiséget ad erre a célra vagy pedig csak egy asztalt biztosít, hogy ott valóban pénzért játszották, hiszen ugyanazt a játékot lehet játszani anélkül is, hogy az tiltott szerencsejáték lenne.

De ennél fontosabb dolgok is voltak, amit önök ennél a törvényjavaslatnál, a módosító javaslatainkat nem vették figyelembe. Hiszen úgy érzem, ennél sokkal fontosabb dolog az, hogy amikor olyan súlyos gyilkosságok történnek az országban, amelyek joggal háborítják fel a közvéleményt, ilyen volt, mondjuk, éppen a kaposvári trafikgyilkosság is, és a Fidesz úgy érzi, hogy ez után a gyilkosság után, mivel látja, hogy a társadalom felháborodott, még a miniszterelnök úr is megszólal és rögtön a halálbüntetésről beszél, akkor abban az esetben, amikor nem szavakkal kellene tenni ezeknek a súlyos bűncselekményeknek a megtorlásáért, hanem tettekkel is, akkor önök természetesen ebben már nem partnerek.

(22.00)

Hiszen képviselőtársaim, Staudt Gábor és Apáti István benyújtott egy olyan módosító javaslatot, ami semmi másról nem szól, mint arról, hogy ne csak a huszadik életévüket betöltött bűnelkövetők kaphassanak életfogytiglani börtönbüntetést, hanem már igen, aki 18 éves korát meghaladta és úgy követi el ezt a bűncselekményt, nála is lehetősége legyen a bíróságnak arra, hogy életfogytiglani börtönbüntetést adjon, hiszen a kaposvári gyilkos, mivel nem töltötte be a huszadik életévét, éppen ezért akár 13 évvel is megúszhatja ezt a borzalmas tettet.

A véleményünk szerint ez nem megengedhető, de tudok mondani önöknek még más ilyen súlyos bűncselekményt is. Ugye, gondolom, emlékeznek még a soproni lőtéren történt gyilkosságra, ahol két családapát öltek meg, egyébként jó módú fiatalemberek. Őt árva gyermeket hagytak maguk utána az áldozatok, és őket sem lehet életfogytiglani börtönbüntetésre ítélni, tehát a bíróságnak nincs lehetősége az életfogytiglani kiszabására csupán azért, mert ugye, nem töltötték be a huszadik életévüket.

Mi arra tettünk javaslatot, hogy amikor valaki eléri a 18 éves kort, tehát fiatal felnőtt lesz, onnantól kezdve önmagáról dönthet mindennemű kérdésben, felnőttként lehet kezelni ezt az embert, ő pontosan tudja a cselekedeteit, miáltal az életben is önálló döntésekre hajlandó, innentől kezdve a bíróságnak - amikor, és hangsúlyozom, tehát az emberölés minősített eseteiről beszélünk - lehetősége legyen az ilyen súlyos eseteknél az életfogytiglani szabadságvesztés kiszabására. Ennyit szeretnénk volna a módosító javaslatunkkal elérni. Természetesen önök annak dacára, hogy ugye, a kaposvári gyilkosság után hangzatosan már halálbüntetésért kiabáltak egyfolytában, ezt a módosító javaslatot nem támogatták. Érthetetlen számomra, hogy miért nem lehetett támogatni.

Tudom nagyon jól, hogy nem csak a büntetés számít; legalább annyira fontos, hogy az elkövetők, mielőtt egy bűncselekményt elkövetnek, mondjuk úgy, tisztában vannak azzal, hogy itt Magyarországon egy erős rendőrség működik, ami, ugye még napjainkban nem éppen mondható el, és tudják azt, hogy nagy részben felderíti ezeket a bűncselekményeket, az egy óriási visszatartó erő. Az is egy óriási visszatartó erő lehet, mondjuk, az elkövetők szempontjából, hogy amikor bevonulnak a börtönbe, akkor ott nem luxuskörülmények között kell letölteniük a büntetésüket, hanem igenis embert próbáló körülmények között kellene letölteni a börtönbüntetésüket. De még egyszer mondom, az is egy visszatartó erő lehet, ha ezek az emberek tisztában vannak, mondjuk, azzal, hogy ők ezért a tettükért akár életük végéig is börtönben maradhatnak. Tudom, hogy államtitkár úr itt az általános vita során a Csemegi-kódexre hivatkozott, ugye, az 1800-as évek végéről beszélünk, amikor a Csemegi-kódexet megalkották. Ebben a Csemegi-kódexre hivatkoznak, viszont a halálbüntetés is benne van, de akkor, ugye, nem számít, mondjuk a Csemegi-kódex irányadónak.

Tehát véleményem szerint ezt elfogadhatták volna, önök nem tették meg. Ebben látszik, hogy mennyiben különböznek általában a Fidesznel a szavak és a tettek. Tehát szavakban önök mindig nagyon radikálisak, mindig nagyon kemények, amikor viszont cselekedni kellene, akkor nem ezt tapasztaljuk, és nem ezt látjuk.

Még egy dolgot szeretnék megemlíteni. Szintén Staudt Gábor és Apáti István képviselőtársam terjesztették be azt a javaslatot, amiről én is beszéltem egyébként az általános vita során, az pedig, ugye, arról szól, hogy a látogató intézeteken kívüli fogadása, a kimaradás és az eltávozás időtartama a szabadságvesztésbe beleszámít. Véleményünk szerint ez sem ildomos és ez sem a legmegfelelőbb, hiszen adott egy bűnöző, amely bűnözőt a független magyar bíróság, megtárgyalva az ügyét, mindenféle körülményt mérlegelve egy bizonyos szabadságvesztésre ítélt. Amikor ezt a szabadságvesztést kiszabja a bíróság, akkor onnantól kezdve másnak ne legyen módja arra, hogy mondjuk, ezt a bírósági ítéletet bármilyen formában is, akár a legcsekélyebb mértékben is felülírja. És itt, ha ezt benne hagynánk - és benne is fogják önök hagyni, mert nincs afelől kétségünk, hogy benne hagyják a törvényben -, ha benne hagyják ezt, ez azt jelenti, hogy a bv-parancsnok a büntetés időtartamát, amit a bíróság kiszabott, ezekkel az eltávozásokkal és kimaradásokkal lecsökkenti. Hiszen, amikor eltávozik onnan a rab, nincs bent a börtön falain belül, akkor is beleszámít a büntetésébe. Tehát szerintem ez egy - azt is mondhatnánk - kicsit jogi nonszensz, hogy egy bírói ítéletet valaki, bármilyen lehetőséggel is, de akár csak napokkal is, de akkor is csökkenti annak az elítéltnak, akinek a büntetését a bíróság - mondom még egyszer - biztos megfelelő mérlegeléssel szabta ki.

Tehát nagyon sajnáljuk, hogy ezeket a módosító javaslatokat és még jó pár más módosító javaslatunkat sem támogatták. Én azt szeretném kérni önöktől egyébként a jövőre nézve is, hogy sokkal kevesebb radikalizmust az önök retorikájába, és sokkal több radikalizmust az önök cselekedetébe ahhoz, hogy meg tudjuk változtatni Magyarországon azt az áldatlan állapotot, ami a bűncselekmények elkövetését jellemzi; azokat az áldatlan állapotokat, amiket vidéken is tapasztalhatnak, vagy éppen az önök rossz törvénykezésének köszönhetően a trafikokkal kapcsolatosan az elmúlt időszakban tapasztalhattunk ebben az országban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdem Répássy Róbert államtitkár urat, kíván-e hozzászólni a vitához. Előterjesztőként jelzi, hogy igen.

Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteriumi államtitkár: Bocsánat, elnök úr, azt szeretném kérdezni, hogy ez a zárszó vagy hozzászóljak a vitához.

ELNÖK: Ez már a zárszó, nincsen más.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Elnézést kérek képviselőtársaimtól, eredetileg előtűnik szerettem volna szólni, de így alakult, nem rajtam múlt, hogy Bárándy képviselő úr elmondta a bizottsági véleményt, majd utána egyből szót kapott, ha visszaemlékszik. *(Dr. Bárándy Gergely: Visszaemlékszem.)*

De ezt a vitát már lefolytattuk többször, én a Bárándy képviselő úr által felvetettekre egy dolgot szeretnék a figyelmükbe ajánlani, hogy az én tudásom szerint, vagy a büntető törvénykönyvet megvizsgálva mi a különbség a tiltott szerencsejáték szervezésére való felhívás és a tiltott szerencsejáték szervezésének előkészülete és annak büntetőjogi megítélése között.

Megvizsgálva a büntető törvénykönyvet, nem pontosan az a dogmatikai szabály, amit Bárándy képviselő úr elmondott, pontosabban: az csak az egyik fele. Tehát kétségtelenül igaz, hogy az előkészületi magatartást általában enyhébben bünteti a büntető törvénykönyv. Általában egy büntetési tétellel alacsonyabban bünteti. Igen ám, de abban az esetben mindig úgy szól a büntető törvénykönyv, hogy - kérem, ellenőrizze le, én is az elmúlt percekben megtettem, az a szakasz úgy szól - aki az adott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, annak ilyen és ilyen a büntetése. És amikor a büntető törvénykönyv egy-egy előkészületi magatartást, egy-egy, az előkészület fogalmkörébe illeszkedő magatartást külön sui generis bűncselekménnyé nyilvánít, akkor nem feltétlen az a helyzet, hogy alacsonyabb vagy enyhébb büntetési tétellel bünteti, hanem általában azonos büntetési tétellel. Sőt az is előfordul, hogy maga a felhívás, egy bűncselekmény elkövetésére való felhívás vagy valamilyen más, mondjuk úgy, hogy fogalmilag előkészületi cselekmény akár még súlyosabban is büntethető aszerint, hogy... *(Dr. Bárándy Gergely: Melyiknél?)* Van ilyen, tehát például a gyermekpornográfia körében van ilyen bűncselekmény, ahol a gyermekpornográf felvétel megszerzése vagy gyermekpornográf filmben való részvételre való felhívás, szereplőként való felhívás ugyanazzal a büntetési tétellel fenyegetett.

Tehát ez a magatartás, a tiltott szerencsejáték szervezésére való felhívás nem azonos a tiltott szerencsejáték bűncselekmény előkészületével, hanem ki van emelve egy előkészületi magatartás. Nemcsak egy van kiemelve, hanem valóban egy bűncselekmény magatartás, sőt két bűncselekmény magatartás is kiemelésre kerül. A TAB javaslatában van az eszköz biztosítása, és egyébként még más bűncselekmény magatartás már eddig is büntetendő volt azonos büntetési tétellel.

(22.10)

Tehát összefoglalva: nem akarok hosszasan belebonyolódni ebbe a témába, de itt nem az történik, hogy a törvényhozó az előkészületet teljesen büntetendővé nyilvánítja, hanem egyes előkészületi magatartásokat, illetve egyes bűncselekmény magatartásokat sui generis, önálló tényállásként büntet. *(Dr. Bárándy Gergely: Ez nem sui generis, ez a*

tényállásban van benne!) De, mert a tényálláson belül külön pontokba van szedve, ezt is ellenőrizze, képviselő úr! De szerintem ez egy olyan vita, ami, mondjuk, egy büntetőjogi szemináriumon érdekes vita lehet, én nem tartom valószínűnek, hogy az Országgyűlés számára ez túlságosan izgalmas. Szerintem ellenőrizze le! Ahol az előkészületet nevesíti a törvény, tehát ahol kifejezetten nevesíti, ott így írja a törvény, hogy az előkészület büntetendő, nem pedig felsorolja vagy az előkészületi cselekmények közül kiemeli egyes elkövetési magatartásokat.

Tisztelt Ház! Nem is erről akartam beszélni először, hanem szerettem volna jelezni, hogy számos módosító javaslat érkezett a képviselők részéről, és ezekről el szerettem volna mondani, hogy miért nem tudjuk támogatni. Nem egy képviselői módosító indítvány utalt rá, Szilágyi képviselő úr is a 20. életév helyett a 18. évüket betöltött személyekkel szemben tenné lehetővé az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabásának lehetőségét.

Én hivatkoztam arra, hogy a magyar büntetőjog különbséget tesz a felnőtt korú és a fiatal felnőtt korú elkövetők között, tehát nem olyan mértékű a differenciálás, mint a Csemegi-kódexben, mert a Csemegi-kódex kifejezetten tulajdonképpen három elkövetői kategóriát állapított meg: a fiatalok, a fiatal felnőtt és a felnőtt korú elkövetőket. Nálunk most már nem ennyire differenciáltak az elkövetők, hanem a bírói gyakorlat alakította ki a 18 és 21 év közötti fiatal felnőtt korúaknak ezt az eltérő büntetését. Ebben az a gondolkodás van benne, hogy a 20. életévét be nem töltött személyt mégiscsak a büntetőjog úgy kezeli, mint akinek nem indokolt a társadalomból való végleges izolációja, amennyiben olyan bűncselekményt követ el, ami miatt egy felnőtt korú egyébként életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéltető, tehát a fiatal felnőtt korúval szemben határozott idejű büntetés szabható ki.

Nem volt elfogadható az a módosító indítvány sem, amelyik a vallási részlegbe helyezés lehetőségét a büntetésüket fegyház fokozatban töltők számára nem biztosítaná. Azon túl, hogy a módosítás diszkriminatív megkülönböztetést alkalmazna az elítéltek között a vallásgyakorlás tekintetében, nem állna összhangban a többi speciális részlegre vonatkozó szabályozással sem, hiszen valamennyi ilyen részlegnél biztosított, hogy az elítéltek végrehajtási fokozattól függetlenül együttesen kerüljenek elhelyezésre.

Több olyan képviselői módosító indítvány is érkezett, amely Alaptörvénybe és hatályos rendelkezésekbe ütköző javaslatot fogalmazott meg, vagy pedig olyan rendelkezések elhagyását kezdeményezték, amelyek már hosszú évek óta szolgálják hatékonyan a büntetés-végrehajtás működését. Ezért nem volt támogatható az az indítvány, amely a dolgozó elítéltek számára biztosított fizetett szabadságot eltörölné, ahogy az az indítvány sem, amely az elítéltek számára adható jutalmak köréből törölni kívánta a kimaradást és az eltávoztást.

Szeretném ismét megemlíteni önöknek, vagy legalábbis a vita végén lezárásul szeretném önöknek a javaslat fő rendelkezéseit és fő irányait megismé-

telni. Elsősorban a 2015. április 1-jével bevezetésre került reintegrációs őrizet hatékony és eredményes működéséhez szükséges feltételeket biztosítja a törvényjavaslat, de világossá kívánja tenni az elítélt számára, hogy a reintegráció a büntetés-végrehajtás része és a szabályaival való szembehelyezkedés szigorú következményekkel jár. Az ennek tudatosítását szolgáló új szabályozás szerint fogolyszökést követ el az, aki a reintegrációs őrizet szabályait abból a célból, hogy a szabadságvesztés végrehajtása alól kivonja magát, súlyosan megszegi.

A másik fontos célja a törvényjavaslatnak, hogy a jogalkalmazók által tett észrevételek alapján az eljárások gyorsítását és a hatékonyság fokozását szolgáló változtatásokat az érintett törvényeken átvezesse. E körbe sorolhatóak a büntetés-végrehajtási bírói bírósági felülvizsgálati eljárását könnyítő rendelkezések a garanciák maximális megőrzése mellett. Szintén a hatékonyságot fokozzák azok az új rendelkezések, amelyek megteremtik annak a lehetőségét, hogy bizonyos körben az ügyész a nyomozó hatóságra ruházza át a rendelkezési jogot, illetve amelyek alapján az elzárásra ítélt egyes esetekben hivatali időn túl is befogadható lesz a büntetés-végrehajtási intézetbe.

A javaslat néhány ponton a kormány szigorú büntetőpolitikáját erősíti, azt valósítja meg, kibővíti újabb eszközökkel. Így a javaslat alapján a korrupciós bűncselekmények üldözése terén érvényesítendő zéró tolerancia jegyében a vesztegetés feljelentésének elmulasztása valamennyi korrupciós bűncselekmény esetében büntetendővé válik.

Az előbb már említettem a tiltott szerencsejáték szervezésére vonatkozó újabb elkövetési magatartások büntetését, illetve a javaslat a kábítószerkereskedelem és a terrorizmus finanszírozása terén is újabb lépéseket tesz, hiszen itt egyre inkább érvényesül az a tendencia, hogy a cselekményeket a világháló felhasználásával követik el.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezek után arra kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek szavazataikkal. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik a **tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaival összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/4644. számon a parlament informatikai hálózatán megtalálható.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4644/3. számon, jelentését pedig T/4644/4. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4644/6. számon, összegző

jelentése pedig T/4644/7. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor; ennek keretében megadom a szót Tuzson Bencének, a bizottság előadójának.

TUZSON BENCE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Valóban, a Törvényalkotási bizottság 2015. május 28-ai ülésén megtárgyalta a törvényjavaslatot, amelynek T/4644. a sorszáma. A bizottság elé került a Gazdasági bizottság módosító indítványa, amelyik három pontból álló módosító indítvány volt. Bizottságunk az első két pontot támogatta, a 3. pontot azonban nem támogatta, mivel azt belefoglalta a Törvényalkotási bizottságnak egy másik módosító javaslatába, tehát a Törvényalkotási bizottság pontosításokkal fogalmazott meg ezzel kapcsolatban egy újabb módosító indítványt.

Ennek megfelelően tehát a Gazdasági bizottság módosító indítványát az 1. és 2. pont tekintetében 29 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 5 tartózkodással támogatta. A Törvényalkotási bizottságnak az imént idézett módosító indítványát, amely tartalmazta, mint említettem, a Gazdasági bizottság módosító indítványának 3. pontját is, 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül és 6 tartózkodással támogatta.

A magyarországi versenytörvény és a versenyjog egy igen fejlett jogterület és elég jól harmonizált jogterület az Európai Unió más szabályaival együtt, így az európai uniós szabályokat és az európai uniós tapasztalatokat nagyon jól be is lehet építeni a magyar jogba. Egy folyamatosan fejlődő jogterületről van szó, ami a gazdasági élet változásával, a gazdasági szabályainak fejlődésével szintén folyamatosan fejlődni képes, és fejleszteni is kell ezt a jogterületet.

Ennek megfelelően - noha ez a jogterületünk alkalmas arra, hogy a versenyt minden szempontból garantálja, illetve az új vállalkozásokat is, akik a piacra lépnek, megfelelően védje - mégis szükséges ennek a szabályozásnak a folyamatos felülvizsgálata is, hiszen mind az európai uniós gyakorlat, mind a hazai gyakorlat lehetővé teszi és szükségessé is teszi azt, hogy ezeket a jogszabályokat folyamatosan módosítsuk, figyelemmel kísérjük a piac ezzel kapcsolatos kihívásait.

(22.20)

Ennek megfelelően tehát most is megszületett egy ezzel kapcsolatos felülvizsgálat és egy ezzel kapcsolatos módosítás, és annak megfelelően, hogy mindig modern és hatékony lehessen a versenyjog, szükséges az, hogy kövessük a piac kihívásait, és ennek megfelelően folyamatosan kísérjük figyelemmel, hogy milyen az európai uniós gyakorlat, milyen a hazai tapasztalat, és folyamatosan módosítsuk is ezt a jogszabályt.

Ennek megfelelően a bizottság az összegző módosító javaslatát és összegző jelentését is megfogal-

mazta, amelyet 28 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett támogatott a bizottság, és kéri az Országgyűlést, hogy ő is támogassa. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem Répássy Róbert államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni előterjesztőként az elején. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Nem kíván, majd a végén.

A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított, így most a képviselői felszólalások következnek. Elsőként Cseresnyés Péter képviselő úrnak, a Fidesz részéről adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény, valamint a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaival összefüggő egyes törvényi rendelkezések módosításáról szóló T/4644. számú javaslat fekszik előttünk. A javaslat-hoz Z. Kárpát Dániel nyújtott be módosító indítványt, amelyet a Gazdasági bizottság elvetett, azt nem támogatta. A bizottság azonban benyújtott egy újabb módosító indítványt, amelyen a Törvényalkotási bizottság összegző módosító indítványában kisebb kodifikációs pontosítást hajtott végre, amint azt hallottuk. Engedjék meg, hogy most ennek a tartalmát ismertessem önökkel.

Az összegző javaslat 1. pontja nyelvtani pontosítást tartalmaz.

A 2. pont gyakorlatilag a beiktatandó rendelkezés pontosítása, amely egyértelművé teszi, hogy a rendelkezés révén az iratbetekintési jog sem közvetlen, sem közvetett korlátozása nem valósul meg. Sőt, az iratbetekintési jogokkal élni kívánóknak csak akkor kell a közigazgatási hatósági eljárás irataiban lévő személyes és védett adatok bizalmassá tételéért, valamint az ilyen módon kivonatolt iratokról szóló másolat készítéséért fizetendő költségtérítésről szóló 188/2009. számú kormányrendelet szerinti költségtérítést megfizetniük, ha a személyes és a védett adatok bizalmassá tételével kivonatolt iratról az iratbetekintési joggal élő személy részére másolat is készül.

Az összegző javaslat 3. pontja az élelmiszerlánc-ról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény kapcsán rendez hatásköri kérdéseket. Az élelmiszerlánc-törvény módosításáról szóló 2015. évi XLVI. törvény hatályon kívül helyezte a 10. § (2)-(4) bekezdéseit, amelyek előírták, hogy az élelmiszerjelölés és az alkalmazott jelölési módszer, továbbá az élelmiszerek megjelenítése nem tévesztheti meg a végső fogyasztót a törvényben meghatározott tulajdonságok vonatkozásában. E két szakasz helyébe több EU-s irányelv lépett. Ez a rendelkezés írja elő azt is, hogy az élelmiszerjelölés és az alkalmazott jelölési módszer nem tulajdoníthat az élelmiszernek betegség megelőzésére, gyógyítására vagy kezelésére vonatkozó tulajdonságokat, illetve nem keltheti ezen tulajdonságok meglétének benyomását. A fenti ren-

delkezéseket reklámokra is alkalmazni kell az élelmiszerlánc-törvény alapján.

Megsértésük esetén a Gazdasági Versenyhivatal volt jogosult eljárni, ám az élelmiszerlánc-törvény 10. § (2)-(4) bekezdéseinek hatályon kívül helyezésével kialakult egy olyan exlex helyzet, hogy nem lehetett tudni, melyik hatóság fog eljárni azon vállalkozásokkal szemben, amelyek a fenti szabályokat 2015. május 5. előtt szegték meg. A módosító indítvány ezen pontja tisztázza, hogy ezekben az esetekben továbbra is a Gazdasági Versenyhivatal az illetékes.

Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket a javaslat benyújtása mögött húzódozó főbb mozzgóerőkre. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény átfogó felülvizsgálatára és módosítására legutóbb 2013-ban került sor. A módosítások hatálybalépése óta eltelt idő során a Gazdasági Versenyhivatal működése, eljárásai során az új rendelkezések alkalmazása kapcsán szerzett tapasztalatok szükségessé teszik a tisztességtelen piaci magatartásról szóló törvény egyes rendelkezéseinek felülvizsgálatát és a hatályos eljárási rendelkezések módosítását. A módosítások célja elsődlegesen a versenyhivatali eljárásra vonatkozó szabályozás módosításával a versenyjogi követelmények hatékony és eredményes érvényesítésének elősegítése. Mindemellett a módosítások célja a Versenyhivatal által folytatott eljárások irataiba történő betekintés, illetve az adatok kezelésének, hozzáférhetősége szabályozásának pontosítása is. Ugyancsak cél a kis- és középvállalkozásokkal szemben alkalmazott jogkövetkezmények során annak figyelembevétele, hogy az állam vállalkozásokkal szembeni fellépésének a jogkövető magatartásra való nevelés is a célja, amellyel összhangban indokolt lehet az első jogsértés esetében figyelmeztetés alkalmazása, egyes súlyosabb jogsértések kivételével.

A módosítások a közbeszerzési eljárásokhoz kapcsolódóan elkövetett versenyjogi jogsértésekkel szembeni fellépés hatékonyabbá tételét is szolgálják. A fenti célokra tekintettel kérem, hogy támogassák az összegző módosító indítványt és a bizottsági jelentést. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most Szakács László képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Szocialista Párt valamivel árnyaltabban látja ezt a kérdést, mégis úgy gondolom - persze ezt majd a szavazási magatartásunk magyarázatánál is ki fogom fejteni -, hogy vannak ebben olyan innovatív gondolatok, amelyek természetesen figyelemre méltók. Ilyen például a magyar kis- és középvállalkozásokra nézve kedvezőbb hatósági ellenőrzési szabályokat eredményező módosítás, amelynél azt kell mondjuk, hogy még a tiltás, tehát maga a kivételezés esetei is helyesen kerültek felsorolásra. Ez mindenféleképpen üdvözlendő. Nem esnék bele abba a hibába, amibe

ellenzéki képviselőként könnyű beleesni, megkérdezhetnénk azt, hogy miért nem volt ez így korábban. Nagyon örülünk annak, ha ez most hatályosul és hatályba lép. Illetve az, hogy a GVH a közbeszerzési eljárások ellenőrzésében igaz, hogy eddig csak elméletben, de azért könnyebben vehet majd részt vagy vehetne részt. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a kettő mindenképpen olyan innováció e javaslat kapcsán, amit a Szocialista Párt is támogatna.

Azonban ezzel szemben a GVH eljárásaival összefüggésben az adatkezeléssel, az iratbetekintéssel kapcsolatos bírósági jogorvoslati lehetőségek szűkítésével mi nem tudunk egyetérteni. Ugyancsak nem tudunk egyetérteni azzal, hogy a vállalkozások összefonódását vizsgáló eljárás alapjául szolgáló beszámolóra irányadó szabályok tekintetében, amelyek módosulnak ugyan, de azok valós célja, valós indoka a módosítás indokolásában nem található meg, ezért természetesen ezzel sem tudunk azonosulni, illetve nem tudjuk támogatni ezeket a rendelkezéseket, pontosan az indokolás hiányában.

Azért azt meg kell említeni, hogy nem szerepelt a tavaszi ülésszak törvényalkotási menetrendjében ennek a jogszabálynak a módosítása, illetve ennek a javaslatnak a Ház elé terjesztése. Igazából a kormány hivatalos honlapján nem találtunk a társadalmi egyeztetésre vonatkozó bármilyen nyomot, hogy társadalmisítva kerülne a Ház elé ez a javaslat. Ebből két dologra lehet következtetni, egyrészt arra, hogy nem volt ilyen, másrészt arra, hogy a GVH javaslatait terjesztették be elének, hiszen korábban az európai jogharmonizációért felelős államtitkár már jelezte, hogy be fog kerülni a Ház elé egy ilyen javaslatcsomag. Amikor a GVH-ról szóló szabályozási rendszert tárgyaljuk, akkor minden egyes alkalommal meg kell említeni, hogy van egy nagyon nagy kivételcsomag, ami viszont a Gazdasági Versenyhivatalnak azt a fajta függetlenségét, még akár a kormánytól való függetlenségét is veszélyezteti, illetve teljes egészében kikapcsolja, amely 2013 óta van hatályban, ami 2013-ban egy fideszes egyéni képviselői indítvánnyal került a Ház elé.

(22.30)

Eszerint, ugye, úgy módosították a versenytörvényt, hogy a vállalkozások összefonódása tekintetében, ha nemzetstratégiai jelentőségűnek minősíti a kormány, akkor a Gazdasági Versenyhivatalnak egész egyszerűen megtilthatja azt, hogy a gazdasági összefonódások fúziókontrollját el tudja látni. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a Versenyhivatal viszont már nem az a Versenyhivatal, ez egy erősen csorbított hatáskörű versenyhivatal, hiszen van egy fölé helyezett szerv, amely a magyar kormány, egész egyszerűen megtiltja neki, hogy eljárjon bizonyos ügyekben. Természetesen ilyenkor az ember vár és megnézi, milyen lesz ennek a gyakorlata.

Úgy gondolom, nem ez lenne a kormány működésében az egyetlen olyan törvény, amikor Damoklész kardját helyezik valamely hivatal vagy éppen a társadalom szélesebb vagy szűkebb rétegeinek a feje

főle, de aztán később sosem kerül alkalmazásra. Ez a szabály sajnos nem ilyen volt, egypárat muszáj felsoroljak. A GVH nem járhatott el a Főgáz MVM általi megvételekor, a takarékszövetkezetek államosításánál, az Antenna Hungária tavalyi államosításánál, az MKB bankban történt tulajdonszerzés esetében. De ugyanígy született tiltó kormányrendelet a Welt 2000 Kft. üzletrészenek, valamint a Nemzedékek Tudása Tankönyvkiadó és az Apáczai Kiadó tulajdonrészének felvásárlása esetében.

Mi úgy gondoljuk, hogy mindezekkel a korlátozásokkal együtt, még akkor is, ha vannak innovatív és üdvözlendő új módosítások, új javaslatok is az elének letett előterjesztésben, ennek a szabályrendszernek a pontosíthatása nem elégséges. Ebből egészen biztosan törölni kellene legalább a kormánynak azt a jogát, hogy GVH-t korlátozhassa az eljárásban ahhoz, hogy ezt a Szocialista Párt is tudja támogatni. Ezért a Szocialista Párt tartózkodni fog a szavazáskor. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. Jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy számtalan alkalommal szóba került mind az általános vita, mind a bizottsági szakasz során, elmondható, hogy a törvényjavaslatot valóban valahol tollba mondhatták, hiszen alapvető strukturális problémákat nem kezel. Említettük például a körbetartozásokat, ahol csak az aszfaltipart kiemelve elmondható, hogy 8-10 fős közvetítő cégekre jellemző, hogy elviszik a bevételt, a pénzek nagyon nagy részét, a közbeszerzéseket, a kivitelezőkhöz végül alig jut el valami, vagy éppen ki sem fizetik őket. Tehát rendszerszintű problémákkal találkozunk, amiket a GVH segítségével talán könnyebben lehetne kezelni. Mégis csak részterületekre és részegységeket érintve próbál a jogalkotó beavatkozni.

Az is látható, hogy a korábbi gyakorlat az volt, hogy egy közbeszerzés esetén és gyanú felmerülése esetén előfordult, hogy a bíróság nem adta ki a rajtaütés iránti kérelemre az áldást, egész egyszerűen azért, mert nem érezte egyértelműnek a bizonyítékok tömegét. Tehát nagyon sokszor akkor sem tudtak beavatkozni a hatóságok, amikor erre bizony minden indok meglett volna. Éppen ezért, bár módosító javaslatunk csak minimális mértékben képes erősíteni ezen a rendszeren, de önmagában az a javaslat, hogy ha bármilyen visszaélés gyanúja merül fel, mondjuk, közbeszerzések esetében, akkor az idetartozó miniszter ne csak jogosult, hanem köteles legyen átadni az erről szóló dokumentációt; tulajdonképpen kötelező jelleggel induljon el egy olyan vizsgálati sor, ami adott esetben kikerülhetlenné teszi a visszaélések feltárását.

Innen nagyon könnyen eljuthatnunk oda, hogy egy olyan közbeszerzésekkel foglalkozó csomagra lenne szükség álláspontunk szerint, Magyarországon, amely lényege értelmében minden kiemelt be-

ruházást automatikusan vizsgálna, tehát nem eseti jelleggel, nem jogosultságok alapján, hanem kötelező jelleggel. Mindemellé pedig egy olyan ármechanizmus bevezetését is szükségesnek tartjuk, pontosabban: egy olyan árfigyelő rendszerét sokkal inkább, amely képes akár túl-ig határok megadásával, akár egy átfogó monitoringrendszerrel azt vizsgálni, hogy adott közbeszerzések esetében, adott ármeghatározás mögött állnak-e valódi piaci folyamatok vagy sem, indokolhatók ezek az árváltozások piaci mozgásokkal, piaci elmozdulásokkal, vagy egyezményes, adott esetben összehesztelés szagú megegyezések születnek.

Nyilvánvaló módon nem tudjuk elérni egy-két év alatt a német nyelvterület bizonyos részein tapasztalható szintet, ahol körbetartozások kialakulása esetén vagy közbeszerzési visszaélések esetén egy erre hivatott hatóság akár a teljes projektet leállíthatja. És nem nagyon álltak le emiatt, mondjuk, építőipari beruházások, hanem sokkal inkább az volt a jellemző, hogy ezen szankció pusztá fenyegető mi-volta elegendő volt ahhoz, hogy ezekre a visszaélésekre sor se kerüljön. Magyarországon is csak ez lehet a cél, egy olyan szigorodó rendszer fokozatos bevezetése, amelynek értelmében el tudunk jutni oda, hogy a teljes közbeszerzési rendszer átláthatóvá válik, a visszaélésektől megtisztíthatóvá válik.

És végül is el kell mondjuk, kiemelt beruházások esetén nem érhetjük be kevesebbel, mint hogy automatikusan vizsgálati szakasszal induljon minden olyan beruházási formula, ami ekkora pénztömeget mozgat meg. Nem látjuk tehát indokát annak, hogy pusztán jogosultságok mentén történjenek ezek a vizsgálódások. Egyértelmű kötelezettségeket kívánunk tehát megszabni, és bízunk abban, hogy a józan ész győzedelmeskedik.

Mindezek mentén pedig abban is bízunk, hogy a Fidesz-KDNP belátja, hogy a sokkal keményebb ellenőrzés a helyes út, mert csak ez vezethet a tisztulás felé a magyar piacon. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP részéről.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az azért hangsúlyozandó itt a tartalmi észrevételek között, hogy ugyan a javaslat túlnyomó többsége jogtechnikai jellegű pontosító és korrigáló módosítás, de azért néhány tartalmi változtatás is felmerül, és ezek egy része szakmai szempontból támogatható. Például a GVH a kis-és közép vállalkozásokkal szemben az első esetben előforduló jogsértés esetén bírság kiszabása helyett még élhet figyelmeztetéssel, ezt is alkalmazhatja; vagy a miniszter GVH-hoz fordulásának kötelezettségének a kérdése.

Ugyanakkor van olyan részük is, ami azért aggályos. Ilyen az iratbetekintéssel kapcsolatos hatósági döntéssel szembeni jogorvoslat szűkítése. Tehát amikor a korábbi módosítások kapcsán olyan korlátozásokat léptetett életbe a törvény, amikor a vállal-

kozások összefonódásának ellenőrzése a fúziókontroll tárgyában a módosításokat érintette, hogy bizonyos kiemelt cégek esetén lehetett korlátozni, hogy a GVH foglalkozik-e vele vagy sem, ez, úgy gondoljuk, sérti a törvény egységes szemléletét és alkalmazhatóságát.

A személyes adatokhoz és a védett adatokhoz való hozzáférésre, illetve ezen adatok kezelésére, az iratbetekintésre vonatkozó szabályokat is módosító javaslati rész egy esetben, ahol az iratbetekintéssel kapcsolatos hatósági döntés ellen most még lehet bírósági felülvizsgálatot kérni, a jövőben ezt a jogorvoslati lehetőséget megszünteti a most elfogadni szándékozott törvény. A törvényjavaslat indokot erre nem ad, csupán az eljárás gyorsítására hivatkozik. Nem gondoljuk, hogy ilyen jogi eszközök ilyen egyszerű indoklással elintézhetőek, és egyáltalán a Gazdasági Versenyhivatal egységes működésének korlátozása az MSZP véleménye szerint nem támogatható.

Ugyanakkor vannak a törvényjavaslatnak olyan, többségében jogtechnikai jellegű pontosító, korrigáló módosításai, amelyek viszont a GVH-törvény alkalmazhatóságát javítják. Ezért a kettő itt nálunk egy negatív tartózkodási magatartást eredményez. Amit nem látunk jónak, amiatt nem tartjuk elfogadhatónak, ami viszont pozitívum azt a vitában elmondtuk. Köszönöm.

ELNÖK: Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

(22.40)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik Magyarországért Mozgalom már többször kifejezte és elmondta azon véleményét, hogy nemcsak a törvények azok, amelyek hatással vannak a tisztességes piaci magatartásra, hanem legalább ennyire fontos az is, és legalább ennyire elősegítené a tisztességes piaci magatartást, ha maga a szabályozó állam járna el tisztességesen, következetesen és kiszámíthatóan, nem úgy, ahogyan azt ma Magyarországon láthatjuk, bármerre tekintünk. Tehát nemcsak törvényeket kell hozni, hanem ezeket a törvényeket be is kell tartani, és akkor, amikor erről beszélünk, akkor általában a kormánypárti képviselők nagyon fel vannak háborodva, hiszen ők mindent megtesznek mind a tisztességes verseny, mind pedig a korrupció ellen, mondják ők, ennél többet talán nem is lehet megtenni.

Mégis ezért fontos az, amikor a szavak helyett tettekkel kellene önöknek bizonyítani azt, hogy maguk tényleg megtesznek mindent a korrupció ellen, amikor tettekben is meg kell nyilvánulni, akkor viszont azt tapasztaljuk, hogy ez nem mindig sikerül önöknek, vagy úgy is mondhatnám, hogy szinte soha nem sikerül önöknek. Hiszen Magyarország sikerének kulcsa a gazdasági versenyképességben van, amely versenyképesség az elmúlt években, sajnos kimondhatjuk, hogy nem javult jelentősen, ugyanis ez elsősorban annak is köszönhető, hogy gyakran

változó, gyakran követhetetlen a szabályozás, és szinte minden esetben következetlen a végrehajtás. A versenyképességet rontó egyik fő körülmény ez a korrupció mellett.

Miért mondom ezt? Azért, mert érthetetlen számomra, hogy a Z. Kárpát Dániel által benyújtott törvényjavaslatot, hogyha önök tényleg komolyan gondolják, hogy a korrupció ellen kívánnak harcolni, akkor miért nem tudják elfogadni. Hiszen miről van szó? Egyetlenegy szóról, hogy jogosult vagy köteles, mégis ez az egyetlenegy szó nagyon nagy különbséget jelent. Hiszen amennyiben a közbeszerzésekért vagy az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter - tehát egy miniszterről beszélünk ráadásul - a közbeszerzési eljárásokhoz, illetve az európai uniós források felhasználásához kapcsolódóan jogsértést észlel, vagy alapos okkal feltételezi annak megtörténtét, akkor köteles legyen a GVH-nak átadni az érintett közbeszerzési szerződést, illetve szerződésmódosítás ellenőrzése révén rendelkezésre álló bármely adatot, tekintettel arra, hiszen amennyiben csak jogosult, akkor itt önök rögtön kinyitják a korrupció lehetőségét, hiszen ha valaki jogosult, akkor az mérlegelhet, egy ilyen felelős beosztásban lévő ember pedig ne mérlegeljen. Amikor neki bármilyen törvénytelenység a tudomására jut, akkor neki kutya kötelessége legyen mindent elkövetni annak érdekében, hogy ezt a törvényteleniséget megszüntessék, feltárják, s azokat az embereket, akik elkövetnek bármilyen szabálytalanságot, azokat megbüntessék. Viszont, ha csak jogosult rá, akkor ő mérlegelni fog, hogy vajon ki követte el most éppen ezt a szabálytalanságot, vajon ki követte el, mondjuk, ezeket a bűncselekményeket, mert akkor mérlegelhet, ha kötelező neki, akkor nem mérlegelhet.

Éppen ezért véleményem szerint teljes mértékben elfogadhatatlan az, hogy önök a korrupció elleni harcról beszélnek folyamatosan és ilyen kis ügyekben, mert ez csak egy nagyon-nagyon kis ügy, ebben sem hajlandóak elfogadni az ellenzék jobbító szándékát, ebben sem hajlandóak tenni az ellen, hogy minél inkább lecsökkentsük a korrupciós veszélyt ma Magyarországon bármilyen eljárással kapcsolatosan.

De ez az önök gondolkodásmódja, majd amikor változik Magyarországon esetleg a politikai garnitúra vagy a hatalom, akkor majd természetesen másképp fog működni ez az ország. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)*

Nem látok jelentkezőt, így a vitát lezárom és megadom a szót államtitkár úrnak, az előterjesztőnek, Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat elsődleges célja a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaira irányadó szabályok pontosítása, korrekciója. Amint arra a törvényjavas-

lat általános vitája során többen is rámutattak, a versenytörvényben végrehajtandó módosítások elsődlegesen technikai jellegűek. Noha kritikaként fogalmazódott meg a versenytörvény gyakori módosítása, jelen esetben éppen pozitívumként értékelendő, hogy a versenytörvény alkalmazásának gyakorlata folyamatos értékelés alatt áll, és ha a versenyfelügyeleti eljárások kapcsán szükségesnek mutatkozik a szabályok pontosítása, akkor ezt a kormány kész kezdeményezni az eljárások eredményességének elősegítése érdekében.

A viták során a törvényjavaslat egyes rendelkezéseiről több ellenzéki képviselőcsoport is támogatólag nyilatkozott, üdvözölve, hogy a jövőben a versenyfelügyeleti eljárásokban is mód nyílik annak a hatósági ellenőrzések során már követett megoldásnak az alkalmazására, hogy az első esetben előforduló jogsértés esetén meghatározott kivételekkel a bírság megfizetésére kötelezett helyett a kis- és középvállalkozások figyelmeztetésben részesüljenek.

A mezőgazdasági szektor sajátosságait tükröző, e téren kedvezőbb szabályokat érvényre juttató, a Gazdasági Versenyhivatal eljárására vonatkozó rendelkezések a szakmaközi törvényből átkerülnek a versenytörvénybe és a módosított, 2015. szeptember 1-jétől alkalmazandó szabályozás a korábbinál egyértelműbben tartalmazza, hogy a mezőgazdasági termékekre vonatkozó speciális rendelkezések csak akkor irányadóak, ha nem kerülnek alkalmazásra az uniós versenyjogi szabályok.

A Jobbik képviselőcsoportja részéről javaslat fogalmazódott meg, indítványozták, hogy a közbeszerzési törvény olyan módon egészüljön ki egy új bekezdéssel, hogy ha a közbeszerzésekért vagy európai uniós források felhasználásáért felelős miniszter a közbeszerzési eljárásokhoz, illetve az európai uniós források felhasználásához kapcsolódóan jogsértést észlel, vagy alapos okkal feltételezi annak megtörténtét - mármint a jogsértés megtörténtét -, akkor ne egyszerűen jogosult legyen a Gazdasági Versenyhivatalnak átadni az érintett közbeszerzési szerződés, illetve szerződésmódosítás ellenőrzése révén rendelkezésre álló bármely adatot, mint ahogyan a javaslat tartalmazza, hanem erre köteles is legyen.

Ez a javaslat nem támogatható, mivel a közbeszerzési törvény törvényjavaslat szerinti módosításának célja adatvédelmi jellegű, azt kívánja biztosítani, hogy a közbeszerzésekért vagy az európai uniós források felhasználásáért felelős miniszternek az adatvédelmi rendelkezések tiszteletben tartásával, azokkal összhangban legyen lehetősége a rendelkezésre álló adatok Gazdasági Versenyhivatal részére történő átadására. Megjegyzendő, hogy a közbeszerzési törvény más oldalról biztosítja a jogsértőkkel szembeni fellépést, illetve a büntető törvénykönyv bűncselekménynek minősíti a versenyt korlátozó megállapodást közbeszerzési és koncessziós eljárásban.

A Gazdasági bizottság részéről három módosítási javaslat fogalmazódott meg, amelyek közül az egyik nyelvtani pontosítás. A másik, az előterjesztő által is támogatott módosító javaslat azt célozza,

hogy az iratbetekintési jog sem közvetlenül, sem közvetett módon ne korlátozódjék, és az iratbetekintési jogokkal élni kívánóknak csak akkor kelljen a közigazgatási hatósági eljárás irataiban lévő személyes és védett adatok megismerhetetlenné tételéért, valamint az ilyen módon kivonatolt iratokról való másolat készítéséért költségtérítést fizetniük, ha a személyes és védett adatok megtekinthetlenné tételével kivonatolt iratról az iratbetekintési jogával élő személy részére másolat is készül.

A Gazdasági bizottság harmadik módosító javaslata az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvény 2015. május 5-ei módosításához kapcsolódóan kívánta rendezni azt a kérdést, hogy a 2015. május 5. előtt hatályos rendelkezések megsértése esetén mely hatóság jogosult eljárni. E módosító javaslatot nem, helyette viszont a Törvényalkotási bizottságnak a jogalkotási követelményekkel összhangban lévő módosító javaslatát támogatja az előterjesztő, mivel célszerű, hogy a rendelkezés ne a felhatalmazó rendelkezések között, hanem átmeneti rendelkezésként szerepeljen az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletről szóló törvényben.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat az állampolgárok és a versenyjogi előírásokat betartó vállalkozások érdekeit szolgálja, pontosítja a Gazdasági Versenyhivatal eljárásaira vonatkozó szabályozást, elősegítve a versenyhatósági fellépés hatékonyságát, a tisztességes verseny védelmét. Ajánlom ezért a törvényjavaslatot elfogadásra, kérve ehhez támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most soron következik **a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások megvalósításának gyorsításával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.**

(22.50)

Az előterjesztés T/4453. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/4453/8. számon, jelentését pedig T/4453/9. számon megkapták. A Fenntartható fejlődés bizottsága mint vitához kapcsolódó bizottság részletes vitát lezáró bizottsági jelentését T/4453/7. számon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/4453/11. számon, összegző jelentése pedig T/4453/12. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság jelezte, hogy a bizottságban megfogalmazott kisebbségi vélemény ismertetőjét később nevezi meg.

Megkérdezem a bizottság jelen lévő tagjait, kívánja-e valaki a kisebbségi véleményt elmondani. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt.

Így először megadom a szót Hadházy Sándornak, a bizottság előadójának.

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság június 5-én a T/4453. szám alatt benyújtott, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások megvalósításának gyorsításával összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot megtárgyalta, és ahhoz a bizottság 20 igen, 5 nem szavazat és 2 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat a Gazdasági bizottság 36 pontos indítványából 31-et tartalmaz, a fennmaradó 5 pontot a Törvényalkotási bizottság korrigált változatban terjesztette be. A módosító javaslat pontjai közül kiemelném, hogy a jogszabály meghatározott céllal telepíti a közigazgatási és munkaügyi bíróságokhoz a kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások miatti kisajátítási pereket, hogy az egységes jogalkalmazást elősegítse. Tekintettel arra, hogy a regionális közigazgatási kollégiumok azzal a céllal jöttek létre, hogy a közigazgatási ügyekben nagyobb területet lefedve járuljanak hozzá az ítékezés szakmai támogatásához, a javaslat ezért az ügyeket nem három közigazgatási és munkaügyi bíróság között, hanem a regionális közigazgatási kollégiumok illetékessége szerint osztja szét. A szakmai szempontok mellett az ügyérkezés tekintetében is ideálisabb megoldást jelenthet, hiszen ez egyenletesebb ügyterhelést biztosít a bírósági szervezetben.

A kormány továbbra is nagy hangsúlyt fektet a sportberuházásokra, különböző sporttal kapcsolatos fejlesztésekre. Az előttünk fekvő javaslat célja a sport- és szabadidő-szolgáltatások színvonalának emelése, a korábban már egyidejűleg meghatározott szolgáltatások és igények megteremtése, továbbá a nemzetközi színvonalú összetett szolgáltatások biztosítása, amely az állampolgárok egészségmegőrzésével és a családok szabadideje minőségi eltöltésének támogatásával áll összhangban.

A módosító javaslat ezzel összhangban meghatározza mintegy garanciális szabályként is, hogy közérdekű célokra vonatkozó kisajátítás sportinfrastruktúra-fejlesztések keretében akkor lehetséges, ha az egyedileg meghatározott sport- és szabadidő-fejlesztés megvalósításáról külön törvény rendelkezik. A Törvényalkotási bizottság által javasolt módosítás egyértelművé teszi, hogy mely hatóság rendelkezik az építési engedély és a vízjogi létesítési engedély hatályossá válásának feltételéről, illetve egyértelművé teszi az eljárást abban az esetben, ha az építési engedély vagy a vízjogi létesítési engedély nem felel meg a környezetvédelmi engedélyben foglaltaknak.

Összességében a törvényjavaslat segít az ország versenyképességének fokozásában azzal, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások megvalósításánál gyorsító rendelkezések alkalmazását írja elő. Ezért kérem tisztelettel, támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem Tasó László államtitkár urat, hogy az előterjesztő nevében kíván-e most beszélni. *(Tasó László: A végén majd, köszönöm szépen.)* Majd a végén? *(Tasó László: A végén, igen.)* Rendben.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság előadót nem állított. Bejelentem, hogy a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága visszavonta korábban megnevezett előadóját, és mivel nem látom Sallai R. Benedek képviselő urat, így a kisebbségi vélemény ismertetése sem kerül most sorra.

Most a képviselői hozzászólások következnek. Elsőként Boldog István képviselőnek adom meg a szót, a Fidesz részéről.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslat összegző módosító javaslatát a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta. A javaslatához eredetileg Volner János nyújtott be három módosító javaslatot, amelyből kettőt a Gazdasági bizottság elutasított, egyet viszont elfogadott.

Völner Pál módosító javaslatát a bizottság támogatta. Ez a módosító javaslat a nagyberuházások és azon belül a közlekedési infrastruktúra beruházások gyorsítását szolgálja a szerződés kötés és a kapacitásbővítés könnyítésével. A hatósági ár módosítása és a gyűjtőkörében érintett megyei hatókörű múzeum bevonásának lehetősége ugyanúgy a gyorsításhoz szükséges kapacitásbővítést szolgálja, mint a 23/F. § a nagyberuházásokat megelőző régészeti feltárások kapacitásbővítése érdekében. Egyes megyékben csak a gyűjtőkörükben érintett múzeumok, jelenleg ezek csak a városi múzeumok, bevonása teszi lehetővé a gyors feltárást, melyek önállóan nem képesek eleget tenni az akkreditációs feltételeknek, de bővíteni tudják az akkreditált intézmények kapacitásait. Ezért a bevonható múzeumok körét szükséges kiterjeszteni az akkreditációra nem képes gyűjtőkörükben érintett megyei hatókörű múzeumokra is.

A bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosítóban további változtatásokat eszközölt. A 6/I. § (2) bekezdésében egyértelművé teszi a javaslat, hogy a kérelem és mellékletei szakhatóságoknak történő továbbítására vonatkozó határidő a kérelem beérkezésétől számít.

A 19. pont szerint míg a hatályos szabályok alapján csak kérelemre történik a szakvélemény feleknek történő megküldése, addig a kiemelt beruházások esetében a törvényjavaslat 37. §-a alapján hivatalból kerül sor arra. Tekintettel arra, hogy eljárásjogi szempontból nem indokolt feltétlenül különbséget tenni az ügyek között, a kisajátítások többsége

egyébként is kiemelt jelentőségű beruházás miatt történik, így a 19. pontban foglalt javaslat általánossá teszi a törvényjavaslattal beiktatásra kerülő új eljárási szabályt, amely a gyorsítás mellett a felek eljárási jogainak gyakorlását is elősegíti.

A 23. pont egyrészt nyelvhelyességi javaslat. Másrészt a törvényjavaslat 41. §-a azzal a céllal telepíti meghatározott közigazgatási és munkaügyi bíróságokhoz a kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra beruházások miatti kisajátítási pereket, hogy az egységes jogalkalmazást elősegítse, az eljárásokat gyorsítsa, e kijelölt bíróságokra összpontosuljon a következő években a törvényjavaslattal érintett ügyek köre. Tekintettel arra, hogy a regionális közigazgatási kollégiumok azzal a céllal jöttek létre, hogy a közigazgatási ügyszakban nagyobb területet lefedve járuljanak hozzá az ítékezés szakmai támogatásához, ezt az egyébként a gyakorlatban jól működő intézményt szükséges lenne a törvényjavaslattal érintett ügycsoportokban is hasznosítani. A javaslat ezért az ügyeket nem három közigazgatási és munkaügyi bíróság között, hanem regionális közigazgatási kollégiumok illetékessége szerint igazodva a kollégiumot működtető bíróságokhoz osztja szét. A szakmai szempontok mellett az ügyérkezés tekintetében is ideálisabb megoldást jelenthet ez, egyenletesebb ügyterhelést biztosít a bírósági szervezetben.

A Törvényalkotási bizottság múlt pénteken újabb módosítási javaslatokat tett, melyek az eredeti, részletes vitát lezáró bizottsági módosítón végrehajtott apróbb jogtechnikai változásokon kívül az alábbi érdemi javaslatokat fogalmazta meg. Először a TAB módosító indítványa alapján a 2., 3., 8., 10., 12., 13., 15., 37., 38. pontok elhagyják a törvényjavaslat sarkalatosnak minősülő rendelkezéseit, valamint az azzal összefüggő szabályokat. A javasolt módosítás egyértelművé teszi, hogy mely hatóság rendelkezik építési engedéllyel és vízjogi létesítési engedély... - hatályossá válásának feltételéről, illetve egyértelművé teszi az eljárást abban az esetben, ha az építési engedély vagy a vízjogi létesítési engedély nem felel meg a környezetvédelmi engedélyben foglaltaknak.

(23.00)

Ezen felül szövegpontosító és az elhagyandó rendelkezések folytán szükséges jogszabályszerkesztési módosításokat is tartalmaz a javaslat.

A módosító javaslat ezen túl egy új paragrafussal javasolja kiegészíteni a törvényjavaslatot. A hatósági ár módosítása és a gyűjtőkörében érintett megyei hatókörű múzeum bevonásának lehetősége ugyanúgy a gyorsításhoz szükséges kapacitásbővítést szolgálja, mint a 23/G. § a nagyberuházásokat megelőző régészeti feltárások kapacitásbővítése érdekében. Egyes megyékben csak a gyűjtőkörükben érintett múzeumok - jelenleg ezek csak városi múzeumok - bevonása teszi lehetővé a gyors feltárást, melyek önállóan nem képesek eleget tenni az akkreditációs feltételeknek, de bővíteni tudják az akkreditált intézmények kapacitásait. Ezért a bevonható múze-

umok körét szükséges kiterjeszteni az akkreditációra nem képes, gyűjtőkörükben érintett megyei hatókörű múzeumokra is.

A fentiekre tekintettel kérem, támogassák a bizottsági jelentéssel összefüggő módosító javaslatot, frakciónk mindenképpen támogatni fogja, és úgy gondoljuk, hogy ezáltal Magyarországon végre felgyorsulhatnak a beruházások, és ami eddig 6-8 év alatt ment, az reményeink szerint 2,5 fél év alatt meg fog valósulni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőjének.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban grandiózus jogalkotási vállalkozás ez, ami a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium előterjesztésében szerepel itt, és az is egy beszédes szám, hogy 36 módosító került beadásra, és abból mintegy 31 be is került az összegzésbe. Tehát látszik, hogy a Ház érdemben tudott foglalkozni ezzel.

Biztos, hogy fontos, hogy a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű közlekedési infrastruktúra-beruházások megvalósításának gyorsítása érdekében a Ház hozzon törvényeket. Korábban volt egy olyan szemlélet, hogy ha visszagondolunk - itt az előbb a Csemegi-kódex került szóba - a kiegyezés utáni időszakra, a vasútépítés volt az, amelyik a közlekedési infrastruktúra kiépítése terén az úttörő szerepet játszotta, és valóban haladtak is vele. Biztos, hogy annak a jogi szabályozása is sok tanulsággal járhat.

Abból a szempontból egy picit ambivalens az én megítélésem, hogy egyrészt tényleg messzemenően támogatom én is, más is, hogy legyen jogi lehetőség a közlekedési infrastruktúra, elsősorban az útépítés, a gyorsforgalmi utak kiépítésének gyorsítására. Itt van például az M0-snak az északi ága, amit önkritikusan el kell ismernem, hogy nem boldogultunk vele, pedig jó lett volna bezárni északról is az M0-st, talán egy ilyen törvényi szabályozás majd segíteni fogja.

Ugyanakkor elbizonytalanít, hogy az önök gyakorlatában nemcsak gyorsítás szerepel, hanem lassítás is, ha itt az M4-nek a kálváriájára gondolunk, hogy egy ideig nagyon gyorsították, aztán most hirtelen, puff, megállás, lassítás.

Tehát ez mutatja, hogy nemcsak a jogszabályokon múlik az, hogy egy-egy építési folyamat mikor, milyen időszakban tud megvalósulni. Vannak Európában más példák is, például a szlovének a maguk gyorsforgalmi úthálózatát úgy építették ki, hogy egyszerre 4-5-6 helyen építettek akkora szakaszokat, amelyeknek az előkészítését meg tudták oldani, minden egyes térség boldog volt, mert történt valami változás, és 15-20 év alatt azért az egész országra elkészült a gyorsforgalmi úthálózat. Ők nem használtak ilyen jogi gyorsító technikákat, de az, hogy a törvénymódosítási csomag egyértelművé teszi, hogy mit jelent a törvényszövegben a „szükséges hozzájárulás” kitétel, hogy az önkormányzat az említett többlet-

beruházási igényt mint helyi közútkezelő vagy mint tulajdonos támaszthatja az építetőnek, az útügyi építési engedélyezési eljárásban ezt be kell csatolni, és e minőségben az önkormányzat köteles nyilatkozatot tenni. Az is jó, hogy bizonyos szankciókhoz köti, hogy az önkormányzat a nyilatkozatot milyen időtartamban kell hogy megtegye, az önkormányzati nyilatkozat tartalmának mérlegelése az építésügyi engedélyezési eljárásban hogyan történik.

Tehát látszik, hogy az elmúlt húsz évnek a tapasztalatát, ahol bizony meg-meg tudott akadni egy-egy ilyen előkészítési eljárás, érdemben tanulmányozták. Arra szerintem senki nem merne megesküdni, hogy ez mind hiba nélkül működőképes lesz-e, mert ahogy az angol mondja, a puding próbája az evés, előtte nem lehet kipróbálni, hogy ízlik vagy nem ízlik. Tehát lehet, hogy el lehet kezdeni, és hogyha jó célokat tűznek ki az útépítésben, amit persze most öt évig azért egy kicsit halogattak, ez még akár lehet jó is.

Ami egy kicsit, mondjuk, aggályos az önök döntési mechanizmusát tapasztalva az elmúlt fél évtizedben, hogy ez a törvény meghatározza az általános szabályoktól eltérő, sajátos rendelkezéseket az eljárásnak mind a közigazgatási hatósági, mind a bírósági felülvizsgálati szakaszában. Ezek az eltérő szabályok már bizonyos aggodalomra azért adhatnak alapot. Nem biztos, hogy bekövetkezik, mert lehet, hogy még ezt is sikerül jól megoldani, de ezekben az egyedi megoldásokban már azért tapasztaltunk furcsa dolgokat önöktől.

Ami itt a módosítóknak is szerepelt, és örülök, hogy Volner képviselő úr módosítóját támogatólag fogadta a Törvényalkotási bizottság meg a többségi frakció is, hogy a megyei múzeumok körével kibővíül a bevonási lehetőség, mert valóban, a szűk keresztmetszet az egyes régészeti tevékenységeknek az elvégzése, és ez a törvényjavaslat lehetőséget nyit arra, hogy nem akkreditált intézményeket is bevonhatnak. Persze, hogy ennek milyen szerepe lehet, gondolom, hogy az akkreditált szervezeteket azért ezzel együtt még nem lehet nélkülözni.

A régészeti feltárást két részre osztják. Az első az engedélyben meghatározott teljes feltárás, a második az ezt követő szakasz; amennyiben az első szakaszban már feltárás történt, a későbbiekben ott nem lehet feltárást végezni; továbbá előír egy speciális gyorsított eljárási lehetőséget, amelyről a kulturális örökségvédelemért felelős miniszter dönthet, és elrendelhet feltárást abban az esetben is, ha az előkeült lelet megóvása a kivitelezés hátráltatása nélkül esetleg nem lehetséges.

Érdekes ez a 8 napos miniszteri feltárást elrendelő döntés, amit előír. Ismerve a miniszteri apparátust, azért nem tudom, hogy melyik miniszter az, amelyik 8 napon belül ilyen döntést meg tud hozni, de reméljük, hogy kialakul ez a mechanizmus is.

A javaslat megint a régészeket szorítja egy kicsit háttérbe a nagyberuházásokkal szemben, azzal az indokkal, hogy a közlekedési infrastrukturális beruházások felgyorsítása szükséges. Azt is figyelembe véve, hogy az eddigi akkreditáltakhoz képest itt azért

sokkal szélesebb régészeti kapacitás válik aktivizálhatóvá, jó szervezés esetén talán megoldható, hogy a régészeti örökség feltárása nem szenved múlthatlan károkat, nem kerül elfedésre végérvényesen olyan dolog, ami értékes lehet.

Erre a lehetőséget, ha jól értelmezzük, azért megadja a törvény, hogy ha bizonyos feltárásokból remény van arra, hogy ott komolyabb emlékek vannak, akkor akár az ütemezésnek a módosítása árán is, de azok feltárásra kerüljenek.

(23.10)

Szóval, mint ellenzéki képviselő, nem mondhatom azt, hogy jaj de jó lesz, azt viszont mondom, hogy hajrá. *(Derült ség.)* Köszönöm.

ELNÖK: Most Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak adom meg a szót, a Jobbik részéről.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Értékeljük azt a minimális elmozdulást, hogy már egyes ellenzéki felvetések, módosító, jobbító indítványok legalább részben meghallgatásra találnak. Én azért biztatnék mégis nemcsak Volner János összes módosító javaslatának a teljes körű elfogadására, hanem egy kicsit más hozzáállásra is, hiszen például a régészek kapcsán emlékezhetünk akár Óbudáról, a III. kerületből, a fővárosból is olyan történetre az utóbbi évekből, amikor nagyon is szurkolnunk kellett a régészek munkájához annak érdekében, hogy egy gigaberuházás lényegében létre se jöhessen, vagy meg tudjunk védeni olyan természetvédelmi területet, olyan közterületet, amelyet aztán adott esetben a főváros vagy más tulajdonos, de mindenképpen állami háttérű közterület sokkal hatékonyabban tud hasznosítani, vagy éppen meg tud tartani eredeti formájában.

Az tény, hogy az M4-es árnyékában egyértelmű igény mutatkozik arra, hogy bizonyos beruházási formák felgyorsítása megtörténjen. Össze kell kapcsolnunk ezt az egészet az előző napirenddel, hiszen maga a parlamenti ellenőrzés lenne talán a legjobb formája annak, hogy a hasonló beruházások megfelelő ellenőrzés mellett és megfelelő rálátással folyhassanak mindenféle lassító gát, akadály, fék és ellensúly nélkül. Pontosan azt látjuk viszont összességében ezen előterjesztésben, hogy a parlamenti ellenőrző jogkör gyengül, és bizonyos fajta rendeleti kormányzás felé elmozdulva nagyon sok esetben a gyorsítás együtt jár azzal, hogy itt a mi ellenőrző lehetőségünk, rálátásunk vagy csorbul, vagy pedig teljes egészében megszűnik.

Éppen ezért elmondhatjuk azt is, hogy az előző napirendnél már említett új hatósági formák adott esetben egy olyan építési hatóság, amely visszaélések tapasztalása esetén haladéktalanul képes beavatkozni, adott esetben a szankciórendszerében legyen ott az is, hogy nem lassítási céllal, de le is állíthasson egy projektet, ha mondjuk, kifizetések nem történnek

meg magyar kisvállalkozók, magyar kivitelezők kárára, ne történjen ilyen. De ennek a fenyegetettsége önmagában egy tisztességes piactudásban elég szokott lenni ahhoz, hogy számos visszaélési forma létre se jöjjön.

El kell hogy mondjuk azt is, hogy nem csak közbeszerzésekre gondolunk, amikor azt mondjuk, hogy bizonyos kiemelt beruházásoknál automatikus ellenőrzési rendszereket kellene bevezetni. Nem csak a közbeszerzésekre gondolunk akkor, amikor azt mondjuk, hogy különböző ármechanizmusok vizsgálata tekintetében automatikusan kötelező jelleggel kellene vizsgálnunk azt, hogy különböző beruházási formák esetében állnak-e átváltozások vagy mondjuk, beszállítói változások mögött valódi piaci mozgások, valódi piaci folyamatok, vagy adott esetben az összejátszás gyanúja merül fel. Az álláspontom az, hogy ha ki tudjuk szűrni ezeket a korrupció felé hajló elemeket, az önmagában képes lesz felgyorsítani tulajdonképpen minden típusú beruházást, és eljuthatunk végre oda - évtizedes mulasztások után -, hogy ezek a valóban nagyon fontos és valóban kiemelt beruházások a megfelelő ellenőrzési szisztémák igénybevételével induljanak el, úgy is folyjanak le. Ez pedig egyébként a Fidesz-KDNP-kormány számára is előnyös lehet a tekintetben, hogy nem érá az ő nevére az, hogy különböző kiemelt beruházások akár teljes körű megállítása az ő időszakában következett be.

Éppen ezért még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy módosító javaslataink teljes körű és nem csak részleges beépítésére biztatok annak érdekében, hogy egy kötelező erővel működő ellenőrzési rendszer létrejöhessen. Ez lesz az hosszú távon, ami az említett kiemelt beruházások kivitelezésének folyamatát valóban és érdemben fel tudja gyorsítani. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik pad-soraiban.)*

ELNÖK: Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon röviden szeretnék csak szólni. Hadházy képviselő úr már említette, hogy a kisa-játítás megtörténhet akkor is, ha - idézem - „...szerint kezdődő célokra az alábbi esetekben lehetséges, kisa-játítás, sport-infrastruktúra fejlesztése keretében, sport és ehhez kapcsolódó kiegészítő létesítmény létesítése, bővítése, fejlesztése érdekében, ha az egyedileg meghatározott sport- és szabadidő-infrastruktúrafejlesztés megvalósításáról külön törvény rendelkezik”. Itt a kulcsszó a külön törvény. Először arra gondolhat az ember, hogy persze, lehetnek olyan infrastrukturális fejlesztések a sport területén, amikor teljes összefogás van, és nagyon komoly dolgokat kell megvalósítani. Ilyen például a 2017-es vizes vb, ahol nagyon rövid idő áll a rendelkezésünkre, és valóban teljesíteni kell azokat a kötelezettségeket.

De aztán ahogy az államtitkár úr mondta, hogy nem, nem, ő úgy tudja, hogy nem erről van szó, és

tényleg rá kellett jönnöm, hogy nem egy külön törvény rendelkezett, hiszen ott összeszedtük az összes olyan törvényt, amely a vizes vb megrendezéséhez és az építkezés felgyorsításához szükséges volt. Önök behozták a tisztelt Ház elé, és itt szinte teljes egészében támogatták az ellenzéki padsorok is ezt a törvényt, tehát nem erről van szó. Akkor az emberben felmerül egy kisebb aggály. De miért is merül fel? Azért, mert mint mondtam, ez a külön törvény a kulcsszó. Általában egy normálisan működő demokráciában és egy normálisan működő országban külön törvényeket nem hoznak egyedi érdekek alapján. Akkor az ember végiggondolja, hogy vajon az elmúlt öt évben hoztak-e önök olyan törvényeket, olyan külön törvényeket, amelyeket személyekre vagy valamilyen cégek érdekében, vagy bármi egyébből kifolyólag hoztak be a tisztelt Ház elé és fogadtak el, sajnos arra kell rájönnie az embernek, hogy igen, önök nyújtottak be nem egy ilyen törvényt a tisztelt Ház elé. Hogy csak egyet említsek, hogy a sporthoz is kapcsolódjon valamennyire, a MOB jelenlegi elnöke egy külön törvénynek köszönhetően ülhetett itt bent az Országgyűlésben, mert akkor önök órá nézve hoztak pont egy külön törvényt, aztán hoztak egy csomó más ilyen törvényt.

Egy olyan világban, ahol önök az elmúlt öt évben bevezettek egy teljesen új fogalmat, ez pedig a sportkorrupció fogalma, amikor is szinte az összes szakági sportszövetségbe, a nagyobb egyesületek élére és mindenhova a fideszes politikusokat, a fideszes barátokat, a fideszes hűbéreseket ültették be, és ezt tették úgy, hogy nyíltan vagy éppen nem nyíltan, de azt éreztették ezekkel az egyesületekkel vagy szakági szövetségekkel, hogy nektek akkor lesz jó, akkor tudtok esetleg pénzhez jutni, ha épp valamilyen fideszes politikus vagy annak ismerősei és barátai ülnek bent, mondjuk, a vezetésben, akkor ez már igenis a korrupció felé megy, hiszen ez is a korrupció egyik fajtája. Akkor megfordul az emberben az, hogy vajon akkor miért kellett ezt a kitélt most ide beletenni, lehetnek-e olyan területek, mondjuk akár csak Budapest területén is, amely valamilyen egyesülethez tartoznak, és ott ez az egyesület valami nagyon értékes fejlesztést akar véghezvinni. Nem tudom, lehet, hogy egy több mint százéves megszűnt budapesti egyesület, ami most valakihez tartozik, most esetleg ilyenben gondolkodik.

Az az igazság, hogy az ilyen törvényeket, az ilyen megfogalmazásokat a Jobbik Magyarországért Mozgalom nem fogja soha támogatni, hiszen ezek kiskapukra adnak lehetőséget, főleg egy olyan világban adnak kiskapukra lehetőséget, amilyen világot önök az elmúlt öt évben ebben az országban kifejlesztettek. Tehát olyanokban, mint a 2017-es vb megszervezése, addig, amíg ezt normálisan, korrupciómentesen és valóban a nemzet érdekében kívánják végrehajtani, a Jobbik Magyarországért Mozgalom százszázalékosan támogatja önöket is, hiszen ez egy közös érdek.

Továbbra is minden olyan törvényt, amely ehhez szükséges, elfogadunk és segítünk is abban, hogy minél sikeresebben rendezhessük meg a világ egyik

legnagyobb sporteseményét Budapesten és Magyarországon, de olyan rendelkezéshez, amely kiskapukra és korrupcióra ad lehetőséget, mi nem kívánjuk adni a nevünket. Eddig sem kívántuk adni a nevünket, és ezután sem fogjuk erre a maradék három évre, amíg önök kormányoznak, és amíg önök határozhatják meg ezeket a törvényeket, amelyeket behoznak a Ház elé. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem államtitkár urat, előterjesztőként kíván-e hozzászólni a vitához. *(Jelzésre:)* Igen. De előtte le is zárom a vitát, mert látom, hogy nincs további jelentkezés. Államtitkár úré a szó.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a hozzászólásokat. Azzal szeretném kezdeni, hogy az elmúlt időszakban több alkalommal volt lehetőségem beszélni képviselőtársakkal parlamenti frakciótól függetlenül, és úgy éreztem, hogy azon kívül, hogy elmondják a kötelező gyakorlatot és a kötelező, a párt által meghatározott szövegrészt, támogatják, de véletlenül abban érdekeltek, hogy Magyarországon valamennyi közlekedésfejlesztéssel kapcsolatos beruházás minél gyorsabban valósuljon meg.

(23.20)

Én azt véltem egyébként kivenni az elmondottakból, attól függetlenül, hogy újra hallottuk azokat a mondatokat, amelyeket mostanában mindenki a saját maga meghatározása érdekében elmond. Fontos tudni, hogy a 13 törvényt érintő törvényjavaslatunk egy új világot nyit meg a közlekedési beruházások esetében, és azt is merem mondani, hogy olyan szabályozáshoz nyúltunk hozzá, mint amire utaltak a hozzászólók, amelyhez sokan akartak hozzányúlni, de vagy nem volt kellő bátorságuk, vagy nem volt éppen lehetőségük rá.

De ez a kiemelt ügyek kategória, jól tudjuk, hogy mindig is kormánykategória volt, soha nem a parlamentnek volt erre lehetősége, mindig a végrehajtó hatalomnak. Kiemelt ügyekről a 2006-os évi LIII. törvényben rendelkezett egyébként a legutóbbi alkalommal a magyar Országgyűlés, és a kormány annak megfelelően hajtotta végre a feladatát.

Ez esetben nagyon világos, hogy szerettük volna azt a meglévő és még hatályban lévő eljárásrendet rövidebbé tenni, amely akadályozta a versenyképesség további javulását és a térségek felzárkóztatását. Azt gondolom, hogy ha belegondolnak a parlamenti pártok, akkor biztosan egyetértenek azzal, hogy van olyan térség és van olyan település Magyarországon, amely nem várhat tovább, ha nem kap azonnali segítséget az uniós forrásokból, a nemzeti költségvetésből, akkor a leszakadása vagy a sorvadása nem visszafordítható.

Ezért azt gondolom, hogy az a legfontosabb, hogy a parlament holnap elfogadja ezt a törvényja-

vaslatot, és utána még ráérünk valóban, és kell is majd rátekinteni, és javítani ott, ahol szükséges. Nem állította senki azt, hogy egyből eltaláltuk a legjobb megoldást, és egyből a legjobbat tudjuk letenni a szabályozás világában, de azt viszont állítjuk, hogy a legjobb szándékkal tesszük ezt. Azt is megértem, ha valaki megpróbál mást látni vagy másképpen látja a törekvésünket. Ettől függetlenül állítom, hogy bennünket valamennyiünket, a Fidesz-KDNP-frakciónak tagjait, akik vélhetően támogatni fogják holnap a javaslat elfogadását, a legjobb szándék vezérel.

Egy biztos, hogy voltak olyan aggályok, amelyek talán nem voltak megalapozottak. A régészetre szeretnék kitérni mindenképpen, hiszen most is elhangzott, hogy olyan régészeket vonunk be, akik talán nem szakemberek. Tehát egy biztos, hogy mindenki számára világossá kell váljon, hogy Magyarországon nem látok ember és ember között különbséget, és itt, a parlamentben sem, hogy valaki jobban vigyázza az értékeinkre, a másik pedig kevésbé. Szerintem minden magyar embernek érdeke a régészeti kincseinket megőrizni, a lehetőség szerinti feltárásban közreműködni, és garantálni, hogy a feltárt kincsek valóban hasznosuljanak, és örökre értékékként maradjanak meg. Tehát azt gondolni vagy azt sugallni, hogy esetleg olyan alvállalkozói kör bevonása történhet meg, akik nem szakemberek, egy hibás felvetés.

A kisajátítással kapcsolatosan meg kell jegyezni, hogy csak itt van egyébként bírósági szabályokban történő változás, máshol nincsen erre való utalás. Valóban így van, vannak speciális szabályaink a hatósági ügyintézés területén. Ami viszont fontos, hogy a miniszter, aki lehetőséget kap arra, hogy a régészeti területén azonnal beavatkozzon, a legmagasabb döntéshozó személy, akinek erre egyébként lehetősége nyílhat. Véleményünk szerint nem fog csorbulni és nem fog sérülni a régészeti munka, és minden egyes kincset, amit feltárnak, megőrizzük, és időben hozzá tudunk kezdeni a munkálatokhoz.

A vitában az LMP, az MSZP, a Jobbik részéről is voltak érdekes megnyilvánulások. Én inkább csak annak tulajdonítom, hogy valamilyen módon megakarták különböztetni magukat attól a szándéktól, ami bennünket is vezérel. Ettől függetlenül inkább azt vélem, hogy csendben, halkán, magukban támogatják. Abban is bízom, hogy holnap meggondolják magukat, és támogatni fogják a javaslat elfogadását azért, mert nem hiszem, hogy valakinek érdekében állna, hogy ne valósuljon meg egyetlenegy beruházásunk, aminek érdekében már sokan és sokat tettek és lobbiztak, vagy abban sem hiszem, hogy valaki érdekelt lenne, hogy ne tudjunk lehívni minél több uniós forrást, lehetőség szerint valamennyit, ami rendelkezésünkre áll.

Ami fontos, ki kell emelni, hogy az általános 6,5 éves átlag nem 2010-től kezdődik, hanem a 2007-ben érvényben lévő szabályoknak megfelelően működik. Ez egy elég hosszú folyamat; sajnos azért is, mert nem tette lehetővé a korábbi szabályozás, hogy induljanak eljárások párhuzamosan. A legnagyobb és legfontosabb lépés az, hogy meg merjük azt lépni a

szabályozásban, hogy hatósági eljárások egyszerre indulhatnak, és egyszerre is fejeződhetnek be, illetve egymással párhuzamosan futják be a saját maguk pályáját.

Az, amit előzetes egyeztetésként próbálunk összehozni, és a törvényjavaslatban, reméljük, majd elfogadni is, azt teszi lehetővé, hogy minden érintett fél már az első körben, a legelején egy nyomvonalas létesítménynél leüljön, megbeszélje és egyeztesse az álláspontját, és már az első pillanatban a lépések megtörténjenek. Próbáltuk körültekintően megvizsgálni és természetesen figyelni arra is, hogy az önkormányzati jogosítványok ne csorbuljanak. Nem kell elfelejteni, hogy önkormányzati rendeletet csak az önkormányzati testület hozhat, tehát senki más. Ha fel is hívjuk rá a figyelmet, és próbáljuk szorgalmazni az elfogadását vagy a rendelet módosítását, akkor is ezt csak maga a döntéshozó testület teheti meg, tehát más nem hozhat helyette rendelkezést.

Összességében a javaslatokkal kapcsolatosan meg kell jegyezni, hogy kevés volt az érdemi javaslat és változtatási szándék, nagy százalékában technikai jellegűek voltak. Egy pontosítás: bár való igaz, hogy Volner János képviselő úrnak támogattuk egy indítványát, de nem a régészettel kapcsolatosat, egy másikat támogattunk egyébként; de ettől függetlenül valóban így van, az egy jó javaslat volt, és támogattuk. A továbbiakban is merem állítani, ha lesz lehetőségünk rá, akkor azokat az értelmes javaslatokat, amelyek segítik az ügy megvalósulását és a hatékonyságát, támogatni fogjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Jelenlévők! Köszönöm szépen a Gazdasági bizottságnak, a Fenn tartható fejlődés bizottságának és a Törvényalkotási bizottságnak a munkáját, észrevételeit és önknek is az inkább támogató hozzászólásait. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik **a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Kósa Lajos, Halász János, Horváth István, Simon Róbert Balázs, Vantara Gyula képviselők önálló indítványa T/2379. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

A Kulturális bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2379/4. számon, jelentését pedig T/2379/5. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2379/7. számon, összegző jelentése pedig T/2379/8. számon a honlapon elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Ennek keretében megadom a szót Vécsey Lászlónak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. június 4-i ülésén megtárgyalta a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló T/2379. számú törvényjavaslatot.

A bizottsági ülés során a bizottsági tagok megtárgyalták a Kulturális bizottság egyponstos módosító javaslatát, illetve a Törvényalkotási bizottság saját, kilenc pontból álló módosító javaslatát, amelyet bizottságunk 22 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadott.

A javaslat célja, hogy a megyei hatókörű városi múzeumok és a megyei könyvtárak feladatellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyontárgyak a vagyonszármazást igénylő fenntartó önkormányzatok tulajdonába kerüljenek, ezzel elősegítve a kötelező feladat hatékonyabb ellátását. A korábbi megyei fenntartó egy átmeneti ideig a megyei intézményfenntartó központon keresztül kapott irányítást, fenntartási lehetőséget, és most már a megyei jogú városok és a megyeszékhelyek tartják fenn a könyvtárakat és a múzeumokat is. A jelen indítvány rendezi, hogy ne csak a fenntartói kötelezettségeket, hanem a fenntartó a vagyontárgyakat is kapja meg, így a megyei jogú városok önkormányzata tulajdonhoz jusson.

Összegzésképpen a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 23 igen szavazattal, 4 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta. Kérem a tisztelt Házat a törvényjavaslat támogatására. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most megkérdem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni a vita elején. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Simon Róbert Balázs képviselő úrnak.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Az idő előrehaladtára való tekintettel igyekszem viszonylag rövid lenni, már csak azért is, hiszen a vitát már itt az Országgyűlésben is, illetve a Kulturális bizottságban is lefolytattuk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata, mint a képviselőtársaim is olvashatták, döntően szövegpontosító, technikai, illetve nyelvi jellegű.

(23.30)

Ezek a módosítások érdemben nem változtatták meg a törvényjavaslatot. A törvény mellékletében felsorolt megyei könyvtárak, múzeumok ingyenesen a fenntartó önkormányzatok tulajdonába kerülnek. Fontos megemlíteni, hogy a törvényjavaslat mellékletéből kikerült két intézmény. Az egyik a Magyar Nemzeti Levéltár Békés Megyei Levéltára, amely Békés városában a 3905/2 helyrajzi számú ingatlant

jelenti, valamint a Magyar Nemzeti Levéltár Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltára, amely a Nyíregyházán található 6176/3/G/1 helyrajzi számú ingatlant jelenti. A könyvtárral, illetve a helyi múzeummal közösen használja ezt az ingatlant a levéltár, ezért nem indokolt ezen két ingatlan önkormányzati tulajdonba adása.

A sajtóban az elmúlt időszakban több alkalommal is napvilágot látott, hogy a Fidesz kigyomlálja a kétharmados szabályokat a törvényjavaslatokból. Ezt ebben az esetben szeretném mindenképpen cáfolni, már csak azért is meg kell hogy jegyezsem, hogy a korrekciók során áttekintettük a kétharmados szavazással érintett paragrafusok, bekezdések körét, az összegző módosító javaslat pedig tükrözi, hogy mely tekintetben találtuk megalapozottnak a korrekciót. Összességében további két paragrafus esetében látunk indokoltnak a kétharmadoság kimondását azért, mert ez összhangban van az állami vagyon sorsáért viselt felelősséggel.

Úgy vélem, tisztelt képviselőtársaim, hogy az önkormányzatok jó gazdái lesznek ezeknek az intézményeknek, a döntéssel, immár az épület, a benne lévő vagyontárgyak és a működtetés egy kézbe kerülésével megnyílik a lehetősége annak, hogy az intézmények szakmai igényei szerint történjen az épületek fejlesztése, korszerűsítése, és az önkormányzatok hozzáférhessenek az ehhez szükséges forrásokhoz is.

Abban kérem valamennyi parlamenti frakció, illetve képviselőtársam támogatását, hogy ez a cél megvalósulhasson. Elfogadásra javaslom a törvénymódosítást, a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, a kormány részéről kíván-e hozzászólni államtitkár úr. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Hoppál Péter államtitkár úrnak.

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban, akik az elmúlt hónapokban, hetekben végigkövethettük a vitát, érezkelhettük, hogy árnyalatnyi különbségekkel és néha közepes vagy magasabb színvonalú felkészültséggel ellenző vélemények is megjelentek a törvény mentén, azonban a szándéka az előterjesztőnek egyértelmű, amit a kormány mindvégig támogatni tudott, miszerint a kulturális decentralizáció jegyében ezek a bizonyos megyei könyvtári feladatokat, illetve megyei hatókörű múzeumi feladatokat ellátó ingatlanok jó, ha a fenntartói jog delegálása után immár odakerülnek azokhoz, akik használják ezeket az ingatlanokat. Tehát valóban, a 19 megyét áttekintve egy nagyon jelentős ingatlankataszter, ingatlanlista áll a törvény mellékletében, a módosítás mellékletében, amelyek odakerülnek az önkormányzatokhoz, megyei jogú városok önkormányzataihoz.

Azt gondolom, hogy a részletes vitát lezáró bizottsági módosító indítvány szövegpontosító jelzéseit is, illetve a Törvényalkotási bizottságban

megjelent, sarkalatos szabályokat is rögzítő módosító indítvány is javára vált az előterjesztésnek. Bízunk abban, hogy az Országgyűlés támogatni tudja, a kormány támogatta az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság előadót nem állított, így most a képviselői hozzászólások következhetnek. Megkérdezem Simon Róbert Balázs képviselő urat, hogy megint kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen, jelzi, öné a szó, képviselő úr.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak azt szerettem volna jelezni, de udvariasan, hogy igazából mindent elmondtam. Ha lesz vagy kialakul vita, akkor nagyon szívesen részt veszek. Egyelőre ennyit szeretnék most. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Most Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A törvényjavaslat betérjesztése óta közel fél év telt el, míg eljutottunk a mai összegző vitáig. Ha a törvénygyár szokásos rohamtempóját nézzük, ez mindenképpen szokatlan. Az előttünk fekvő javaslat összességében pozitív, hiszen egy bonyolult helyzeten javítana, tenné ezt egyszerűbbé. Jelenleg van egy háromszereplős megoldás a kulturális intézmények mindennapos működésében, miszerint az állam a tulajdonos, az intézmények a vagyonkezelők, az önkormányzatok pedig a fenntartók. A módosítás célja, hogy a megyei múzeumokat és a könyvtárakat fenntartó önkormányzatok tulajdonába kerüljenek a fenntartást szolgáló ingatlan vagyontárgyak. A javaslathoz benyújtott összegző módosító javaslat sem változtatna ezen. A nyelvhelyességi korrekciókon túl a jogszerkesztési eljárásoknak való megfelelést, illetve a vagyontárgyak átadása miatti sarkalatoságot rögzíti.

Az elmúlt időszakban rengeteget változott a könyvtárak és múzeumok helyzete, ez komoly problémákat okozott. Reméljük, végre megnyugtatóan rendeződnek ezek a kérdések, hiszen fontos szempont, hogy kiszámítható, biztonságos környezetben működhessenek ezek az intézmények. Ugyanakkor a vagyontárgyak átadása önmagában nem lesz elég. Továbbra sem fogunk elérni változást pluszforrások érdemi bevonása nélkül. Hiába a vagyontárgyak átadása, ha azok kiállítása, de még szakszerű elhelyezése is komoly anyagi nehézségekkel jár. Mennyire lehet sikeres a helyi kulturális intézményrendszer működtetése a jelenlegi, egyébként is forráshiányos önkormányzati rendszerben? Elismerjük, hogy konkrét helyi kultúrpolitikai célokra a közelmúltban nyíltak meg források, egy-két milliárd forintról beszélünk. A korábbi elvonásokat ez sajnos nem pótolja. A meggyengített önkormányzati rendszerhez képest ezek nagyságrendekkel alacsonyabb mértékű beruházások, támogatások.

Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika abból indul ki, hogy fel kell lendíteni a helyi kulturális életet. Mindig elmondjuk, hogy Magyarországon jelenleg több millió emberhez nem jutnak el az alapvető kulturális javak. A kulturális értékteremtésben pláne nem tud részt venni a fél ország, holott ez is ugyanolyan fontos lenne. És sajnos hiába hangoztatja újabban már kulturális államtitkár úr is ezeket a célokat, ha erre érdemben nincs forrás. Másrészt pedig a kormány teljes gazdaság- és társadalompolitikája szembemegy mindezzel. Az oktatás lebutítása, a magyar munkaerő multinacionális vállalatoknak vagy haveri oligarcháknak való kiszolgáltatása, az összeszerelő ország erőltetése homlokegyenest az ellenkező irányba mutatnak. Az a csekély összeg, amit a könyvtárak fejlesztésére fordítottak a közelmúltban, az sem lehet így igazán hatékony kulturális beruházás.

Az LMP szerint a könyvtárak és múzeumok valóban fontos szerepet játszhatnak a helyi kulturális élet fellendítésében, de ehhez teljesen más kormányzati vízióra lenne szükség. A félmegoldások és kormányzati lépésekkel inkompatibilis kultúrpolitikai retorika érdemi eredményt nem fognak hozni. Támogatjuk a törvényjavaslatot, mert fontos a vagyontárgyak átadása, visszaadása helyi szintre, de azért azt is látjuk, hogy ezzel legfeljebb egy kis lépést tehetünk előre. Gondoljanak csak bele! Az összeszerelő ország diákjai, akik már 16 évesen kikerülnek az iskolapadból, vagy akik gimnáziumok helyett szakiskolákba lesznek terelve, ők vajon milyen eséllyel fognak tömegesen kulturális intézményeket, könyvtárakat, múzeumokat látogatni? Ők milyen eséllyel fognak részt venni a kulturális értékteremtésben?

Tegyünk egy gondolatkísérletet! Vegyük azt, hogy az L. Simon László- vagy Hoppál Péter-féle kultúrpolitika holnaptól nem a százmilliárdos megalomán kulturális beruházásokat támogatja elsősorban, mint amilyen a múzeumi negyed vagy a budai Vár, amely csak egy szűk réteg számára lesz hozzáférhető, hanem az ország azon felére koncentrál, akik tényleg semmilyen kulturális értékhez nem jutnak hozzá. Vegyük azt, hogy valóban ez lesz a fontos, hogy Magyarország minden részébe, minden településre eljussanak a kulturális programok, kulturális terek épüljenek, ahol egy kreatív, alkotó folyamat keretében mindenki megismerheti a múltbeli és kortárs művészeti értékeket, sőt mindenki saját maga is részt vehet a jelen és a jövő kultúrájának építésében. Sajnos ilyen oktatáspolitiká, ilyen társadalompolitika, ilyen gazdaságpolitika mellett az egész alig fog érni valamit, sajnos.

Ahogy elmondtam, a javaslatot a Lehet Más a Politika támogatni fogja, a decentralizáció, a szubszidiaritás elve mindenképpen indokolják ezt. Köszönöm a figyelmüket.

(23.40)

ELNÖK: Most megadom a szót Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak, az MSZP részéről.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jobboldali kormány kétharmados többséggel elfogadható törvényhez kér tőlünk támogatást, hiszen nincs kétharmados többsége. Az Orbán-kormány saját hibáját kívánja helyrehozni, hiszen a javaslat arról szól, hogy a könyvtárak és a múzeumok ingatlanjai után végre az ingó vagyon is az önkormányzatokhoz kerüljön. A jelenlegi helyzet ugyanis működésképtelen. Ebben a jelenlegi modellben az állam, az önkormányzat és az intézményi vagyonkezelő közösen befolyásolják a múzeumok és a könyvtárak sorsát. Ez nemcsak hangzásra bonyolult konstrukció, de a gyakorlatban is az, ahogy a javaslat indoklásában írják, így nagyon bonyolultak lesznek az egyeztetések, így nagyon nehéz fejleszteni, pályázni, de még működtetni is. Nehéz tehát vitatkozni azzal, hogy a módosításra bizony szükség van. Ez még akkor is igaz, ha az ellenzéki képviselőknek jólesne, ha a kormány legalább egyszer elismerné saját hibáját.

Érdemes azonban néhány szó erejéig kitérni a tágabb környezetre is. Magyarországon 2010 óta államosítási hullám söpör végig, állami fenntartásba kerültek iskolák, kórházak. Országos politika lett az esztelen központosítás, mindent felül döntenek el, és a csúcshintézmények vezetésében fideszes politikusok vagy Fidesz közeli emberek ülnek. Ez a modern feudalizmus, amelyben ahhoz is egy hűséges ember beleegyezése kell ma már, hogy egy gyerek az általános iskola A osztályából B osztályba léphessen. Vicces! Hamar világos lett ugyan, hogy ez a modell működésképtelen. A politikai kontroll gyakorlására megfelelő eszköz az állam piramisszerű felépítése, normális ország építésére aligha.

Ha ezt már a kormánypárt is belátja, hiszen maga államtitkár úr is most már decentralizációról beszél, az remek dolog, de akkor érdemes lenne megteremteni annak a lehetőségét is, hogy az iskolák is újra önkormányzati kézbe kerüljenek. Kérem, gondolkodjanak el rajta, ha már az elmúlt hetekben-hónapokban kezdenek megvilágosodni; legalább azok az iskolák, melyeket az önkormányzat maga akar fenntartani.

A központosítás, az államosítás, a minden feletti kontroll megbukott. Ahogy megbukott az a modell is, hogy a Fidesz az emberek megkérdése nélkül sürgősséggel, egyéni képviselői indítványként terjeszt be törvényeket. Nem szükséges itt ecsetelnem, milyen pénzügyi gondokkal küzd egy átlagos megyei könyvtár vagy múzeum, hogyan kényszerülnek a tudományos főmunkatársak teremőri feladatokat ellátni, hogy milyen siralmas viszonyok uralkodnak az ágazatban.

Ha tehát ez a kormány kétharmados törvényhez kér támogatást, azért érdemes kínálnia is valamit a társadalom számára. Például azt, hogy valódi egyeztetést folytat az érintett szereplőkkel. A kormány dolga meghallgatni a múzeumok, a könyvtárak vezetőinek, munkatársainak problémáit, és nem egyéni képviselői indítványként terjeszteni be a javaslatot. Ebből a gyakorlatból az ország is sokat tudna profitálni.

Tudják, most már az odafigyelés politikáját kellene folytatni az erő politikája helyett. Legalábbis ezt mondta a miniszterelnök. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik részéről.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Ígérem, csak röviden, csak egyetlenegy dologról szeretnék beszélni. Hegedűs Lorántné és Apáti István képviselőtársam benyújtott egy módosító javaslatot, amit önök nem fogadtak el, egyébként ki fogjuk kérni majd külön szavazásra. Ez a módosító javaslat kapcsolódik ahhoz, amiről Ikotity István is beszélt, hogy ugye, át lehet adni ezeket az ingatlanokat, meg is értjük a célt, hogy miért adják át ezeket az ingatlanokat, hogy megkönnyítsenek bizonyos pályázatokon való elindulásokat és hasonlókat, de ugye, kérdés az, hogy milyen források állnak rendelkezésre az önkormányzatoknál. Éppen ezért lett volna célszerű az, hogy ezeket az ingatlanokat önök a terhekkel együtt kívánják átadni, és ezért is nyújtottunk be egy módosító javaslatot, hogy per-, teher- és igénymentesen adják át az ingatlanokat. Ezeket elősegítené, a célt is, hogy pályázni tudjanak, ugye, mondjuk, az önkormányzatok, vagyis a múzeumok és a megyei könyvtárak.

Tehát én azt kérném önöktől, hogy vagy válaszoljanak rá, hogy miért nem lehet elfogadni ezt a módosító javaslatot, vagy pedig, amennyiben esetleg még nyitottak rá, kikértük külön szavazásra, akkor lehetne ezen bármit is változtatni. Hiszen ugye, egyértelmű volt, hogy az átadásra kerülő ingatlanok tekintetében véleményünk szerint nem méltányos az a helyzet, hogy az átvevő önkormányzatok az ingatlanokkal együtt azok terheit is örökségbe kapják, és ahogy a települési önkormányzatok adósságait is átvállalta az állam, úgy azt gondoljuk, hogy az átadásra kerülő ingatlanok tekintetében is átvállalhatná ezeket a terheket, ezzel könnyítve mind az önkormányzatok, mind pedig a múzeumok és a könyvtárak működését, és mint mondom, elősegítve valóban azt a célt, amit önök meghatároztak, hogy a pályázatokon is könnyebben el tudjanak indulni.

Erre várom esetleges válaszát államtitkár úrnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, az MSZP részéről.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem igazából érzem hivatottnak magam, hogy ehhez a napirendhez szóljak; hacsak annyi kötődésre nem utalnék, hogy édesapám - Isten nyugalomára bocsásson - aki matematika-fizika tanár volt, igen jó barátságot ápolt László Gyula régész professzor úrral, aki a magyarok hazai emlékeit kutatta, ásta ott a szülővárosom, Csongrád mellett, Felgyőn is évről évre, és nem lenne a múzeumi területen számos

személyes ismerősöm, akik nem úgy élték meg ezt az elmúlt negyed vagy fél évtizedet, mint a múzeumok életében egy kedvező vagy sikeres időszakot.

Nem szeretnék olcsó sikereket elérni itt a retorikában, amikor azt mondom, hogy nem kellett volna az ellenzék érveit olyan nagy mellénnyel lesöpörni, hogy a nép már véleményt mondott, itt vagyunk a kétharmados többséggel. Mi tudjuk, számtalanszor hallottuk ezt, hogy nem kell itt vitatkozni, hát a nép tudja, hogy kiket választott, különben nem kaptak volna kétharmadnyi szavazatot. Tehát én nem akarom ezt mondani; mint ahogy a katonaságnál sem volt szabad káromkodni, ezért azt mondtuk, hogy ne ez meg ez történjen, de azért egy ilyen napirendnél, amikor jelentős korrekcióra, a korábban nehezen működőképesé vagy -nem akarok túlozni - működésképtelenné tett intézmények működési lehetőségének a szabályozási oldalról történő javításáról van szó, akkor nagyon kérem önöket itt a többségi oldalon - bár momentán kisebbségben vannak, államtitkárral együtt is talán hárman -, hogy gondolkodjanak el a jogalkotásnak meg a szabályozásnak az etimológiáján, hogy milyen rüssel, milyen vélemények meghallgatásával hogyan kellene egy ilyen kényes, a nemzet kultúráját jelentősen érintő területet - mint múzeumok, könyvtárak, kulturális intézmények szabályozását - intézni.

És ha tényleg ennyire buzog önökben a nemzeti elkötelezettség, mint ahogy azt minden kifejezésükben használják - bár például, hogy a dohánybolt mitől nemzeti, az szerintem inkább lejárata ennek a szónak, mint érdemi kezelése -, akkor legalább az ilyen területeken próbálják a szakmát összehívni, próbálják az ezzel foglalkozó ellenzéki képviselőket összehívni. Tehát, ahogy a miniszterelnök uruk próbált önkritikus lenni a legutóbbi beszédében, próbálják önök is megtalálni azokat a területeket, ahol arcvesztés nélkül tudnak önkritikusak lenni, sőt talán az érintettek öröme tudnak korrigálni. És hogyha ezeket a korrekciókat napirendre veszik, akkor ne azzal a metodikával álljanak hozzá, mint ahogy a hibákat elkövették, hanem úgy, mint amit akkor is javasoltunk, hogy beszéljenek az érintettekkel, ne lekezelően, hogy meghívják hármat, kiválasztva valamilyen szempont alapján, hanem széles körrel, parlamenti bizottságokban érdemi vitát folytassanak.

Tehát tegyenek úgy, mint egy kultúrlény, aki elkötelezett aziránt, amivel foglalkozik. Köszönöm, elnök úr.

(23.50)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Ha nem, akkor a vitát lezárom, és megadom a lehetőséget az előterjesztőnek, Simon Róbert Balázsnak, hogy válaszoljon az elhangzottakra.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igyekszem röviden válaszolni. Ikotity István

képviselő úrnak köszönöm a gondolatait, és tulajdonképpen úgy értékelem, hogy támogatni fogják a törvényjavaslatot. Ezt külön köszönöm.

A Szocialista Párt képviselőinek szintén köszönöm a gondolatait. Itt felmerült az Józsa István részéről, hogy a szakmát összehívni. Ez megtörtént ebben az esetben. Egész pontosan úgy indult, hogy a Megyei Jogú Városok Szövetsége felé indították el az önkormányzatok ezt az igényt, és ezt követően részletes egyeztetés volt, és még az utolsó hónapokban is, hiszen azok a korrekciók, amik bekerültek a törvénybe, amit felolvastam, hogy a két ingatlan esetében nem kerül átadásra sor, hiszen többféle funkciót látnak el, ennek az egyeztetésnek a következménye.

Szilágyi képviselő úrnak pedig, hogy tehermentesen: őszintén szólva, még nekem is tetszett ez a gondolat, amikor képviselő úr ezt az első alkalommal felvetette, de a gyakorlatban nem lehet lebonyolítani, hiszen ha például magasságkorlátozás van egy ingatlanon vagy egy telki szolgalmi jog, akkor az is törésre kerül. Tehát képtelenség a gyakorlatban ezeket ilyen értelemben lebonyolítani, ezért nem került sor ennek a befogadására. Semmi más oka nem volt, tehát nem politikai, hanem alapvetően szakmai.

Köszönöm a pozitív hozzászólásokat, és bízom abban, hogy a törvény a holnapi nap folyamán elfogadásra kerül. Szeretném hangsúlyozni, hogy ezt alapvetően az önkormányzatok kezdeményezték, amit az állam, illetve az államtitkárság maximálisan támogatott, és ilyen értelemben egy egységes tulajdonszerkezet alakul ki ezen a területen. Köszönöm államtitkár úrnak és munkatársainak is a tevékenységét, a szakmai munkát, amit a törvény előkészítésében végeztek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra elsőként Magyar Zoltán képviselő úr jelentkezett: „A hangzatos ígéretek ellenére a hazai lovas ágazat fejlesztése 2016-ban sem történik meg” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Nagyon sajnálom, hogy a kormány részéről - ahogy látom - senki nem fog tudni válaszolni a felvetésekre, mert úgy gondolom, hogy illő lenne, hiszen már nem az első eset, hogy felvetem ezt a problémát.

Arról van szó, hogy 2012-ben a Kincsem nemzeti lovas programot elfogadta a kormány, és akkor úgy tűnhetett, hogy a sok évtizedes elhanyagoltság után ez az ágazat, ez a terület talán némi kis figyelmet kap, hiszen a korábbi kormányoknál ez gyakorlatilag a nullával volt egyenlő. Most azért fogalmazok lovas ágazatként, mert ebbe természetesen beletartozik a sport, a tenyésztés, az oktatás, a rekreáció, a hobbi, a

turizmus, a versenyzés és még néhány ágazat. Azért speciális és nem is lehet a mezőgazdaság területére teljes mértékben beilleszteni, mert itt nem élelmiszer-termelésről van szó, itt az állatnak nem elsősorban a húsát, nem az élelmiszer-termelő képességét tekintjük haszonnak, de ez így is van jól.

Onnan kell kiindulnunk, hogy magunkat lovas nemzetnek tartjuk, nagyon büszkék vagyunk a lovas hagyományainkra, ezt nagyon jól tesszük, de a gyakorlat ennél sajnos sokkal szomorúbb. Ott tartunk, hogy ma szinte minden környező országban nagyobb eséllyel tanul meg egy fiatal lovagolni, nagyobb eséllyel találkozik az állattal, mint hazánkban, ahol egyébként ennek minden hagyománya és kulturális háttere megvan, meg kellene hogy legyen. Ezért is tartottuk fontosnak és előremutatónak, amikor 2012-ben ez a bizonyos már említett Kincsem nemzeti lovas program a kormányülésen elfogadásra került.

Ezt a programot egyébként a szakma dolgozta ki a kormány kérésére a szaktárca felügyelete mellett, és azt kell mondanom, hogy minden olyan ágazat, amelyik részt vett ennek a programnak a kidolgozásában, arról adott számot nekem, hogy tényleg komolyan vették a véleményüket, konstruktív, részletes megbeszélések voltak, ahol az tükröződött le számukra, hogy végre talán nemcsak a politikai lözöngök lesznek fontosak egy-egy ilyen stratégia elkészítésekor, hanem tényleg a szakma szava is döntő lehet. S ahogy mondtam, ez meg is történt, tehát magával a programmal semmi gondunk nincs.

Ezt azzal is alátámasztotta a Jobbik Magyarországért Mozgalom, hogy ugyan ahhoz már nem voltak elég bátrak, hogy az Országgyűlés elé hozzák ezt a stratégiát, azonban én az idei év elején változatlan formában újra benyújtottam a Mezőgazdasági bizottság elé határozati javaslat formában, arra kérve a szakbizottságot, hogy engedjék át, hadd jöjjön ide az Országgyűlés elé, és vitassuk meg végre ezt a programot. Ezt azért tartottam fontosnak, mert a szakma legkülönbözőbb részeiből kerestek meg, a legkülönbözőbb ágazatokból azzal, hogy 2012-ben ugyan elfogadták ezt a programot, a gyakorlatban mégsem történtek meg az előrelépések, néhány alapkötetétől eltekintve semmi nem történt. Ekkor önök nem engedték tovább a saját programjukat, ilyen módon a Házban nem tudtuk megvitatni az elmaradásokat.

Kértem az ágazatok képviselőit, hogy ülünk le egy asztalhoz, hallgassuk meg egymást, mondjuk el azt, hogy mi a legnagyobb hiányosság, mik a legnagyobb problémák. Ezt örömmel meg is tették, minden ágazattól jelen voltak ezen a megbeszélésen, ilyen módon összegeztük a problémákat és letettük a kormány asztalára. Mind törvénymódosítás formájában, mind pedig írásbeli kérdések sokaságában részleteztem azokat a problémákat, amelyek a legtöbb esetben nem is járnak többlet költségvetési forrás idehívásával, sokszor elég lenne néhány bürokratikus akadály leküzdése, és odafigyelve az ágazat szereplőire már egy hatékonyabb működést lehetne elérni.

Sajnos, ezekre sem érkezett pozitív válasz, ha csak azt nem tekintjük pozitív válasznak, hogy a bizottsági ülésen dr. Feldman Zsolt helyettes államtitkár a Földművelésügyi Minisztériumból a következőket mondta, amikor többször firtattam ezen kérdések kapcsán. „Még egyszer mondom, ha közigazgatási nyelven szeretnénk fogalmazni, akkor jelen pillanatban az FM-en belül belső egyeztetésen van az a koncepció, amelyet kidolgoztunk, ebben, én azt gondolom, hogy két hét kell ahhoz, hogy mi magunk a saját magunk dolgaival végezzünk. Én utána március végén, április elején szeretném a lovas ágazattal a szükséges egyeztetéseket lefolytatni vagy elkezdni, és azt majd meglátjuk, hogy ez milyen eredménnyel zárul.” - mondta a helyettes államtitkár úr.

Most már június elejét is elhagytuk, tehát jócskán túl vagyunk azon az időpontra, amit saját magának szabott a helyettes államtitkár úr. Ilyen módon szeretnék így a napirend utáni felszólalásom vége felé választ kapni arra, hogy a helyettes államtitkár úr által elmondottak hogy is állnak, mert a szakmai egyeztetések sajnos elmaradtak, legalábbis akiket a szakmában számon tartanak, őket biztosan nem keresték meg, mert arról tudnék. Sajnos, nincs itt a kormány képviselője, de remélem, veszik annyira a bátorságot és veszik annyira komolyan a szakmát, hogy írásban majd válaszolni fognak. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Vágó Sebestyén képviselő úr jelentkezett, a Jobbik részéről: „Felelős kormányzás, felelőtlen ellenzék” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A múlt héten, amikor a Népjóléti bizottságban a költségvetési módosításokat tárgyaltuk, akkor a bizottsági ülés vége felé Molnár Ágnes képviselő asszony kifakadt, és megvádolt bennünket, hogy felelőtlen és megalapozatlan módosító indítványokkal sújtjuk az Országgyűlést, és sújtjuk a Népjóléti bizottságot. Bezzeg, ha elfogadnánk azt, amit a felelős és bölcs kormány nagy előkészületek, nagyon nagy munka és egyeztetések árán az Országgyűlés elé terjesztett, akkor nem lenne ez a dolog, és zökkenőmentesen működhetne mind az Országgyűlés, mint az ország.

Nem tudom, mi motiválhatta ezt a kijelentését. Persze egyértelmű, hogy egyrészt a kormánypártoktól az elmúlt öt évben már megszokott arrogancia, amivel mindennap találkozunk, akár itt az Országgyűlésben, akár a hétköznapokban is. Elképzelhető az is, hogy mivel a szorgalmunknak köszönhetően elég hosszúra nyúlt a Népjóléti bizottság ülése, az Molnár Ágnesnek annyira nem tetszett. Harmadrészt elképzelhető az is, hogy megszólalt a lelkiismerete, látva azt, hogy tulajdonképpen pont ellentétesen azzal, amit ő mondott, megalapozott és felelőségteljes módosító indítványokkal próbáltuk a saját szakterületünk sorsát jobbra fordítani.

Mivel a Népjóléti bizottságról van szó, és én mint szociális szakpolitikus szólok föl, a rászoruló

emberek felé forduló és az ő helyzetükön mindenképpen segíteni akaró módosító indítványaink lehet, hogy kicsit megpiszkálták az ő lelkiismeretét is. Ez is benne lehet a pakliban. Gondolhatunk akár bizonyos ágazatok fejlesztésére, gondolhatunk akár arra a hiánypótlásra, amit szerettünk volna a költségvetésben eszközölni, hogy a szociális életpályamodellel bevezetéséhez szükséges 30 milliárd forint szerepeljen a költségvetésben, ez is elképzelhető, hogy benne volt. A másik pedig, ami szintén benne lehetett, hogy tapasztalva a módosító indítványok számát és a be-terjesztők frakciótagságát, szembesülnie kellett az-za, hogy a kormánypárti képviselők, akár egyéni mandátumot szereztek, akár listáról kerültek az Országgyűlésbe, nem teljesítik a képviselői kötelezettségeiket.

(0.00)

Képviselői kötelezettségük az, hogy a kormány által benyújtott költségvetéshez módosító indítványokkal a saját ötleteiket, akár a saját területük, akár a szűkebb pátriájuk, akár a választókerületük érdekeit érvényesítsék, és ezek érdekében módosító indítványokat nyújtsanak be. Iszonyatos tévedésben volt a képviselő asszony. Ugyanis összekeverte, bocsánat a köznap kifejezésért, a szezont a fazonnal, ugyanis a kormány, amely benyújtotta a költségvetést, egy végrehajtó szerv. Feladata az Országgyűlés által hozott törvények végrehajtása. Az Országgyűlésnek pedig a feladata az, és többek között az országgyűlési képviselők feladata is az, hogy megvitas- sa a kormány által benyújtott javaslatot, módosító indítványokkal azon javítson, és így a módosító indítványokkal javított költségvetést elfogadjon. És amit ő elfogad, azt a kormány mint végrehajtó végrehajtsa, megvalósítsa.

Mint látjuk, mind arroganciában, mind tárgyi tévedésben, mind a demokrácia alapvető pilléreit figyelembe véve is óriási tévedésben lévő képviselő asszony, úgy látszik, hogy ezekkel a fogalmakkal és ezekkel a viszonyrendszerekkel nincs tisztában. Innen is üzenem neki, bár ő most nincs itt, és üzenem a kormánynak is, hogy ezeket a kérdéseket érdemes lenne helyre tenni és nem egyből leszólni az ellenzéki képviselőket, hogy megalapozatlanok az ő módosító indítványai. Ugyanis én mint ellenzéki képviselő állíthatom, hogy ugyanúgy lefolytattuk az egyeztetéseket, ugyanúgy tárgyaltunk a szakmák képviselőivel, ugyanúgy tárgyaltunk az érintettekkel, ugyanúgy megvizsgáltuk egy-egy módosító indítványunk hátterét, és egyébként ugyanúgy megvizsgáltuk és egyeztetettünk a kormány által benyújtott költségvetési törvényjavaslatról, a tervezetről is, és ezen egyeztetések, ezen háttéranyagok, ezen kutatások alapján nyújtottuk be módosító indítványainkat.

Ugyhogy ahelyett, hogy leszólja az ellenzék, ahelyett, hogy piederesztálra emeli a saját kormányát, azt szentnek, sérthetetlennek és tévedhetetlennek állítja be, ugyanúgy végezze el ezeket az elemzéseket. És elképzelhető, hogy akár a saját szakterületét, az

egészségügyet is nézzük, bizonyos kérdésekben ugyanazokra a következtetésekre jut, mint azok az ellenzéki képviselők, akik vették a fáradságot, és módosító indítványokkal igyekeztek ezt az igen rossz költségvetést, a 2016. évi költségvetést javítani.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP részéről: „Egy mentős panaszai” címmel. Őné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Képviselőtársaim! Nem hiszem, hogy sokunk számára új információ lenne itt az ülésteremben, hogy komoly bajok vannak a mentőszolgálat háza táján. Szinte hetente hallani késve kitérő mentőautókról, szakemberhiányról, megalázó fizetésekről és elöregedett eszközökről, mentőautókról. Biztosak lehetnek benne, tisztelt képviselőtársaim, hogy mindez csak a jéghegy csúcsa. Az emberek sokkal több problémáról, életveszélyes zavarról tudnának beszámolni, ha panaszaik átütnék a hallgatás falát.

De talán a legtöbbit maguk a mentősök tudnának mesélni; azok a hétköznapi hősök, akik vállalják a hihetetlen stresszt, az embert próbáló körülményeket és a megélhetéshez elégtelen fizetéseket. Vállalják, hogy embertársaikon segíthessenek, például önkön is, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim. Éppen ezért érthetetlennek tartom, hogy a kormány miért nem veszi komolyabban a sokasodó problémákat.

Szeretnék néhány részletet felolvasni egy levélből, amit egy mentóstól kaptam. Tanulságos lesz. „Tisztelt Képviselő Úr! Többször láttam, hogy a mentők helyzetéről szólalt fel. Olvastam a kérdéseket és az arra adott válaszokat is. Most már úgy érzem, nem hagyhatom szó nélkül. Beszélgetve az országban több bajtárral is, sajnos mindenkivel közös a véleményünk. A mentők helyzete nem olyan rózsás, mint azt Rétvári államtitkár lefestette. Azt nem tudjuk, hogy kiktől kapta ezeket az adatokat, de köszönő viszonyban sincsenek a valósággal. Ha a mentők vezetése tájékoztatta így, akkor az szomorú. Ha az államtitkár úr tud a valós helyzetről, akkor az még rosszabb.”

És sorolja a levél tovább a problémákat, amelyeket azonnal rendezni kellene; a szabálmódosítások dacára is elöregedett, rozsdamarta autókét. A következő másfél évben újabb száz mentőautót kell leállítani, de az utánpótlásról semmi hír. Óriási létszámihiányról is ír ez a mentős. A hivatalos táblázatot egyeztetve a helyben ismert valós létszámmal, köszönő viszonyban sincs a kettő. Például a közép-magyarországi régióban csak gépkocsivezetőből hiányzik 63 fő. A Balaton-parton sem elégséges a létszám, pedig a szabályok már-már embertelenül rugalmasak. Gond nélkül lehet 60-80 kilométerrel átcsoportosítani a mentősöket, vagy éppen képzetlen dolgozókat felvenni a nyári csúc szezonra. És még így is komoly problémák fenyegetnek az idei szezonban.

Hadd idézzem végül a levelet még egyszer, ehhez nincs mit hozzáfűzni, azt gondolom. „Rétvári Államtitkár Úr! Nekem, mentősnek elhíheti, hogy az OMSZ az összeomlás határán van. A dolgozók a teljes kiégés határán vannak. Ebbe a vezetők arrogáns viselkedése is besegít. A 24. órában vagyunk. Tegyenek rendet, amíg nem késő. Üdvözlettel: egy mentős.”

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Holnap 8 óra 30 perckor folytatjuk az ülést.

Az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 0 óra 7 perckor ért véget.)

Móring József Attila s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:



Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)